

ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА СВЕТИИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ • МАЙ 2019 Г.

Лиахона

Речи от общата конференция

Президент Нелсън насърчава семействата да се **стремят към възвисяване**

Подкрепени са нови висши ръководители седемдесетници и ново президентство на Неделното училище

Обявени са 8 нови храма, ще бъдат обновени храмове от времето на пионерите

ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО И КВОРУМЪТ НА ДВАНДЕСЕТТЕ АПОСТОЛИ В ЦЕНТЪРА ЗА ПОСЕТИТЕЛИ КЪМ ХРАМА РИМ ИТАЛИЯ

„Преди повече от 2 000 години нашият Спасител Исус Христос служил на света, установявайки Своята Църква и Евангелие.

Той призовал апостоли и има дал заръкката: „Идете и създавайте ученици измежду всички народи“ (Матей 28:19).

В днешно време Господната Църква е възстановена. Спасителят е начело на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни.

Като съвременни апостоли на Исус Христос днес ние споделяме същото послание като това, което са споделяли апостолите преди много време: Бог е жив и Исус е Христос.“

– президент Ръсел М. Нелсън, докато през месец март е в Италия за освещаването на храма Рим Италия.

Съдържание, май 2019 г.

Година 26 • Брой 2

Съботна сутрешна сесия

- 6 **Как мога да разбирам?**
Старейшина Юлисис Соарес
- 9 **Старателни или небрежни**
Беки Крейвън
- 11 **Отговори на молитви**
Старейшина Брук П. Хейлз
- 15 **Мисионерската работа: да споделяме това, което вярваме и чувстваме**
Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф
- 19 **Подобно на Него**
Старейшина У. Кристофър Уодъл
- 22 **Дом, обитаван от Духа Господен**
Президент Хенри Б. Айринг

Съботна следобедна сесия

- 26 **Вотът на подкрепа за църковните служители**
Президент Далин Х. Оукс
- 27 **Доклад на отдела за финансови ревизии на Църквата, 2018 г.**
Кевин Р. Джергенсън
- 28 **Истинското, чисто и просто Евангелие на Исус Христос**
Президент М. Ръсел Балард

31 Да търсим познание чрез Духа

Старейшина Матиас Хелд

34 С очите на вярата

Старейшина Нийл Л. Андерсън

38 Угощавайки се със словото Христово

Старейшина Такаши Уада

41 Да чуваме Неговия глас

Старейшина Дейвид П. Хоумър

44 Ето Божия Агнец

Старейшина Джефри Р. Холанд

Свещеническа сесия

- 47 **Вашата свещеническа книга „Стратегии и разигравания“**
Старейшина Гари Е. Стивънсън

- 51 **Кворумът – място, към което чувстваме, че принадлежим**
Старейшина Карл Б. Кук

- 54 **Гледайте към Исус Христос**
Старейшина Ким Б. Кларк

- 58 **Силата на подкрепящата вяра**
Президент Хенри Б. Айринг

- 60 **До къде ще доведе това?**
Президент Далин Х. Оукс

- 67 **Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри**
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна сутрешна сесия

- 70 **Изобилни благословии**
Старейшина Дейл Г. Ренлънд

- 73 **Христос: Сияещата в мрака светлина**
Шарън Юбанк

- 76 **Силна любов към чедата на нашия Отец**
Старейшина Куентин Л. Кук

- 81 **Подготовка за завръщането на Господ**
Старейшина Д. Тод Кристоферсън

- 85 **Единението на Исус Христос**
Тад Р. Калистър

- 88 **„Следвайте ме, елате с Мен“**
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна следобедна сесия

- 91 **Очиствани чрез покаяние**
Президент Далин Х. Оукс

- 95 **Упражнявайте своите духовни мускули**
Старейшина Хуан Пабло Вияр

- 97 **Добрият Пастир, Божият Агнец**
Старейшина Герит У. Гонг

- 101 **Подготвени да се сдобие с всяко нужно нещо**
Старейшина Дейвид А. Беднар

- 105 **Незабавната Божия добрина**
Старейшина Кайл С. Маккей

- 107 **Да си построим крепост на духовност и защита**
Старейшина Роналд А. Расбанд

- 111 **Заклучителни бележки**
Президент Ръсел М. Нелсън

- 64 **Висши ръководители и висши служители на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни**

- 112 **Статистически отчет, 2018 г.**

- 113 **Указател на материалите от конференцията**

- 114 **Новини от Църквата**

- 127 **Следвайте Ме, елате с Мен – да се учим от посланията от общата конференция**

189-ата годишна обща конференция

Съботна сутрешна обща сесия, 6 април 2019 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс

Откриваща молитва:

старейшина Стивън Е. Сноу

Закриваща молитва:

старейшина Уилфърд У. Андерсън

Музика от Хора на Табернакля при Храмовия площад; диригенти – Мак Уилбърг и Райън Мърфи; органисти – Ричърд Елиът и Андрю Ънсуърт: „Да запеем с радост“, *Химни*, № 3; „Вървим напред със вяра във Христа“, *Химни*, № 54, ар. Уилбърг; „Светлина е днес в душата ми“, *Химни*, № 143, ар. Уилбърг; „Спасителю на Израил“, *Химни*, № 5; „Бог е с вас, чеда любими“, *Химни*, № 67, ар. Уилбърг; „Чедо на Бога съм“, *Химни*, № 186, ар. Мърфи; „Ликувайте, Господ е Цар!“, *Химни*, № 51, ар. Мърфи.

Съботна следобедна обща сесия, 6 април 2019 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг

Откриваща молитва:

старейшина Брент Х. Нилсън

Закриваща молитва: Лиса Л. Харкнес

Музика от смесен хор от Университета Бригъм Йънг; диригенти – Розалинд Хол и Андрю Крейн; органисти – Линда Маргетс и Бони Гуудлиф: „Ела, Царю, от небеса!“, *Химни*, № 43, ар. Кейсън; „Така удивен съм“, *Химни*, № 118, ар. Джесъп; „Praise to the Lord, the Almighty“, *Химни*, no. 72; „Скромно бе Исус роден“, *Химни*, № 120, ар. Кейсън; „Jesus, Lover of My Soul“, *Химни*, no. 102, ар. Стахели.

Съботна вечерна обща свещеническа сесия, 6 април 2019 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс

Откриваща молитва:

старейшина Джон К. Пингрий-мл.

Закриваща молитва:

старейшина Брайън К. Тейлър

Музика от смесен хор на свещеничеството на Аарон от колове в Лейтън, щата Юта; диригент – Стивън Шанк; органист – Брайън Матиас: „О, Йехова, поведи ни“, *Химни*, № 57, ар. Уилбърг; „Брой благословиите си“, *Химни*, № 152, ар. Кейсън; „Смели воители на Израил“, *Химни*, № 166; „Beautiful Savior“, *Children's Songbook*, 62, ар. Шанк.

Неделна сутрешна обща сесия, 7 април 2019 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс

Откриваща молитва:

старейшина Брадли Д. Фостър

Закриваща молитва: Джийн Б. Бингам

Музика от Хора на Табернакля при Храмовия площад; диригент – Мак Уилбърг; органисти – Андрю Ънсуърт и Брайън Матиас: „Sing Praise to Him“, *Химни*, no. 70; „Основа на нашата вяра“, *Химни*, № 55, ар. Уилбърг; „Аз чувствам любовта на Спасителя“, *Сборник детски песни*, с. 42, ар. Кардън; „Хайде, Божии чеда“, *Химни*, № 42; „Канара за нас, Исусе“, *Химни*, № 163, ар. Уилбърг; „Следвайте Ме, елате с Мен!“, *Химни*, № 76, ар. Уилбърг.

Неделна следобедна обща сесия, 7 април 2019 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг

Откриваща молитва:

старейшина Таниела Б. Уаколо

Закриваща молитва:

старейшина Клаудио Р. М. Коста

Музика от Хора на Табернакля при Храмовия площад; диригенти – Мак Уилбърг и Райън Мърфи; органисти – Бони Гудлиф и Линда Маргетс: „Сладък е трудът“, *Химни*, № 95, ар. Мърфи; „При Бог елате“, *Химни*,

№ 77, ар. Мърфи; „Чуйте, народи!“, *Химни*, № 169; „Спасителят, знам, ме обича“, Криймър и Бел, ар. Мърфи; „Със Тебе всеки час“, *Химни*, № 69, ар. Уилбърг.

Речите от конференцията са на разположение

За достъп до речи от общата конференция в Интернет на много езици посетете conference.Church of Jesus Christ.org и изберете език. Речите са на разположение и чрез мобилното приложение Евангелска библиотека. Обикновено в рамките на шест седмици след конференцията видео и аудио записи на английски са на разположение в централите за разпространение. Информация за общата конференция във формати, достъпни за членове с увреждания, е на разположение на disability.Church of Jesus Christ.org.

На корицата

На предната корица: снимка от Лесли Нилсън.

На задната корица: снимка от Матю Райър.

Снимки от конференцията

Снимките в Солт Лейк Сити са направени от Коуди Бел, Джане Бингам, Мейсън Кобърли, Ранди Колиър, Уестън Колтън, Ашли Ларсън, Лесли Нилсън, Матю Райър и Кристина Смит.

МАЙ 2019 Г., ГОД. 26, БР. 2
ЛИАХОНА 18605 112

Международно списание на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни

Първото президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, Хенри Б. Айринг

Кворумът на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Ранди Д. Фънк

Съветници: Браян К. Аштън, Рандъл К. Бенет, Беки Крейвън, Шарън Юбанк, Кристина Б. Франко, Доналд Л. Халстром, Лари С. Кечър, Ерих У. Копишке, Лин Г. Робинс

Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън
Директор църковни списания: Алън Р. Лойбърг
Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар

Асистент публикация: Камила Кастрилон

Набор и редакция: Мариса Денис, Дейвид Диксън, Дейвид А. Едуърдз, Матю Д. Флитън, Гарет Х. Гарф, Джон Райън Дженсън, Шарлът Ларкабал, Майкъл Р. Морис, Ерик Б. Мърдок, Сали Джонсън Оуджърк, Джошуа Дж. Пърки, Джен Пинбъроу, Ричард М. Ромни, Минди Селу, Лори Фулър Соса, Шакел Уордлей, Мариса Уидисън

Изпълнителен директор оформление: Дж. Скот Кнудсън

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джанет Андрюз, Фей П. Андрус, Манди Бенгли, С. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Джошуа Денис, Дейвид Грийн, Колийн Хинкли, Ерик П. Джонсен, Сюън Лофгрен, Скот М. Мууи, Емили Чиеко Ремингтън, Марк У. Робисон, Брад Тиъри, К. Никол Уолкърхорст

Координатор интелектуална собственост: Колет Небъркър Аун

Директор производство: Джейн Ан Питърс

Производство: Айра Глен Ъдър, Кевин Банкс, Джули Бърдет, Томас Дж. Кронин, Брайън У. Джиджи, Джини Дж. Нилсън, Мариса М. Смит

Предпечат: Джошуа Денис, Амон Харис

Директор печат: Стивън Т. Люис

Директор разпространение: Трой Р. Бейкър

За абонаменти и цени извън САЩ и Канада, отидете на store.lds.org или се свържете с вашия местен църковен център за разпространение или с ръководител на район/клон.

Предавайте статии и запитвания по Интернет на liahona@lds.org; чрез електронна поща на liahona@ldschurch.org; или на адрес *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава „компас“ или „нещо, което напътства“) се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, холандски, английски, естонски, фиджи, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоа, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, таитянски, тай, тонга, украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика).
© 2019 на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени.
Отпечатано в САЩ.

Информация за авторските права: Освен ако не е обозначено друго, отделни лица могат да копират материали от *Лиахона* за лично ползване с нетърговска цел (включително за църковни призования). Това право може да бъде ограничено по всяко време. Нагледните материали не могат да бъдат размножавани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; имейл: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: May 2019 Vol. 26 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Указател на говорителите

Айринг, Хенри Б., 22, 58
Андерсън, Нийл Л., 34
Балард, М. Ръсел, 28
Беднар, Дейвид А., 101
Виар, Хуан Пабло, 95
Гонг, Герит У., 97
Джергенсън, Кевин Р., 27
Калистър, Тад Р., 85
Кларк, Ким Б., 54
Крейвън, Беки, 9
Кристоферсън, Д. Тод, 81
Кук, Карл Б., 51
Кук, Куентин Л., 76
Калкей, Кайл С., 105
Нелсън, Ръсел М., 67, 88, 111
Оукс, Далин Х., 26, 60, 91
Расбанд, Роналд А., 107
Ренлънд, Дейл Г., 70
Соарес, Юлисис, 6
Стивънсън, Гари Е., 47
Уада, Такаши, 38
Уодъл, У. Кристофър, 19
Ухтдорф, Дитер Ф., 15
Хейлз, Брук П., 11
Хелд, Матиас, 31
Холанд, Джефри Р., 44
Хоумър, Дейвид П., 41
Юбанк, Шарън, 73

Указател на темите

бащинство, 22, 58
благоговение, 44
благословии, 70, 105
Бог Отец, 11
Божествено естество, 60
братство, 51
въдъновение, 31, 41
върщане към активност, 19
Второто пришествие, 81
възвисяване, 88
Възкресение, 81, 91
вяра, 6, 22, 34, 58, 70, 95, 107
Господен ден, 28
Джозеф Смит, 22, 85, 101
доброта, 105
дом, 22, 101, 107
духовна смърт, 85
духовност, 70, 47, 95, 107
Единение, 44, 85, 91, 97
жертва, 60
завети, 9, 54, 73, 88, 101
знание, 31, 41
избавление, 105
избори, 60
изкушение, 47
изучаване, 6, 28, 101
изучаване на Писанията, 38
истина, 34, 107
Исус Христос, 6, 19, 22, 28, 34, 38, 44, 54, 67, 73, 81, 85, 88, 91, 95, 97, 101, 105, 107
кворуми на
свещеничеството, 47, 51
Книгата на Мормон, 51, 81
личностна ценност, 38
любов, 11, 15, 22, 28, 58, 73, 76
медии, 76
милост, 91
мир, 28
мисионерска работа, 15, 22, 51, 76, 95
молитва, 11, 22, 58, 70
надежда, 6, 91, 105

Неделно училище, 101
несгоди, 34, 73, 85
обреди, 85, 88
обръщане във вярата, 19, 31, 38
откровение, 31, 38, 41
план на спасение, 60
подготовка, 101, 107
подкрепяне, 58
подчинение, 70
покаяние, 22, 67, 73, 85, 91
преподаване, 6, 28, 76
приемане, 73
пример, 6
приобщаване, 51
причастие, 44
промени, 67
пророци, 34
прошка, 22
радост, 28, 60, 88
ръководители на Църквата, 58
Светият Дух, 22, 31, 38, 41
светлината на Христа, 73
свещеничество, 54, 58, 67
свещеничество на Аарон, 19, 47, 51
свидетелство, 107
семеина история, 76, 81
семеинство, 34, 58, 76, 88
служба, 19
служение, 19, 28, 54, 97
смелост, 15
събиране, 81, 97
съд, 91, 111
търпение, 70, 105
утеха, 105
ученичество, 6, 9, 15, 28, 47, 54, 67, 107, 111
физическа смърт, 85
храмова работа, 76, 81, 101
храмове, 22, 111
чудеса, 15
щастие, 9, 22

Резюме на 189-ата годишна обща конференция

Откакто президент Ръсел М. Нелсън бе подкрепен като президент на Църквата, на обща конференция бяха обявени няколко важни промени.

Така че бе естествено членовете да очакват още промени на тази конференция. Обаче църковните ръководители наблегнаха на един друг вид промяна – промяната, която Спасителят може да извърши във всеки от нас.

Молбата на пророка

„Когато Исус ни моли да се покаем, Той ни кани да се променим, – казва президент Нелсън. –

... Разберете какво *ви стига* да се покайвате. И след това се променете! Покайте се! Всички ние трябва да се справяме по-добре и да бъдем по-добри от когато и да било преди“.

- Прочетете поканата на президент Нелсън да се покаем (с. 67).
- За да прочетете повече за това как можем да се радваме на благословиите от покаянието, погледнете речите от:

- Президент Далин Х. Оукс (с. 91)
- Президент Хенри Б. Айринг (с. 22)
- Тад Р. Калистър (с. 85)

Промени в Църквата

Много говорители говориха за вече обявени промени. Президент М. Ръсел Балард ни насърчи да не губим „духовните цели на тези промени... сред вълнението относно самите промени“.

- Прочетете поканата на президент Балард да наблегнем на простите истини на Евангелието (с. 28).
- Научете от старейшина Джефри Р. Холанд как промяната в графика на събранията трябва да подобрява нашето съсредоточаване над причастието (с. 44).
- Разберете от старейшина Дейвид А. Беднар желаните резултати от наблягането на съсредоточеното над дома изучаване (с. 101).
- Вижте резюмето на списъка от промени, обявени откакто

президент Нелсън бе подкрепен за президент и обмислете духовните им цели (с. 121).

Нови и обновени храмове

Президент Нелсън закри конференцията, като объяви осем нови храма и основни промени, планирани за храмове от времето на пионерите. Но той подчерта необходимостта от лично обновяване. „Нека обновяваме живота си чрез нашата вяра и упование в Него“ – каза той.

- Прочетете заключителните думи на президент Нелсън (с. 111).
- Намерете списък с новите храмове (с. 124).
- Научете повече за плановете за храма Солт Лейк на ChurchofJesusChrist.org/go/05194. (За езици, използвайте news.ChurchofJesusChrist.org.) ■

Съботна сутрешна сесия

ОТ СТАРЕЙШИНА ЮЛИСИС СОАРЕС
От Кворума на дванадесетте апостоли

Как мога да разбирам?

Когато сериозно, непоколебимо, искрено и от сърце се стремим да изучаваме Евангелието на Исус Христос и го преподаваме един на друг с истинско намерение и под влиянието на Духа, тези учения могат да променят сърцата.

Мои скъпи братя и сестри, каква голяма радост е да бъдем отново заедно на тази обща конференция на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, под ръководството на нашия обичан пророк президент Ръсел М. Нелсън. Свидетелствам ви, че ще имаме привилегията да чуем гласа на Нашия Спасител Исус Христос чрез ученията на тези, които на тази конференция се молят, пеят и говорят относно нуждите в днешно време.

Както е записано в книгата Деяния, благовестителят Филип преподава Евангелието на един етиопец, който бил евнух и бил поставен да се грижи за цялото съкровище на царицата на Етиопия¹. Докато се връща от поклонение в Йерусалим, той чете книгата на Исая. Подтикнат от Духа, Филип се приближава към него и го пита: „Ами разбираш ли каквото четеш?“

А той отговори: Как да разбера, ако ме не упъти някой? ...

А Филип отвори уста, и като

започна от това писание, благовести му Исус².

Зададеният от етиопеца въпрос е напомняне за божествената заповед, която всички имаме – да изучаваме и да се учим един друг на Евангелието на Исус Христос³. Всъщност, в

контекста на изучаването и преподаването на Евангелието, понякога сме като етиопеца (трябва ни помощта на верен и вдъхновен учител), а понякога сме като Филип (налага се да учим и укрепваме други хора в тяхното обръщане във вярата).

Нашата цел, когато изучаваме и преподаваме Евангелието на Исус Христос, трябва да е увеличаваме вярата си в Бог и в Неговия божествен план на щастие, както и в Исус Христос и Неговата Единителна жертва, заедно с постигане на трайно обръщане. Този вид нараснала вяра и обръщане ще ни помагат да сключваме и спазваме завети с Бог, като по този начин укрепваме желанието си да следваме Исус, а това ще води до истинска духовна промяна в нас – с други думи ще се превръщаме в нови създания, както учи апостол Павел в посланието към Коринтяните⁴. Тази промяна ще ни носи повече щастие, изобилен и здравословен живот и ще ни помага да поддържаме вечна перспектива. Нали точно това се случва с етиопския евнух, след като научава за Спасителя и е обърнат в Неговото Евангелие? Стихът казва, че той „радостен продълж(ава) пътя си“⁵.

Заповедта да изучаваме и да се учим един друг на Евангелието не е нещо ново – тя постоянно е била

повтаряна от началото на човешката история⁶. В един определен случай, докато Моисей и неговият народ се намират в моавските полета преди да влязат в обетованата земя, Господ го вдъхновява да увещава своя народ относно отговорностите им да научат повеленията и заветите, които са получили от Господ и да учат на тях своето потомство⁷, мнозина от които не са били свидетели на прекосяването на Червено море или откровението, дадено на Синайската планина.

Моисей увещава своя народ:

„Сега слушай, Израилу, наредбите и законите, които ви уча да вършите, за да живеете и да влезете и наследите земята, която ви дава Господ, Бог на бащите ви. ...

... (и) ги напомняй на синовете си и на внуците си“⁸.

Тогава Моисей завършва, казвайки: „И пази наредбите Му и заповедите Му, които днес ти давам, за да благоденстваш, ти и потомците ти след теб, и завинаги да се продължат дните ти на земята, която Господ, твоят Бог, ти дава“⁹.

Божите пророци постоянно ни напътстват, че трябва да възпитаваме семействата си в учение и наставление Господне¹⁰ и в „светлина и истина“¹¹. Президент Нелсън каза наскоро: „В днешното време на вихреща се неморалност и пристрастяваща порнография родителите имат свещената отговорност да учат децата си на важността на Бог (и Исус Христос) в живота им“¹².

Братя и сестри, предупреждението на нашия обичан пророк е едно допълнително напомняне за личната ни отговорност да изучаваме Евангелието на Исус Христос и да учим своите семейства, че има Отец в Небесата, Който ни обича и Който е създал божествен план на щастие за Своите чедра, че Исус Христос, Неговият Син, е Изкупителят на света и че спасението идва чрез вяра в Негово име¹³. Животът ни трябва да бъде изграден на канарата на нашия Изкупител, Исус Христос, което може да ни помага лично и

като семейства да имаме собствени духовни впечатления, написани в сърцата ни – така можем да устояваме във вярата си¹⁴.

Може би си спомняте, че двама ученици на Йоан Кръстител започват да следват Исус Христос, след като чуват свидетелството на Йоан, че Исус е Агнецът Божий, Месията. Тези добри мъже приемат поканата на Исус да дойдат и да видят¹⁵ и прекарват деня с Него. Те придобиват знанието, че Исус е Месията, Синът Божий, и Го следват до края на живота си.

По подобен начин, когато приемем поканата на Спасителя „Елате и ще видите“, ние трябва да пребъдваме в Него, като се потапяме в Писанията, намираме радост в тях, изучаваме Неговите учения и се стараем да живеем така, както Той е живял. Само тогава ще опознаваме Исус Христос и ще разпознаваме гласа Му, знаейки че тези, които идват при Него и вярват в Него, никога няма да изпитат глад или жажда¹⁶. Ще можем винаги да разпознаваме истината, както се е случило с двамата ученици, прекарали онзи ден с Исус.

Братя и сестри, това няма как да се случи без усилия от наша страна. Настройването на чистотата на най-висшите влияния на добродетелта не е лесно; за него е нужно призоваване на Бог и умение да поставяме Евангелието на Исус Христос в центъра на живота си. Ако правим това, обещавам, че влиянието на Светия Дух ще дава истини на нашите сърца и умове и ще им дава свидетелство¹⁷, учейки на всички неща¹⁸.

Въпросът на етиопеца: „Как да разбера, ако ме не упъти някой?“ има специално значение в контекста на нашата лична отговорност да прилагаме принципите на Евангелието, които сме научили в живота си. В ситуацията на етиопеца например, той действа според истината, която е научил от Филип. Той моли да бъде кръстен. Той разбира, че Исус Христос е Божият Син¹⁹.

Братя и сестри, нашите действия трябва да са в хармония с това, което изучаваме и преподаваме. Трябва да изразяваме вярата си чрез начина, по който живеем. Най-добрият учител е добрият пример. Когато преподаваме нещо, според което наистина живеем, ще можем да вдъхновяваме сърцата на хората, на които преподаваме. Ако желаем близките ни и други хора с радост да ценят Писанията и ученията на съвременните пророци и апостоли, те трябва да виждат как нашите души им се наслаждават. По подобен начин, ако искаме те да знаят, че президент Ръсел М. Нелсън е пророк, гледач и откровител в наши дни, те трябва да ни виждат как вдигаме ръце в негова подкрепа и да осъзнават, че следваме неговите вдъхновени учения. Както се казва в добре известната американска поговорка: „Действията говорят по-добре от думите“.

Вероятно някои от вас в този момент се питат: „Старейшина Соарес, аз правя всички тези неща и следвам този модел, както сам, така и със семейството си, но за съжаление някои от моите приятели или близки са се отдалечили от Господ. Какво да направя?“ За тези от вас, които точно сега преживяват такива чувства на тъга, агония и може би съжаление, моля знайте, че тези хора не са напълно изгубени, защото Господ знае къде са и бди над тях. Помнете, те също са Негови чедра!

Трудно е да разберем всички причини, поради които хората поемат по друг път. Най-доброто, което можем да направим в такива ситуации, е просто да ги обичаме и приемаме, да се молим за тяхното благосъстояние и да търсим Божиата помощ, за да знаем какво да правим и кажем. Трябва искрено да се радваме с тях на успехите им, да бъдем техни приятели и да търсим доброто в тях. Не трябва никога да се отказваме от тях, а да съхраним нашите взаимоотношения. Никога не бива да ги отблъскваме или съдим. Просто трябва да ги обичаме!

От притчата за блудния син учим, че когато децата се осъзнаят, често имат желанието да се приберат у дома. Ако това се случи с ваши близки хора, изпълнете сърцата си със състрадание, изтичайте към тях, прегърнете ги и ги целунете, както прави бащата на блудния син²⁰.

В крайна сметка, продължавайте да водите достоен живот, бъдете им добър пример за това, в което вярвате, и се доближавайте към нашия Спасител Исус Христос. Той познава и разбира нашата дълбока печал и болка, и ще благослави усилията ни и отдадеността ни към нашите близки – ако не в този живот, то в следващия. Братя и сестри, винаги помнете, че надеждата е важна част от евангелския план.

През дългогодишната си служба в Църквата съм виждал верни членове, които с постоянство прилагат тези принципи в живота си. Това е така и за една неомъжена майка, която ще нарека „Мария“. За съжаление, Мария преживяла трагичен развод. Тогава тя осъзнала, че най-важните ѝ отнасящи се до семейството решения ще бъдат от духовен характер. Дали молитвата, изучаването на Писанията, постът, събранията в Църквата и посещаването на храма все още щели да са важни за нея?

Мария винаги била вярваща и в този съдбоносен момент от живота ѝ, тя решила да продължи да бъде вярна на това, за което знаела, че е истина. Тя открила сила в „Семейството: прокламация към света“, която, редом с други прекрасни принципи, учи как родителите имат свещения дълг да отглеждат децата си в любов и праведност и да ги учат винаги да съблюдават Божиите заповеди²¹. Тя продължително търсела отговори от Господ и ги споделяла с четирите си деца във всякакви семейни ситуации. Те често обсъждали Евангелието и споделяли опита и свидетелствата си един с друг.

Въпреки скърбите, през които преминали, децата ѝ развили любов към Евангелието на Христос и желание да служат и да го споделят с другите. Трима от тях вече са отслужили пълновременни мисии, а най-малкият в момента служи в Южна Америка. Много добре познавам най-голямата ѝ дъщеря, която сега е омъжена и силна във вярата. Тя споделя: „Никога не съм чувствала, че майка ни е отгледала сама, защото Господ беше винаги в дома ни. И докато тя споделяше с нас свидетелството си за Него, всеки един от нас започна да се обръща към Него със своите собствени

въпроси. Много съм благодарна, че тя направи така, че Евангелието да действа в живота ни“.

Братя и сестри, тази добра майка е била способна да направи така, че домът ѝ да бъде място за духовно изучаване. Подобно на въпроса на стипенда, Мария се запитала няколко пъти: „Как децата ми ще се научат, освен ако майка им не ги води?“.

Скъпи мои спътници в Евангелието, свидетелствам, че когато сериозно, непоколебимо, искрено и от сърце се стремим да изучаваме Евангелието на Исус Христос и го преподаваме един на друг с истинско намерение и под влиянието на Духа, тези учения могат да променят сърцата на хората и да вдъхновяват желанието за живот според Божиите истини.

Свидетелствам, че Исус Христос е Спасителят на света. Той е нашият Изкупител и Той живее. Знаем, че Той ръководи Своята Църква чрез Своите пророци, гледачи и откровители. Също така свидетелствам, че Бог живее и ни обича. Той желае всички да се завърнем в Неговото присъствие. Той чува молитвите ни. Давам своето свидетелство за тези истини в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Деянията 8:27.
2. Деянията 8:30–31, 35.
3. Вж. Учение и завети 88:77–78, 118; 130:18–19; 131:6.
4. Вж. 2 Коринтяните 5:17.
5. Деянията 8:39.
6. Вж. Моисей 6:52, 57–58; Второзаконие 4:5, 14, 5:1; Учение и завети 43:8–9, 130:18–19, 136:32.
7. Вж. Второзаконие 4:10.
8. Второзаконие 4:1, 9.
9. Второзаконие 4:40.
10. Ефесяните 6:4, Енос 1:1.
11. Учение и завети 93:40.
12. Ръсел М. Нелсън, „Спасение и възвисяване“, *Лиакхона*, май 2008 г., с. 9.
13. Вж. Моисей 3:9.
14. Вж. Еламан 5:12.
15. Вж. Йоан 1:38–39.
16. Вж. Йоан 6:35.
17. Вж. Йоан 16:13.
18. Вж. Йоан 14:26.
19. Вж. Деянията 8:37–38.
20. Вж. Лука 15:20.
21. „Семейството: прокламация към света“, *Лиакхона*, май 2017 г., с. 145.

ОТ БЕКИ КРЕЙВЪН
Втора съветничка в Общото президентство на
Младите жени

Старателни или небрежни

Докато светът все повече приема влиянието на злото, ние трябва с усърдие да се стремим да оставаме на пътеката, която ни води безопасно към нашия Спасител.

Видях веднъж една витрина на магазин с надпис, който гласеше: „Щастие – 15 долара“. Така се заинтригувах колко щастие бих могла да си купя за тези пари, че влязох вътре. Озовах се сред купчина от евтини джунджурийки и сувенири, и нямаше нищо, което можеше да ми донесе щастие, както гласеше надписът! През годините съм размишлявала доста над случилото се и колко е лесно да търсим щастие в неща, които са евтини или временни. Като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, ние сме благословени да знаем как и къде да търсим истинско щастие. То се намира чрез прилежен живот според Евангелието, дадено ни от нашия Господ и Спасител Исус Христос и чрез стремеж да ставаме все по-подобни на Него.

Имаме скъп приятел, който е машинист. Веднъж, докато карал влака по обичайния си маршрут, той забелязал спряла на релсите пред него кола. Бързо си дал сметка, че колата

е заседнала и не може да премине релсите. Веднага превключил влака в аварийен режим, което задействало спирачките на всеки от товарните

вагони, с обща дължина от 1,2 км зад локомотива и пренасящи товар от 5 900 тона. Било физически невъзможно влакът да спре преди да се удари в колата и това се случило. За щастие, хората в колата чули предупредителния сигнал от приближаващия влак и избягали преди удара. Докато машинистът разговарял с разследващия случая полицаи, една ядосана жена дошла при тях. Развикала се, че била видяла случилото се и тогава свидетелствала, че машинистът дори не се *опитал* да отбие влака, за да не удари колата!

Очевидно, ако машинистът бил успял да отбие и излезе от релсите, за да избегне инцидента, целият влак щял да се разбие при дерайлирането, а движението му рязко щяло да спре. За негов късмет, релсите, по които се движел управлението от него влак, поддържали стабилно придвижването на машината към крайната ѝ цел, независимо от препятствията по пътя. За наше щастие и ние се намираме на „релси“ – на заветна пътека, която сме избрали, кръщавайки се като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Въпреки че понякога може да попадаме на препятствия по пътя,

тази пътека ще ни води напред към нашата заветна и вечна цел, ако не се отклоняваме от нея.

Видението за дървото на живота ни показва как проявите на небрежност могат да ни отклоняват от заветната пътека. Спомнете си, че железният прът и стеснената и тясна (или заветна) пътека, водят право към дървото на живота, където всички благословии, предоставени от нашия Спасител и Неговото Единение, са достъпни за верните. Във видението има и река, представляваща нечестията на света. В стиховете се казва, че тази река „тече покрай и (е) близо до дървото“, но не и към него. Светът е пълен с разсейващи фактори, които могат да подмамят дори избраните, карайки ги да се отнасят небрежно към сключените завети, като така ги водят близо до дървото, но не и към него. Ако не проявяваме старание да живеем стриктно според сключените от нас завети, нашата небрежност в последствие може да ни отведе в забранени пътеки или при хората във величественото и обширно здание. Ако не внимаваме, дори може да потънем в дълбините на мръсната река¹.

Можем да правим всичко, включително и да живеем според Евангелието, или със старание, или с небрежност. Докато размишляваме над поетата от нас отговорност към Спасителя, как се определяме – като старателни или небрежни? Нашата смъртна същност не ни ли кара понякога да оправдаваме поведението си, като на моменти определяме действията си в *сивите тонове*, тоест смесваме доброто с непристойното? Всеки път, когато казваме „обаче“, „освен“ или „но“ по въпроси, свързани със съветите на нашите ръководители или прилежен живот според Евангелието, ние в действителност казваме: „Тези съвети не се отнасят за мен“. Можем да си намираме всякакви извинения, но истината е, че *не съществува правилен начин да вършим погрешното нещо!*

Темата на младежите за 2019 г. идва от Йоан 14:15, където Господ

насърчава: „Ако Ме обичате, ще пазите Моите заповеди“. Ако Го обичаме, както твърдим, не можем ли да проявяваме тази обич, като живеем малко по-старателно според заповедите Му?

Да проявяваме старание в живот според Евангелието не означава непременно да сме твърде сериозни или тесногърди. Всъщност означава да имаме чисти мисли и поведение, подобаващи на последователи на Исус Христос. Докато размишляваме върху разликата между това да сме старателни или небрежни в живота си според Евангелието, ето няколко идеи за размисъл:

Проявяваме ли старание по отношение на Господния ден и нашата подготовка да вземаме от причастието всяка седмица?

Можем ли да проявяваме по-голямо старание в молитвите си и изучаването на Писанията? Можем ли да бъдем по-активно заети със *Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства*?

Стараем ли се по отношение на поклонението си в храма, живеем ли с прилежност и целенасоченост според заветите, които сме сключили, както при кръщението си, така и в храма? Проявяваме ли разум в начина си на обличане и скромността на външния ни вид, особено на свещени места и при свещени обстоятелства? Внимателни ли сме към начина, по който носим храмовите одежди? Или световната мода ни налага по-небрежно отношение?

Старателни ли сме в служението си на другите и в изпълняването на църковните ни призования, или сме безразлични и небрежни в призованието си да служим?

Внимаваме ли какво четем или гледаме по телевизията или на мобилните си устройства? Обръщаме ли внимание на използвания от нас език? Или на моменти си позволяваме да сме груби и вулгарни?

Книжката *За укрепването на младежите* съдържа стандарти, които, ако ги следваме внимателно, ще ни носят изобилни благословии и ще

ни помагат да оставаме на заветната пътека. Въпреки че е написана за полза на младежите, стандартите в нея нямат „срок на годност“ и важат и след края на младежките ни години. Те са приложими за всеки от нас, по всяко време. Като преговаряме тези стандарти, това може да ни насочва към други начини, по които да проявяваме прилежност в живота си според Евангелието.

Ние не принизяваме стандартите си, за да се впишем някъде или за да „облекчим“ друг човек. Ние сме ученици на Исус Христос и като такива имаме задачата да правим другите по-добри, да ги издигаме до по-високо, по-свято място, където също да могат да жънат по-велики благословии.

Каня всеки от нас да търси напътствията на Светия Дух, за да знае какви промени трябва да направи в живота си, за да може по-старателно да спазва сключените завети. Също ви умолявам да не критикувате другите, докато са на същото това пътуване. „Съденето Ми принадлежи (казва Господ)“². Всеки един от нас е в процес на израстване и промяна.

Историята в Книгата на Мормон за изпадналите във вероотстъпничество амлисити е интересна за мен. За да покажат на другите, че вече не са свързани с Исус Христос и Неговата Църква, те се белязват с червено по челата, така че всички да ги виждат³. От друга страна, как се белязваме ние като ученици на Исус Христос? Могат ли другите лесно да забелязват Неговия образ на лицата ни и да знаят Кого представляваме чрез старателния начин, по който живеем живота си?

Като заветен народ не е предвидено да се сливаме с хората от света. Ние сме наречени „избран род“⁴ – какъв комплимент само! Докато светът все повече приема влиянието на злото, ние трябва с усърдие да се стремим да оставаме на пътеката, която ни води безопасно към нашия Спасител, и така да увеличаваме разстоянието между живота ни според Евангелието и светските влияния.

Докато размишлявам върху придобиването на трайно щастие, си давам сметка, че понякога наистина се намираме „в сивите тонове“. Мъглите от мрак са неизбежни, докато вървим по заветната пътека. Изкушения и прояви на небрежност може неусетно да ни отклонят от заветната пътека и да ни отведат към тъмнината на света. За тези моменти, когато това може да се случи, нашият обичан пророк президент Ръсел М. Нелсън ни насърчава да се върнем на заветната пътека и да не губим нито миг. Колко съм благодарна за дара на покаянието и за силата на Единението на нашия Спасител.

Невъзможно е да живеем свършено. Само един Човек успя да направи това, докато беше на тази телестилна земя. Това бе Исус Христос. Въпреки че сме несвършени, братя и сестри, можем да бъдем достойни – достойни да вземаме от причастията, достойни за храмовите благословии и достойни да получаваме лични откровения.

Цар Вениамин свидетелства за благословиите и щастията, които идват при хората, които старателно следват Спасителя: „И нещо повече, аз бих пожелал да помислите за благословеното и щастливо състояние на онези, които спазват Божиите заповеди. Защото ето, те са благословени във всички неща, и тленни, и духовни; и ако останат верни до края, те са приети в небесата, за да могат да живеят там с Бога в състояние на нескончаемо щастие“⁵.

Можем ли да си купим щастие с 15 долара? Не, не можем. Истинското и трайно щастие идва, като целенасочено и старателно живеем според Евангелието на Исус Христос. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. 1 Нефи 8, 15.
2. Мормон 8:20.
3. Вж. Алма 3:4.
4. 1 Петър 2:9.
5. Мосия 2:41.

ОТ СТАРЕЙШИНА БРУК П. ХЕЙЛЗ
От Седемдесетте

Отговори на молитви

*Отец познава както нас, така и нашите
нужди и ще ни помага по свършен начин.*

Важно и носещо утеха учение на Евангелието на Исус Христос е, че нашият Небесен Отец изпитва свършена любов към Своите чедата. Поради тази свършена любов Той ни благославя не само според желанията и нуждите ни, но и според безкрайната Си мъдрост. Както протичко се изказва пророкът Нефи: „Аз зная, че (Бог) обича чедата Си“¹.

Една проява на тази свършена любов е участието на Небесния ни Отец в подробностите на нашия живот, дори когато може да не осъзнаваме или разбираме това. Ние търсим божественото напътствие и помощ от Отца чрез сърдечна, искрена

молитва. Когато почитаме сключените завети и се стремим да бъдем по-подобни на нашия Спасител, ние имаме право на постоянен² поток от божествено напътствие чрез влиянието и вдъхновението на Светия Дух.

Писанията ни учат: „Защото вашият Отец знае от какво се нуждаете, преди вие да Му поискате“³ и Той „знае всички неща, защото всичко е присъстващо пред очите (Му)“⁴.

Пророкът Мормон е пример за това. Той не доживял да види плода на труда си. При все това разбирал, че Господ като грижовен родител го води по пътя. Когато се почувствал вдъхновен да включи малките плочи

майка си ... и мисионера, който го е кръстил – това са хората, които го подкрепят по време на мисията му и така, палтото е отговор на молитва, което ме направи много щастлив⁶.

Небесният Отец знаел, че този мисионер, който служел във Франция на около 10 000 км далеч от дома, щял да се нуждае от ново палто за студената зима в Париж и нямало да има средства да си го купи. Небесният Отец също знаел, че синът ни щял да получи от магазина за дрехи в Прово, Юта, палто, което щяло да му бъде твърде малко. Той знаел, че тези двама мисионера щели да служат заедно в Париж и че палтото щяло да бъде отговор на скромната и искрена молитва на изпадналия в голяма нужда мисионер.

Спасителят учи:

„Не се ли продават две врабчета за един асарий? И пак нито едно от тях няма да падне на земята без волята на вашия Отец.

А на вас и космите на главата са всички преброени.

Затова, не бойте се, вие сте много по-ценни от врабчетата⁷.

В други ситуации, когато достойните ни желания не получават очаквания отговор, в крайна сметка може да е за наше добро. Например братята на Йосиф, синът на Яков, му завиждат и го мразят до такава степен, че планират да го убият. Вместо това го продават като роб в Египет⁸. Ако има човек, който да е чувствал, че молитвите му не получават желания отговор, то това е могло да бъде Йосиф. На практика явното му нещастие води до големи благословии за него и спасява семейството му от гладуване. По-късно, след като става доверен ръководител на Египет, с голяма вяра и мъдрост той казва на братята си:

„Сега не скърбете, нито се окайвайте, че ме продадохте тук, понеже Бог ме изпрати пред вас, за да опази живота ви.

Защото вече две години гладът върлува в страната; а остават още пет години, в които няма да има нито оране, нито жътва.

на Нефи в летописа си, Мормон пише: „И аз правя това с мъдра цел; защото така ми се нашепва според въздействията на Духа Господен, Който е в мен. И сега, аз не знам всички неща; но Господ знае всички неща, които ще станат; ето защо, Той ме подбужда да действам според Неговата воля⁵. Въпреки че Мормон не знае за бъдещата загуба на 116-те страници от ръкописа, Господ знае и подготвя начин тази пречка да бъде преодоляна много преди тя да се появи.

Отец познава както нас, така и нашите нужди и ще ни помага по съвършен начин. Понякога тази божествена помощ идва в момента ни на нужда или скоро след като сме я поискали. Понякога нашите най-искрени и достойни желания не получават очаквания отговор, но разбираме, че Бог е подготвил по-големи благословии. А понякога нашите най-съкровени желания не се изпълняват в този живот. Ще илюстрирам чрез три различни примера начините, по които нашият Небесен Отец може да отговаря на най-искрените ни молби към Него.

Нашият най-малък син беше призован да служи като мисионер в мисия Франция Париж. Докато се подготвяхме за службата, заедно с него отидохме да купим обичайните ризи, костюми, вратовръзки, чорапи и палто. За жалост, желаното от него

палто не беше налично веднага в размера, който му трябваше. Обаче, магазинерът посочи, че то ще дойде в следващите няколко седмици и ще бъде изпратено до центъра за мисионери в Прово, преди синът ни да замине за Франция. Платихме за палтото и не се притеснявахме.

Синът ни постъпи в центъра за обучение на мисионери през юни, а палтото му беше доставено само дни преди планираното пътуване през август. Той не премерил палтото, а набързо го пхнал в багажа си с останалите дрехи и принадлежности.

С настъпването на зимата в Париж, където служеше синът ни, той ни писа, че когато извадил палтото и го облякъл, видял, че е прекалено малко. В резултат на това ни се наложи да вложим допълнително пари в банковата му сметка, за да може да си купи друго палто в Париж, както и направи. Леко раздразнен, аз му писах да подари първото палто, след като не може да го използва.

По-късно получихме следния имейл от него: „Тук е много, много студено. ... Вятърът ни пронизва, въпреки че новото ми палто е чудесно и доста дебело. ... Подарих старото си палто на друг мисионер от апартамента ни, който каза, че се е молил по някакъв начин да получи по-дебело палто. Той се кръстил преди няколко години и има само

Бог ме изпрати пред вас, за да съхраня от вас остатъка на земята и да опазя живота ви чрез голямо избавление.

И така, не вие ме изпратихте тук, а Бог⁴⁹.

Докато следваше, най-големият ни син беше нает на много хубава работа на половин работен ден, с потенциала да получи прекрасна, пълновременна позиция, след като завърши. Той с години полагаше много усилия в работата си, стана висококвалифициран и беше добре уважаван от своите колеги и отговорници. В края на следването му, сякаш под влиянието на небесата (или поне така си мислеше синът ни), бе освободено постоянното работно място и той беше главният кандидат, като всичко сочеше, че наистина ще получи работата.

Но не него взеха на работа. Никой от нас не можа да го проумее. Беше се подготвил добре, интервюто беше успешно, той беше най-квалифицираният кандидат и се беше молил с голяма надежда и очаквания! Беше смазан и покрусен, и случилото остави всички ни в недоумение. Защо Бог го беше изоставил в праведното му желание?

Чак години по-късно отговорът беше съвсем ясен. Ако беше получил мечтаната си работа след завършване, щеше да изпусне критична за курса на живота му възможност, която сега явно доказва, че е за негова вечна полза и благословия. Бог е знаел края от началото (както винаги го знае) и в този случай отговорът на многото праведни молитви беше отрицателен, за постигането на далеч по-благоприятен резултат.

А понякога отговорът на молитва, който с такава праведност, отчаяние и искреност търсим, не идва в този живот.

Сестра Патрисия Паркинсън се родила с нормално зрение, но на седемгодишна възраст започнала да ослепява. На девет години Пат посещавала училището на Юта за глухи и слепи в Огдън, Юта, на около 145 км разстояние от дома, което

наложило да остане в пансиона на училището, а това предизвикало носталгия, която всяко деветгодишно дете би изпитало.

На 11-годишна възраст тя била напълно сляпа. Пат се върнала въкъщи за постоянно на 15-годишна възраст, за да посещава местната гимназия. Започнала следването си и получила бакалавърска степен по комуникативни нарушения и психология; след като геройски се преборила със скептични университетски служители по приемане на документите, тя била приета за магистърска степен със специалност езикова и речева патология. Сега Пат работи с 53 деца от начално училище и отговаря за четирима техници по речева патология в окръга на училището. Тя притежава свой дом и автомобил, който приятели и близки карат, когато Пат се нуждае от превоз.

На 10-годишна възраст Пат имала записан час за поредната медицинска процедура за влошаващото ѝ се зрение. Родителите ѝ винаги я информирали какво предстои по време на медицинските прегледи, но поради някаква причина този път не я били осведомили за тази конкретна процедура. Когато в последствие ѝ казали, че е записана за процедура, Пат, както се изразява майка ѝ „била съкрушена“. Тя изтичала до съседната стая, но по-късно се върнала и заявила на родителите си с нотка възмущение: „Нека да ви кажа нещо. Аз го знам, Бог го знае, а и вие трябва да го знаете. Ще бъда сляпа до края на живота си!“

Преди няколко години Пат отишла до Калифорния, за да посети живеещи там роднини. Докато била навън с тригодишния си племенник, той ѝ казал: „Лельо Пат,

защо просто не помолиш Небесния Отец да ти даде нови очи? Защото, ако Го помолиш, Той ще ти даде каквото си пожелаеш. Просто трябва да Го помолиш“.

Пат признава, че въпросът я озадачил, но отвърнала: „Ами, понякога Небесният Отец не действа така. Понякога Той желае да научим нещо и затова не ни дава всичко, което искаме. Понякога трябва да чакаме. Небесният Отец и Спасителят знаят най-добре какво е добро за нас и от какво се нуждаем. И затова, Те няма да ни дават всичко, което искаме и когато го искаме“.

Познавам Пат от много години и наскоро ѝ казах, че се възхищавам на факта, че винаги е позитивна и щастлива. Тя отвърна: „Не си ме виждал вкъщи, нали? Аз си знам как е. Имала съм сериозни моменти на депресия и съм проливала доста сълзи“. Но след това добави: „От момента, в който започнах да ослепявам, се чувствах странно, но знаех, че Небесният Отец и Спасителят са с мен и семейството ми. Подходихме към проблема възможно

най-добре, и по мое мнение, се справихме доста добре. Като цяло съм достатъчно успял човек и в повечето случаи – позитивна. Виждам участието Му във всичко. На хората, които ме питат дали съм гневна поради слепотата си, аз отвърщам: „На кого да се гневя? Небесният Отец ме подкрепя в това; не съм сама. Той е винаги с мен“.

В този случай желанието на Пат да получи зрение няма да бъде изпълнено в този живот. Но мотото ѝ, което научава от баща си, е следното: „И това ще премине“¹⁰.

Президент Хенри Б. Айринг заявява: „В този момент Отец знае за вас, за вашите чувства, както и за духовните и материални нужди на всички около вас“¹¹. Тази голяма и даваща утеха истина може да бъде открита в трите дадени от мен примера.

Братя и сестри, понякога молитвите ни не получават мигновено очаквания от нас отговор. Понякога те не получават отговора, на който се надяваме, и при все това, с течение на времето разбираме, че Бог е

подготвил по-големи благословии за нас, отколкото сме очаквали. А понякога праведните ни молби към Бог няма да получат отговор в този живот¹². Както казва старейшина Нийл А. Максвел: „Вратата включва също доверие в изобрания от Господ момент“¹³.

Ние имаме уверението, че по Негов собствен начин и в уреченото от Него време, Небесният Отец ще ни благослови и разреши всички наши притеснения, несправедливости и разочарования.

Цитирам цар Вениамин: „И нещо повече, аз бих пожелал да помислите за благословеното и щастливо състояние на онези, които спазват Божиите заповеди. Защото ето, те са благословени във всички неща, и тленни, и духовни; и ако останат верни до края, те са приети в небесата, за да могат да живеят там с Бога в състояние на нескончаемо щастие. О, помнете, помнете, че тези неща са истинни, защото Господ Бог ги е казал“¹⁴.

Знам, че Бог чува нашите молитви¹⁵. Знам, че като всезнаещ и любящ Отец Той отговаря на молитвите ни до съвършенство, според Своята безкрайна мъдрост и по начини, които в крайна сметка ще бъдат за наше добро и благословия. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. 1 Нефи 11:17, вж. също 1 Йован 4:8.
2. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 93–96.
3. Матей 6:8.
4. Учение и завети 38:2.
5. Словата на Мормон 1:7.
6. Лична кореспонденция.
7. Матей 10:29–31.
8. Вж. Битие 37:20, 26–28.
9. Битие 45:5–8.
10. От лично интервю с Патрисия Паркинсън, 10 дек. 2018 г.
11. Хенри Б. Айринг, „Неговият Дух да бъде с вас“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 88.
12. Вж. Jeffrey R. Holland, „An High Priest of Good Things to Come“, *Liakhona*, Jan. 2000, 42–45.
13. Neal A. Maxwell, „Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds“, *Ensign*, May 1991, 90.
14. Мосия 2:41.
15. Вж. „Power of Prayer“, mormon.org/beliefs/power-of-prayer.

ОТ СТАРЕЙШИНА ДИТЕР Ф. УХТДОРФ
От Кворума на дванадесетте апостоли

Мисионерската работа: да споделяме това, което вярваме и чувстваме

*Където и да живеете по света, има много
възможности да споделяте благата вест
на Евангелието на Исус Христос.*

Миналия месец Дванадесетте бяхме поканени от нашия скъп пророк, президент Ръсел М. Нелсън, да пътуваме с него за освещаването на храма Рим Италия. Докато пътувахме, си мислех за апостол Павел и неговите пътувания. По негово време, за да се стигне от Йерусалим до Рим, са били нужни около 40 дни. Днес с един от любимите ми самолети са нужни по-малко от 3 часа.

Учени, изучаващи Библията, вярват, че в Рим Павел е написал някои от своите послания, които имат важно значение за укрепването на членовете на Църквата тогава, а също и днес.

Павел и други членове на древната Църква, *ранните светии*, са били много добре запознати с правенето на жертви. Мнозина са били преследвани дори до смърт.

През последните 200 години членовете на възстановената Църква на Исус Христос, *светиите от последните дни*, също са били преследвани по различни начини. Но въпреки това преследване, а понякога и поради

него, Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е продължавала да расте и днес е навсякъде по света.

Има толкова много работа за вършене

Въпреки това, преди да направим торта, да хвърляме конфети и да се поздравяваме за изключителния успех, ще е добре да поставим този растеж в перспектива.

Има почти седем и половина милиарда души в света, а само 16 милиона членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни – наистина много малко стадо¹.

Междувременно броят на вярващите християни в някои части на света намалява².

Дори в Господната възстановена Църква, въпреки че общият брой на членовете расте, твърде много не получават благословиите от редовното участие в Църквата.

С други думи, където и да живеете по света, има много възможности да споделяте благата вест³ на Евангелието на Исус Христос с хората, с които се срещате, с които учите, живеете или работите, с които общувате.

През изминалата година имах вълнуващата възможност да бъда значително ангажиран в мисионерски дейности на Църквата по света. Често съм размишлявал и съм се

молил по отношение на великото поръчение на Спасителя към Неговите ученици: „Идете и създавайте ученици измежду всички народи, и ги кръщавайте в името на Отца и Сина, и Светия Дух“⁴.

Търсех отговор на въпроса: „Как като членове и последователи на Христос можем най-добре да изпълняваме това поръчение в ежедневието си?“.

Днес ви каня да обмислите този въпрос в сърцата и умовете си⁵.

Дарът на мисионерската работа

Ръководителите на Църквата наблягат на ясения призив „Всеки член е мисионер!“⁶ от десетилетия.

Членовете на Църквата на Исус Христос, както в миналото, така и в наши дни, с ентузиазъм и радост са споделяли Евангелието с приятели и познати. В сърцата им горят свидетелства за Исус Христос и те искрено желаят и другите да изпитат същата радост, която те са открили в Евангелието на Спасителя.

Някои членове на Църквата сякаш имат дарба да правят това. Обичат да бъдат посланици на Евангелието. Те смело и с радост служат и ръководят делото като членове-мисионери.

Обаче, други от нас са по-неуверени. Когато мисионерската работа се обсъжда по време на събрания в Църквата, глави бавно се навеждат, докато се скрият зад предните столове, очи се съсредоточават върху Писанията или се затварят замислено, за да се избегнат погледите на другите членове.

И защо е така? Може би се чувствате виновни, че не правим повече, за да споделяме Евангелието. Може би сме несигурни как да правим това. Или може да е плашещо за нас да излезем от зоната си на комфорт.

Разбирам това.

Но помнете, че Господ никога не е изисквал експертни и безпогрешни мисионерски усилия. Вместо това „Господ изисква сърцето и драговолен ум“⁷.

Ако вече с радост вършите мисионерска работа, моля продължавайте и бъдете пример за другите. Господ ще ви благославя.

Ако обаче чувствате, че се колебаете да действате и да споделяте посланието на Евангелието, нека ви предлага пет прости неща, които всеки може да прави, за да участва във великото поръчение на Спасителя да помага при събирането на Израил.

Пет прости предложения

Първо, доближавайте се към Бог. Първата голяма заповед е да възлюбим Бог⁸. Това е основната причина да сме на тази земя. Задайте си въпросите: „Наистина ли вярвам в Небесния Отец?“ и „Обичам ли Го и уповавам ли се на Него?“.

Колкото повече се доближавате към нашия Небесен Отец, толкова повече Неговата светлина и радост ще се излъчват от вас. Другите ще забелязват, че има нещо уникално и специално във вас. И ще задават въпроси.

Второ, нека сърцата ви бъдат изпълнени с любов към другите. Това е втората голяма заповед⁹. Опитвайте се наистина да гледате на всички около вас като на Божии чедра. Служете им, без значените дали имената им са включени във вашия списък с братя или сестри за служение.

Смейте се с тях. Радвайте се с тях. Плачете с тях. Уважавайте ги. Изцелявайте ги, повдигайте ги и ги укрепвайте.

Стремете се да изпитвате Христова любов и състрадание към другите, дори и към тези, които не

се отнасят добре с вас, присмиват ви се или искат да ви наранят. Обичайте ги и се отнасяйте към тях като към чедата на Небесния Отец.

Трето, стремете се да вървите по пътеката на ученичеството. Когато обичта ви към Бог и Неговите чедата се задълбочава, същото се случва с отдадеността ви към Исус Христос.

Научавате за Неговия път, като се угощавате със словата Му, вслушвате се в ученията на съвременните пророци и апостоли и ги прилагате. Израствате в своята увереност и смелост да следвате Неговия път, като общувате с Небесния Отец със сърца, готови да бъдат учени.

За да ходите по пътя на ученичеството, е нужна практика – всеки ден, малко по малко, „благодат след благодат“¹⁰, „ред по ред“¹¹. Понякога две крачки напред и една назад.

Важното е да не се отказвате, а да продължавате да се опитвате. В крайна сметка ще станете по-добри, по-щастливи и по-искрени. Разговорите с други хора за вярата ви ще стават нещо нормално и естествено. Всъщност, Евангелието ще бъде толкова важна и скъпоценна част от живота ви, че ще бъде неестествено да *не* говорите за него с другите. Това няма да стане изведнъж – нужни са усилия през целия живот. Но ще стане.

Четвърто, споделяйте това, в което вярвате и което чувствате. Не ви моля да застанете на ъгъла на някоя улица с мегафон и да крещите стихове от Книгата на Мормон. Моля ви винаги да търсите възможности да споменавате своята вяра по естествени и обикновени начини с хората, както лично, така и в Интернет. Моля ви да „бъдете свидетели“¹² за силата на Евангелието по всяко време и когато е нужно, да използвате думи¹³.

Тъй като „благовестието Христо-во... е Божия(та) сила за спасение“¹⁴, можете да бъдете уверени, смели и смирени, докато го споделяте. Увереността, смелостта и смирението може да изглеждат като противоположности, но не са. Те отразяват

поканата на Спасителя да не криете ценностите и принципите на Евангелието под шиник, а да позволявате светлината ви да свети, за да може добрите ви дела да прославят вашия Отец в Небесата¹⁵.

Има много естествени начини да правите това – от ежедневните добри жестове до личните свидетелства в YouTube, Facebook, Instagram или Twitter и простичките разговори с хората, с които се срещате. Тази година изучаваме Новия завет в домовете си и в Неделното училище. Каква великолепна възможност да каните приятели и съседи в Църквата и домовете си, за да учат за Спасителя заедно с вас. Споделете с тях приложението Gospel Library, където могат да намерят *Следвайте Ме, елате с Мен*. Ако познавате млади хора и техните семейства, дайте им книжката *За укрепването на младежите* и ги поканете да дойдат и да видят как нашите млади хора се стремят да живеят според тези принципи.

Ако някой ви попита как прекарвате почивните дни, не се колебайте да говорите за своите преживявания в Църквата. Разкажете за малките деца, които са застанали пред всички и с желание са пели как се опитват да бъдат като Исус. Разкажете за групата младежи, които са отделяли време да помагат на възрастни хора в старчески домове да записват своите истории. Разкажете за скорошната промяна в програмата на неделните ни събрания и как тя благославя семейството ви. Или обяснете защо подчертаваме, че това е Църквата на Исус Христос и че ние сме *светии* от последните дни, точно както членовете на древната Църква са били наричани *светии*.

По всякакви естествени за вас начини споделяйте с хората защо Исус Христос и Неговата Църква са важни за вас. Канете ги да „*дойдат и да видят*“¹⁶. След това ги насърчавайте да *дойдат и да помагат*. Има безброй възможности за хората да помагат в нашата Църква.

Молете се не само мисионерите да намират избраните. Всеки ден се молете с цялото си сърце да откритите тези, които ще *дойдат и ще видят, ще дойдат и ще помагат, и ще дойдат и ще останат*. Дръжте пълно-временните мисионери в течение. Те са като ангели, готови да помагат!

Когато споделяте благата вест, Евангелието на Исус Христос, правете това с любов и търпение. Ако общуваме с хора, като единствено очакваме, че скоро ще облекат белия гащеризон и попитат за насоки към най-близкия басейн за кръщения, много грешим.

Някои ще дойдат и ще видят, но може никога да не се присъединят към Църквата, а други да се присъединят след време. Изборът е техен. Но това не променя любовта ви към тях. И не променя вашите ентусиазирани усилия да продължавате да каните отделни хора и семейства да *дойдат и да видят, да дойдат и да помагат и да дойдат и да останат*.

Пето, уповавайте се, че Господ ще върши чудеса. Разберете, че вашата работа не е да обръщате хората във вярата. Това е ролята на Светия Дух. Вашата роля е да споделяте това, което вярвате и чувствате, и да живеете според вярванията си.

Затова не се обезсърчавайте, ако някой не приеме незабавно посланието на Евангелието. Това не е ваш личен провал.

Това е само между всеки отделен човек и Небесния Отец.

Вашата роля е да обичате Бог и своите ближни, Неговите чедра.

Вярвайте, обичайте и действайте.

Следвайте този път и Бог ще върши чудеса чрез вас, за да благославя Своите скъпоценни чедра.

Тези пет предложения ще ви помагат да правите това, което са правили последователите на Исус Христос в древността. Неговото Евангелие и Църква са важна част от живота ви – от това, което сте и това, което правите. Затова канете другите да *дойдат и да видят*, също да *дойдат и да помогнат*, а Бог ще върши Своего спасително дело и те ще *дойдат и ще останат*.

А какво, ако е трудно?

Бихте могли да попитате: „Ами, ако правя всичко това и хората реагират зле? Ами, ако критикуват Църквата? Ами, ако спрат да ми бъдат приятели?“

Да, това може да се случи. От древни времена последователите на Исус Христос често са били преследвани¹⁷. Апостол Петър казва: „Радвайте се, че... (споделяте) страданията на Христос“¹⁸. Ранните светии са били радостни, че са били „удостоени да претърпят опозоряване за Исусовото име“¹⁹.

Помнете, неведоми са пътищата Господни. Възможно е чрез християнския ви отговор на отхвърлянето да се смекчи нечие вкоравено сърце.

Като апостол на Господ Исус Христос, аз ви благославям с *увереността* да бъдете живо свидетелство за ценностите на Евангелието, със *смелостта* винаги да бъдете разпознавани като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, със *смирението* да подпомагате делото Му като израз на обичта ви към Небесния Отец и Неговите чедра.

Мои скъпи приятели, ще имате радост в знанието, че сте значима част от отдавна предсказаното събиране на Израил и от подготовката за пришествието на Христос в „сила и велика слава, с всичките свети ангели“²⁰.

Небесният Отец ви познава. Господ ви обича. Бог ще ви благославя. Това дело е постановено от Него. Можете да се справите. Ние всички можем да вършим това заедно.

За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Великият пророк Нефи вижда във видение, че макар че Църквата на Агнецата Божий ще се разпространи „по лицето на цялата земя“, поради нечестията на света, общият „брой“ на членовете ѝ (ще бъде)

малък“ (1 Нефи 14:12, вж. също Лука 12:32).

2. Например, скорошно проучване на изследователския център Пю откри, че в Съединените щати „процентът на пълнолетните (над 18 години), които се определят като християни, е намалял с почти осем пункта само за седем години – от 78.4% през ... 2007 г. на 70.6% през 2014 г. През същия период процентът американци, които не принадлежат към религиозна организация (определят се като атеисти, агностици или казват, че не вярват в „нещо конкретно“), се е увеличил с повече от шест пункта – от 16.1% до 22.8%“ („America's Changing Religious Landscape,” Pew Research Center, May 12, 2015, pewforum.org).
3. Думата *Евангелие* означава „блага вест“. Благата вест е, че Исус Христос е извършил съвършено Единение, което ще изкупи цялото човечество от смъртта и ще възнагради всеки човек според собствените му дела. Единението е започнало с Неговото предопределение в доземния живот, продължило е през земния Му живот, а кулминация е Неговото славно Възкресение. В Библията Неговият смъртен живот, служение и жертва са описани в т.нар. евангелия от Матей, Марк, Лука и Йоан.
4. Матей 28:19.
5. „Истина ви казвам, приятели Мои, оставям тези сказания с вас, за да ги обмислите в сърцето си“ (Учение и завети 88:62).
„Но ето, Аз ти казвам, че трябва да го проучиш в ума си; тогава трябва да Ме попиташ дали е правилно и ако е правилно, Аз ще сторя тъй, че недрата вътре в теб ще се разгорят, ето защо ще почувстваш, че е правилно“ (Учение и завети 9:8).
6. Докато председателства над Европейската мисия от 1922 до 1924 г., президент Дейвид О. Маккей насърчава „всеки член (да бъде) мисионер“ и споделя същото послание с Църквата по време на обща конференция през 1952 г. (вж. „Every Member a Missionary” Motto Stands Firm Today,” *Church News*, Feb. 20, 2015, news.ChurchofJesusChrist.org).
7. Учение и завети 64:34.
8. Вж. Матей 22:37–38.
9. Вж. Матей 22:39.
10. Учение и завети 93:12.
11. Исая 28:10.
12. Мосия 18:9.
13. Тази мисъл често е приписвана на свети Франциск от Асизи; вж. също Йоан 10:36–38.
14. Римляните 1:16.
15. Вж. Матей 5:15–16.
16. Йоан 1:46, курсив добавен.
17. Вж. Йоан 15:18.
18. 1 Peter 4:13 в English Standard Version; вж. също 1 Петър 4:1–19 за повече информация за това как последователите на Христос трябва да гледат на страданията заради Евангелието.
19. Деяния 5:41.
20. Учение и завети 45:44.

ОТ ЕПИСКОП У. КРИСТОФЪР УОДЪЛ
Втори съветник в Председателстващото епископство

Подобно на Него

Когато се стремим да извършваме служение подобно на Него, ще ни бъдат предоставяни възможности да забравяме за себе си и да помагаме на другите.

Преди около 18 месеца, през есента на 2017 г., моят 64-годишен брат, Майк, ми каза, че е бил диагностициран с рак на панкреаса. Каза също как е получил свещеническа благословия от своя домашен учител и че се е срещнал също и със своя епископ. По-късно ми изпрати снимка на храма Оуклънд Калифорния, която бе направил от болницата, в която се лекуваше, със съобщение: „Погледни какво мога да видя от болничната си стая“¹.

Бях толкова изумен от думите му за домашни учители, свещенически благословии, епископи и храмове, колкото и от диагнозата рак. Трябва да знаете, че Майк – със сан свещеник в свещеничеството на Аарон, почти 50 години не бе посещавал редовно църковните събрания.

Семейството ни бе почти толкова заинтригувано от духовния му напредък, колкото и от напредъка му в борбата с рака, главно поради неговите постоянни вече въпроси относно Книгата на Мормон, запечатващата сила и живота след смъртта. С течение на месеците ракт се разпространяваше и

накрая нуждата от допълнително и по-специализирано лечение доведе Майк в Юта, в Онкологичния институт Хънтсман.

Скоро след пристигането си Майк бе посетен от Джон Холбрук, ръководителят на мисионерската работа в района, в който попада медицинското заведение, където живееше тогава. Джон отбеляза, че за него е било „ясно, че Майк е син на Бог“ и

добави, че те бързо развили връзка и приятелство, което довело до превръщането на Джон на практика в служещ брат на Майк. Отправена била незабавно покана за приемане на посещение от мисионерите, която брат ми учтиво отказал, но след месец на приятелство Джон попитал отново, като обяснил на Майк: „Мисля, че ще ти бъде приятно да чуеш евангелското послание“². Този път поканата била приета, като това довело до срещи с мисионерите, както и посещения от епископ Джон Шарп, чиито беседи в крайна сметка довели до това Майк да получи своята патриархална благословия, 57 години след своето кръщение.

В началото на декември миналата година, след месеци на процедури, Майк реши да спре лечението на рака, което имаше тежки странични ефекти, и просто да остави нещата в ръцете на природата. Бяхме информирани от неговия лекар, че на Майк му остават около три месеца живот. Междувременно въпросите, свързани с Евангелието, продължаваха, както и посещенията и подкрепата от страна на неговите местни свещенически ръководители. Когато посещавахме Майк, често виждахме Книгата на Мормон, отворена на неговото нощно шкафче, докато разисквахме Възстановяването на Евангелието, ключовете на свещеничеството, храмовите обреди и вечното естество на човека.

Към средата на декември, със своята патриархална благословия в ръка, Майк действително изглеждаше, че се подобрява и прогнозата му за поне още три месеца живот изглеждаше възможна. Ние дори правехме планове той да ни гостува за Коледа, за Нова година и за по-нататък. На 16 декември получих неочаквано обаждане от епископ Шарп, който ме уведоми, че той и президентът на кол са провели интервю с Майк, намерили са го за достоен да получи свещеничеството на Мелхиседек и ме попита кога ще мога да участвам. Обредът бе насрочен за петък, 21 декември.

Когато денят дойде и съпругата ми Каръл и аз пристигнахме в здравното заведение, незабавно бяхме посрещнати в коридора близо до стаята му и уведомени, че Майк няма пулс. Влязохме в стаята, за да открием, че патриархът, неговият епископ и президент на кол вече чакаха – и тогава, Майк отвори очи. Той ме разпозна и даде знак, че може да ме чува и е готов да получи свещеничеството. Петдесет години, след като Майк беше ръкоположен като свещеник в свещеничеството на Аарон, аз имах привилегията, с помощта на неговите местни ръководители, да дам на своя брат свещеничеството на Мелхиседек и да го ръкоположа в сан старейшина. Пет часа по-късно Майк почина, преминавайки през завесата, за да се срещне с родителите ни като носител на свещеничеството на Мелхиседек.

Точно преди една година президент Ръсел М. Нелсън отправи призив към всички нас да се грижим за нашите братя и сестри по един „по-висш и по-свят начин“³. Президент Нелсън, говорейки за Спасителя, учи, че „тъй като това е Неговата Църква, като Негови служители, подобно на Него, ние ще служим на всички един по един. Ще служим в Неговото име, с Неговата сила и власт, с Неговата любяща доброта“⁴.

В отговор на този призив от един Божий пророк, по целия свят се

полагат забележителни усилия да се извършва служение на всеки отделен човек, както по координирани начини – като членове с вяра изпълняват възложените им задачи за служение, така и по начини, които ще нарека „импровизирано“ служение – когато толкова много хора показват Христова любов в отговор на неочаквани възможности. В нашето собствено семейство, ние лично станаме свидетели на такъв тип служение.

Джон, който беше приятел на Майк, служещ брат и бивш президент на мисия, казвал на своите мисионери: „Ако някой е в графа „незаинтересувани“, не спирайте да опитвате. Хората се променят“. „Майк изпита тази голяма промяна“ – ни каза тогава той⁵. Джон бе най-напред приятел, който често насърчаваше и оказваше подкрепа – ала неговото служение не се ограничи само до приятелски посещения. Джон знаеше, че извършващият служение човек е повече от приятел и че това приятелство е увеличено, когато извършваме служение.

Не е необходимо някой да страда от животозастрашаваща болест като брат ми, за да се нуждае от служение. Тези нужди се проявяват по много различни начини. Самотен родител, слабо активна двойка, изпитващ трудности тийнейджър, претоварена майка, изпитание на вярата, финансови, здравословни

или брачни проблеми – списъкът е почти безкраен. Въпреки това, подобно на Майк, никой не е прекалено далеч и никога не е прекалено късно човек да бъде достигнат от любящата ръка на Спасителя.

От интернет страницата на Църквата за служението научаваме, че „има много причини за служение, но нашите усилия трябва да се ръководят от желанието да помагаме на другите да бъдат по-пълно обърнати във вярата и да стават по-подобни на Спасителя“⁶. Старейшина Нийл Л. Андерсън изразява това по следния начин:

„Човек с добро сърце може да помогне на другото да ремонтира гума, да заведе съквартиранта си на лекар, да обядва с някого, който е тъжен или да се усмихне и да каже здравей, за да озари деня му.

Но този, който съблюдава първата заповед, по непринуден начин ще добави към тези важни жестове на служба“⁷.

Като следваме примера на Исус Христос в своето служение, е важно да помним, че Неговите усилия да обича, вдъхновява, служи и благославя са имали по-велика цел от това просто да задоволяват непосредствените нужди. Той много добре е познавал ежедневните нужди на хората и им е съчувствал за техните страдания, докато е изцелявал, хранил, прощавал и учил. Но Той е искал да прави повече от това да се грижи за належащите им нужди. Той е искал хората около Него да Го следват, да Го познават и да постигнат своя божествен потенциал⁸.

Когато се стремим да извършваме служение „подобно на Него“⁹, ще ни бъдат предоставяни възможности да забравяме за себе си и да помагаме на другите. Тези възможности често може да бъдат неудобни и да подлагат на изпитание желанието ни да ставаме по-подобни на Учителя, чиято най-велика от всички служба – Неговото безпределно Единение – бе всичко друго, но не и удобна. В Матей 25 ни се напомня какво изпитва към нас Господ, когато ние, подобно

на Него, сме чувствителни към изпитанията, трудностите и предизвикателствата, които толкова много хора имат, но които често може да остават незабелязани.

„Елате, вие, благословени от Моя Отец, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света.

Защото огадних и Ме нахранихте; ожадних и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте. ...

Тогава праведните в отговор ще Му кажат: Господи, кога Те видяхме гладен и Те нахранихме; или жаден и Те напоихме?

И кога Те видяхме странник и Те прибрахме? ...

А Царят ще им отговори: Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тези най-малки Мои братя, на Мене сте го направили“¹⁰.

Независимо дали служим като служещи братя и сестри или просто сме научили за някого в нужда, ние сме насърчавани да търсим напътствията и водачеството на Духа – и след това да действаме. Може да се чудим как да служим по най-добрия начин, но Господ знае и чрез Неговия Дух ще бъдем водени в своите усилия. Както Нефи, който „(е) воден от Духа, без да зна(е) предварително нещата, които трябва да извърш(и)“¹¹, така и ние ще бъдем водени от Духа, като се стремим да ставаме оръдия в ръцете на Господ за благославянето на Неговите чедра. Като търсим напътствията на Духа и се уповаваме на Господ, ще бъдем поставяни в ситуации и обстоятелства, в които да можем да действаме и да благославяме, с други думи – да извършваме служение.

Може да има и моменти, в които да разпознаваме някоя нужда, но да се чувстваме неспособни да реагираме, като считаме, че това, което можем да предложим, е недостатъчно. Обаче да вършим нещата „подобно на Него“¹² означава да извършваме служение, като даваме това, което сме способни да даваме, и бъдем уверени, че Господ ще усилива полаганите от нас усилия да благославяме нашите „другари

спътници в това земно пътуване“¹³. За някои това може да бъде даване на дара на времето и талантите, за други – добра дума или физическа помощ. Въпреки че е възможно да чувстваме, че полаганите от нас усилия са недостатъчни, президент Далин Х. Оукс споделя важен принцип относно „малките и прости средства“. Той учи, че малките и прости действия имат сила, защото канят „спътничеството на Светия Дух“¹⁴ – Спътник, Който благославя както този, който дава, така и този, който получава.

Знаейки, че скоро ще умре, брат ми, Майк, каза: „Невероятно е как ракът на панкреаса може да накара човек да се съсредоточи върху най-важното“¹⁵. Благодарение на прекрасните мъже и жени, които видяха нужда и не съдиха, а извършиха служение подобно на Спасителя, за Майк не беше прекалено късно. За някои промяната може да настъпи по-рано, за други може да е откъд завесата. Въпреки това трябва да помним, че никога не е прекалено късно и никой не се е отклонил толкова много от пътеката, че да не може да получи благословиите на безпределното Единение на Исус Христос, което е безгранично по своята продължителност и обхват.

По време на общата конференция миналия октомври старейшина Дейл Г. Ренлънд учи, че „без значение колко дълго не сме били на пътеката, ... в момента, в който решим да се променим, Бог ни помага да се върнем“¹⁶. Това решение да се променим обаче, често идва в резултат на покана, като например: „Мисля, че ще ти бъде приятно да чуеш евангелското послание“. Както за Спасителя никога не е твърде късно, така и за нас никога не е твърде рано да каним.

Тези великденски празници за пореден път ни предоставят великолепната възможност да размишляваме над великата единителна жертва на нашия Спасител Исус Христос и над това, което Той е направил за всеки от нас на огромна цена – цена, за която Той Самият заявява, че е „накара(ла) (Него), най-великият от всички, да потрепер(и) от болка“. „При все това – казва Той, – Аз отпих и завърших приготвянията Си за чедата човешки“¹⁷.

Свидетелствам, че тъй като Той „(ги) завърши“, надежда винаги ще има. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Личен разговор.
2. Разговор с Джон Холбрук.
3. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 6.
4. Ръсел М. Нелсън, „Служение чрез силата и властта от Бога“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 69.
5. Разговор с Джон Холбрук.
6. „Принципи на служението: Целта, която ще промени начина ни на служение“, *Лиахона*, ян. 2019 г., с. 1.; вж. също ministering.ChurchofJesusChrist.org.
7. Neil L. Andersen, „A Holier Approach to Ministering“ (Brigham Young University devotional, Apr. 10, 2018), 3, speeches.byu.edu.
8. Вж. „Целта, която ще промени начина ни на служение“, с. 1–3.
9. Вж. 3 Нефи 17:9–10, 20–21.
10. Матей 25:34–35, 37–38, 40.
11. 1 Нефи 4:6.
12. Вж. 3 Нефи 17:9–10, 20–21.
13. Томас С. Монсън, „Любовта – същността на Евангелието“, *Лиахона*, май 2014 г., с. 91.
14. Далин Х. Оукс, „Малки и прости средства“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 90.
15. Личен разговор.
16. Дейл Г. Ренлънд, „Изберете днес“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 106.
17. Учение и завети 19:18–19.

ОТ ПРЕЗИДЕНТ ХЕНРИ Б. АЙРИНГ
Втори съветник в Първото президентство

Дом, обитаван от Духа Господен

*Ще откриете, че някои от най-щастливите
ви моменти ще бъдат свързани с усилията
ви да превръщате дома си в място на
вяра в Господ Исус Христос и в място,
изпълнено с обич.*

Скъпи братя и сестри, благодарен съм за поканата да говоря пред вас на тази 189-а годишна обща конференция на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. На тази дата през 1830 г. Джозеф Смит организира Църквата под ръководството на Господ. Това става в дома на семейство Уитмър близо до Файет, Ню Йорк. В този ден присъстват шест членове и около 50 други заинтересувани лица.

Въпреки че не знам какво казва или как изглежда Пророка Джозеф Смит, когато се изправя пред тази малка група, аз знам какво са чувствали тези изпълнени с вяра в Исус Христос хора. Те са чувствали Светия Дух и са знаели, че се намират на свято място. Със сигурност са чувствали всеобщото единство.

Това е чудното усещане, което всички ние желаем да цари в дома ни. Това е чувството, което, според

описанието на Павел, съпътства „копнеж(а) на Духа“¹.

Моята цел днес е да споделя познанията си как можем да изпитваме това чувство по-често и да го каним да цари по-дълго в семейството ни. Както знаете от опит, това не е лесна задача. Разприте, гордостта

и грехът трябва да бъдат обуздавани. Чистата любов Христова трябва да прониква в сърцата на нашите близки.

Адам и Ева, Лехий и Сария и други познати ни от Писанията родители са си давали сметка за трудната задача. При все това, разполагаме с обнадеждаващи примери на поддържано щастие в семейството и в дома, които да ни насърчават. И тези примери ни показват как ние можем да постигаме това за себе си и нашите семейства. Спомнете си разказа от 4 Нефи:

„И стана така, че нямаше раздори в земята, понеже любовта Божия живееше в сърцата на хората.

И нямаше зависти, нито спорове, нито метежи, нито блудства, нито лъжи, нито убийства, нито какъвто и да е вид похотливост; и наистина не можеше да съществува по-щастлив народ измежду всички народи, сътворени от ръката Божия.

И нямаше нито разбойници, нито убийци, нито пък имаше ламанити, нито какъвто и да е друг вид -ити; но те бяха всички събрани в едно, чедата Христови и наследници на царството Божие.

И колко благословени бяха те! Защото Господ ги благославяше във всички техни дела; да, те бяха благословени и преуспяваха, чак докато не се изминаха сто и десет години; и първото поколение от Христа се помина, и нямаше раздори в цялата земя“².

Както знаете, периодът на блаженство не трае дълго. Разказът в 4 Нефи описва възможните симптоми на духовен упадък сред група добри хора. Това е тенденцията, която се повтаря през годините сред цели народи, конгрегации и за най-голямо съжаление – семейства. Като изучаваме тази тенденция, можем да си даваме сметка как да опазваме и дори да увеличаваме чувството на обич в семейството си.

Ето в какво се изразява тенденцията към упадък, появила се след 200 години живот в свършена хармония, произтичаща от Евангелието:

Промъкнала се гордостта.

Хората вече не споделяли един с друг притежанията си.

Започнали да гледат един на друг като на по-висши или по-низши.

Вярата им в Исус Христос започнала да отслабва.

Породила се омраза.

Започнали да вършат всякакви грехове.

Едни мъдри родители ще са достатъчно прозорливи, за да забележат тези симптоми, когато се появят сред членовете на семейството им. И разбира се, това ще ги притесни. Но те ще знаят, че основната причина е влиянието на Сатана, който се опитва да подмамва към грях добрите хора, като по този начин ги лишава от влиянието на Светия Дух. И така, мъдрият родител ще осъзнае, че това е възможност да насочи всяко от децата си и себе си да приемат по-цялостно поканата на Господ да дойдат при Него.

Можете да постигнете частичен успех, като поканите свое дете да се покае от гордост, например. Бихте могли да се опитате да убедите децата си да споделят по-щедро притежанията си. Бихте могли да ги насърчавате да не проявяват превъзходство спрямо братята и сестрите си. Но тогава се натъквате на симптома, описан по-рано с думите: „Вярата им в Исус Христос започнала да отслабва“.

Има начин, по който да помагате на семейството си да се издигне на

желаната от вас духовна висота – както и вие да бъдете там с тях. Като им помагате да увеличават вярата си в Исус Христос като техния любящ Изкупител, те ще изпитват желанието да се покайват. Като правят това, смиреността ще измества гордостта. Като започнат да си дават сметка за това, с което Господ ги е дарил, те ще желаят да споделят по-щедро. Надпреварата за популярност или признания ще отслабва. Омразата ще бъде измествана от любовта. И в крайна сметка, както се случва с обърнатите във вярата от цар Вениамин хора, желанието за вършенето на добри дела ще ги укрепва срещу изкушенията да вършат грях. Народът на цар Вениамин свидетелства, че повече нямат склонността да вършат зло³.

И така, изграждането на вяра в Исус Христос е началото на коригирането на хода на духовния упадък в семейството или дома ви. Този вид вяра е по-вероятно да доведе до покаяние, отколкото вие да проповядвате против всеки признак на духовен упадък.

Ще преподавате най-добре чрез пример. Членовете на вашето семейство и другите хора трябва да ви виждат как увеличавате собствената си вяра в Исус Христос и в Неговото Евангелие. Наскоро получихте голяма подкрепа в това. Родителите в Църквата са благословени с вдъхновена учебна програма за отделни членове и семейства. Като я използвате, вие ще изграждате своята вяра в Господ Исус Христос и тази на вашите деца.

Израстване във вярата

Вашата вяра в Спасителя се е увеличила, като сте последвали предложението на президент Ръсел М. Нелсън да прочетете отново Книгата на Мормон. Отбелязали сте си откъси и думи, отнасящи се до Спасителя. Вярата ви в Исус Христос е нараснала. Но подобно на новопосадено растение, тази вяра в Исус Христос ще повехне, освен ако не вземете твърдото решение да размишлявате и да се молите за нейния растеж.

Вашият пример за израстване във вярата може да не бъде последван сега от всички ваши близки. Но дерзайте от примера на Алма-младши. По време на мъчителния копнеж за покаяние и опрощение той си спомня за вярата на своя баща в Исус Христос. Вашите деца може да си спомнят вярата ви в Спасителя в момент, когато отчаяно се нуждаят от покаяние. Алма споделя за този момент:

„И стана така, че докато бях тъй раздиран от мъчения и бях изтерзан от спомена за многобройните си грехове, ето, аз си спомних, че бях чул баща ми да пророкува на хората относно пришествието на един Исус Христос, Син Божий, за да извърши единение за греховете на света.

Сега, веднага щом тази мисъл влезе в ума ми, аз извиках в сърцето си: О, Исусе, Ти, Сине Божий, помилуй мене, който съм в жлъчната горчивина, обкръжен от вечните вериги на смъртта.

И сега, ето, щом помислих за това, не можах да си спомня повече болките си; да, не бях терзан повече от спомена за греховете си“⁴.

Да се молим с любов

Освен примера ви да израствате във вярата, молитвите ви заедно като семейство може да се окажат особено важни в превръщането на

дома в свещено място. Обикновено един човек бива избран да се моли за цялото семейство. Когато молитвата е отправяна към Бог от името на коленичилите и слушащи хора, вярата на всички тях се увеличава. Те могат да чувстват прояви на обич към Небесния Отец и към Спасителя. И когато молещият се спомене коленичилите в този кръг и техните нужди, всички могат да чувстват любов към членовете на семейството, както и реципрочната любов към тях.

Дори когато членове на семейството вече не живеят у дома, молитвата може да изгражда връзки на обич. Семейната молитва не познава граници. Неведнъж съм си давал сметка, че намиращ се далече мой близък се моли за същото нещо като мен, по едно и също време. За мен добре познатата мисъл: „Семейството, което заедно се моли, остава заедно“ може да бъде променена на: „Семейството, което заедно се моли, пак е заедно, дори и да ги дели разстояние“.

Да учим на навременно покаяние

Тъй като никой от нас не е свършен и имаме лесно раними чувства, семейството може да се превърне в свещено убежище, само като се покаяваме навреме и искрено. Родителите могат да дават пример. Можем незабавно и искрено да се покаяваме за грубите думи или

лошите мисли. Едно обикновено „Съжалявам“ може да изцелява рани и да кани прошка и обич.

Пророкът Джозеф Смит е пример за нас с начина, по който подхожда към злобни атаки, към предатели и дори по отношение на неразбиранства в семейството. Той прощава бързо, въпреки че знае, че противникът може да атакува отново. Той моли за прошка и дава такава безрезервно⁵.

Да развиваме мисионерски дух

Синовете на Мосия били решени да предложат Евангелието на всички. Желанието им идвало от това, което лично са преживели, докато са се покаявали. Не могли да търпят мисълта някой човек да понесе последиците от греха, подобно на тях. И така, те с години били излагани на отхвърляне, трудности и опасности, предлагайки Евангелието на Исус Христос на своите врагове. През това време те намирали радост в множеството покаяли се и изпитали радостта от проската чрез Единението на Исус Христос.

Членовете на нашето семейство ще израстват в желанието си да споделят Евангелието, като изпитват радостта от проската. Тази радост може да идва, като подновяват сключените от тях завети, вземайки от причастията. Мисионерският дух ще нараства в домовете ни, ако заедно

като родители и деца чувстваме радостта от прошката по време на отслужването на причастието. Както родители, така и деца, с примера си за благоговение могат да си помагат взаимно да чувстват тази радост. Тази радост може да се простира дотам, че да превръща домовете ни в центрове за обучение на мисионери. Може не всички да отслужват мисия, но всички ще изпитват желанието да споделят Евангелието, което им е донесло чувството на опрощение и мир. И без значение дали в момента отслужват пълновременна мисия или не, всички могат да чувстват радост, като предлагат Евангелието на другите.

Да посещаваме храма

Както за родителите, така и за децата храмът е най-добрата възможност за зараждането на любов към небесни места. Това е особено важно, когато децата са малки. Децата се раждат със светлината на Христа. Дори и едно бебе може да почувства, че храмът е свещен. Поради любовта на родителите към малките им дечица, храмът се явява символ на надеждата им, че могат да бъдат заедно в едно любящо семейство за вечността.

Някои от вас имат снимки на храмове в дома си. С увеличаването на броя на храмовете по света става възможно много родители да посещават района около храма заедно с децата си. Малцина дори може да присъстват на Отворени врати при построяването на храмове. Като родители можем да питаме децата си как се чувстват, когато са близо или вътре в храма.

Като родители можем да споделяме какво означава храмът за нас. Президент Езра Тафт Бенсън, който обича храмовете, често разказва как наблюдавал майка си да глади своето храмово облекло⁶. Споделя спомена си как като малко момче наблюдавал семейството си да напуска дома, за да посещава храма.

Когато става президент на Църквата, той посещава храма всяка седмица в един и същи ден. Винаги извършва работа за някой от своите

предци. И това е породено от примера на неговите родители.

Моето свидетелство

Ще откриете, че някои от най-щастливите ви моменти ще бъдат свързани с усилията ви да превръщате дома си в място на вяра в Господ Исус Христос и в място, изпълнено с обич. Възстановяването на Евангелието започнало със смирен въпрос, обмислян в смирен дом, и то може да продължава в дома на всеки от нас, като продължаваме да установяваме и прилагаме в него евангелските принципи. Това е моята надежда и най-съкровено ми желание още от дете. Всички вие познавате подобни домове. Много от вас, с Господната помощ, сте създали такива.

Някои са се трудили искрено за тази благословия, но тя все още не е получена. Моето обещание към вас е подобно на това, преди време отправено към мен от един апостол. Споделих му, че заради изборите на някои по-далечни мои роднини се съмнявам, че ще бъдем заедно в идния свят. Спомням си много добре думите му: „Тревожиш се не за това, за което трябва. Просто живеј така, че да си достоен за селестиалното царство, а семейните ти взаимоотношения ще бъдат по-прекрасни, отколкото можеш да си представиш“.

Вярвам, че той би отправил същите тези обнадеждаващи думи към всеки от нас в смъртността, които сме направили всичко по силите си да постигнем за себе си и за близките ни вечен живот. Знаем, че планът на Небесния Отец е план на щастие. Свидетелствам, че Неговият план прави възможно за всеки от нас, дал всичко от себе си, да бъде запечатан със семейството си за вечността.

Знаем, че възстановените чрез Джозеф Смит ключове на свещенството са предадени без прекъсване до президент Ръсел М. Нелсън. Тези ключове правят запечатването на семействата възможно днес. Знаем, че Небесният Отец обича нас – Своите духовни чеда, със свършената любов. Знаем, че благодарение на Единението на Исус Христос можем да се покаяваме, да бъдем пречиствани и да ставаме достойни да живеем в любящи семейства завинаги, заедно с нашия Небесен Отец и Възлюбения Му Син Исус Христос. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Римляните 8:6.
2. 4 Нефи 1:15–18.
3. Мосия 5:2.
4. Алма 36:17–19.
5. Вж. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 417–426.
6. Вж. *Учения на президентите на Църквата: Езра Тафт Бенсън*, 2014 г., с. 183.

Съботна следобедна сесия

ПРЕДСТАВЕН ОТ ПРЕЗИДЕНТ ДАЛИН Х. ОУКС
Първи съветник в Първото президентство

Вотът на подкрепа за църковните служители

Сега ще ви представя висшите ръководители, областните седемдесетници и Общите президентства на помощните организации на Църквата за вот на подкрепа.

Предложено е да подкрепим Ръсел Марион Нелсън като пророк, гледач и откровител, и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни; Далин Харис Оукс като първи съветник в Първото президентство и Хенри Бениън Айринг като втори съветник в Първото президентство.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, ако има такива, моля да го покажат.

Предложено е да подкрепим Далин Х. Оукс като президент на Кворума на дванадесетте

апостоли и М. Ръсел Балард като действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, моля да го покажат.

Предложено е да подкрепим като членове на Кворума на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг и Юлисис Соарес.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, моля да го покажат.

Предложено е да подкрепим съветниците в Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли като пророци, гледачи и откровители.

Всички „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, моля да го покажат.

Предложено е да освободим от службата им като областни седемдесетници следните старейшини: Викторино А. Бабида, Л. Тод Бъдж, Питър М. Джонсън, Джон А. Маккюн, Марк Л. Пейс, Джеймс Р. Расбанд и Бенджамин М. З. Тай.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност към тези братя за тяхната отдадена служба, моля да го покажат с вдигната ръка.

Предложено е да освободим с дълбока благодарност брат Тад Р. Калистър, Девин Г. Дюран и Брайън К. Аштън като служители в Общото президентство на Неделното училище.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност за забележителната служба на тези братя, моля да го покажат.

Предложено е да подкрепим като висши ръководители седемдесетници: Рубен В. Алиауд, Хорхе М. Алварадо, Ханс Т. Бом, Л. Тод Бъдж, Рикардо П. Гименез, Питър М. Джонсън, Джон А. Маккюн, Джеймс Р. Расбанд,

Бенджамин М. З. Тай и Алан Р. Уолкър.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, да дадат същия знак.

Предложено е да подкрепим следните братя като областни седемдесетници: Соломон И. Аличе, Гийермо А. Алварез, Дарън Р. Барни, Хулиос Ф. Барrientос, Джеймс Х. Бекер, Кевин Г. Браун, Марк С. Брайс, А. Маркос Кабрал, Дънстан Г. Б. Т. Чадамбука, Алън Ч. К. Чунг, Крисчън Ч. Чигбунду, Пол Н. Клейтън, Карим Дел Вайе, Хироюки Домон, Мернард П. Донато, Марк Д. Еди, Закари Ф. Евънс, Хенри Дж. Айринг, Сапеле Фаалоджо-мл., Дейвид Л. Фришкнехт, Джон Дж. Гайего, Ефраин Р. Гарсиа, Робърт Гордън, Марк А. Готфредсън, Томъс Хани, Майкъл Дж. Хес, Глен М. Холмс, Ричард С. Хътчинс, Тито Ибанез, Акинори Ито, Джеръми Р. Яги, Кели Р. Джонсън, Кристофър Хунсу Ким, Х. Мороний Клайн, Иноки Ф. Купу, Стивън Чии Конг Лай, Виктор Д. Латаро, Тармо Леп, Итзкоатъл Лозано, Кевин Дж. Литгоу, Едгар П. Монтес, С. Ефраим Емсани, Луиз К. Д. Кейроз, Ифаномезана Расолондрейби, Едуардо Ресек, Томас Г. Роман, Рамон Е. Сармиенто, Джонатан С. Шмидт, Вай Сикахеа, Денелсън Силва, Луис Спина, Карлос Г. Суфърт, Вой Р. Таеоали, Серхио Р. Варгас и Маркъс Зарс.

Всички „за“, моля покажете го.

Които са „против“, ако има.

Предложено е да подкрепим Марк Л. Пейс да служи като общ президент на Неделното училище, с Милтън да Роча Камарго като първи съветник и Джан Ерик Нюман като втори съветник.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, моля да го покажат.

Предложено е да подкрепим останалите висши ръководители, областните седемдесетници и Общите президентства на помощните

организации в сегашния им състав.

Всички „за“, моля покажете го.

Които са „против“, ако има.

Президент Нелсън, вотът е отбелязан. Каним членовете, които може да са против което и да е от тези предложения, да се свържат с президентите на своите колове.

Братя и сестри, благодарим ви за вашата постоянна вяра и молитви в подкрепа на ръководителите на Църквата.

Сега каним новите висши ръководители и новото Общо президентство на Неделното училище да заемат местата си на подиума. ■

Доклад на Отдела за финансови ревизии на Църквата, 2018 г.

ПРЕДСТАВЕН ОТ КЕВИН Р. ДЖЕРГЕНСЪН

Управляващ директор, Отдел за финансови ревизии на Църквата

До Първото президентство на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Скъпи братя, ръководейки се от откровение, записано в раздел 120 на Учение и завети, Съветът за разпореждане с десятька, състоящ се от Първото президентство, Кворума на дванадесетте апостоли и Председателстващото епископство, упълномощава изразходването на средствата на Църквата. Църковните единици изразходват средствата съгласно одобрени бюджети, правила и процедури.

Отделът за финансови ревизии на Църквата, който се състои от квалифицирани професионалисти и е независим от всички други църковни отдели, има отговорността да провежда ревизии с цел получаване на разумна степен на сигурност относно получените дарения, направените разходи и опазването на църковните активи.

Въз основа на извършените ревизии, Отделът за финансови ревизии на Църквата е на мнение, че във всяко материално отношение получените дарения, изразходваните средства и активите на Църквата през 2018 г. са били завеждани и управлявани според одобрените църковни бюджети, правила и счетоводни практики. Църквата следва практиките, които преподава на своите членове, а именно: да се харчи в рамките на определен бюджет, да се избягва задлъжняването и да се спестява за моменти на нужда.

Предоставен с уважение,

Отдел за финансови ревизии на Църквата

Кевин Р. Джергенсън

Управляващ директор ■

ОТ ПРЕЗИДЕНТ М. РЪСЕЛ БАЛАРД
Действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли

Истинското, чисто и просто Евангелие на Исус Христос

Да обичаме Бог и да обичаме ближните си е доктриналната основа на служението, съсредоточеното над дома и подкрепяно от Църквата изучаване, духовното поклонение в Господния ден и делото по спасението.

Братя и сестри, трудно ми е да повярвам, че преди 71 години, през 1948 г., бях мисионер в Англия, а преди 44 години с Барбара заведохме семейството си в Канада, за да служа като президент на мисия Канада Торонто. Докато служех там, през април 1976 г. бях призован в Първия кворум на седемдесетте и неочаквано през 1985 г. бях призован в Кворума на дванадесетте апостоли. За разлика от предишните ми призвания, които включваха бъдещи освобождавания от тях, освобождаването ми от моето призвание в Дванадесетте не е най-добрата опция сега. Моля се обаче този ден да дойде, чак когато съм приключил всичко, което Господ ме е призовал да извърша.

Докато мислех за изминалите 43 години на служба като висш

ръководител и привилегията, която съм имал да служа на чедата на Небесния Отец, осъзнах в още по-голяма степен, че Той желае всички Негови чедата да намерят мир, радост и щастие в живота си.

Пророкът Лехий учи: „Човеците са, за да могат да имат радост“¹. Има много причини, поради които в този живот може да не изпитваме щастие, в това число бедност, война, природни бедствия и неочаквани проблеми с работата, здравето или семейните взаимоотношения.

Но въпреки че не можем да контролираме тези външни сили, които влияят на нашия живот тук на земята, когато се стремим да станем верни ученици на Господ Исус Христос, можем да намираме мир, радост и щастие, въпреки светските проблеми около нас.

Едно от децата ми веднъж каза: „Татко, чудя се дали някога ще мога да се справя“. Отговорих: „Това, което Небесният Отец изисква от нас, е да даваме най-доброто от себе си всеки ден“. Братя и сестри, давайте най-доброто от себе си ден след ден и скоро ще осъзнаете, че Небесният Отец ви познава и ви обича. И когато узнаете това, наистина го узнаете, вашият живот ще има истинска цел и смисъл и ще бъдете изпълнени с радост и мир.

Като Светлината на света, Спасителят казва: „(Няма да) остане в тъмнина никой, който вярва в Мен“².

„Исус Христос е името, което е дадено от Отца и няма дадено никое друго име, чрез което да може(м) да бъде(м) спасен(и).

Затова всички (мъже и жени) трябва да вземат върху си името, което е дадено от Отца“³.

От Писанията учим, че Сатана желае да отвежда хората в мрак. Той полага всякакви усилия, за да блокира светлината и истината на Исус Христос и Неговото Евангелие. Както Лехий учи децата си, дяволът „иска всички човеци да бъдат окаяни като него“⁴. Ако „делото и славата“ на Небесния Отец е „да се осъществят безсмъртието и вечният живот на (мъжете и жените)“, то „делото“ на Луцифер е да се осъществят нещастieto и безкрайната окаяност на Божиите чед⁵. Грехът и прегрешението затъмняват светлината на Христа в нашия живот. Ето защо нашата цел е да се наслаждаваме на светлината на Христа, която носи мир, радост и щастие.

През изминалите 18 месеца Господ вдъхнови Своя пророк и апостолите да приложат многобройни прекрасни промени. Безпокоя се обаче, че духовните цели на тези промени може да се изгубят сред вълнението относно самите промени.

Джозеф Ф. Смит казва: „Истинното, чисто, просто Евангелие на Исус Христос е възстановено. Наша отговорност е поддържането му на земята“⁶. Той добавя, че истинското, чисто и просто Евангелие са „спасителните учения на Христос“⁷.

В Символът на вярата Пророкът Джозеф Смит учи, че „чрез Единението Христово цялото човечество може да се спаси чрез подчинение на законите и обредите на Евангелието“⁸.

Първите принципи на Евангелието са вяра в Господ Исус Христос, покаяние, кръщение, дарът на Светия Дух и устояване до края. Неговият брат Хайръм учи: „Проповядвайте (първите принципи на Евангелието) – проповядвайте ги отново (и отново); ще установите, че ден след ден ще ви бъдат откривани нови идеи и повече знание за тях. Ще увеличавате разбирането си за тях и те ще стават по-ясни за вас. Тогава ще сте в състояние да ги направите по-лесни за разбиране от онези, на които (вие) преподавате“⁹.

Най-добрите начини да разберем духовните цели на Църквата

са да живеем според истинските, чисти и прости учения на Христос, както и да прилагаме двете големи заповеди на Спасителя: „Възлюби Господа, твоя Бог, с цялото си сърце. ... Възлюби ближния си като себе си“¹⁰.

Подчинението на тези две заповеди осигурява начин да изпитваме повече мир и радост. Когато обичаме Господ, служим Му, обичаме ближните си и им служим, по естествен начин ще изпитваме повече щастие – това е най-добрият начин.

Да обичаме Бог и да обичаме ближните си е доктриналната основа на служението, съсредоточеното върху дома и подкрепяно от Църквата изучаване, духовното поклонение в Господния ден и дело то по спасението от двете страни на завесата, подкрепяно в Обществата за взаимопомощ и кворумите на старейшините. Всички тези неща се основават на божествените заповеди да обичаме Бог и да обичаме своите ближни. Може ли да има нещо по-основно, по-фундаментално и по-просто от това?

Ако живеем според истинския, чист и прост евангелски план, ще разполагаме с повече време да посещаваме вдовиците, вдовците, сираците, самотните, болните и бедните. Ще намираме мир, радост и щастие в живота, докато служим на Господ и на нашите ближни.

Промените при поклонението в Господния ден, които подчертават съсредоточеното върху дома и подкрепяно от Църквата изучаване на Евангелието, са възможност за духовно обновление и подновяване на нашата отдаденост на Бог в домовете ни. Какво може да бъде по-просто, основно и задълбочено? Братя и сестри, можете ли да видите, че изучаването и преподаването на Евангелието в нашите семейства е важен начин да намираме радост и щастие в живота?

Говорейки за Господния ден, Спасителят казва: „Защото наистина, това е ден, който (ви) е назначен, за да си починете(те) от трудовете си и да се поклоните(те) на Всевишния“¹¹. Той допълва: „Радостта (ви, за) да бъде пълна... (чрез) ликуване и

молитва, ... вие (трябва да) вършите тези неща с благодарност, с радостни сърца и лица... (и) с радостно сърце и весело лице⁴¹².

Моля забележете някои от ключовите думи в това откровение: *радост, ликуване, благодарност, радостно сърце и весело лице*. Струва ми се, че освещаването на Господния ден трябва да носи усмивки на лицата ни.

Като служим по един по-висш и по-свят начин, моля помислете колко е важно да приветстваме всички, които идват на църковните ни събрания, особено новите членове и посетителите. Трябва да се наслаждаваме на пеенето на химните и внимателно да се заслушваме в текста на молитвите за причастието с отворени сърца и умове.

Свидетелствата по време на нашите събрания за пост и свидетелства са водени от член на епископството, който споделя кратко свидетелство, съсредоточено върху плана на щастие и истинското, чисто и просто Евангелие на Христос. Всички други трябва да следват този пример. Трябва да запомним, че има други подходящи места, където да разказваме истории или да споделяме къде сме били. Като се придържаме към прости и съсредоточени върху Евангелието на Христос свидетелства, Той ще ни дава духовно обновление, докато споделяме свидетелствата си един с друг.

Ефективното служение се събира най-добре, като размишляваме как

по-дълбоко да обичаме Бог и нашите близки. Просто казано, ние служим, защото обичаме нашия Небесен Отец и Неговите чедра. Нашите усилия да служим ще бъдат по-успешни, ако се придържаме към простота в служението. Най-много радост идва от простите неща в живота и затова трябва да внимаваме да не си мислим, че трябва да се добавя още към измененията, които приехме, за да се изгражда вяра и силно свидетелство в сърцата на Божиите чедра.

Нека не усложняваме нещата с допълнителни събрания, очаквания или изисквания. Опростявайте нещата. Именно в това опростяване ще намерите мира, радостта и щастията, за които говорим.

От години целите на ръководителите на Църквата, според казаното в *Handbook 2*, са резултати, които са ясни и прости, от които цитирам:

„Ръководителите насърчават всеки член да получи всички необходими свещенически обреди, да спазва свързаните с тях завети и да се подготвя за възвисяване и вечен живот. ...

Възрастни: Насърчавайте всеки възрастен да бъде достоен да получи обредите на храма. Учете всички възрастни да откриват своите предци и да извършат храмовите обреди като техни заместници.

Младежи: Помагайте на всеки млад мъж да се подготвя да получи свещеничеството на Мелхиседек, да приеме обредите на храма и

да бъде достоен да отслужи пълновременна мисия. Помагайте на всяка млада жена да се подготвя да бъде достойна да сключи и спазва свещените завети и да получи храмовите обреди. Укрепвайте младежите чрез участие в съдържателни дейности.

Всички членове: Помагайте на ръководителите на свещеничеството и помощните организации, съветите на район, районите и пълновременните мисионери и членовете да работят заедно по балансиран начин да спасяват отделни хора, да укрепват семейства и църковни единици, да увеличават свещеническата си активност и да събират Израил чрез обръщане, задържане и връщане към активност. Учете членовете да посрещат своите

нужди и тези на семействата си, а също и да помагат на бедните и нуждаещите се по Господния начин¹³.

Моята служба в Църквата ме е благославяла с много забележителни и специални духовни преживявания. Свидетел съм, че Господ ръководи Своята Църква, за да постига Своите цели. Получавах съм божествени напътствия отвъд способностите си. Радостта от живота според Евангелието за мен се съсредоточава върху истинските, чисти и прости учения и Евангелие на Исус Христос.

Служил съм под ключовете и ръководството на *шест* пророци и президенти на Църквата – от Спенсър У. Кимбъл до Ръсел М. Нелсън. Свидетелствам, че всеки един от тях бе и е избран от Бог пророк. Те са ни учили на важни принципи за Църквата и Евангелието и ученията на Христос. Президент Нелсън води Господното дело напред със задъхваща скорост. Казвам „задъхваща“, защото той е единственият сред апостолите, който е по-възрастен от мен, а на мен ми е трудно да вървя с неговата скорост! Свидетел съм, че са му дадени свещеническите ключове и мантията на Божий пророк. Президент Нелсън учи на истинското, чисто и просто Евангелие на Исус Христос. Свидетелствам, че Исус е Христос и това е Неговата Църква, смирено прява това в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. 2 Нефи 2:25.
2. Йоан 12:46.
3. Учение и завети 18:23–24.
4. 2 Нефи 2:27.
5. Моисей 1:39.
6. Joseph F. Smith, “Principle, Not Popularity,” *Improvement Era*, July 1906, 732.
7. Joseph F. Smith, “Principle, Not Popularity,” 732.
8. Символът на вярата 1:3.
9. Хайръм Смит, цитиран в „What Is My Purpose as a Missionary?“, *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., с. 6.
10. Учение и завети 59:5–6, виж също Левит 19:18, Второзаконие 6:5, Матей 22:36–40.
11. Учение и завети 59:10.
12. Учение и завети 59:13–15.
13. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 3.4.

ОТ СТАРЕЙШИНА МАТИАС ХЕЛД
От Седемдесетте

Да търсим познание чрез Духа

Трябва да се научим да разпознаваме истината не само чрез рационалното си мислене, но и чрез тънкия и нежен глас на Духа.

Скъпи братя и сестри, Господ многократно ни е казал: „Търсете поука тъкмо чрез учение, също и чрез вяра“¹. Можем да получаваме просветление и разбиране не само като разсъждаваме логически, но и чрез напътствието и вдъхновението на Светия Дух.

Този допълнителен източник на познание не винаги е бил част от живота ми.

Моята скъпа съпруга, Айрийн, и аз се присъединихме към Църквата преди 31 години, като младоженци. И двамата бяхме израснали в Колумбия, но няколко месеца след сключването ни на брак, моята кариера ни отведе да живеем в Германия. Бяхме много млади и изпълнени с големи надежди и очаквания; това бяха особено вълнуващи и щастливи времена за нас.

Докато се отдавах изцяло на кариерата си, Айрийн я обзе чувството, че предстои да получим някакво небесно послание, неизвестно как или кога. И така, тя започна да кани в дома ни всякакви хора –

продавачи на енциклопедии, на прахосмукачки, на книги за готвене, продавачи на кухненски уреди и какви ли още не, в очакване на това специално послание.

Една вечер, тя ми сподели, че двама млади мъже, в тъмни костюми, почукали на вратата и тя получила много ясно и открояващо се впечатление, че трябва да ги покани да

влязат. Те ѝ казали, че искали да споделят послание за Бог, но щели да се върнат, когато и аз съм въкщи. Дали това беше очакваното послание?

Те започнаха да ни посещават и под тяхно напътствие четяхме от Писанията и стигнахме до извода, че Исус Христос е много важен за нас като наш Спасител и Изкупител. Скоро съжалихме, че сме били кръстени още като бебета, защото това не е било съзнателно сключен завет. Обаче, да се кръстим отново означаваше също да станем членове на тази нова църква, което ни подбуди наистина да разберем всичко за нея.

Но как можехме да знаем, че всичко, което мисионерите ни разказваха за Книгата на Мормон, за Джозеф Смит и за плана на спасение, в действителност бе истина? От словата на Господ знаехме, че „по плодовете им ще ги познаете“². И така, подхождайки систематично, започнахме да изследваме Църквата, търсейки тези плодове през призмата на рационалното ни мислене. Какво видяхме? Ето какво:

- Приятелски настроени и щастливи хора, прекрасни семейства, които разбираха, че целта на този живот е да имаме радост, а не само да страдаме и да се мъчим.
- Църква, в която няма платени свещеници, а членове, които доброволно приемат задачи и отговорности.
- Църква, в която Исус Христос и семействата заемат централно място, в която членовете посят веднъж в месеца и правят дарения, за да помагат на бедни и нуждаещи се, място, на което се насърчават здравословните навици, учейки ни да не употребяваме вредни вещества.

В допълнение:

- Хареса ни, че се набляга на личното развитие, образованието, трудолюбието и разчитането на собствените сили.

- Научихме за забележителната хуманитарна програма.
- Бяхме впечатлени от общите конференции с прекрасната музика и дълбоките духовни принципи, споделяни на тях.

Виждайки всичко това, не намирахме недостатъци в Църквата. Напротив, всичко много ни харесваше. Въпреки това, все още не можехме да се решим да се кръстим, защото искахме да знаем всичко преди кръщението.

Но дори и така нерешителни, Господ ни подготвяше с търпение, Той ни променяше и ни помагаше да осъзнаем, че трябва да се научим да разпознаваме истината не само чрез рационалното си мислене, но и чрез тънкия и нежен глас на Духа, който достига най-вече до сърцата ни.

Този глас и породеното от него чувство дойдоха една вечер, след 10 месеца на изучаване на Евангелието, когато прочетохме в Мосия 18: „Като желаете да... носите тегобите си... и да утешавате онези, които се нуждаят от утешение... ако това е желанието на сърцата ви, какво имате срещу това да бъдете кръстени в името Господне...?“³.

Този откъс от Книгата на Мормон навлезе в сърцата и душите ни, и ние изведнъж почувствахме и знаехме, че няма причина да не бъдем кръстени.

Дадохме си сметка, че споменатите в тези стихове желания, бяха същите като тези на сърцата ни и че това беше най-важното. Те бяха по-важни от това да разбираме всичко, защото вече знаехме достатъчно. Винаги сме разчитали на напътствията на един любящ Небесен Отец и бяхме уверени, че Той ще продължава да ни води.

И така, същия ден си насрочихме дата за кръщение и скоро бяхме кръстени – най-накрая!

Какво научихме от това преживяване?

Първо, научихме, че можем да имаме пълно доверие на един любящ Небесен Отец, Който непрекъснато ни помага да се превръщаме в хората, които Той знае, че можем да бъдем. Получихме доказателство за дълбоката истина на Неговите думи, когато казва: „Аз ще дам на чедата човешки ред по ред, правило след правило, тук малко и там малко; и благословени са онези, които се вслушат в Моите учения... защото те ще се научат на мъдрост, защото на онзи, който приема, ще дам повече“⁴.

Второ, научихме, че освен рационалния размисъл, има и друг източник на получаване на познание, от който да черпим напътствие и разбиране. Това е тънкия и тих глас на Неговия Свят Дух, който достига до сърцето и ума ни.

Обичам да сравнявам този принцип със способността ни да виждаме. Нашият Небесен Отец ни е дал не само едно, а две очи. Можем да виждаме добре с едно око, но с още едно получаваме различна перспектива. Когато тези две перспективи се обединяват в нашия интелект, те създават триизмерно изображение на средата ни.

По подобен начин на нас са ни предоставени два източника на информация – нашите физически и духовни способности. В ума ни се сформира един вид перспектива чрез физическите ни сетива и разума ни. Но чрез дара на Светия Дух Отец ни предоставя допълнителна перспектива, която в действителност е най-важната и реална, защото

идва директно от Него. Но тъй като нашепванията на Духа са често деликатни, мнозина не си дават сметка за този допълнителен източник.

Когато тези две перспективи се слеят в душата ни, една пълна картина пресъздава нещата такива, каквито са в действителност. Всъщност, чрез допълнителната перспектива от Светия Дух, определени аспекти на действителността, възприемани единствено чрез умствените ни способности, може да бъдат изобличени като измамни или просто грешни. Спомнете си думите на Мороний: „И чрез силата на Светия Дух вие можете да узнаете истината за всичко“⁵.

В продължение на 31 години като член на Църквата съм имал много преживявания, от които съм разбрал, че ако разчитаме единствено на собствения си разум и отричаме или пренебрегваме духовното прозрение, което можем да получаваме чрез нашепванията и впечатленията от Светия Дух, е като да живеем живота си само с едно око. Образно казано, на нас са ни дадени две очи. Единствено двете гледни точки, взети заедно, могат да ни предоставят истинската

и пълна картина на всички истини и преживявания от живота ни, както и на цялостното и дълбоко разбиране за нашата същност и цел като чеда на Небесен Отец, Който е жив.

Спомням си какво ни учи президент Нелсън преди една година, когато каза: „В идните дни ще бъде невъзможно да оцелеем духовно без постоянното влияние на Светия Дух, което да ни направлява, насочва и утешава“⁶.

Достигнал съм до неоспоримото познание, че:

- Имаме любящ Отец в небесата и всички сме се съгласили да дойдем на тази земя, като част от божествен план.
- Исус е Христос; Той е жив и е моят Спасител и Изкупител.
- Скромното фермерско момче Джозеф Смит е бил призван и се е превърнал във велик пророк, поставил началото на всичко това – диспенсацията на пълнотата на времената, с всички ключове, сила и власт на свялото Божие свещеничество.
- Книгата на Мормон е второто свидетелство за Исус Христос и

семействата имат за цел да бъдат заедно за вечността.

- Нашият Господ Исус Христос ръководи днес тази възстановена от Него Църква, чрез нашия жив пророк – президент Ръсел М. Нелсън.

Тези и много други ценни истини, са се превърнали в духовни градивни елементи за човека, в който Бог ми помага да се превръщам. Нямам търпение да получавам много нови учения, които Той все още желае от мен и от вас да получаваме, докато преминаваме през този прекрасен живот и добиваме познания „чрез учение, също и чрез вяра“.

Знам, че тези неща са истинни и свидетелствам за тях в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 109:7, вж. също Учение и завети 88:118.
2. 3 Нефи 14:16.
3. Мосия 18:8–10.
4. 2 Нефи 28:30.
5. Мороний 10:5.
6. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 96.

ОТ СТАРЕЙШИНА НИЙЛ Л. АНДЕРСЪН
От Кворума на дванадесетте апостоли

С очите на вярата

Ако действаме избирателно по отношение на това какво да приемаме от прокламацията, замъгляваме своята вечна перспектива, придавайки твърде голяма важност на случващото се тук и сега.

Малко преди да бъде разпънат, Исус е отведен при Пилат в преторията. „Ти Юдейският Цар ли си?“ – пита снизходително Пилат. Исус отговаря: „Моето царство не е от този свят. ... Аз... дойдох на света да свидетелствам за истината. Всеки, който е от истината, слуша Моя глас“.

Пилат с неверие пита: „Що е истина?“¹

В света днес въпросът „Що е истина?“ може да бъде болезнено сложен за невярващите.

При търсене на „Що е истина?“ в Google излизат повече от милион резултати. Разполагаме с достъп до повече информация чрез мобилните си телефони отколкото има във всичките книги на цяла библиотечка. Заобиколени сме от прекалено

много информация и мнения. Съблазняващи и привличащи гласове ни примамват на всеки ъгъл.

Заобиколени сме от съвременното объркване и не е чудно, че толкова много хора вярват на думите, казани преди 2 500 г. от Протагор на младия Сократ: „Това, което е истина за теб – казва той, – е истина за теб, а това, което е истина за мен, е истина за мен“².

Истина чрез възстановеното Евангелие на Исус Христос

Благословени с възстановеното Евангелие на Исус Христос, ние смирено заявяваме, че има някои неща, които са напълно и абсолютно истинни. Тези вечни истини са едни и същи за всички синове и дъщери Божии.

От Писанията учим: „Истината е познание за нещата такива, каквито са и каквито бяха, и каквито ще бъдат“³. Истината включва неща от миналото и бъдещето и разширява разбирането ни за случващото се в момента.

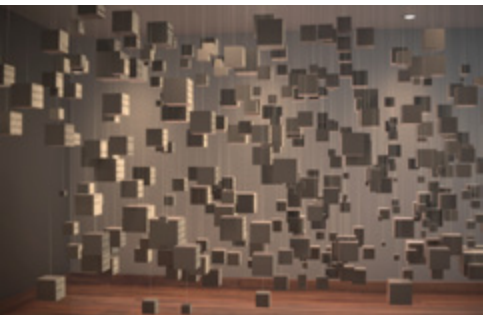
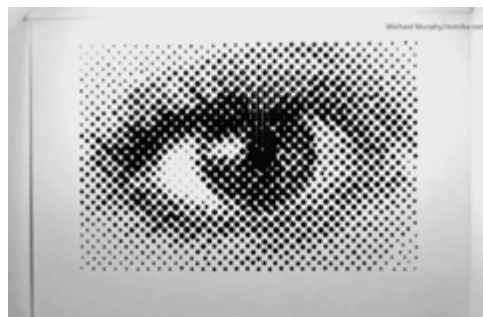
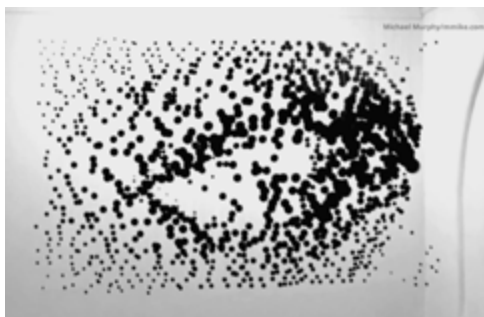
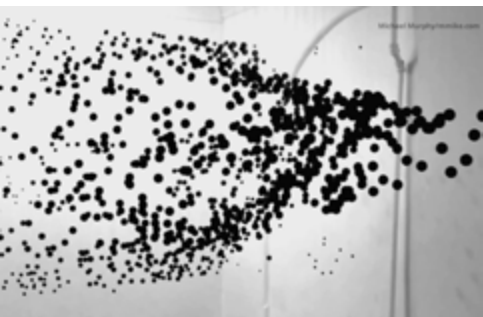
Исус казва: „Аз съм пътят и истината, и животът“⁴. Истината ни показва пътя към вечен живот и я получаваме единствено чрез нашия Спасител Исус Христос. Няма друг начин.

Исус Христос ни учи как да живеем и, чрез Своето Единение и Възкресение, ни предлага опрощение за нашите грехове и безсмъртие отвъд завесата. Това е абсолютна истина.

Той ни учи, че няма значение дали сме богати или бедни, известни или неизвестни, изтънчени или обикновени. Целта на нашия земен живот е да укрепваме вярата си в Господ Исус Христос, да избираме доброто пред злото и да спазваме Неговите заповеди. Въпреки че сме признателни за нововъведенията в науката и медицината, Божиите истини обхващат много повече от тези открития.

Като противоположност на вечните истини винаги е имало имитации, които да отклоняват Божиите чеда от истината. Доводите на противника са винаги едни и същи. Чуйте

Когато с молитва обмисляме прокламацията за семейството, подхождайки с вяра, разбираме по-добре как принципите са красиво свързани, подкрепят се един друг и разкриват плана на нашия Небесен Отец за Неговите чедра.

следните, казани преди 2 000 години:

„Вие не можете да познавате това, което не виждате. ... Каквото и да върши човек, нищо не е престъпление.

(Не Бог ви благославя, а) всеки човек преуспява според дарбата си“⁵.

„Не е разумно такова същество като Христос да... е Синът Божий“⁶.

Това, в което вярвате, са „безумни предания“ и „побъркване на ума ви“⁷. Звучи ви познато, нали?

С Възстановяването на Евангелието Бог ни е осигурил начините да научаваме и опознаваме важни духовни истини – чрез Светите Писания, нашите лични молитви и преживявания, напътствията на живите пророци и апостоли, а също и чрез подтиците на Светия Дух, който може да ни помага да „узна(ваме) истината за всичко“⁸.

Истината се „изпитва духовно“

Можем да узнаваме Божиите неща, като ги търсим духовно. Павел казва: „Никой човек не знае какво има у Бога, освен (чрез) Божия Дух, ... понеже то се изпитва духовно“⁹.

Погледнете тази творба на Майкъл Мърфи. От тази гледна точка трудно бихте повярвали, че

тя всъщност пресъздава по артистичен начин човешко око. Въпреки това, ако погледнете топчетата от друга гледна точка, ще забележите красотата на тази творба.

По подобен начин, виждаме духовните Божии истини, когато гледаме с очите на вярата. Павел казва: „Но естественият човек не възприема това, което е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже то се изпитва духовно“¹⁰.

Писанията, нашите молитви, личните ни преживявания, съвременните пророци и дарът на Светия Дух ни дават духовно разбиране за истината, нужно ни през нашето земно пътуване.

Прокламацията, погледната с очите на вярата

Нека разгледаме прокламацията за семейството с очите на вярата.

Президент Гордън Б. Хинкли представи „Семейството: прокламация към света“ със следното заявление: „С толкова много извъртания, представяни за истина, с толкова много измами, свързани със стандартите и ценностите, с толкова много примамки и съблазни за

постепенното приемане на греховността на света, почувствахме, че трябва да (ви) предупредим“¹¹.

Прокламацията започва така: „Всички човешки същества – мъже и жени – са създадени по образа на Бог. Всички те са възлюбени духовни синове или дъщери на небесни родители и като такива всички имат божествена природа и съдба“.

Това са вечни истини. Вие и аз не сме случайни творения на природата.

Обичам следните думи: „В доземната действителност духовните синове и дъщери познавали и почитали Бог като техния Вечен Отец и приели Неговия план“¹².

Живели сме преди да се родим. Нашата идентичност е част от нас завинаги. По начин, който не разбираме напълно, нашето духовно израстване в доземния свят влияе на това кои сме тук“¹³. Ние сме приели Божия план. Знаели сме, че на земята ще преминем през трудности, ще изпитваме болка и печал“¹⁴. Също така сме знаели, че Спасителят ще дойде и че ако докажем, че сме достойни, ще се вдигнем при Възкресението с прибавена „слава върху главите (ни) во веки веков“¹⁵.

Прокламацията ясно гласи: „Ние заявяваме, че начинът, по който земният живот се създава, е божествено постановен. Ние потвърждаваме светостта на живота и неговата важност във вечния план на Бог“.

Планът на нашия Небесен Отец насърчава съпрузите и съпругите да доведат деца в света и ни задължава да говорим в защита на неродените.

Принципите на прокламацията са красиво свързани

Ако действаме избирателно по отношение на това какво да приемаме от прокламацията, замъгляваме своята вечна перспектива, придавайки твърде голяма важност на случващото се тук и сега. Когато с молитва обмисляме прокламацията с очите на вярата, разбираме по-добре как принципите са красиво свързани, подкрепят се един друг и разкриват плана на нашия Небесен Отец за Неговите чед¹⁶.

Трябва ли наистина да се изненадваме, когато пророците на Господ провъзгласяват Неговата воля и някои хора все още имат въпроси? Разбира се, някои отхвърлят гласа на пророците незабавно¹⁷, но други с молитва обмислят своите искрени въпроси – въпроси, които ще получат отговор, ако сме търпеливи и гледаме с очите на вярата.

Ако прокламацията беше разкрита в друг век, все още щеше да има въпроси, просто те щяха да са по-различни от въпросите днес. Една от целите на пророците е да ни помагат да намираме отговори на искрени въпроси¹⁸.

Преди да стане президент на Църквата, президент Ръсел М. Нелсън каза: „Пророците виждат в бъдещето. Те виждат опустошителните опасности, които противникът е заложил или скоро ще постави на пътя ни. Пророците предвиждат и големите възможности и привилегии, които очакват онези, които слушат *с намерението да се подчинят*“¹⁹.

Свидетелствам за истинността и духовната сила на обединения глас на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли.

Светът все повече се отдалечава от истината

В живота си съм забелязал значителна промяна във вярванията на света по отношение на много от дадените в прокламацията принципи. Докато бях тийнейджър и през първите години от брака ми, мнозина спряха да спазват Господния стандарт за целомъдрие, според който сексуални взаимоотношения може да има само между мъж и жена, които са сключили брак. През 20-те и 30-те години от живота ми

мнозина обърнаха гръб на свещената защита на неродените, като абортът ставаше все по-приемлив. През последните години мнозина загърбиха Божия закон, че бракът е свещен съюз между мъж и жена²⁰.

Това, че виждаме мнозина да отхвърлят установените от Господ граници, ни напомня за онзи ден в Капернаум, когато Спасителят заявява Своята божественост и за съжаление мнозина от учениците Му се разотиват.

Тогава Спасителят се обръща към Дванадесетте: „Да не искате и вие да си отидете?“

Петър отговоря:

„Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот, и ние вярваме и знаем, че Ти си Христос, Син на живия Бог“²¹.

Не всички се вписват в прокламацията

Има толкова много хора, млади и стари, които са предани и верни на Евангелието на Исус Христос, въпреки че личните им обстоятелства не се вписват в прокламацията: деца, чиито живот е бил разтърсен от развод; младежи, чиито приятели се подиграват на закона за целомъдрието; разведени жени и мъже, които са дълбоко наранени от неверността на брачния им партньор; съпрузи и съпруги, които не могат да имат

деца; жени и мъже, чиито брачни партньори не споделят вярата им във Възстановеното Евангелие; несемейни жени и мъже, които поради различни причини не са могли да сключат брак.

Мой приятел от почти 20 години, на когото изключително много се възхищавам, е несемеен поради привличане към същия пол. Той е верен на сключените от него храмови завети, развива своите артистични и професионални таланти и служи достойно в Църквата, а също и в обществото. Той наскоро ми каза: „Съчувствам на хората в моето положение, които избират да не спазват закона за целомъдрието в света, в който живеем. Но Христос нали ни е помолил да не бъдем „от света“? Ясно е, че Божиите стандарти се различават от тези на света“.

Човешките закони често изместват границите, определени от Божиите закони. Тези, които искат да вършат това, което е угодно на Бог, със сигурност се нуждаят от вяра, търпение и усърдие²².

Съпругата ми Кати и аз познаваме несемейна сестра, сега над 40 години, която е надарена със способности в професията си и служи доблестно в своя район. Тя също е спазвала Божиите закони. Тя пише:

„Мечтаех за деня, когато ще бъда благословена със съпруг и деца. Все още чакам. Понякога поради обстоятелствата си се чувствам забравена и сама, но се опитвам да се съсредоточавам не върху това какво нямам, а върху това какво имам и как мога да помагам на другите.

Службата на близките ми в моя район и в храма ми помага. Не съм забравена или сама, защото като всички съм част от едно по-голямо семейство“.

Има Някой, Който разбира

Някои ще кажат: „Не разбирате положението ми“. Аз може да не разбирам, но свидетелствам, че има Някой, Който разбира²³. Има Един, Който поради Своята жертва в градината, а също и на кръста,

познава тегобите ви. Ако Го търсите и спазвате Неговите заповеди, аз ви обещавам, че Той ще ви благославя и ще повдига тегобите, които би било твърде тежко да носите сами. Той ще ви изпраща вечни приятели и ще ви дава възможности да служите. И още по-важно, Той ще ви изпълва с влиянието на Светия Дух и ще чувствате Неговото божествено одобрение. Никой избор или възможност, които ви отделят от спътничеството на Светия Дух или благословиите на вечността, не заслужават вниманието ви.

Знам, че Спасителят живее. Свидетелствам, че Той е източникът на цялата истина, която наистина има значение, и че ще изпраща всички обещани благословии на тези, които спазват Неговите заповеди. В името на Исус Христос, амин ■

БЕЛЕЖКИ

1. Йоан 18:33, 36–38.
2. William S. Sahakian and Mabel Lewis Sahakian, *Ideas of the Great Philosophers* (1966), 28.
3. Учение и завети 93:24.
4. Йоан 14:6.
5. Алма 30:15, 17.
6. Еламан 16:18.
7. Вж. Алма 30:14, 23, 27.
8. Мороний 10:5.
9. Joseph Smith Translation, 1 Corinthians 2:11 [in 1 Corinthians 2:11, footnote c]; 1 Corinthians 2:14.
10. 1 Коринтяните 2:14.
11. Gordon B. Hinckley, “Stand Strong against the Wiles of the World,” *Ensign*, Nov. 1995, 100. Президент Ръсел М. Нелсън наскоро сподели как е написана прокламацията, както е обобщено от Sheri Dew в *Insights from a Prophet's Life: Russell M. Nelson* (2019), 208:
„Веднъж през 1994 г. членовете на Кворума на дванадесетте апостоли прекараха един ден в своята стая за съветване в храма Солт Лейк, обсъждайки свързани със семейството проблеми. Те обсъдиха всичко – от все по-широко разпространяващата се порнография до законите в различни страни, които могат да имат отрицателно влияние върху семействата. Това не бе ново обсъждане, но през този ден обсъждането изцяло бе съсредоточено върху тази жизненоважна тема.
Дванадесетте разгледаха както учения, така и правила, вземайки под внимание неизменното – ученията, а също и това, което може да се промени – правилата. Обсъдиха промените, които виждаха, че ще настъпят, включително увеличаващия

се социален натиск по отношение на еднополовите бракове и правата на хората със сменен пол. Президент Нелсън обяснява: „Това не беше всичко, което видяхме. Можехме да видим усилията на различни общности напълно да изоставят стандарти и ограничения по отношение на сексуалната активност. Видяхме объркването между половете. Можехме да видим всичко предстоящо“.

Това продължително обсъждане, заедно с други, проведени за известно време, доведе до заключението, че Дванадесетте трябва да подготвят документ, може би дори прокламация, очертаваща позицията на Църквата по отношение на семейството, и да го представят за разглеждане от Първото президентство“.

12. „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145.
13. Президент Далин Х. Оукс казва: „Всички безбройни смъртни, родени на тази земя, са избрали плана на Отца и са се борили за него. Много от нас също така са сключили с Отца завети, свързани с това какво ще правим през земния си живот. По начини, които не са били разкрити, нашите действия в доземния живот влияят на земния ни живот“ (“The Great Plan of Happiness,” *Ensign*, Nov. 1993, 72).
14. Вж. Далин Х. Оукс, „Истината и планът“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 25–28.
15. Авраам 3:26.
16. Президент Далин Х. Оукс казва:
„Сключили завет светии от последните дни вярват, че чрез Прокламацията за семейството, издадена преди почти четвърт век и сега превеждана на много езици, Господ отново набляга върху евангелските истини, от които имаме нужда, за да ни подкрепят през настоящите трудности на семейството. ...
Свидетелствам, че Прокламацията за семейството изразява вечни истини – волята (на) Господ за Неговите чеда, които се стремят към вечен живот. Тя е била основа за ученията и практиките на Църквата през изминалите 22 години и ще продължава да служи като такава. Присъемайте я за основа, преподавайте от нея, живеете според нея и ще бъдете благославяни по пътя към вечния живот. ...
... Вярвам, че нашето отношение и приложение на Прокламацията за семейството е едно от изпитанията за това поколение. Моля се всички светии от последните дни непоклонливо да устоят на това изпитание“ („Планът и Прокламацията“, *Лиахона*, ноем. 2017 г., с. 30–31).
17. Президент Ръсел М. Нелсън казва:
„Има такива, които ни определят като фанатици, но точно фанатичите са тези, които не ни позволяват да се чувстваме така, както искаме да се чувстваме, а желаят ние да им позволяваме да се чувстват така както искат да се чувстват. Нашата позиция в крайна сметка се свежда до закона за целомъдрието. Десетте заповеди все още са в сила.

Никога не са били отменени. ... Нямаме правото да променяме законите, които Бог е постановил“ (в Dew, *Insights from a Prophet's Life*, 212).

18. „Макар и семейството да е атакувано по целия свят, истините в прокламацията за семейството ще ви укрепват.

Вие, прекрасни младежи с божествено потекло, трябва да разберете важните последици за обществото от (настоящия) спор относно самото определение за брака. Настоящият дебат включва въпроса дали двама души от един и същ пол могат да сключат брак. Ако имате въпрос относно позицията на Църквата по тази или друга важна тема, с молитва я обмислете, след което се вслушайте в пророческите послания на предстоящата октомврийска обща конференция на Църквата. Тези вдъхновени послания, заедно с вдъхновението от Светия Дух, ще допринесат за по-пълно и истинно разбиране в ума ви“ (Ръсел М. Нелсън, „Младежи с божествено потекло, какво ще изберете?“, (Духовно послание за пълнолетни младежи на Образователната система на Църквата, 6 септ. 2013 г.) broadcasts. ChurchofJesusChrist.org).

19. Ръсел М. Нелсън, „Да бъдеш истински човек на хилядолетието“, *Лихона*, окт. 2016 г., с. 53.
20. Президент Нелсън казва: „Но правителствата силно се влияят от тенденциите и светските философии при писането, променянето и прилагането на законите. Независимо от действащите закони, учението на Господ относно брака и смъртността не може да бъде променено. Запомнете: грехът, дори и да е узаконен от хората, винаги ще е грях в Божиите очи!“ („Решения за вечността“, *Лихона*, ноем. 2013 г., с. 108).
21. Йоан 6:66–69.
22. Вж. Алма 32:41–43. Винаги съм се впечатлявал как ценностите вяра, търпение и усърдие се споменават заедно във всеки един от последните три стиха на тази чудесна глава относно това как да развиваме нашата вяра.
23. Вж. Алма 7:12; Исус Христос страда не само за нашите грехове, но и за нашите немощи: „И Той ще вземе върху Си смъртта, за да развърже връзките на смъртта, които стягат Неговия народ; и Той ще вземе върху Си немощите им, за да може сърцето Му да се изпълни с милостта според плътта, та да узнае Той според плътта как да подпомага Своя народ според немощите му“. (Синоними на думата *немощи* може да бъдат думите *болести, слабости, страдания, несъвършенства*.) Вж. Учение и завети 88:6: „Този, Който... слезе по-долу от всичко, с което... схвана всички неща, за да може да бъде във всичко и чрез всичко, светлината на истината“.

ОТ СТАРЕЙШИНА ТАКАШИ УАДА
От Седемдесетте

Угощавайки се със словото Христово

*Угощаването със словата на Христос
може да се случва по всяко време и във всяка
ситуация, ако подготвяме сърцата си.*

Нашият Небесен Отец ни обича. Той ни е дал съвършен план, за да се радваме на Неговите благословии. В този живот всички ние сме поканени да дойдем при Христос и да приемем възстановеното Евангелие на Исус Христос чрез кръщение, получавайки дара на Светия Дух, след което да живеем според Евангелието. Нефи описва обещанието ни да се кръстим като поемане по една „стеснена и тясна пътека“, след което ни напомня да „бърза(ме) напред с увереност в

Христа, ... угощавайки се със словото Христово и (да) устои(м) до края“, за да може да получим всичките благословии, които Небесният Отец е подготвил за нас (2 Нефи 31:19–20).

Нефи допълнително ни напомня, че ако се „угощава(ме) със словата на Христа“ те „ще ни кажат всички неща, които трябва да прави(м)“ (2 Нефи 32:3) и че ще бъдем надарени със силата да преодоляваме „огнените стрели на противника“ (1 Нефи 15:24).

Какво представлява угощаването?

Когато бях млад си мислех, че угощаването е просто да имаш пред себе си голяма порция с ориз, суши и соев сос. Сега знам, че истинското угощаване е повече от наслаждаване на вкусно ястие. Това е радост, подхранване, празнуване, споделяне, изразяване на любов към роднини и приятели, изразяване на благодарност към Бог и изграждане на взаимоотношения, докато се наслаждаваме на изобилната, невероятно вкусна храна. Вярвам, че когато се угощаваме със словата на Христос, трябва да мислим за същия вид преживяване. Да се угощаваме с Писанията не означава само да ги четем. Това е истинска радост и изграждане на взаимоотношения със Спасителя.

В Книгата на Мормон това е казано ясно. Спомнете си за съня на Лехий, където той вижда дърво, „чийто плод (е) желателен, за да направи човека щастлив“. Този плод представлява любовта Божия и когато Лехий опитва от плода, „той беше ... сладък, повече от всичко друго, което беше вкусвал дотогава“. Това „изпъл(ва) (неговата) душа с извънредно велика радост“ и той желае да го сподели със семейството си (1 Нефи 8:10–12).

Когато се угощаваме, вероятно ще открием, че количеството или видът храна може да не са особено

важни, ако сърцата ни са изпълнени с благодарност. Семейството на Лехий се храни със сурово месо в пустошта, но Нефи описва това трудно изпитание, казвайки: „Толкова големи бяха благословиите Господни“, че „жените ни... бяха силни“ и способни да раждат деца „без роптания“ (1 Нефи 17:1–2).

Угощаването понякога включва опитване и търсене на нещо ново. Алма описва посаждането на едно добро семе в сърцата ни. Когато го „изпитваме“, ще открием, че то „започва да (ни) става приятно“ (вж. Алма 32:28–33).

Угощавайки се със словото Христово

Благословиите от угощаването със словата на Христос са силни и променят живота. Има три благословии, които по-специално бих искал да ви покана да приложите в живота си.

Първо, словата на Христос може да ни помагат да увеличаваме нашата духовна способност да получаваме откровение (вж. Ръсел Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 96) и да ни напътстват безопасно в нашия живот. Мормон учи, че словата на Христос имат „голяма склонност да вод(ят) хората да правят това, което е право“ и че те са по-въздействащи от „меча“ (Алма 31:5).

Когато съм търсил мъдрост от Бог за собствените си проблеми, когато и да съм опитвал „добродетелта на словото Божие“ (Алма 31:5), аз съм се чувствал вдъхновен и способен да вземам мъдри решения, да преодолявам изкушения и да благославям живота си с нараснала вяра в Христос и любов към хората около мен. Нашият пророк Ръсел М. Нелсън ни учи: „В идните дни ще бъде невъзможно да оцелеем духовно без постоянното влияние на Светия Дух, което да ни направлява, насочва и утешава“ („Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиакхона*, с. 96). Необходимо откровение ще идва, когато опитваме „добродетелта на словото“ и това слово ще бъде по-въздействащо от всичко друго, което можем да опитаме или да си представим.

Второ, при вътрешни борби и липса на самочувствие, „приятното Божие слово“ (Яков 2:8) в Писанията ще ни помага да разбираме наистина кои сме и ще ни дава сила отвъд нашата собствена. Да осъзная, че съм чедо на Бог беше един от най-чудесните моменти, които някога съм преживявал. В младежките си години не знаех нищо за ученията на Спасителя. Когато прочетох Новия завет за първи път, словата на Христос наистина изцелиха наранената ми душа. Осъзнах, че не бях сам и че съм „чедо на Бог“. Когато разпознах

истинската си същност пред Бог, осъзнах безкрайния си потенциал чрез Единението на Христос.

По подобен начин Енос споделя собственото си преживяване за познанието, което произлиза от размишляването върху словата на Христос. Докато Енос позволява на бащините думи относно „вечния живот и за радостта на светиите, (да проникват) дълбоко в сърцето (му)“, неговата душа „зажадува; и (той) коленичи пред (неговия) Създател... в усърдна молитва“ (Енос 1:3–4). В тази молитва той опознава Спасителя и научава, че сме много ценни и обичани, че може да ни бъде простено за грешките и че наистина сме Божи чедра.

Трето, можем да подобряваме живота на другите чрез словата на Христос. Точно както за Енос има време и място, където словата на Христос докосват неговото сърце, Господ ще направи необходимото, за да докосне сърцата на хората, с които искаме да споделим Евангелието. Мнозина от нас може да са почувствали обезсърчение, когато сме канили някого да чуе Евангелието без да настъпи желаният резултат. Каквото и да се случва, Господ ни кани да отворим уста и да споделяме посланието за Евангелието с хората.

Преди две години Господ повлия на скъпата ми майка, което ѝ помогна да реши да се кръсти. Очаквах нейното кръщение в продължение на почти 35 години. За да може да вземе това решение, много членове на Църквата вярно ѝ служиха така, както Христос би го направил. Една неделя тя почувства, че трябва да отиде на Църква. Тя последва този подтик. Докато седеше на първия ред и чакаше службата за причастие да започне, едно четиригодишно момче застана пред нея и я погледна. Тя го поздрави с усмивка. Малкото момче бързо си тръгна оттам и се върна на собственото си място, което беше от другата страна на реда, където седеше майка ми. Това малко момче взе нещо от стола си, върна се и подаде на майка ми книга с химни и пак се върна на мястото си. Майка ми забеляза, че книга с химни има на всеки стол в сградата. Тя можеше лесно да вземе една от стола до нея. Въпреки това тя бе много впечатлена от невинната постъпка на доброта, която детето бе научило в своя дом и в Църквата. Това бе прекрасен момент за нея. Тя получи силното впечатление, че Бог я кани да дойде и да следва Спасителя. Почувства, че трябва да

бъде кръстена. Това малко момче не търсеше признание за постъпката си, а просто направи най-доброто, за да живее според словото на Бог и да обича своя ближен. Неговата доброта предизвика важна промяна в сърцето на майка ми.

Словата на Христос ще докосват сърцата и ще увеличават разбирането на хората, които все още не са Го видели. На път за Емаус двама ученици вървят с Исус. Те са тъжни и не са разбирали как Спасителят е възтържествувал над смъртта. В скръбта си те не разпознават, че живеят Христос върви с тях. Въпреки че Исус „им тълкуваше писаното за Него във всичките Писания“, те Го разпознават като възкресения Спасител чак когато седат и разчупват хляба с Него. Тогава „очите“ им се отварят. Когато ние – или наши приятели, съмишленици и съседи – се угощаваме и разчупваме хляб с Него, нашите очи ще се отварят. Когато учениците от Емаус споделят за времето, когато са били с възкръсналия Спасител, те казват, че сърцата им горят, докато Той им тълкува Писанията (вж. Лука 24:27–32). Това ще се случва с всички нас.

Заклучение

В заключение давам свидетелство, че угощаването със словата на Христос може да се случва по всяко време и във всяка ситуация, ако подготвяме сърцата си, за да ги приемем. Угощаването със словата на Христос ще ни дава поддържащи живота откровения, ще препотвърждава нашата истинска същност и ценност пред Бог като Негови чедра и ще води нашите приятели към Христос и вечен живот. Позволете ми да приключа, като повторя следната покана на Нефи: „Затова вие трябва да бързате напред с увереност в Христа, имайки съвършена светла надежда и любов към Бога и към всички човещи. Затова, ако бързате напред, угощавайки със словото Христово и устоите до края, ето, така казва Отец: Вие ще имате вечен живот“ (2 Нефи 31:20). В името на Исус Христос, амин ■

ОТ СТАРЕЙШИНА ДЕЙВИД П. ХОУМЪР
От Седемдесетте

Да чуваме Неговия глас

В един свят с толкова много съревноваващи се гласове, нашият Небесен Отец ни дава възможност да чуваме и следваме Неговия глас.

По-рано тази сутрин братът на съпругата ми ѝ даде една бележка, която тя написала до майка си преди много години. По това време сестра Хоумър е била малко момиче. Част от бележката гласи: „Скъпа майко, съжалявам, че не споделих свидетелството си днес, но те обичам“. Докато обядвахме, си помислих, че това е интересно. Седнах и написах бележка: „Скъпи президент Нелсън, съжалявам, че не си изнесох речта днес, но ви обичам“. Но някакси не беше правилно да постъпя така. И така, ето ме тук и имам щастието да прибавя своите думи към казаните на тази сесия днес.

Преди много години пътувах с малък самолет, пилотиран от токущо лицензирал се пилот. В края на полета ни бе разрешено да кацнем. Но когато се приближихме до земята, чух аларма в пилотската кабина, която предупреждаваше пилота да „се издигне“. Пилотът погледна към по-опитния си колега, който посочи надолу, далеч от пистата и каза: „Сегга!“

Самолетът ни бързо се премести наляво и надолу, след това се издигна обратно на подходяща височина, отново навлезе в режим за кацане и се приземи успешно. По-късно

разбрахме, че на друг самолет е било разрешено да отлети. Ако бяхме последвали инструкциите на алармата, щяхме да се блъснем в идващия насреща самолет, а не да се отдалечим от него. От това преживяване научих два важни урока: Първо, в критични за живота ни моменти ще чуваме много гласове, съревноваващи се за нашето внимание. И второ, от жизнена важност е да слушаме правилните.

Съревноваващи се гласове

Живеем в един свят с много гласове, привличащи нашето внимание. С всички тези извънредни новини, тuitове, блогове, подкасти и убедителни съвети от Alexa, Siri и други, може да е трудно да решим на кои гласове да се доверим. Понякога търсим напътствия за живота си от обществото с идеята, че мнозинството е най-добрият източник за истина. В други случаи се „колебаем(м)... между две мнения“¹, избирайки да бъдем „нито студени, нито горещи“². Друг път следваме онова, което е удобно, ръководим се от едно единствено мнение или проблем, или разчитаме прекалено на собствената си способност да мислим.

Въпреки че всеки от тези подходи може да е от полза, опитът ни учи, че те невинаги са надеждни. Това, което е популярно, невинаги е най-доброто. Колебанието между две мнения не ни дава посока. Удобството рядко води до значими неща. Съсредоточаването върху само едно мнение или проблем може да намали способността ни да разбираме. Разчитането само на собственото ни мнение може да ни доведе до вцепенение на мисълта. Ако не внимаваме, грешните мнения могат да ни отклонят от

Евангелието към места, където да е трудно да устояваме във вярата и ще изпитваме празнота, горчивина и неудовлетворение.

Вслушване в грешния глас

Позволете ми да обясня какво имам предвид, като използвам аналогия и пример от Писанията. Планинските катерачи обикновено наричат надморската височина над 8 000 метра „зоната на смъртта“, защото на тази височина няма достатъчно кислород за поддържане на живота. Има духовен еквивалент на „зоната на смъртта“. Ако прекарваме твърде дълго време на несвети места, привидно добронамерени гласове ни лишават от необходимия ни духовен кислород.

В Книгата на Мормон четем за Корихор, който преживява нещо

подобно. Той се радва на голяма популярност, защото неговите учения „се харесват на плътския ум“³. Корихор казва, че родителите и проците учат на безумни предания, с цел да ограничават свободата на хората и да ги държат в невежество⁴. Той твърди, че хората трябва да бъдат свободни да правят каквото си пожелаят, защото заповедите не са нищо повече от измислени за удобство ограничения⁵. За него вярата в Единението на Исус Христос е „сетнината на един помрачен разум“, породена от вяра в едно същество, което не може да съществува, защото не може да бъде видяно⁶.

Корихор създава толкова много смут, че е изправен пред върховния съдия и висшия свещеник. Там той надига глас „с големи, надути слова“, като хули ръководителите

и иска знамение. Бива му дадено знамение. Той бива поразен да онемее, та да не може да говори. Тогава Корихор осъзнава, че е бил измамен и мислейки за скъпоценните истини, които е изоставил, той проплаква: „Винаги съм знаел“⁷.

След това Корихор проси храна, докато не бива стъпкан до смърт от група зорамити⁸. Последният стих от неговата история съдържа следната мъдра поука: „И тъй, виждаме, че дяволът не ще поддържа чедата си в последния ден, но бързо ги завлича в пъкъла“⁹.

Верният глас

Тъй като нашият Небесен Отец ни мисли доброто, Той ни дава възможност да се вслушваме в гласа Му. Най-често Го чуваме чрез впечатления, идващи от Светият Дух. Светият Дух е третият член на Божеството. Той свидетелства за Отца и Сина¹⁰, изпратен е да „(ни) научи на всичко“¹¹ и ще „(ни) покаже всичко, което трябва да правим“¹².

Духът говори на отделните хора по различни начини и може да говори на един и същ човек по различни начини в различни моменти. Поради това научаването на многото начини, по които Духът ни говори, продължава цял живот. Понякога Той говори на „ума и сърцето (ни)“¹³ с мек, но въздействащ глас, пронизващ „онези, които... го чуват до самата сърцевина“¹⁴. Друг път впечатления от Него „занимават ум(овете) (ни)“ или „засягат... чувствата (ни)“¹⁵. В други случаи недрата „се разг(а)рят вътре в (нас)“¹⁶. Друг път Той изпълва душите ни с радост, просветлява умовете ни¹⁷ или им говори мир, когато сме разтревожени¹⁸.

Да откриваме Неговия глас

Ще откриваме гласа на нашия Отец на много места. Ще го откриваме, когато се молим, изучаваме Писанията и посещаваме събрания в Църквата, участваме в обсъждания, свързани с вярата или посещаваме храма. Със сигурност ще го открием на конференцията през този уикенд.

Днес ние подкрепихме 15 мъже като пророци, гледачи и откровители. Тяхната духовност и опит им дават уникално виждане за живота, от което отчаяно се нуждаем. Техните послания са ясни и лесно разбираеми. Те ни предават Божията воля за нас, независимо дали това е популярно или не¹⁹.

Ако търсим Неговия глас на някое от тези места, е добре, но ако го търсим на много от тях, е още по-добре. И когато го чуем, трябва да следваме напътствията, които ни се дават. Апостол Яков казва: „Бъдете и изпълнители на словото, а не само слушатели“²⁰. И президент Томас С. Монсън учи: „Ние бдим. Ние чакаме. Ние слушаме, за да чуем този тих, тънък глас. Когато той заговори, мъдрите мъже и жени се подчиняват“²¹.

Когато напътствията се бавят

В началото на професионалната ми кариера сестра Хоумър и аз бяхме помолени да приемем ново назначение за работа. По онова време това ни изглеждаше като *трудно* решение. Ние изучавахме Писанията, постихме и се молихме, но отговорът се бавеше. В крайна сметка, взехме решение и продължихме напред. Когато го направихме, се успокоихме и скоро разбрахме, че това е едно от най-добрите решения, които някога сме вземали.

В резултат на това научихме, че отговорите понякога идват бавно.

Може да е така, защото не е точното време, защото не е необходим отговор или защото Бог ни има доверие сами да вземем решение. Старейшина Ричард Г. Скот веднъж учи, че трябва да бъдем благодарни за такива случаи, и дава следното обещание: „Ако живеете достойно, изборът ви е в съгласие с ученията на Спасителя и трябва да действате, продължавайте с упование. ... Бог няма да ви остави да продължите твърде дълго без предупредително внушение, ако сте взели грешно решение“²².

Ние трябва да избираме

И така, трябва да решим на кой измежду всички различни гласове ще се подчиняваме. Ще следваме ли препоръчваните от света, ненадеждни гласове или ще вършим необходимото, за да позволяваме гласа на нашия Отец да ни напътства в решенията ни и да ни предпазва от опасности? Колкото по-усърдно търсим Неговия глас, толкова по-лесно ще става да го чуваме. Не че гласът Му ще става по-силен, а способността ни да го чуваме ще се увеличава. Спасителят обещава, че ако „се вслушваме в (Неговите) учения и даваме ухо на (Неговия) съвет“, Той „ще (ни) дава повече“²³. Аз свидетелствам, че това обещание е вярно – за всеки от нас.

Преди около година загубихме по-големия ми брат в трагична автомобилна катастрофа. Ранните години на Джон бяха изпълнени с

обещания и постижения. Но когато порасна, болест на тялото и ума направи живота му много труден. Въпреки че изцелението, за което се надяваше, не дойде в този живот, Джон все пак се държеше за своята вяра, решен според силите си да устои до края.

Знам, че Джон не бе съвършен, но се чудех какво му дава такава издръжливост. Много гласове го каниха да се изпълни с горчивина и неверие, но той отказа. Вместо това, той даваше всичко от себе си, за да основе живота си върху Евангелието. Живееше според него, защото знаеше, че така ще чува гласа на своя Учител, живееше според него, защото знаеше, че така ще добие истинско знание.

Заклучение

Братя и сестри, в един свят с толкова много съревноваващи се гласове, аз свидетелствам, че нашият Небесен Отец ни дава възможност да чуваме и следваме Неговия глас. Ако сме усърдни, Той и Неговият Син ще ни дават напътствията, които търсим, силата, от която се нуждаем, и щастието, за което всички копнеем. В името на Исус Христос, амин ■

БЕЛЕЖКИ

1. 3 Царе 18:21.
2. Вж. Откровението 3:15–16.
3. Алма 30:53, вж. също Алма 30:18.
4. Вж. Алма 30:14, 23–24, 27.
5. Вж. Алма 30:17, 23, 27.
6. Алма 30:16, вж. също Алма 30:13, 15, 26, 28.
7. Алма 30:31, 52; вж. също Алма 30:23, 28, 43, 50, 53.
8. Вж. Алма 30:56, 58–59.
9. Алма 30:60.
10. Вж. 2 Нефи 31:18.
11. Йоан 14:26.
12. 2 Нефи 32:5, вж. също 2 Нефи 32:1–4.
13. Учение и завети 8:2.
14. 3 Нефи 11:3.
15. Учение и завети 128:1.
16. Учение и завети 9:8.
17. Вж. Учение и завети 6:14–15, 11:13.
18. Вж. Учение и завети 6:22–23.
19. Вж. Учение и завети 1:38.
20. Послание на Яков 1:22.
21. Thomas S. Monson, “The Spirit Giveth Life,” *Liabona*, June 1997, 4.
22. Ричард Г. Скот, „Да използваме божествения дар на молитвата“, *Лиакхона*, май 2007 г., с. 10.
23. 2 Нефи 28:30.

ОТ СТАРЕЙШИНА ДЖЕФРИ Р. ХОЛАНД
От Кворума на дванадесетте апостоли

Ето Божия Агнец

*Промените в неделните ни събрания
наблягат на това, че причастието на
Господната вечеря е свещеният и явен
фокус на седмичното ни поклонение.*

Справях се, докато не видях сълзите в очите на младите хора в този хор. Тези сълзи са по-добра проповед от всичко, което аз мога да предложа.

Поглеждайки нагоре от водата, отвъд тълпите, идващи с желание да бъдат кръстени от него, Йоан, наречен Кръстител, вижда в далечината своя братовчед, Исус от Назарет, вървящ уверено към него, за да отправи молба за същия този обряд. С благоговение, но достатъчно ясно, че да бъде чуто от хората наоколо, Йоан изрича слова на възхищение, които все още ни вдъхновяват две хиляди години по-късно: „Ето Божия Агнец“¹.

Поучително е, че този, за когото дълго е пророкувано, че ще подготви пътя пред Исус, не Го нарича „Йехова“, „Спасителя“ или дори „Божия Син“ – всички те са подходящи звания. Не, Йоан избира най-ранния и вероятно най-добре разпознаваемия символ в религиозните обичаи на своя народ. Той използва образа на жертвеното агне, принасяно за умилоствление за греховете и скърбите на един паднал свят и всички паднали хора в него.

Моля, позволете ми да разкажа малко от тази история.

След като биват изгонени от Едемската градина, Адам и Ева ги очаква тежко бъдеще. Отваряйки вратата към земния смъртен живот за нас, те са затворили зад себе си вратата към безсмъртието и вечния живот. Поради прегрешение, което съзнателно са избрали да направят за нас, сега ще понесат физическа смърт и духовно изгнание, отделяне от Божието присъствие завинаги².

Както трябва да правят? Ще има ли изходен път от тежкото им положение. Не сме сигурни доколко им е било позволено да си спомнят получените в градината напътствия, но те със *сигурност* са помнели, че трябва редовно да принасят в жертва на Бог чисто агне без недостатък, мъжко, първородното от стадата им³.

По-късно ангел идва да им обясни, че тази жертва е подобие или символ на жертвата, която предстои да бъде направена за тях от Спасителя на света, Който ще дойде. „Това е едно подобие на жертвата на Единородния на Отца – казва ангелът. – Затова... ще се покаяваш и ще призоваваш Бога в името на Сина, навек“⁴. За радост, даден е спасителен път.

По време на доземния съвет в небесата Бог е обещал на Адам и Ева (и на всички нас), че ще получават помощ от Неговия чист Син без недостатък, Първородния, пожертвания „от началото на света“ Агнец Божий⁵, както по-късно го описва апостол Йоан. Принасяйки своите символични агнета през този живот, Адам и потомството му показват своето разбиране и разчитане на единителната жертва на Исус, Помазаника⁶. По-късно, скинията в пустоща ще стане мястото за извършване на този обред, а след това – храмът, който ще построи Соломон.

За нещастие, както е разкрито толкова често в Стария завет,

това ритуално принасяне на малки агнета без недостатък не се запазва задълго като символичен израз на искрено покаяние и изпълнен с вяра живот. Духовната решимост, която следва да придружава тези жертви, понякога не се запазва дори и докато изсъхне кръвта по камъните. Дори не се запазва достатъчно, за да предотврати братоубийството в първото поколение, когато Каин убива брат си Авел⁷.

След толкова изпитания и трудности в продължение на векове, не е чудно, че небесните ангели пеят от радост, когато най-накрая се ражда Исус – Самият дългоочакван Месия. След Своето кратко земно служение най-чистото от всички агнета за Пасха подготвя Своите апостоли за смъртта си, като въвежда причастие на Господната вечеря – една по-лична форма на обряда, въведен извън Едемската градина. Все още ще има приношение и то все още ще включва жертва, но нейният символизъм ще е по-дълбок, подтикващ към размисъл и по-личен, отколкото проливането на кръвта на първородно агне. След Своето Възкресение Спасителят казва следното на нефиците относно това:

„И вие не ще Ми принасяте повече кръвопролитие; ...

... ще Ми прин(асяте) в жертва съкрушено сърце и разкаян дух. И който дойде при Мен със съкрушено сърце и разкаян дух, него ще кръстя с огън и със Светия Дух. ...

Затова покаяйте се... и бъдете спасени“⁸.

Мои възлюбени братя и сестри, с вълнуващото ново съсредоточаване върху увеличено изучаване на Евангелието у дома е изключително важно да помним, че все още ни е заповядано: „Иди в молитвения дом и принеси в жертва свещенодействията си на Моя свят ден“⁹. Освен че осигуряват време за посъсредоточено върху дома изучаване на Евангелието, промените в неделните събрания опростяват програмата и наблягат на това, че причастие на Господната вечеря е

свещеният и явен фокус на седмичното ни поклонение. Следва да си спомняме по възможно най-личен начин, че Христос е умрял от сърце, съкрушено от това, че съвсем Сам е понесъл върху Си греховете и печалта на целия човешки род.

Тъй като и ние сме допринесли за това непоносимо бреме, този момент изисква почитта ни. Затова ние сме насърчавани да идваме на събранията рано и с благоговение, облечени подходящо за участие в свещен обред. Изразът „най-доброто неделно облекло“ сякаш с времето е изгубил част от смисъла си, но от уважение към Този, в Чийто присъствие идваме, когато и където можем, ние трябва да възстановим традицията на грижа за външния вид и облеклото.

По отношение на точността, винаги ще бъдат извинени с обич онези благословени майки, които

идват с деца и чанти с какво ли не (радваме се, че въобще успяват). Разбира се, винаги ще има други, които неизбежно ще открият, че волът им е паднал в кладенеца в неделя сутринта. Обаче им казваме, че *редките* закъснения са разбираеми, но ако волът е паднал в кладенеца *всяка* неделя, тогава горещо им препоръчваме или да продадат вола, или да запълнят кладенеца.

В същия този дух отправяме апостолска молба за намаляване на врявата в залите за събрания на нашите сгради. Обичаме да разговаряме едни с други и така трябва – това е едно от носещите радост неща, когато посещаваме събрания, но това *не* трябва да се случва на място, посветено за поклонение. Страхувам се, че посетители, които не са от нашата вяра, биват шокирани от понякога шумната и неблагоприятна

обстановка, която вместо това трябва да се характеризира с молитва, свидетелство, откровение и мир. Възможно е небесата също да са потресени.

Духът на събранията ни за причастие ще бъде по-силен, ако председателстващите служители са на местата си много преди началото на събранието, слушат встъпителната музика и с благоговение дават пример на всички нас. Ако има бърборене на подиума, не трябва да се изненадваме от бърборенето сред конгрегацията. Поздравяваме тези епископства, които не включват съобщения, разсейващи от духа на поклонението. Аз например не мога да си представя свещеник като Захарий застанал в древен храм на Господ, подготвящ се да участва в единственото свещеническо приношение – привилегия, която може да получи веднъж в живота – да спре пред олтара, за да ни напомни за състезание с колички след само шест седмици и необходимостта да се запишем скоро.

Братя и сестри, този час, постановен от Господ, е най-светият час от нашата седмица. По заповед се събирате за обряда, най-често приеман от всички членове на Църквата. Правим това във възпоменание на Този, Който попита дали чашата, която трябва

да изпие, може да Го отмине, само за да продължи смело, знаейки, че за *наше* добро, тя *не* може да Го отмине. Ще ни е от полза да си спомняме, че символ на тази чаша бавно се приближава към нас по реда в ръцете на 11- и 12-годишен дякон.

Когато дойде свещеният час да представим своя принос пред Господ, ние наистина имаме своите грехове и недостатъци за преодоляване: затова сме там. Но може да имаме повече успех в разкаянието си, ако се замисляме за другите съкрушени сърца и скърбящите духове около нас. Седнали недалеч са хора, които може да са плакали външно или вътрешно през целия химн за причастieto и молитвите на тези свещеници. Нека тихо обърнем внимание на това и предложим троха утеха и капка състрадание – можем ли да ги посветим на тях? Или на плачещия, изпитващ трудности член, който *не е* на службата и, освен ако не получи някакъв вид изкупващо служение от наша страна, няма да дойде и следващата седмица? Или на нашите братя и сестри, които не са членове на Църквата, но *са* наши братя и сестри? Има много страдания в този свят, в Църквата и извън нея, затова се оглеждайте и ще откривате хора, чиято болка е твърде тежка

за понасяне и чието страдание сякаш никога няма да свърши. Един начин „да си спомня(ме) винаги за Него“¹⁰ е да се присъединяваме към Великия Лечител в безкрайното Му дело да повдига бремето от обременените и да облекчава болката на угнетените.

Възлюбени приятели, като се обединяваме по целия свят всяка седмица в това, което се надяваме да бъде все по-свещено отбелязване на великия единителен дар на Христос за цялото човечество, нека полагаме *на* причастния олтар „за мъката (Му) болка, сълзи за скръбта (Му)“. И тогава, докато размишляваме, молим се и подновяваме сключените завети, нека получаваме *от* тези свещени моменти повече „твърдост във тъгата“¹¹ и да Го възхваляваме за утехата. За такова търпение и облекчение, за такава святост и надежда се моля за всички вас, в името на Този, който разчупи скъпоценния хляб на опрощението и наля святото вино на изкуплението, тъкмо Исус Христос, великият милостив и свят Божий Агнец, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Йоан 1:29.
2. Вж. 2 Нефи 9:8–9.
3. Вж. Моисей 5:5, вж. също Изход 12:3–10.
4. Моисей 5:7–8, вж. също Моисей 5:9.
5. Откровението 13:8.
6. Вж. Bible Dictionary, “Anointed One”, вж. също Ръководство към Писанията, „Помазаникът“, scriptures. ChurchofJesusChrist.org.
7. По ирония, това, че Авел е убит от Каин (действие, в основата си подтикнато от Сатана), може да е било свързано с гнева на Каин по-рано за това, че жертвата, която е принесъл, е отхвърлена, докато тази на Авел е приета.
„Бог... приготвил жертва чрез дара на Своя Собствен Син, Който... да отвори вратата, през която човек може да влезе в Господното присъствие. ...
С вяра в това Единение или плана на изкуплението, Авел принесъл на Бог жертва, която била приета, тъкмо първородните от неговото стадо. Каин принесъл плода на земята, който не бил приет. ... (Неговата жертва е трябвало да включва) проливането на кръв“ (*Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 51; вж. също с. 114–115).
8. 3 Нефи 9:19–20, 22.
9. Учение и завети 59:9.
10. Мороний 4:3, 5:2.
11. „Дай ми още святост“, *Химни*, № 83.

Обща свещеническа сесия

ОТ СТАРЕЙШИНА ГАРИ Е. СТИВЪНСЪН
От Кворума на дванадесетте апостоли

Вашата свещеническа книга „Стратегии и разигравания“

Направете си своя собствена книга „Стратегии и разигравания“, с която да се докажете като последовател на Христос.

През декември Първото президентство обяви, че 11-годишните момчета „ще започнат да посещават... кворуми(те) на свещеничеството на Аарон... в началото на месец януари от годината, през която навършват възраст 12 години“¹.

В резултат на това, в началото на тази година имаше доста стреснати 11-годишни момчета, които смятаха, че ще стоят в Неделното училище за деца до следващия си рожден ден, а вече разнасяха причастието в неделя като най-новите ръкоположени дякони.

Чудя се кого изненада най-много тази промяна – дяконите или техните родители. От тези почти 80 000 нови дякони, мнозина са с нас тази вечер в този прекрасен център за конференции или ни гледат чрез различни технологии. Добре дошли в това прекрасно братство от свещеници!

Промяната прави това събрание историческо – вероятно това е най-голямата група от носители на свещеничеството на Аарон, която *някога* е присъствала на обща сесия на свещеничеството по време на обща конференция. В духа на това специално събитие, аз отправям бележките си към младите мъже от свещеничеството на Аарон.

Научени от спорта уроци

Като ученици, мнозина от вас развивате и вашите таланти, интереси и хобита чрез допълнителни дейности в училище или частни уроци, участие в отбори или в групи извън училище, включително и в спорта.

Наслаждавайки се на различни спортове цял живот, аз винаги съм се възхищавал на онези, които до такава степен развиват атлетичните си способности, че имат изяви на високо равнище. За да бъде човек *наистина* добър в каквото и да било, освен вродения талант, се изискват дисциплина, жертви и безброй часове тренировки и упражнения. Тези атлети често биват порицавани, дори жестоко на моменти, от своите треньори и по своя воля оставят настрана моментните си желания за нещо много по-желано в бъдеще.

Познаваме членове на Църквата и носители на свещеничеството, които са пожънали спортни успехи на най-високо равнище. Има много добри примери, но за да се съобрази с времето, мога да спомена само някои. Може би сте чували за следните атлети: от бейзбола – Джеръми Гутри и Брайс Харпър, от баскетбола – Джабари Паркър и Джимър Фредет, от футбола – Рикардо Рохас, от ръгбито – Уилям Хопоате, и от американския футбол – Тейсъм Хил и Даниел Соренсън. Всеки от тях има значителен принос за своя спорт.

Въпреки че са наистина преуспели в своята сфера, тези атлети бързо биха ви признали, че съвсем не са съвършени спортисти или съвършени човешки същества. Те полагат големи усилия да се отличават в своя спорт, както и да живеят според Евангелието. Когато падат, те се изправят и се стремят да устоят до края.

Изучавайте книгата „Стратегии и разигравания“

В отборните спортове се разработват „разигравания“ за определени ситуации и те се събират в книга. Спортистите научават своята конкретна задача за всяко разиграване. Успешните играчи изучават

книгата „Стратегии и разигравания“ толкова подробно, че когато се предприеме дадено разиграване, те знаят точно, почти инстинктивно къде да отидат и каква им е задачата.

По подобен начин, ние, като носители на свещеничеството, също сме в един отбор (кворума), и си имаме наша книга „Стратегии и разигравания“ (светите Писания и словата на съвременните пророци).

Вие укрепвате ли съотборниците си?

Колко добре изучавате вашата книга?

Разбирате ли напълно задачата си?

Да се справяме с противопоставянето

За да се задълбочим в аналогията още повече, знаем, че великите треньори познават силните и слабите страни на своя отбор, както и тези на противника. Те разработват план на действие, който да увеличи максимално шанса за победа. Ами вие?

Знаете на кои изкушения сте най-податливи и можете да предвидите по какъв начин противникът ще се опита да ви отклони и обезсърчи. Съставили ли сте свой план на разиграване и имате ли си книга, така че да знаете как да реагирате, когато изпитвате противопоставяне?

Като се изправяте пред редица морални изкушения – независимо дали се намирате в компанията на други хора или сте сами, втренчили поглед в монитора – трябва да имате план. Ако приятел ви предложи да пиете алкохол или да пробвате наркотици, вече да имате план на разиграване.

Упражнявали сте се и знаете предва- рително как да реагирате.

С план, книга „Стратегии и разигравания“ и твърдото решение да изпълните ролята си, ще си дадете сметка, че изкушението не е така силно. Вече ще сте решили как да реагирате и как да постъпите. Няма да ви се налага да решавате всеки път, когато сте изкушавани.

Един от апостолите наскоро сподели история, която илюстрира този принцип. Като свещеник в гимназията, той се мотаел с приятели. След като си купили нещо за хапване, те се разкарвали с колата, когато било предложено да гледат филм. Проблемът бил в това, че той знаел, че филмът е неподходящ. Въпреки че веднага бил подложен на натиск и изпаднал в неудобство, той бил подготвен за това. Вече имал готово „разиграване“ от своята свещеническа книга „Стратегии и разигравания“.

Поемайки дълбоко въздух и набирайки смелост, той заявил: „Не се интересувам от подобен филм. Просто ме оставете вкъщи“, като така и направили. Едно елементарно разиграване, което довело до успех! Години по-късно един от приятелите му от въпросната вечер описал как този пример му вдъхнал голяма сила смело да се справя с подобни обстоятелства в собствения си живот.

Страници от книгата „Стратегии и разигравания“

Помолих няколко от братята да препоръчат разигравания, които бихте могли да включите във вашата

книга. Ето някои от техните вдъхновени предложения:

- Молете се всеки ден за повече светлина и свидетелство за Исус Христос.
- Слушайте внимателно на какво ви учат вашите родители, епископ и ръководители от Младите мъже и кворума.
- Избягвайте порнографията и безнравственото съдържание в социалните медии.
- Помнете обещанията, които сте дали на Бог, и се стремете да ги спазвате.
- Изучавайте историите в Писанията за великите пророци и подражайте на добрите им качества.
- Благославяйте чедата на Небесния Отец, като им служите.
- Намирайте си добри приятели, които да ви помагат да се превръщате в желания от вас човек.
- Станете експерт в приложението FamilySearch и проучвайте собствената си семейна история.
- Набележете си места за усамотение, на които да се откъсвате от злите влияния.
- Обичайте и помагайте за усиляването на други членове от кворума на свещеничеството.

Също така, аз се свързах със спортистите, чиито снимки видяхме преди малко. За мен беше интересно да разбера, че те не се самоопределят само въз основа на това, с което се занимават, а именно – спортисти, а по-скоро с това кои са – синове на един любящ Небесен

Джимър Фредет

Брайс Хартър

Даниел Соренсън

Джеръми Гутри

Отец и носители на Божието свещеничество.

Нека да чуем какво споделят те:

- Джимър Фредет, тук като дякон, който се учи как да връзва вратовръзката си, споделя: „Научил съм се да разчитам в голяма степен на знанието и вярата си за истинността на Евангелието. Това ми е помагало да бъда... достоен носител на свещеничеството и преди всичко добър пример“.
- Брайс Харпър, тук като съпруг, споделя: „Мислех си, че славата, парите и отличията ще ме направят щастлив. Но нещо липсваше. И така... аз се подготвих и посетих храма. Сега съм на пътеката, чрез която да се завърна при моя Небесен Отец и да имам вечно семейство – това е най-голямата радост на света!“
- Даниел Соренсън, тук като мисионер, казва: „Една добра книга „Стратегии и разигравания“ представлява план, който използва талантите и силните страни на всеки член на отбора. ... Като изучавам и прилагам на практика ученията на Евангелието на Исус Христос, аз мога да знам как да използвам силните си страни, за да служа в свещеничеството“.
- Джеръми Гутри, тук като президент на мисия, което е настоящото му призвание, споделя: „Като 12-годишен дякон... съм чувствал Духът да ми свидетелства, че „този живот е времето да се подготвим да срещнем Бог“². Стратегията е вяра в Бог,

водеща към действие, и покаяние чрез Спасителя. ... Книгата „Стратегии и разигравания“ са Писанията и словата на живите пророци“.

- Джабари Паркър, по време на ръкополагането му като старейшина, казва: „Не мога да си представя човека, който щях да бъда, ако не бях взел решението да се кръстя. ... Толкова съм благодарен, че имам Бог в живота си, Който да ме води всеки ден“.
- Рикардо Рохас, тук като президент на клон, което е настоящото му призвание, споделя: „Чрез Божието свещеничество ние можем да помагаме в делото Му. Призовани сме да бъдем „сил(ни) и смел(и)“³, защитавайки истината“. Това му е помагало да успява както на игрището, така и като носител на свещеничеството.
- Тейсъм Хил, тук като мисионер, чувства, че Евангелието на Исус Христос е неговата книга „Стратегии и разигравания“ в живота му. Той споделя: „Да вярвам в Божия план и да давам всичко от себе си, за да изпълнявам ролята си в него, ми носи невероятно чувство на спокойствие и щастие в живота, знаейки, че Бог е доволен от усилията ми“.
- Уилям Хопоате, тук по време на благославянето на неговия наскоро роден син, заедно с роднини от четири поколения, казва, че Евангелието му помага „да разобличав(а) стратегиите на противника и му носи духовен успех в отстояване на огнените

стрели и по-добрата служба към другите“.

Ами вие? Давате ли си сметка за вашата *по-висша* и *по-святата* същност като Божий син, носител на Неговото свято свещеничество? Като имате предвид тази своя вечна същност, съставете си стратегия и книга „Стратегии и разигравания“, които да ви водят в тези времена на изкушения и трудности. Обмислете както нападателни, така и защитни стратегии.

Нападателните стратегии ни помагат да усиляваме свидетелствата си и увеличават решителността ни да не се отклоняваме от стеснената и тясна пътека. Примерите включват: редовни молитви, изучаване на Писанията, посещаване на събранията и храма, плащане на десетък и следване на дадените съвети в книгата *За укрепването на младежите*.

Защитните стратегии включват да планираме отрано как ще реагираме на изкушенията. Когато сте изкушавани да направите компромис с личните си стандарти, вие вече ще знаете как да действате.

За тази цел се нуждаете от книга „Стратегии и разигравания“.

Не чувствате, че трябва да се молите днес? Време е да пуснете в действие вече планираното разиграване.

Чувствате ли, че свидетелството ви отслабва? И за това имате план. Знаете какво да правите.

Всички сме звезди в Божиите очи

Вие сте носители на свялото Божие свещеничество. Вашето решение да

Джабари Паркър

Рикардо Рохас

Тейсъм Хил

Уилям Хопоате

се държите здраво за пръта от желязо ще ви преобрази във вечната личност, която сте създадени да бъдете.

Бог ви познава и обича. Той ще ви благославя и насочва стъпките ви.

Може да си мислите, че не сте специални, че не сте родени да бъдете звезда. Но това не е вярно. Не знаете ли, че Бог заявява: „Немощните на света ще излязат и ще прекършат могъщите и силните“⁴?

Чувствате ли се немощни? Или незначителни? Добре дошли на опашката!

Чувствате ли се маловажни? Недостатъчно способни? Може да сте именно човекът, от когото се нуждае Бог.

Какъв по-хубав пример от този на Давид, който отива да се бори срещу страховития си враг Голиат? Като разчита на Господ и разполага с план, Давид спасява не само себе си, но и армията на Израил!⁵ Знайте, че Господ ще бъде с вас, докато набирате смелост да заставате на Негова страна. „Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас?“⁶

Той може да отваря врати и да ни помага да намираме сили и способности, които не сме и подозирали, че притежаваме⁷.

Вслушвайте се в доверените си треньори – вашите родители, епископ и ръководители на Младите мъже. Научете съдържанието на книгата „Стратегии и разигравания“. Четете Писанията. Изучавайте словата на пророците от последните

дни. Съставете си собствен план, с който да се докажете като последовател на Христос.

Запознайте се предварително с разиграванията, които ще изпълнявате, за да укрепвате духа си и да избягвате примките на противника.

Правете тези неща и Бог със сигурност ще ви напътства.

Сега, може да има хора, които се отделят от Евангелието и се отклоняват. Други може да седят на трибуната и да наблюдават играта отдалече. Трети може да избират да седят на скамейката, въпреки че треньорът се е опитал да ги вкара в игра. *Аз ви каня да спасявате, помагате и обичате вашите „съотборници“!*

Други искат да се включат в играта и го *правят*. Не техният талант е най-важен, а желанието им да слезат на игрището. Те не чакат някой да съобщи номера им, защото са наясно със стиха, който гласи: „Ако имате желания да служите Богу, вие сте призвани за делото“⁸.

Можете да се наредите на опашката.

Правите това, като изучавате и прилагате на практика свещеническата си книга „Стратегии и разигравания“.

По пътя най-вероятно ще се препъвате и претърпявате поражение – вероятно много, много пъти. Не сте свършени, неуспехът е част от избиращия процес, който ви позволява да усъвършенствате характера си и да служите по един

по-състрадателен начин. Спасителят и Неговото безпределно Единение предоставят начин да преодоляваме грешките си чрез искрено покаяние.

Великите спортисти прекарват стотици часове в усъвършенстване на някаква малка подробност от своята игра. Като носител на свещеничеството и вие трябва да правите същото. Ако не успеете в нещо, покайвайте се и се учете от опита си. Упражнявайте се, така че следващия път да се справите по-добре. В крайна сметка вие решавате. Ще научите ли съдържанието на книгата?

Насърчавам ви: уповавайте се на Господ. Сложете цялото Божие всеоръжие⁹ и се включете в играта.

Не са много хората, които участват в спорт на високо равнище, но когато става въпрос за ученичество, примерите са много за хора, избрали да следват Христос.

Всъщност, това е мисията ви в този живот – да опознаете Господните пътища, да стъпите на пътеката на ученичеството и да се стремите да живеете според Божия план. Бог ще ви подкрепя и благославя, като се обръщате към Него. Вие можете да се справяте, защото в Неговите очи сте звезда.

Моля се да вземете решението да живеете достойно за святото свещеничество, на което сте носители, и да се стремите да изпълнявате святата си роля всеки ден. Благославям ви със способността и желанието да правите това. Добавям моето свидетелство за силата на свещеничеството, на което сте носители, за живите пророци и за Исус Христос, както и за ролята Му като наш Спасител и Изкупител. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Преместване като възрастови групи в следващ клас за деца и младежи“, писмо от Първото президентство, 14 дек. 2018 г.
2. Алма 34:32.
3. Исус Навин 1:9.
4. Учение и завети 1:19.
5. Вж. 1 Царете 17.
6. Римляните 8:31.
7. Вж. Етер 12:27.
8. Учение и завети 4:3.
9. Вж. Учение и завети 27:15–18.

ОТ СТАРЕЙШИНА КАРЛ Б. КУК
От Президентството на седемдесетте

Кворумът – място, към което чувстваме, че принадлежим

*Господ желае да изградите силен кворум.
Когато Той събира Своите чеда, те се
нуждаят от място, към което да чувстват,
че принадлежат и където да израстват.*

През 2010 г. Андре Себако е млад мъж, който търси истината. Макар че никога до този момент не се е молил от сърце, той решава да се опита. Скоро след това той среща мисионерите. Те му дават картичка

със снимка на Книгата на Мормон. Андре чувства нещо и пита дали мисионерите биха могли да му продадат книгата. Те казват, че може да получи книгата безплатно, ако дойде на църква¹.

„Групата на братята“ от свещенически кворум в Мочуди, Ботсвана.

Андре сам посещава тогава наскоро открития клон Мочуди в Ботсвана, Африка. Но клонът е една любяща, сплотена група, състояща се от около 40 членове². Те радушно приветстват Андре. Той има уроци с мисионерите и бива кръстен. Прекрасно е!

А после какво? Как би останал активен Андре? Кой ще му помага да напредва по заветната пътека? Един от отговорите на този въпрос е неговият кворум на свещеничеството!³

Всеки носител на свещеничеството, независимо от положението си, има полза от наличието на силен кворум. Мои млади братя, които сте носители на свещеничеството на Аарон, Господ желае да изградите един силен кворум – място, където да присъства Господният Дух, място, където всеки млад мъж да се чувства на мястото си, място, където всички членове на кворума са добре дошли и са ценени. Когато Господ събира Своите чеда, те се нуждаят от място, към което да чувстват, че принадлежат и където да израстват.

Всички вие, членове на президентството на кворума, водите, като търсите вдъхновение⁴ и развивате любов и братство сред всички членове на кворума. Вие обръщате специално внимание на онези, които са нови членове, които са слабо активни или които имат специални потребности⁵. С властта на свещеничеството вие изграждате силен кворум⁶. А един силен и сплотен кворум е изключително важен в живота на един млад мъж.

Когато Църквата обяви новото съсредоточено над дома изучаване на Евангелието⁷, някои се сетиха за членове като Андре и попитаха: „А какво ще стане с младите хора, които идват от семейства, в които не се изучава Евангелието и в които няма среда за изучаване на Евангелието и живот според него у дома? Ще бъдат ли оставени на втори план?“

Не! Никой не може да бъде оставен на втори план! Господ обича всеки млад мъж и всяка млада жена. Като носители на свещеничеството,

ние сме Господните ръце. Ние сме църковната подкрепа за съсредоточените над дома усилия. Когато у дома има ограничена подкрепа, кворумите на свещеничеството и други ръководители и приятели бдят над всички отделни членове и семейства и ги подкрепят.

Виждал съм как това действа. Изпитвал съм го. Когато бях на шест, родителите ми се разведоха и баща ми остави майка ми с пет малки деца. Майка ми започна да работи, за да може да ни издържа. Известно време се нуждаеше от втора работа, както и от допълнително обучение. Имаше малко време, за да се грижи за нас. Но баби и дядовци, чичовци, лели, епископи и домашни учители се намесиха, за да помогнат на моята прекрасна майка.

И аз бях част от кворум. Толкова съм благодарен за моите приятели – моите братя – които ме обичаха и подкрепяха. В моя кворум се чувствах на мястото си. Някои може да са си мислили, че нямам много шанс за успех поради семейната ми ситуация. Вероятно няхах. Но кворумите на свещеничеството промениха това. Моят кворум ме подкрепяше и извънмерно благослови живота ми.

Навсякъде около нас има хора, които изглежда нямат шанс. Вероятно всички сме такива по един или друг начин. Но всеки от нас има кворум – място, където може да получава и да дава сила. В основата на кворума е: „Един за всички, всички за един“⁸. Това е място, на което се поучаваме един друг, служим на другите и изграждаме единство и братство, докато служим на Бог⁹. Това е място, където се случват чудеса.

Бих искал да ви разкажа за някои от чудесата, които се случват в кворума на Андре в Мочуди. Докато давам този пример, следете за принципи, които укрепват всеки кворум на свещеничеството, който ги прилага.

След като Андре бива кръстен, той придружава мисионерите, докато те учат още четирима млади мъже, които също биват кръстени. Сега те стават петима млади мъже.

Те започват да се укрепват един друг, както и да укрепват клона.

Шести млад мъж, Тусо, бива кръстен. Тусо споделя Евангелието с трима от своите приятели и скоро те стават девет.

Учениците на Исус Христос често биват събирани по този начин – по няколко накуп, когато биват показани от техни приятели. В древни времена, когато Андрей намира Спасителя, той бързо отива при брат си Симон и „го завежда“ при Исус¹⁰. По подобен начин, скоро след като Филип става последовател на Христос, той кани своя приятел Натанаил: „Ела и виж“¹¹.

В Мочуди не след дълго се присъединява към Църквата 10-и млад мъж. Мисионерите намират единадесетия. А 12-ият млад мъж бива кръстен, след като вижда влиянието на Евангелието върху неговите приятели.

Членовете на клон Мочуди са във възторг. Тези млади мъже „са (обърнати) към Господа и... присъедин(ени) към Църквата“¹².

Книгата на Мормон изиграва значима роля в тяхното обръщане във вярата¹³. Тусо си спомня: „Започнах да чета Книгата на Мормон... винаги, когато бях свободен – вкъщи, на училище, навсякъде“¹⁴.

Оратиле бива привлечен към Евангелието заради примера на своите приятели. Той обяснява:

„(Те) изглежда се промениха за нула време. ... Мислех, че има връзка... с малката... книга, която започнаха да носят... на училище. Виждах в какви добри мъже се превърнаха. ... И (аз) исках да се променя“¹⁵.

Всички 12 млади мъже биват събрани и кръстени в рамките на две години. Всеки от тях е единствен член на Църквата в своето семейство. Но те са подкрепяни от своето семейство в Църквата, в това число техния президент на клон президент Ракуела¹⁶; старейшина и сестра Тейлър¹⁷, една възрастна мисионерска двойка, а също и други членове на клона.

Брат Джуниър¹⁸, един от ръководителите на кворума, кани младите мъже в дома си в неделните следобеди и ги наставлява. Младите мъже изучават заедно Писанията и редовно провеждат домашни вечери.

Брат Джуниър ги взема да посещават членове, хора, които са учени от мисионерите и всеки друг човек, който се нуждае от посещение. Всички 12 млади мъже се натоварват в каросерията на пикапа на брат Джуниър. Той ги оставя в домовете по двойки или тройки и по-късно ги прибира.

Макар че младите мъже едва започват да учат за Евангелието и не чувстват, че знаят много, брат Джуниър им казва да споделят едно или две неща, които знаят, с хората, които посещават. Тези млади носители

на свещеничеството учат, молят се и помагат в грижите за Църквата¹⁹. Те изпълняват своите свещенически отговорности и изпитват радостта от службата.

Андре казва: „Ние се молахме заедно, смеехме се заедно, плачехме заедно и станяхме като братя“²⁰. Всъщност, те наричат себе си „Групата на братята“.

Те заедно си поставят за цел всички да отслужат мисии. Тъй като са единствени членове на Църквата в семействата си, имат много препятствия пред себе си, но си помагат един на друг с това.

Един по един младите мъже получават призвания за мисия. Онези, които заминават първи, пишат писма на онези, които все още се подготвят, споделят преживявания и ги насърчават да служат. Единадесет от младите мъже отслужват мисии.

Тези млади мъже споделят Евангелието със своите семейства. Майки, сестри, братя, приятели, както и хора, които те учат по време на мисиите си, биват обърнати и кръстени. Случват се чудеса и благословии се изливат в живота на безброй хора.

Сигурно някои от вас си мислят, че такова чудо може да се случи само на място като Африка, плодородна земя, където събирането на Израил се ускорява. Обаче ви свидетелствам, че принципите, приложени в клон Мочуди, са приложими навсякъде. Където и да сте, вашият кворум може да расте чрез връщане към активност и споделяне на Евангелието. Когато дори само един ученик прояви обич към приятел, от един може да станат двама. От двама може да станат четирима. От четирима може да станат осем. А от осем може да станат дванадесет. Клоновете могат да станат райони.

Спасителят учи: „Където двама или трима (или повече) са се събрали в Мое име, ... там ще съм и Аз сред тях“²¹. Небесният Отец подготвя умовете и сърцата на хората около нас. Можем да следваме подтици, да предлагаме приятелство, да споделяме истини, да каним други хора

да четат Книгата на Мормон и да ги обичаме и подкрепяме, докато те опознават нашия Спасител.

Изминаха почти 10 години, откакто Групата на братята от Мочуди започна заедно своето пътуване и те все още са група братя.

Катлегю казва: „Може и да ни дели разстояние, но ние все още си помагаме един на друг“²².

Моля се да приемем Господната покана да бъдем едно с Него в нашите кворуми на свещеничеството, за да може всеки кворум да бъде място, където всички се чувстват на мястото си, място на събиране, място, което расте.

Исус Христос е нашият Спасител и това е Неговото дело. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Mark and Shirley Taylor, comp., *The Band of Brothers* (Mochudi Branch conversion stories and testimonies, 2012–13), 4, Church History Library, Salt Lake City.
2. Лична кореспонденция, Летананг Андре Себако, Band of Brothers resource files, 2011–19, Church History Library, Salt Lake City.
3. Президент Бойд К. Пакър казва: „Когато един мъж е носител на свещеничеството, той принадлежи на нещо по-голямо от него самия. Това е нещо извън него, на което той може да се посвети изцяло“ (*“The Circle of Sisters,” Ensign*, Nov. 1980, 109–10).
4. Президент Ръсел М. Нелсън обяснява как да търсим откровения и след това казва: „Като повтаряте този процес ден след ден, месец след месец, година след година, ще „израствате в принципа на

откровението“ (*„Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“*, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 95; вж. също *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 140).

5. Вж. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 8.3.2.
6. Други също помагат, в това число членове на епископството и съветници. Старейшина Роналд А. Расбанд отбелязва, че една от ползите на преструктурирането на кворумите на свещеничеството на Мелхиседек, обявено на 31 Март 2018 г., е следната: „Епископите ще могат да възлагат повече отговорности на президентите на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ, а така епископите и съветниците им ще се съсредоточават върху основните си задължения, по-конкретно да председателстват над младите жени и младите мъже-носители на свещеничеството на Аарон“ (*„Войската Царска вижте“*, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 59). Ангелите също ще помагат. Носителите на свещеничеството на Аарон държат ключовете за служението на ангелите (вж. Учение и завети 13:1; вж. също Dale G. Renlund and Ruth Lybbert Renlund, *The Melchizedek Priesthood* [2018], 26). Старейшина Джефри Р. Холанд казва: „Обикновено (служещите ангели) остават *невидими*. Понякога ги виждат. Но видими или не, те са *винаги* наблизо. Понякога техните задачи са изключително важни и са от значение за целия свят. Друг път посланията са по-лични. От време на време ангелите имат за цел да ни предупреждават. Но най-често те идват да утешат, да окажат милосърдно внимание и да дадат насока в трудни моменти“ (*„Служението на ангели“*, *Лиакхона*, ноем. 2008 г., с. 29). Ако желаете такава помощ, можете да „(по)искате и ще получите“ (Йоан 16:24).
7. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиакхона*, ноем. 2018 г., с. 7–8.
8. Вж. Александър Дюма, *Тримата мускетари*, 1844 г.
9. Вж. *Handbook 2*, 8.1.2.
10. Вж. Йоан 1:40–42.
11. Вж. Йоан 1:43–46.
12. 3 Нефи 28:23.
13. Вж. D. Todd Christofferson, “The Power of the Book of Mormon” (обръщение по време на семинар за нови президенти на мисия, 27 юни 2017 г.).
14. Тусо Молефе, цитиран в Taylor, *The Band of Brothers*, 22.
15. Оратиле Молосанкwa, цитиран в Taylor, *The Band of Brothers*, 31–32.
16. Лукас Ракулел, Мочуди, Ботсвана.
17. Марк и Шърли Тейлър, Айдахо, САЩ.
18. Цилвестър Джуниър Кгосиemanг, Мочуди, Ботсвана.
19. Вж. Учение и завети 20:46–47, 53–54.
20. Лична кореспонденция, Летананг Андре Себако, Band of Brothers resource files.
21. Учение и завети 6:32.
22. Катлегю Монголе, цитиран в “Band of Brothers 2nd Generation” (непубликувана компилация), 21.

ОТ СТАРЕЙШИНА КИМ Б. КЛАРК
От Седемдесетте

Гледайте към Исус Христос

Ако гледаме към Исус Христос, Той ще ни помага да живеем според сключените завети и да увеличаваме призованието си като старейшини в Израил.

Докато Исус върви по улица близо до Капернаум¹ с голяма тълпа от хора около Себе Си, една жена, която дванадесет години страда от тежко заболяване, протяга ръка и докосва крайчеца на дрехата Му. Начаса тя бива изцелена².

В Писанията пише, че Исус, като усеща, „че сила изл(иза) от (Него)“³, „об(ръща) се към множеството“⁴ и „се оглежда, за да види тази, която (е) направила това“⁵. „Жената, като ви(жда), че не мож(е) да се скрие“⁶, „пада пред Него и Му каз(в)а цялата истина“⁷.

Той ѝ казва: „Дъще, твоята вяра те изцели; иди си с мир“⁸.

Исус Христос спасява жената. Тя бива излекувана физически, но когато Исус се обръща да я види, тя заявява своята вяра в Него и Той изцелява нейното сърце⁹. Той ѝ говори с обич, дава ѝ уверение за Своето одобрение и я благославя със Своя мир¹⁰.

Братя, като носители на свящото свещеничество, ние сме заети в

делото по спасението. През последната година Господ повери ръководството на това дело на старейшините в Израил¹¹. Дадена ни е вдъхновяваща заповед от Господ – работейки с нашите сестри, ние трябва да извършваме служение по един по-свят начин, да ускоряваме събирането на Израил от двете страни на завесата, да превръщаме домовете си в светилища на вярата и изучаване на Евангелието и да подготвяме света за Второто пришествие на Исус Христос¹².

Както във всички неща, Спасителят ни е показал пътя: ние трябва да гледаме към Исус Христос и да Му служим, както Той гледа към Своя Отец и Му служи¹³. Спасителят казва това по следния начин на Пророка Джозеф Смит:

„Поглеждайте към Мене във всяка мисъл; не се съмнявайте, не се бойте.

Вижте раните, които пронизаха страната Ми, а също и белезите от гвоздеите по ръцете и нозете Ми;

бъдете верни, спазвайте заповедите Ми и ще наследите царството небесно“¹⁴.

В доземния свят Исус обещава на Своя Отец, че ще върши волята на Отца Си и ще бъде нашият Спасител и Изкупител. Когато Отец Му пита: „Кого да изпратя?“¹⁵, Исус отвръща:

„Ето Ме, изпрати Мен“¹⁶.

„Отче, да бъде волята Ти и да бъде Твоя славата, завинаги“¹⁷.

През целия Си земен живот Исус живее според това обещание. Със смирение, кротост и любов Той преподава ученията на Своя Отец и върши делото на Своя Отец чрез силата и властта, дадени от Него¹⁸.

Исус отдава сърцето Си на Своя Отец. Той казва:

„Аз обичам Отца“¹⁹.

„Аз върша винаги онова, което Му е угодно“²⁰.

„Слязох... не Моята воля да върша, а волята на (Отца), Който Ме е пратил“²¹.

По време на Своето най-силно страдание в Гетсиманската градина Той се моли: „Обаче не Моята воля, а Твоята да бъде“²².

Когато Господ призовава старейшините в Израил да „поглежда(т) към (Него) във всяка мисъл“ и да „ви(дят) раните“ по възкресеното Му тяло, това е призив към нас да се отвърщаме от греха и света и да се

обръщаме към Него, да Го обичаме и да се подчиняваме на Неговите заповеди. Това е призив да преподаваме Неговите учения и да вършим Неговото дело по Неговия начин. Следователно това е призив да Му имаме пълно доверие, да подчиняваме волята си на Неговата, да преклоняваме сърцата си пред Него и с помощта на Неговата изкупителна сила да ставаме като Него²³.

Братя, ако гледаме към Исус Христос, Той ще ни благославя да бъдем *Неговите* старейшини в Израил – смирени, кротки, покорни, изпълнени с Неговата любов²⁴. И ние ще носим радостта и благословиите на Неговото Евангелие и Неговата Църква на своите семейства и на своите братя и сестри от двете страни на завесата.

Президент Ръсел М. Нелсън ни призовава да гледаме към Исус Христос по следния начин: „Няма нищо лесно или автоматично в това да станем такива въздействащи ученици. Нашият фокус трябва да бъде прикован върху Спасителя и Неговото Евангелие. Нужни са умствени

усилия да се стремим да гледаме към Него във *всяка* своя мисъл. А когато правим това, нашите съмнения и страхове ни напускат“²⁵.

Приковавам е чудесна дума. Означава закрепвам здраво, привличам и задържам изцяло²⁶. Ние приковаваме вниманието си върху Исус Христос и Неговото Евангелие, като живеем според сключените от нас завети.

Когато живеем според сключените от нас завети, те оказват влияние върху всичко, което казваме и правим. Ние водим живот според сключените от нас завети²⁷, изпълнен с прости ежедневни дела на вяра, които съсредоточават вниманието ни върху Исус Христос: молим се искрено в *Негово* име, угощаваме се с *Неговите* слова, обръщаме се към *Него*, за да се покайваме за греховете си, спазваме *Неговите* заповеди, вземаме от причастието и осветяваме *Неговия* ден, извършваме поклонение в *Неговите* свети храмове възможно най-често и упражняваме *Неговото* свято свещеничество, за да служим на Божиите чедра.

Тези дела на заветна отдаденост отварят сърцата и умовете ни за изкупителната сила на Спасителя и осветяващото влияние на Светия Дух. Ред по ред Спасителят променя самата ни същност, ние задълбочаваме своето обръщане към Него и сключените от нас завети се записват в сърцата ни²⁸.

Обещанията, които даваме на нашия Небесен Отец, стават неотменни ангажименти, стават най-съкровените ни желания. Обещанията на Небесния Отец към нас ни изпълват с благодарност и радост²⁹. Сключените от нас завети престават да бъдат правила, които следваме, а се превръщат в любими принципи, които ни вдъхновяват, водят и приковават вниманието ни върху Исус Христос³⁰.

Тези дела на отдаденост са достъпни за всички, млади и стари. Вие млади мъже, носители на свещеничеството на Аарон, всичко, което казах тази вечер, се отнася за вас. Благодаря на Бог за вас. Вие правите свещените обреди и завети достъпни за милиони светии от последните дни всяка седмица.

Когато подготвяте, благославяте или раздавате причастието, служите, извършвате кръщения в храма, каните приятел на някоя дейност или спасявате член на своя кворум, вие вършите делото по спасението. Вие също можете всеки ден да гледате към Исус Христос и да живеете според сключените от вас завети. Обещавам ви, че ако правите това, вие ще бъдете доверени служители на Господ сега, а в бъдеще – силни старейшини в Израил.

Братя, знам, че всичко това може да ви изглежда като твърде тежка задача. Но моля ви спомнете си думите на Спасителя: „(Аз) не съм сам, защото Отец е с Мене“³¹. Това се отнася и за нас. Ние не сме сами. Господ Исус Христос и нашият Небесен Отец ни обичат и са с нас³². Благодарение на това, че Исус е гледал към Своя Отец и е извършил великата единителна жертва, ние можем да гледаме към Исус Христос с увереност, че Той ще ни помага.

Никой от нас не е съвършен. Понякога попадаме в задънена улица. Разсейваме се или се обезсърчаваме. Прешим. Но ако гледаме към Исус Христос с каещо се сърце, Той ще повдига духа ни, ще ни очисти от грях, ще ни прощава и ще изцелява сърцата ни. Той е търпелив и добър, Неговата изкупителна любов никога не отпада и никога не се изчерпва³³. Той ще ни помага да живеем според сключените завети и да служим усърдно в призованието си като старейшини в Израил.

А Отец ще ни благославя с всички неща, необходими за постигането на Неговите цели: „неща... и на небето, и на земята, животът и светлината, Духът и силата, изпратени по волята на Отца чрез Исус Христос, Неговия Син“³⁴.

Когато в живота ни идват божествена светлина и сила, три чудни неща се случват:

Първо, ние можем да виждаме! Чрез откровение ние започваме да виждаме, както Исус вижда изцелената жена – отвъд външния вид, в сърцето³⁵. Когато виждаме, както

Исус вижда, Той ни благославя да обичаме онези, на които служим, с Неговата любов. С Негова помощ онези, на които служим, ще виждат Спасителя и ще чувстват Неговата любов³⁶.

Второ, ние имаме свещеническа сила! Ние имаме властта и силата да действаме в името на Исус Христос, за да „благославя(ме), вод(им), паз(им), укрепва(ме) и изцелява(ме) други хора..., (както и) да върши(м) чудеса за (онези), които обича(ме), и (да) пази(м) сво(ите) брак и семейство в безопасност“³⁷.

Трето, Исус Христос върви с нас! Където отиваме ние, там отива и Той. Когато ние преподаваме, преподава и Той. Когато ние утешаваме, утешава и Той. Когато ние благославяме, благославя и Той³⁸.

Братя, имаме ли повод да ликуваме? Имаме! Ние сме носители на святото свещеничество на Бог. Като гледаме към Исус Христос, живеем според сключените от нас завети и приковаваме вниманието си върху Него, ние, заедно с нашите сестри, ще извършваме служение по един по-свят начин, ще събираме разпръснатия Израил от двете страни на завесата, ще укрепваме и запечатваме нашите семейства

и ще подготвяме света за Второто пришествие на Господ Исус Христос. Това ще стане. Свидетелствам за това.

Приключвам с искрената молитва, че всички ние, всеки един, ще гледаме към Исус Христос във всяка мисъл. Не се съмнявайте. Не се бойте. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Според Джеймс Е. Талмидж Исус се намира „в околностите на Капернаум“, когато се случва това изцеление (вж. *Jesus the Christ* [1916], 313).
 2. Вж. Лука 8:43–44, вж. също Матей 9:20–21, Марк 5:25–29.
 3. Лука 8:46.
 4. Марк 5:30.
 5. Марк 5:32.
 6. Лука 8:47.
 7. Марк 5:33.
 8. Лука 8:48.
 9. Джеймс Е. Талмидж пише, че за жената по-важно от физическото изцеление е увереността, че Спасителят е изпълнил нейното съкровено желание и че вярата ѝ е приета от Него (вж. *Jesus the Christ*, 318). Исус я изцелява физически и духовно и ѝ отваря пътя към спасението.
 10. Полезно е да се знае, че Яир, началник на синагогата, е с Исус, когато става това изцеление. Исус е на път към къщата на Яир, където ще възкреси от мъртвите дъщерята на Яир. Жената, която Исус изцелява, по всяка вероятност не е била допускана в синагогите, заради своето заболяване. Когато Исус я изцелява, Той дава ясно да се разбере от всички, които са там, включително и от Яир, че тя е възлюбена дъщеря, жена с вяра, духовно и телесно здрава.
 11. За обсъждане на промените, касаещи създаването на един кворум на свещеничеството на Мелхиседек в даден район, вж. Д. Тод Кристоферсън, „Кворумът на старейшините“ (*Лиахона*, май 2018 г., с. 55–58). Целта на тази промяна е описана по следния начин в раздела „Често задавани въпроси“ на интернет страницата за служението: „Наличието на един кворум на свещеничеството на Мелхиседек в даден район сплотява носителите на свещеничеството, за да постигат всички аспекти на делото по спасението, включително храмовата работа и работата по семейна история, които досега се координираха от ръководителите на групите на висшите свещеници“ (“This Is Ministering: Frequently Asked Questions,” question 8, ministering.ChurchofJesusChrist.org).
- Последващи промени поставиха ръководителя на мисионерската работа в района и новия ръководител по

храмовете и семейната история в района под ръководството на президентството на кворума на старейшините. Тъй като управлението на служението на семействата вече е под ръководството на президентството, тези промени връчиха ръководство на делото по спасението на кворумите на старейшините, подпомагани от Обществата за взаимопомощ. Ясно е, че епископът е носителят на ключовете за делото по спасението в района, но той делегира отговорности и власт за това дело на президента на кворума на старейшините, за да може епископът да прекарва повече време, служейки на собственото си семейство, да укрепва младежите и да служи като съдия в Израил.

12. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да работим с жар“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 118–119; Ръсел М. Нелсън, „Да се превръщаме в светиите от последните дни за пример“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 113–114; Куентин Л. Кук, „Дълбоко и трайно обръщане към Небесния Отец и Господ Исус Христос“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 8–12.
13. Отец праща Исус Христос в света (вж. Йоан 17:18).
14. Учение и завети 6:36–37.
15. Авраам 3:27.
16. Авраам 3:27.
17. Моисей 4:2.
18. Има много препратки в Писанията, където е записано как Исус заявява, че върши делото на Своя Отец и преподава ученията на Своя Отец. Вж. например Йоан 5:19 (Исус прави това, което вижда да прави Отец Му), Йоан 5:36 (Отец възлага работа на Своя Син), Йоан 8:26 (Исус учи за нещата, които получава от Своя Отец), Йоан 14:28 (Исус заявява: „Отец е по-голям от Мен“), 3 Нефи 11:32 (Неговото учение е учението, което

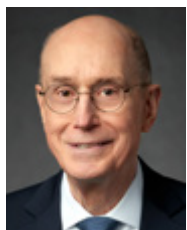
Неговият Отец Му дава).

19. Йоан 14:31.
20. Йоан 8:29.
21. Йоан 6:38, вж. също Йоан 5:30.
22. Лука 22:42.
23. Думата *гледам* в този откъс (вж. Учение и завети 6:36–37) означава неща, които са в съзвучие с призива на Господ: да се обръщаме към, да насочваме вниманието си към, да разчитаме на, да търсим, да чакаме с надежда, да имаме предвид като крайна цел, да очакваме (вж. merriam-webster.com, “look”).
24. Вж. Учение и завети 121:41–42. Христовите качества, споменати в стиховете, са дарове на Духа, които получаваме благодарение на милостта и благодатта на Исус Христос. Чрез тях старейшините в Израил стават *Негови* старейшини.
25. Ръсел М. Нелсън, „Да получаваме силата на Исус Христос в живота ни“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 41.
26. Вж. merriam-webster.com, “rivet.”
27. За обсъждане на идеята за водене на живот според сключените от нас завети, вж. Donald L. Hallstrom, “Living a Covenant Life,” *Ensign*, June 2013, 46–49. Тази статия е съкратена версия на по-дълга реч, произнесена в УБЙ-Айдахо през май 2011 г. За пълната версия, вж. Donald L. Hallstrom, “A Covenant Life” (Brigham Young University–Idaho devotional, May 10, 2011), byui.edu.
28. Вж. Йеремия 31:31–33, където Господ заявява, че ще сключи нов завет с дома Израилев, който ще бъде написан в сърцата им. Образът на заветите, написани в нашите сърца, се открива също и в написаното от Павел (вж. 2 Коринтяните 3:3, Евреите 8:10). За обсъждане на обръщането във вярата и сърцето, вж. Дейвид А. Беднар, „Обърнати към Господа“, *Лиахона*, ноем. 2012 г., с. 106–109.
29. Молитвата за причастие то за хляба по красив начин изразява естеството на нашата заветна връзка с нашия Небесен Отец. В плана на спасение на Отца ние сключваме завети с нашия Небесен Отец, но осъзнаваме целите на заветите и ставаме достойни за обещаните благословии благодарение на Господ Исус Христос – Той е Посредникът. По време на обряда на причастие ние свидетелстваме на Отца (всъщност, като подновяваме сключения с Него завет), че желаем да вземем върху си името на Исус Христос, да си спомняме винаги за Него и да спазваме Неговите заповеди, за да може винаги да имаме Неговия Дух (Светия Дух) да бъде с нас.
Даровете в обещанията на Отца идват посредством изкупителната и укрепваща сила на Исус Христос. Например, както учи президент Ръсел М. Нелсън, Исус Христос е източникът на цялата радост (вж. „Радост и духовно оцеляване“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 82). Поради това, приковаването на нашето внимание към Исус Христос носи радост в нашия живот, независимо от нашите

обстоятелства.

30. Президент Езра Тафт Бенсън описва влиянието на тази промяна в отношението и фокуса ни, когато казва: „Когато подчинението престане да бъде нещо дразнещо и се превърне в нещо, за което жадуваме, в този момент Бог ще ни дари със сила“ (в Donald L. Staheli, “Obedience—Life’s Great Challenge,” *Ensign*, May 1998, 82).
31. Йоан 16:32.
32. За допълнително обсъждане на загрижеността, интереса и любовта на Отца и Исус Христос към нашия живот, както и за Тяхното участие в него, вж. Джефри Р. Холанд, „Величествеността на Бог“, *Лиахона*, ноем. 2003 г., с. 70–73; Хенри Б. Айринг, „Ходи с мен“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 82–85. Вж. също Матей 18:20, 28:20; Учение и завети 6:32, 29:5, 38:7, 61:36, 84:88.
33. Вж. Римляните 8:35–39, 1 Коринтяните 13:1–8, Мороний 7:46–47.
34. Учение и завети 50:27. Обърнете внимание, че Господ дава на всеки, който е ръкоположен и изпратен, следното обещание, отнасящо се и обхващащо възложената му конкретна задача:
„Същият е назначен да бъде най-великият, при все че той е най-смиреният и е служител на всички.
Ето защо, той е притежател на всички неща, защото всички неща са му подчинени, и на небето, и на земята, животът и светлината, Духът и силата, изпратени по волята на Отца чрез Исус Христос, Неговия Син.
И никой човек не е притежател на всички неща, освен ако не е пречистен и очистен от всеки грях.
И ако сте пречистени и очистени от всеки грях, ще можете да поискате всичко това, което желаете, в името на Исуса и то ще бъде сторено“ (Учение и завети 50:26–29).
35. Вж. 1 Царете 16:7, 1 Коринтяните 2:14. Като пример за тази благословия да виждаме, както вижда Исус, вж. разказа на президент Хенри Б. Айринг за неговото преживяване като епископ с един млад мъж, извършил престъпление. Господ казва на тогавашния епископ Айринг: „Аз ще ти позволя да го видиш, както аз го виждам“ („Ходи с мен“, с. 84).
36. Това са обещанието и заповедта, които Спасителят дава на хората при храма в земята Изобилие. Той им заповядва да живеят по такъв начин, че Неговата светлина и пример да бъдат в тях, така че да могат да Го издигат като светлината на света в своя живот и в поканите си към другите да дойдат при Него. Живейки и канейки другите по този начин, като Негови последователи, околните могат да чувстват Неговото присъствие и да виждат проявлението Му в Господните служители. (Вж. 3 Нефи 18:24–25.)
37. Ръсел М. Нелсън, „Цената на свещеническата сила“, *Лиахона*, май 2016 г., с. 68.
38. Вж. Учение и завети 84:88.

ОТ ПРЕЗИДЕНТ ХЕНРИ Б. АЙРИНГ
Втори съветник в Първото президентство

Силата на подкрепящата вяра

Вдигайки ръка, вие сключвате обещание с Бог, Чиито служители са те, че ще ги подкрепяте.

Много пъти съм чувал свещенически ръководители да благодарят за подкрепящата вяра на хората, на които служат. От емоцията в гласа им разбираме, че тяхната благодарност е искрена и истинска. Целта ми днес е да предам колко много Господ цени вашата подкрепа към Неговите служители в Неговата Църква. А също и да ви насърча да упражнявате и израствате в тази сила да подкрепяте другите с вашата вяра.

Преди да бъдете родени, вие сте демонстрирали такава сила. Помислете си за това, което сме знаели за света на духовете преди да се родим. Нашият Небесен Отец е представил план за Своите чедра. Ние сме били там. Луцифер, нашият духовен брат, се е противопоставил на плана, който ще ни даде свободата да избираме. Йехова, възлюбеният Син на Небесния Отец, е подкрепил плана. Луцифер е повел бунт. Надделял е подкрепящият глас на Йехова и Той е пожелал доброволно да бъде наш Спасител.

Фактът, че сега сте в земния живот ни уверява, че вие сте подкрепили

Отца и Спасителя. Нужна е била вяра в Исус Христос, за да подкрепите плана на щастие и мястото на Исус Христос в него, когато сте знаели толкова малко за трудностите, които ще имате в земния живот.

Вашата вяра да подкрепяте Божии служители е и в основата на вашето щастие в този живот. Когато сте приели мисионерската покана да се молите, за да узнаете, че Книгата на Мормон е словото Божие, сте имали

вярата да подкрепите един Господен служител. Когато сте приели поканата да бъдете кръстени, сте подкрепили един смирен Божий служител.

Когато сте позволили на някой да положи ръце върху главата ви и да каже: „Приеми Светия Дух“, вие сте го подкрепили като носител на свещеничеството на Мелхиседек.

От този ден насам, като сте служили с вяра, сте подкрепили човека, който ви е предал свещеничеството, и този, който ви е ръкоположил в сан на това свещеничество.

Когато сте били отскоро носители на свещеничеството, всяка подкрепа е била случай на уповаване на Божий служител. Мнозина от вас вече сте достигнали до момент, когато подкрепянето изисква повече.

Вие избирате дали да подкрепяте всички, които Господ призовава – за това, за което Господ ги е призовал. Този избор се случва на конференции по целия свят. Случи се и на тази. На такива събрания биват прочетени имената на мъже и жени, Божии служители, и вие сте поканени да вдигнете за подкрепа ръката си. Можете да се въздържите от вашия вот на подкрепа или да заявите подкрепящата си вяра. Като вдигнете ръката си да подкрепите, вие давате обещание. Вие сключвате обещание с Бог, Чиито служители са те, че ще ги подкрепяте.

Те са несъвършени хора, каквито сте и вие. Спазването на обещанията

ви ще изисква непоклатима вяра, че Господ ги е призовал. Спазването на тези обещания ще донесе и вечно щастие. Неспазването им ще донесе скръб на вас и на обичните ви хора – дори загуби, които сте неспособни да си представите.

Може да сте били питани или да бъдете попитани дали подкрепяте вашия епископ, президент на кол, висшите ръководители и висшите служители на Църквата. Може да се случи, когато сте поканени да подкрепите служители и ръководители по време на конференция. Понякога това ще е по време на интервю с епископ или президент на кол.

Съветът ми е да си зададете предварително тези въпроси, внимателно и с молитва. Като го направите, може да прегледате скорошните си мисли, думи и дела. Опитайте се да запомните отговорите, които ще дадете, когато Господ ви интервюира, знаейки, че някой ден това ще се случи. Можете да се подготвите като си зададете въпроси, подобни на следните:

1. Мислил ли съм си или говорил ли съм за човешки слабости в хора, които съм обещал да подкрепям?
2. Търсил ли съм доказателство, че Господ ги ръководи?
3. Следвал ли съм съзнателно и предано тяхното ръководство?
4. Говорил ли съм за доказателство, което мога да видя, че те са Божии служители?
5. Моля ли се за тях редовно по име и с чувство на любов?

При повечето от нас тези въпроси ще причинят известно неспокойство и необходимост да се покаем. Бог ни е заповядал да не съдим несправедно другите, но на практика ни е трудно да избягваме това. Почти всичко, което вършим при работата с хора, ни кара да ги оценяваме. И в почти всеки аспект на нашия живот ние се сравняваме с другите. Може да го правим по много причини, някои от тях разумни, но това често ни кара да критикуваме.

Президент Джордж К. Кенън отправя предупреждение, което ви предавам и като мое. Считам, че той изрича истината: „Бог е избрал Своите служители. Той счита за своя задачата да ги укорява, когато се нуждаят от укоряване. Той не ни е дал правото лично да ги съдим и укоряваме. Никой, независимо колко силен във вярата, независимо колко нагоре е в свещеничеството, не може да изрича зло за Господните помазаници и не може да критикува властта на Бог на земята, без да си навлече Неговото недоволство. Светият Дух ще се оттегли от такъв човек и той ще навлезе в мрак. Щом е така, разбирате ли колко е важно да внимаваме?“⁴¹

Забелязал съм, че членовете на Църквата по целия свят са принципино предани един на друг и на хората, които председателстват над тях. Обаче има неща, които можем и трябва да подобрим. Можем да се извисим в нашата сила да се подкрепяме един друг. Ще са нужни вяра и усилия. Предлагам четири неща, които можем да правим на тази конференция.

1. Бихме могли да открием конкретни действия, които препоръчват говорителите, и да започнем днес да ги изпълняваме. По този начин нашата сила да ги подкрепяме ще нараства.
2. Бихме могли да се молим за тях, докато говорят, за да може Светият Дух да отнесе думите им в

сърцата на конкретни хора, които обичаме. Когато по-късно научим, че на молитвата ни е отговорено, силата ни да подкрепяме тези ръководители ще се увеличи.

3. Бихме могли да се молим конкретни говорители да бъдат благословени и усилены, докато произнасят посланията си. Когато видим, че те са усилены, трайно ще се увеличи вярата ни да ги подкрепяме.
4. Бихме могли да се заслушаем за послания от говорителите, които идват като отговор на наши лични молитви за помощ. Когато дойдат отговорите, а това ще стане, ще се увеличи вярата ни да подкрепяме всички Господни служители.

Освен да подобрим нашата подкрепа към хората, които служат в Църквата, ще научим, че има още едно място, на което можем да увеличаваме тази си сила. Там, тя може да ни носи още по-големи благословии. Мястото е в дома и семейството.

Говоря на по-младия носител на свещеничеството, който живее заедно с баща си. Нека кажа от личен опит какво означава за един баща да почувства вашата подкрепяща вяра. Той може да ви се струва уверен. Но има повече трудности, отколкото знаете. Понякога той не може да види как да се справи с проблемите пред себе си.

Вашето възхищение към него ще му помогне донякъде. А вашата любов към него ще помогне още повече. Но това, което ще помогне най-много, са искрени думи като следните: „Татко, молих се за теб и почувствах, че Господ ще ти помогне. Всичко ще бъде наред. Знам това“.

Такива думи имат сила и в другата посока: баща към син. Когато даден син е допуснал сериозна грешка, вероятно в нещо духовно, той може да чувства, че се е провалил. В този момент, като негов баща, може да бъдете изненадани, когато след като се помолите да знаете какво да направите, Светият Дух ще ви даде да изречете следните думи: „Синко, с теб съм. Господ те обича. С Негова помощ можеш да се върнеш. Знам, че можеш и ще го направиш. Обичам те“.

В кворума на свещеничеството и в семейството увеличената вяра за подкрепа един към друг е начинът, по който изграждаме този Сион, който Господ желае да създадем. С Негова помощ можем и ще успеем. Ще трябва да се научим да обичаме Господ с цялото си сърце, мощ, ум и сила и да се обичаме един друг както обичаме себе си.

Като израстваме в тази чиста любов Христова, нашите сърца ще се смекчават. Тази любов ще ни смирява и ще ни води към покаяние. Ще нараства нашата увереност в Господ и един в друг. И после ще започнем да ставаме по-сплотени, както ни и обещава Господ².

Свидетелствам, че Небесният Отец ви познава и обича. Исус е живият Христос. Това е Неговата Църква. Ние сме носители на Неговото свещеничество. Той ще почита нашите усилия да израстваме в силата си да го упражняваме и да се подкрепяме един друг. За това свидетелствам в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon* (1974), 1.
2. Вж. Учение и завети 35:2.

ОТ ПРЕЗИДЕНТ ДАЛИН Х. ОУКС
Първи съветник в Първото президентство

До къде ще доведе това?

Правим по-добри избори и взимаме по-добри решения, ако разглеждаме алтернативите и размишляваме върху това докъде ще доведат.

Възстановеното Евангелие на Исус Христос ни насърчава да мислим за бъдещето. То обяснява целта на земния живот и реалността на живота след него. То учи на велики идеи за бъдещето, които да насочват действията ни днес.

И обратното, всички познаваме хора, които се интересуват само от настоящето: да похарчат днес, да се насладят днес и да не мислят за бъдещето.

Нашето настояще и нашето бъдеще ще бъдат по-щастливи, ако винаги мислим за бъдещето. Като вземаме решения сега, винаги трябва да се питаме: „Докъде ще доведе това?“

I.

Някои решения са избори между това да направим нещо или да не направим нищо. Преди много години чух на една конференция на кол в Съединените щати пример за такъв избор.

Мястото на събитието било едно красиво студентско градче. Голяма група млади студенти били седнали на тревата. Говорителят,

който описа тази случка, каза, че те наблюдавали една красива катеричка с огромна пухкава опашка, която си играела около основата на едно красиво широколистно дърво. Понякога тя била на земята, понякога нагоре, надолу и около стъблото. Но защо тази позната гледка привлякла тълпа студенти?

Наблизо на тревата се бил проснал един ирландски сетер. Той бил

този, когото студентите наблюдавали, а катеричката била тази, която той наблюдавал. Всеки път, когато катеричката за момент изчезнела около дървото, сетерът тихичко се промъквал малко напред и после заставал в привидно безразличната си поза. Именно това привлякло вниманието на студентите. Безмълвни и неподвижни, погледите им били приковани към събитието, чийто изход ставал все по-очевиден.

Накрая сетерът бил достатъчно близо, за да скочи към катеричката и да я хване в устата си. Студентите възкликнали с ужас и се втурнали да отърват животинчето от кучето, но било твърде късно. Катеричката била мъртва.

Всеки от тази тълпа е можел да предупреди катеричката във всеки един момент, като размахал ръце или извика, но никой не го направил. Те само гледали, докато неизбежният изход наближавал все повече. Никой не попитал: „Докъде ще доведе това?“ Когато предсказуемото се случило, всички се втурнали да предотвратят изхода, но било твърде късно. Те можели само да плачат от съжаление.

Тази истинска история е един вид притча. Отнася се за нещата, които виждаме в нашия живот и в живота и обстоятелствата около нас. Като виждаме как към хората, които обичаме, наближават опасности, ние имаме избора да казваме или действваме, или да си мълчим. Добре е да се запитае: „Докъде ще доведе това?“ Когато последиците са незабавни и сериозни, не можем да си позволим да не правим нищо. Трябва да отправим уместни предупреждения или да подкрепим уместни предпазни мерки, докато все още има време.

Решенията, които описал токущо, включват избори между това да предприемем мерки или да не направим нищо. По-чести са изборите между едно или друго действие. Те включат изборите между добро и зло, но по-често те са избори между две добри неща. Тук също е

желателно да се запитае докъде ще доведе това. Правим много избори между две добри неща, често свързани с това как ще прекарваме нашето време. Няма нищо лошо в това да играем видео игри, да прашаме съобщения, да гледаме телевизия или да говорим по телефона. Но всяко от тези неща има т.нар. „пропусната полза“, т.е. ако прекарваме време, за да вършим нещо, губим възможността да правим друго. Сигурен съм, че можете да разберете необходимостта да преценяваме старателно какво губим поради времето, което отделяме за дадена дейност, дори и ако то самото е съвсем добро.

Преди известно време изнесох една реч, озаглавена „Добро, по-добро, най-добро“. В тази реч казах, че „само защото нещо е *добро*, не е достатъчна причина да го направим. Броят на добрите неща, които можем да правим, многократно надхвърля времето, което имаме на разположение, за да ги изпълним.

Някои неща са по-добри от добрите и те са нещата, на които следва да обръщаме най-голямо внимание в живота си. ... Трябва да подминем някои добри неща, за да изберем други, които са по-добри или най-добри“¹.

Гледайте в перспектива. Как влияят на бъдещето ни решенията, които вземаме сега? Помнете важността на получаването на образование, изучаването на Евангелието, подновяването на нашите завети чрез вземане на причастие и посещаването на храма.

II.

„Докъде ще доведе това?“ е важен въпрос при съставянето на мнение за нас самите, което е избор. Най-важното е, че всеки от нас е чедо на Бог с потенциалната съдба да има вечен живот. Всичко друго, включително професия, раса, физически черти или придобита почит, е временно или незначително по

отношение на вечността. Не избирайте да мислите за себе си по начин, който поставя ограничение на цел, към която може да се стремите.

Мои братя и мои сестри, които може да видите или прочетете какво казвам тук, надявам се знаете защо вашите ръководители дават ученията и съветите, които дават. Ние ви обичаме и нашият Небесен Отец и Неговият Син, Господ Исус Христос, ви обичат. Техният план за нас е „великият план на щастие“ (Алма 42:8). Този план и Техните заповеди, обреди и заведи ни водят към най-великото щастие и радост в този живот и в идния живот. Като служители на Отца и на Сина, ние учим и съветваме според както Те са ни насочили чрез Светия Дух. Желая да ви говорим само това, което е истинно, и да ви насърчаваме да вършите това, което Те са описали като пътя към вечния живот, „най-великият от всички Божии дарове“ (Учение и завети 14:7).

III.

Ето един друг пример за влиянието върху бъдещето на решения, взети в настоящето. Този пример се отнася за избора да направим жертва в настоящето, за да постигнем важна бъдеща цел.

На една конференция на кол в Кали, Колумбия, една сестра ми каза как с нейния годеник желаели да

сключат брак в храма, а по това време най-близкият храм бил в далечно Перу. Дълго време те спестявали пари за автобусните билети. Накрая се качили на автобуса до Богота, но когато пристигнали там, научили, че всички места в автобуса за Лима, Перу са продадени. Те могли да се приберат у дома без да сключат брак или да сключат брак извън храма. За щастие, имало още една възможност. Могели да се качат на автобуса до Лима, ако се съгласели да седят на пода на автобуса през целия път, който бил пет дни и пет нощи. Те избрали да направят това. Тя каза, че било трудно, въпреки че някои пътници им позволявали от време на време да седнат на техните места, за да може те да се опънат на пода.

Това, което ме впечатли в речта на тази сестра, бе твърдението ѝ, че тя е благодарна, че със съпруга си е могла да отиде до храма по този начин, защото това променило начина, по който възприема Евангелието и начина, по който възприема брака в храма. Господ ги възнаградил с израстването, което идва от жертвата. Тя също така отбеляза, че петдневното им пътуване до храма постигнало много повече за изграждането на тяхната духовност, отколкото много посещения на храма, които не изисквали жертва.

През годините, след като чух това свидетелство, съм се чудил колко различен можеше да бъде животът на тази млада двойка, ако бяха взели друго решение – като не направят жертвата, необходима, за да сключат брак в храма.

Братя, в живота вземаме безброй решения, някои – много важни, а други – привидно дребни. Като погледнем назад, можем да видим колко голям ефект са имали в живота ни някои от нашите решения. Правим по-добри избори и вземаме по-добри решения, ако разглеждаме алтернативите и размишляваме върху това докъде ще доведат. Като правим това, ще следваме съвета на президент Ръсел М. Нелсън да започваме с крайната цел наум². За нас, краят е винаги на заветната пътека чрез храма към вечен живот, най-великият от всички Божии дарове.

Свидетелствам за Исус Христос и въздействието на Неговото Единение и другите истини от Неговото вечно Евангелие, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Далин Х. Оукс, „Добро, по-добро, най-добро“, *Лиахона*, ноем. 2007 г., с. 104, 107.
2. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиахона*, апр. 2018 г., с. 7.

ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО

Далин Х. Оукс
Първи съветник

Ръсел М. Нелсън
Президент

Хенри Б. Айринг
Втори съветник

КВОРУМЪТ НА ДВАНАДЕСЕТЕ АПОСТОЛИ

М. Ръсел Балард

Джефри Р. Холанд

Дитер Ф. Ухтдорф

Дейвид А. Беднар

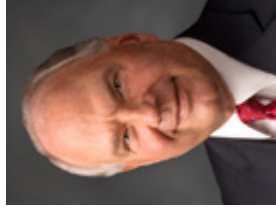
Куентин Л. Кук

Д. Тод Кристоферсън

Нийл Л. Андерсън

Роналд А. Расбанд

Гари Е. Стивънсън

Дейл Г. Ренлънд

Герит У. Тонг

Юлисис Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВОТО НА СЕДЕМДЕСЕТЕ

Л. Уитни Клейтън

Патрик Кийрн

Карл Б. Кук

Робърт К. Гаи

Терънс М. Винсън

Жозе А. Тейсейра

Карлос А. Горй

ВИСШИ РЪКОВОДИТЕЛИ ОТ СЕДЕМДЕСЕТТЕ

Маркос А. Аджалпис

Румен В. Аниод

Жозе Л. Алонсо

Хорхе М. Алварадо

Уилфрид У. Андерсон

Илян С. Ардеван

Стивън Р. Бангарт

У. Марк Басет

Дейвид С. Баскин

Ранди К. Бенет

Ханс Т. Бум

Шейм М. Боуян

Марк А. Браг

Д. Тод Бъдж

Мапо Л. Карпентер

Крейг К. Кристенсен

Ким Б. Кларк

Удафороджи Т. Кпенян

Лордес Е. Корбирях

Валери В. Кордан

Дж. Двен Корниш

Клеаудор М. Коста

Жоаким Е. Коста

Легран Р. Къркис-ми

Масимо Де Фео

Бенжамин Де Хойос

Еудард Дубе

Кевин Р. Денкан

Тимоти Д. Дайкс

Деймънд Ф. Еванс

Енрикес Ф. Фагабела

Радим Д. Фийк

Едуардо Гаеррет

Дж. Х. Джеррад

Рикардо П. Хименес

Тейляр Г. Гори

Кристифиля Голдан

Устлар Ф. Гонзалес

О. Винсут Хакек

Бурйк П. Хейлс

Доналд Дж. Халстром

Кевин С. Хамилтън

Алън Д. Хейни

Матас Хлад

Деймънд П. Хюмбър

Пол В. Джонсън

Литар М. Джонсън

Йорг Клебингат

Джони П. Кох

Ерих Х. Колешке

Уго Е. Мартинес

Джелме Б. Мартино

Рикард Дж. Мейнс

Джон А. Маккен

Кайл С. Маккей

Питър Ф. Мурис

Уго Монтов

Марис Б. Наш

К. Брет Нагрес

С. Гифърд Нилсън

Брент Х. Нилсън

Адриан Очоа

С. Марк Палмер

Адриан де Паула Перейра

Антъни Д. Перинс

Пол Б. Пайлър

Джон К. Пингриймил

Рафаел Е. Пино

Джеймс Р. Расбанд

Майкълъ Т. Рингууд

Лин Г. Робинс

Гари Б. Сабин

Евън А. Шмуц

Джозеф У. Сигати

Стивън Е. Снуу

Бърн П. Станфил

Майкъл К. Тейлър

Майкъл Джон У. Те

Хуан А. Уеда

Арунуро Валенсуела

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩОТО ЕПИСКОПСТВО

Джин М. Джемиза

Жералд Косе

У. Кристофер Уодъл

Първи съветник

Председателстващ епископ

ВИСШИ СЛУЖИТЕЛИ

ОБЩЕСТВО ЗА ВЗАИМОПОМОЩ

Шарън Юбанк

Джин Б. Бингам

Рейна И. Абурто

НЕДЕЛНОТО УЧИЛИЩЕ ЗА ДЕЦА

Лиса Р. Харкнес

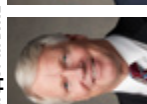

Джой Д. Джонсън

Кристина Б. Франко

МЛАДИ МЪЖЕ

Делмас Д. Холмс

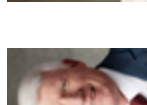

М. Джозеф Броу

НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ

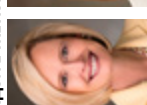

Марк Л. Плейс

Джон Е. Ноунан

МЛАДИТЕ ЖЕНИ

Мишел Л. Крейг

Бени Крейван

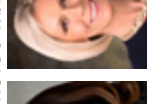
ОБЩЕСТВО ЗА ВЗАИМОПОМОЩ

Шарън Юбанк

Джин Б. Бингам

Рейна И. Абурто

април 2019 г.

ОТ ПРЕЗИДЕНТ РЪСЕЛ М. НЕЛСЪН

Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри

Съсредоточавайте се върху ежедневно покаяние, така съществено за живота ви, за да упражнявате свещеничеството с по-голяма сила отпреди.

Мои скъпи братя, вдъхновяваща гледка е тази огромна конгрегация от носители на свещеничеството от Господния батальон. Каква въздействаща сила за добро сте вие! Обичаме ви. Молим се за вас. И сме дълбоко благодарни за вас.

Напоследък вниманието ми е привлечено към следното Господно напътствие, дадено чрез Пророка Джозеф Смит: „Не говори за нищо, освен за покаяние на това поколение“¹. Тази заповед често се повтаря в Писанията². От нея произлиза следният очевиден въпрос: „Наложително ли е всеки да се покаява?“ Отговорът е да.

Прекалено много хора гледат на покаянието като на наказание – нещо, което да избягват, освен ако не е свързано със сериозни обстоятелства. Но това чувство за наложено наказание идва от Сатана. Той се опитва да ни пречи да гледаме

към Исус Христос,³ Който стои с отворени обятия,⁴ с надеждата и желанието да ни изцелява, прощава, пречиства, укрепва и освещава.

Думата за *покаяние* в Новия завет на гръцки език е *metanoeo*. Представката *meta-* означава „променям“. Коренът *-noeo* е свързан с гръцките думи, означаващи „разум“, „знание“, „дух“ и „дъх“⁵.

И така, когато Исус иска от вас и мен да се покаяваме,⁶ Той ни кани да променим разума си, знанието си, духа си – дори начина, по който поемаме дъх. Той иска да променим начина, по който обичаме, мислим, служим, прекарваме времето си, как се отнасяме към съпругите си, как учим децата си, и дори как се грижим за телата си.

Няма нищо по-освобождаващо, облагородяващо или по-съществено за личното ни развитие от това да се покаяваме редовно и всекидневно. Покаянието не е събитие; то е процес. То е ключът към щастие и спокойствие. Когато е придружено от вяра, покаянието ни дава достъп до силата на Единението на Исус Христос⁷.

Независимо дали с усърдие се движим по заветната пътека, отклонили сме се за малко или сме я напуснали, или дори тя да е извън полезрението ни в момента, аз ви умолявам да се покаявате. Изпитвайте укрепващата сила на ежедневно покаяние, като се справяте малко по-добре и сте малко по-добри всеки ден.

Когато избираме да се покаяваме, ние избираме да се променяме! Така позволяваме на Спасителя да ни превърща в най-добрата наша версия. Ние избираме да израстваме духовно и да получаваме радост – радост от изкуплението чрез Него⁸. Когато избираме да се покаяваме, ние избираме да ставаме по-подобни на Исус Христос!⁹

Братя, трябва да *се справяме* по-добре и да *бъдем* по-добри, защото се намираме във война. Войната срещу греха е реална. Противникът преумножава усилията си да отслабва свидетелствата и да възпрепятства Господното дело. Той въоръжава бойците си със мощни оръжия, които да ни пречат да черпим от радостта и обичта на Господ¹⁰.

Покаянието е начинът да отбягваме причиняването от капаните на противника страдания. Господ не очаква съвършенство от нас на този етап от вечното ни развитие. Но Той очаква да увеличаваме нашата святост. Ежедневното покаяние е пътеката към святост, а светостта ни носи сила. Личната святост може да ни превърне във въздействащи инструменти в Божиите ръце. Нашето покаяние – светостта ни – ще ни дава силата да помагаме в събирането на Израил.

Господ учи Пророка Джозеф Смит, „че правата на свещеничеството са неразделно свързани с небесните сили и че небесните сили не могат да бъдат използвани нито управлявани, освен чрез принципите на праведността“¹¹.

Ние знаем какво ще ни осигурява по-голям достъп до небесните сили. Също знаем какво ще оцелява развитието ни – какво трябва да спрем да правим, за да увеличаваме достъпа си до небесните сили. Братя, търсете в молитва разбиране за пречките пред вашето покаяние. Разберете какво *ви спира* да се покайвате. И след това се променете! Покайте се! Всички ние трябва да се справяме по-добре и да бъдем по-добри от когато и да било преди¹².

Има конкретни начини, по които можем да ставаме по-добри. Един от тях е начинът, по който се отнасяме към тялото си. Удивлявам се от чудото на човешкото тяло. То е прелестно творение, съществено за постепенното доближаване до крайния ни божествен потенциал. Не можем да се развиваме без него. Като ни дарява с тяло, Бог ни позволява да направим важна крачка към това да сме по-подобни на Него.

Сатана осъзнава това. Той се измъчва от факта, че вероотстъпничеството му в доземния живот завинаги го лишава от тази привилегия, като го оставя в едно постоянно състояние на завист и негодувание. И така, много, а дори и повечето от изкушенията му, на които ни подлага по пътя, ни карат да злоупотребяваме с тялото си или с телата на другите. Тъй като Сатана е окаян *без* тяло, той иска и ние да сме окаяни *затова*, че имаме такова¹³.

Тялото ви е вашият личен храм, създаден, за да живее в него духът ви¹⁴. Как се грижите за този храм е важно. И сега ви питам, братя: Повече ли ви е грижа да се обличате и грижите за външния си вид по начин, угоден за света, или за да радвате Бог? Вашият отговор на този въпрос е показателен за Него относно

чувствата ви към невероятния, даден ви от Него дар. По отношение как почитаме телата си, братя, смятам че може да се справяме по-добре.

Друг начин, по който също можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри, е как почитаме жените в живота си, като започнем от нашата съпруга и дъщери, както и нашата майка и сестри¹⁵.

Преди няколко месеца получих едно сърцераздиращо писмо от скъпа сестра. Тя пише: „(Дъщерите ми и аз) чувстваме, че трябва да водим люта битка, за да привлечем цялото внимание на нашите съпрузи и синове, измежду спортни новини 24 часа в седмицата, видео игри, новини от стоковия пазар, както и постоянното гледане и анализиране на всички (възможни) спортни събития. Чувстваме, че сме лишавани от вниманието на нашите съпрузи и синове, в резултат на (спортни събития и мачове)“¹⁶.

Братя, вашето най-голямо и належащо задължение като носители на свещеничеството е да обичате и да се грижите за съпругата си. Станете едно с нея. Бъдете неин съмишленик. Улеснете я да иска да бъде ваша. Никой друг интерес в живота не бива да взима превес над това да изграждате вечната си връзка с нея. Нищо по телевизията, на мобилното ви устройство или на компютъра не е по-важно от нейното благосъстояние. Направете си равностетка как прекарвате времето си и къде влагате най-голям дял от усилията си. И това ще внесе яснота какво е важно за вас. Молете се сърцето ви да е в унисон с това на съпругата ви. Стремете се да ѝ носите радост. Търсете съветите ѝ, слушайте я. Нейната гледна точка ще подобрява вашата.

Ако трябва да се покаете, заради начина, по който сте се отнасяли с близките за вас жени, започнете сега. Също, помнете, че е *ваша* отговорността да помагате на жените във вашия живот да получават благословиите, произтичащи от живот според Господният закон за целомъдрието. Никога не ставайте

спянката за жена да не може да получи храмовите благословии.

Братя, всички трябва да се покаем. Трябва да станем от дивана, да оставим дистанционното и да се събудим от духовния си сън. Време е да се облечем в цялото Божие всеоръжие, така че да се включим в най-важното дело на земята. Време е да „простре(м) сърповете си и зажъне(м) с цялата си мощ, ум и сила“¹⁷. Силите на злото никога преди не са бушували с толкова голяма сила. Като служители на Господ, ние не можем да „спим“, докато тази битка е в разгара си.

Семейството ви се нуждае от ръководната ви роля и обич. Вашият кворум и хората в района или клона се нуждаят от силата ви. И всички, с които се срещате, трябва да знаят, какво представлява и как действа истински последовател на Господ.

Мои скъпи братя, бяхте избрани от нашия Отец да дойдете на земята в това важно време, поради доземната ви духовна доблест. Вие сте сред най-добрите, най-смелите мъже, живели някога на земята. От доземния живот Сатана знае кои сте и кои сте били и си дава сметка за делото, което трябва да се извърши преди да се завърне Спасителят. И след хиляди

години на изобретателни манипулации, противникът е добил опит и е несклоним.

За щастие, свещеничеството, на което сме носители, е много по-силно от хитростите на противника. Умолявам ви да бъдете мъжете и младите мъже, от които се нуждае Господ. Съсредоточавайте се върху *ежедневното* покаяние, така съществено за живота ви, за да упражнявате свещеничеството с по-голяма сила отпреди. Това е единственият начин, по който ще пазите себе си и семейството си в безопасност в предстоящите трудни времена.

Господ се нуждае от безкористни мъже, които поставят благополучието на другите пред своето. Той се нуждае от мъже, които целенасочено се стремят да чуват ясно гласа на Духа. Той се нуждае от мъже на завета, които спазват доблестно заветите си. Той се нуждае от мъже, които са решени да поддържат себе си сексуално чисти – достойни мъже, които могат да бъдат повикани в който и да е момент, за да дават благословии с чисти сърца, чисто съзнание и решителни ръце. Господ се нуждае от мъже, копнеещи за покаяние – мъже, ревностни да служат и да бъдат част от Господния

батальон от достойни носители на свещеничеството.

Благославям ви да се превърнете в тези мъже. Благославям ви да имате смелостта да се покаivate всеки ден и да се учите на начини да упражнявате по-пълно силата на свещеничеството. Благославям ви да изразявате любовта на Спасителя към съпругата ви и децата ви и към всеки, който ви познава. Благославям ви да се *справяте* по-добре и да *бъдете* по-добри. Благославям ви също, като полагате тези усилия, да изпитвате чудеса в живота си.

Ние сме засти в делото на Всемогъщия Бог. Исус е Христос. Ние всички сме Техни служители. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 6:9, 11:9.
2. Вж. Марк 1:4, Мосия 18:20, Алма 37:33, 3 Нефи 7:23, Мороний 3:3, Учение и завети 19:21, 44:3, 55:2.
3. Вж. Учение и завети 6:36.
4. Вж. Второзаконие 26:8, 2 Нефи 1:15, Мормон 6:17, Учение и завети 6:20.
5. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Покаяние и обръщане във вярата“, *Лиахона*, май 2007 г., с. 103.
6. Например вж. Лука 13:3, 5.
7. Вж. 2 Нефи 9:23, Мосия 4:6, 3 Нефи 9:22, 27:19.
8. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Покаяние и обръщане във вярата“, *Лиахона*, с. 103–104.
9. Вж. 3 Нефи 27:27.
10. Вж. Юда 1:17–21, 2 Нефи 2:25, 27, 28:20; вж. също 1 Нефи 8:10–12, 21–23, 11:21–22, 12:17; Учение и завети 10:22, Моисей 5:13.
11. Учение и завети 121:36.
12. Думите, вдъхновени от Господ в откровенията и ученията от последните дни – *по-висш, по-свят, ускорява, увеличава, укрепва, по-голям, преобразява, променя, подобрява, обогатява, превръща, задълбочава, разраства* – са думи, свързани с духовно развитие (вж. Ръсел М. Нелсън, „Да се превръщаме в светиите от последните дни за пример“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 113–114).
13. Знаем, че „човеците са свободни според плътта; ... и те са свободни да изберат свобода и вечен живот чрез Великия Ходатай на всички човеци, или да изберат пленничество и смърт, според пленничеството и властта на дявола; защото той иска всички човеци да бъдат окаяни като него“ (2 Нефи 2:27).
14. Вж. 1 Коринтяните 3:16–17, 6:18–20.
15. Вж. Яков 2:35.
16. Писмо, получено на 4 фев. 2019 г.
17. Учение и завети 33:7.

Неделна сутрешна сесия

ОТ СТАРЕЙШИНА ДЕЙЛ Г. РЕНЛЪНД
От Кворума на дванадесетте апостоли

Изобилни благословии

Повечето благословии, които Бог желае да ни дава, изискват действие от наша страна – действие, основано на вярата ни в Исус Христос.

Мои скъпи братя и сестри, нашият Небесен Отец и Исус Христос желаят да благославят всеки от нас¹. Въпросът *как* да получаваме тези благословии е предмет на богословски спорове и обсъждания от векове². Някои хора твърдят, че благословиите се печелят единствено чрез усилие и ние ги получаваме само чрез нашите дела. Други спорят, че Бог вече е избрал кого ще благослава и как – и че това е нещо предопределено и непроменимо. И двете позиции са принципно погрешни. Небесните благословии нито се печелят чрез ентузиазизирано натрупване на „купони за добри дела“, нито чрез безучастно очакване да спечелим от лотарията за благословии. Не, истината е доста по-многогранна, но и по-съответстваща на отношенията между един любящ Небесен Отец и Неговите потенциални наследници – ние. Възстановената истина разкрива, че благословиите никога не се дават наготово, а се основават на вдъхновени действия от наша страна, както първоначални, така и постоянно повтарящи се³.

Докато обмисляме как получаваме благословии от Бог, нека оприличим небесните благословии на голяма купчина дърва. Представете си в средата малък куп тънки клечки за подпалка, а над тях по-дебели. Следват тънко нарязани дърва, по-дебели дърва и накрая дебели клони. Тази дървесна маса съдържа огромно количество гориво, способно да произвежда светлина и топлина в продължение на дни. Представете си до купчината дърва една клечка, от тези с фосфорен връх⁴.

За да се освободи енергията в купчината дърва, трябва да се драсне кибритената клечка и да се запалят подпалките. Подпалките бързо ще разпалят огъня и ще подпалят по-големите дърва. След като тази реакция на горене започне, тя продължава докато всичките дърва изгорят или няма кислород за огъня.

Драсването и запалването на клечката са малки действия, които правят възможно да се освободи потенциалната енергия на дървесината⁵. Докато клечката не се запали, нищо не се случва, независимо от размера на купчината дърва. Ако клечката се запали, но не запали купчината, количеството светлина и топлина, отделени само от клечката е незначително и енергията от изгаряне на дървото остава неупотребена. Ако в даден момент няма наличие на кислород, реакцията на горене спира.

По подобен начин, повечето благословии, които Бог желае да ни дава, изискват действие от наша страна – действие, основано на вярата ни в Исус Христос. Вярата в Спасителя е принцип на действие и сила⁶. Първо действваме с вяра, след това получаваме сила – съгласно с Божиите воля и време. Последователността е от основно значение⁷. Въпреки това, необходимото действие винаги е малко в сравнение с благословиите, които впоследствие получаваме⁸.

Припомнете си какво се случило, когато змиите усойници дошли

сред древните израилтяни по пътя им към обетованата земя. Ухапването от отровна змия било смъртносно. Но ухапан човек можел да бъде изцелен, ако погледне змията от мед, изработена от Моисей и поставена на върлина⁹. Колко сила отнема на човек да погледне към нещо? Всички, които погледнали, се възползвали от небесните сили и били изцелени. Други ухапани израилтяни не погледнали змията от мед и умрели. Може би им е липсвала вяра да погледнат¹⁰. Може би не вярвали, че такова просто действие може да предизвика обещаното изцеление. Или може би те умишлено вкоравили сърцата си и отхвърлили напътствието на Божия пророк¹¹.

Принципът за активиране на даваните от Бог благословии е вечен. Подобно на тези древни израилтяни, ние също трябва да действваме според вярата си в Исус Христос, за да бъдем благославяни. Бог е разкрил: „Има закон, безвъзвратно постановен в небесата още преди основаването на този свят, на който са основани всички благословии. И когато получаваме каквато и да е благословия от Бога, това е чрез подчинение на онзи закон, на който тя се основава“¹². Тук трябва да поясним, че ние не печелим благословиите – тази идея е неправилна, а за получаването им е нужно да ги заслужим. Нашето спасение е възможно само чрез заслугите и благодатта на Исус Христос¹³. Необятността на Неговата единителна жертва означава, че купчината от дърва е безмерна – нашите незначителни действия се доближават до нула в сравнение с нея. Но те представляват нещо и имат значение – в тъмното една запалена клечка може да се забележи от километри разстояние. Всъщност, тя може да се види от небесата, защото малки дела на вяра задействат Божиите обещания¹⁴.

За да получите желана благословия от Бог, действайте с вяра, запалвайки символичната клечка, на която небесната благословия се основава. Например, едно от предназначенията на молитвата е да

осигурява благословии, които Бог е готов да дава, но при условие, че се молим за тях¹⁵. Алма умолява за милост и болката му е премахната, той повече не е измъчван от спомена за своите грехове. Неговата радост надвива болката му – всичко това, защото се обръща с вяра към Исус Христос¹⁶. Активирането на необходимата за нас енергия изисква да имаме достатъчно вяра в Христос, за да молим искрено Бог в молитва и да приемаме Неговата воля и избран момент за отговор.

Често, активирането на необходимата за благословии енергия изисква повече от просто търсене или молене; нужни са непрекъснати, повтарящи се, изпълнени с вяра действия. В средата на 19-и век Бригъм Йънг нарежда на група светии от последните дни да проучат и да се заселят в Аризона, пустинен район в Северна Америка. След като стигат до Аризона, запасите от вода се изчерпват и светиите се опасяват, че ще загинат. Те умоляват Бог за помощ. Скоро заваляват дъжд и сняг, което им позволява да напълнят бъчвите си с вода, така че да има и за добитъка им. Благодарни и освежени, те се завръщат в Солт Лейк Сити, ликуващи поради Божията добрина. След завръщането си, те съобщават подробностите от своето пътуване на Бригъм Йънг и обявяват заключението си, че Аризона е необитаема.

След като изслушва доклада, Бригъм Йънг пита един от тях в залата какво мисли за пътуването и чудото. Този човек, Даниел У. Джоунс, отговаря кратко: „Щях да попълня запасите и да продължа напред с молитва“. Брат Бригъм полага ръката си на брат Джоунс и казва: „Това е човекът, който ще ръководи следващото пътуване до Аризона“¹⁷.

Всички ние можем да си спомним за моменти, когато сме продължавали напред с молитва – и благословиите са идвали. Преживяванията на Майкъл и Мериан Холмс илюстрират тези принципи. Майкъл и аз служихме заедно като областни седемдесетници. Винаги бях развълнуван, когато той бе канен да се моли на нашите събрания, защото дълбоката му духовност беше очевидна, той знаеше как да разговаря с Бог. Обичах да слушам, когато той се моли. В началото на брака си, Майкъл и Мериан не се молят и не посещават събранията в Църквата. Заети са с три малки деца и успешна строителна компания. Майкъл не счита себе си за религиозен човек. Една вечер, техният епископ отива в дома им и ги насърчава да започнат да се молят.

След като епископът си тръгва, Майкъл и Мериан решават, че ще опитат да се молят. Преди да си легнат, те коленичат до леглото си и Майкъл неловко започва. След няколко думи, Майкъл внезапно спира

и казва: „Мериан, не мога да се справя с това“. Когато се изправя и започва да се отдалечава, Мериан го хваща за ръката, дръпва го да застане отново на колене и казва: „Майк, можеш да се справиш. Опитай отново!“ С тази подкрепа, Майкъл завършва една кратка молитва.

Семейство Холмс започват да се молят редовно. Те приемат покана от своя съсед да отидат на църква. Когато влизат в залата за събрания и чуват откриващия химн, Духът им прошепва: „Това е истинно“. По-късно, незабелязано и без да бъде помолен, Майкъл помага да се изнесе някакъв боклук от сградата за събрания. Докато го прави, той чувства отчетливо впечатление: „Това е Мой дом“.

Майкъл и Мериан приемат църковни призования и служат в района и кола. Те са запечатани в храма, заедно с техните 3 деца. Раждат им се още деца, като децата им стават общо 12. Семейство Холмс служат два пъти като президентска двойка.

Първата неловка молитва е малко, но изпълнено с вяра действие, което задейства небесните благословии. Семейство Холмс подхранва пламъка на вярата си чрез посещаване на църква и служба. Тяхното отдадено ученичество през годините се превръща в буен огън, който вдъхновява и до днес.

Но огънят трябва постоянно да получава кислород, за да може дървесината да реализира пълния си потенциал. Както показват Майкъл и Мериан Холмс, вярата в Христос изисква постоянно действие, за да продължи огънят да гори. Малките действия подхранват способността ни да вървим по пътеката на завета и водят до най-големите благословии, които Бог предлага. Но кислород има, само когато вършим нещо. Понякога трябва да направим лък и стрела, преди да получим откровение къде да търсим храна¹⁸. Понякога трябва да направим сечива, преди да получим откровение как да построим кораб¹⁹. Понякога, по нареждане на Господния пророк, трябва да

изпечем една малка пита от малкото масло и брашно, които имаме, за да получим стомна с масло и делва с брашно, които са неизчерпаеми²⁰. И понякога трябва да „млъкнем и да знаем, че (Бог е) Бог“ и да се уповаваме на Неговата воля²¹.

Когато получавате каквато и да е благословия от Бог, можете да заключите, че сте спазили вечния закон, на който се основава тази благословия²². Но помнете, че „безвъзвратно постановеният“ закон не е обвързан с времето, което означава, че благословиите идват по Божия график. Дори древните пророци, търсещи техния небесен дом,²³ „умряха във вяра, тъй като не бяха получили изпълнението на обещанията, но ги видяха отдалеч... (и) бяха убедени... и повярваха в тях“²⁴. Ако очаквана благословия от Бог не е била получена – все още – не е нужно да изпадате в паника, чудейки се какво повече трябва да направите. Вместо това, вслушайте се в съвета на Джозеф Смит „бодро да свърши(те) всички неща, които са по силите (ви), и тогава... да спре(те) с пълната увереност, че ще види(те)... ръката (на Бог да)... бъде открита“²⁵. Някои благословии са запазени за по-късно, дори и при най-смелите Божии чедра²⁶.

Преди шест месеца бе представен съсредоточен върху дома, подкрепян от Църквата план за изучаване на ученията, укрепване на вярата и усилване на отделните членове и семейства. Президент Ръсел М. Нелсън обеща, че промените могат да

ни помагат да оцеляваме духовно, да увеличаваме нашата евангелска радост и да задълбочаваме нашето обръщане към Небесния Отец и Исус Христос²⁷. Но от нас зависи дали ще получаваме тези благословии. Всеки от нас носи лична отговорност да отваря *Следвайте Ме, елате с Мен* – за отделни членове и семейства, заедно с Писанията и други материали към програмата *Следвайте Ме, елате с Мен* и да ги изучава²⁸. Трябва да ги обсъждаме с нашето семейство и приятели, и да организираме нашия Господен ден, за да поддържаме този символичен огън. Или можем да оставим помагалата да седят накуп в домовете ни с потенциалната енергия, затворена в тях.

Каня ви с вяра да активирате небесната сила, за да получавате конкретни благословии от Бог. Упражнявайте вярата си, за да драснете клечката и запалите огъня. Осигурявайте нужния кислород, докато търпеливо очаквате Господ. Заедно с тези покани, се моля Светият Дух да ви води и напътства, така че и вие като „верният човек“, описан в книгата Притчи, да имате „много благословии“²⁹. Свидетелствам, че вашият Небесен Отец и Неговият Възлюбен Син са живи, загрижени са за вашето благосъстояние и се радват да ви благославят, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 41:1, 78:17, 104:33.
2. Вж. например, Craig Harline, *A World Ablaze: The Rise of Martin Luther and the Birth of the Reformation* (2017), 20. Подобно

разискване е това между Августин (354 – 430 г.) и неговия опонент Пелагий (354 – 420 г.). Пелагий твърди, че „хората със сигурност (имат) заложено в себе си да вършат добро и че спечелват Божията благодат като действат чрез тази доброта и спазват всичките Божии заповеди“. Августин бил категорично несъгласен. Вж. също Eric Metaxas, *Martin Luther: The Man Who Rediscovered God and Changed the World* (2017), 296. Лутер учи, че делата никога не могат да активират Божията благодат, а че вярата води до благодат, следвана от добри дела: „Невъзможно е да се разделят дела от вяра, толкова невъзможно, колкото да се разделят топлината и светлината на огъня“.

3. Вж. Учение и завети 82:10.
4. Това е кибритена клечка за къмпингуване, която може да се запали на всякаква повърхност. Съвременните кибритени клечки, като кухненските такива, съдържат фосфор върху лентата за драскане, а не на върха на клечката.
5. Тези действия представляват „енергията за активиране“ на пламъка. Терминът „енергия за активиране“ е въведен през 1889 г. от шведския учен Сванте Арениус.
6. Вж. *Lectures on Faith* (1985), с. 3.
7. Вж. Дейвид А. Беднар, „Искайте с вяра“, *Лиахона*, май 2008 г., с. 94.
8. Вж. Мосия 2:24–25.
9. Вж. Числа 21:6–9.
10. Вж. 1 Нефи 17:41.
11. Вж. 1 Нефи 17:42.
12. Учение и завети 130:20–21.
13. Вж. 2 Нефи 10:24, 25:23.
14. Вж. Алма 60:11, 21, Далин Х. Оукс, „Малки и прости средства“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 89–92, М. Ръсел Балард „Да бъдем ревностно засти“, *Лиахона*, ноем. 2012 г., с. 29–31.
15. Вж. Ръководството към Писанията, „Молитва“, вж. също Мороний 7:48.
16. Вж. Алма 36:18–21, вж. също Енос 1:5–8.
17. Daniel W. Jones, *40 Years Among the Indians* (1960), 222.
18. Вж. 1 Нефи 16:23.
19. Вж. 1 Нефи 17:9.
20. Вж. 3 Царе 17:10–16.
21. Учение и завети 101:16.
22. Вж. Учение и завети 130:20–21.
23. Вж. Евреите 11:16.
24. Евреите 11:13.
25. Учение и завети 123:17.
26. Вж. Jeffrey R. Holland, „An High Priest of Good Things to Come“, *Liiahona*, Jan. 2000, 42–45. Старейшина Холанд казва: „Някои благословии идват скоро, някои късно, а някои не идват в този живот, но за онези, които приемат Евангелието на Исус Христос, те идват“.
27. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 6–8.
28. Вж. Куентин Л. Кук, „Дълбоко и трайно обръщане към Небесния Отец и Господ Исус Христос“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 8–12.
29. Притчи 28:20.

ОТ ШАРЪН ЮБАНК

Първа съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ

Христос: Сияещата в мрака светлина

Ако си давате сметка, че маякът на вашето свидетелство премигва и наближава тъмнина, бъдете смели. Спазвайте обещанията си към Бог.

Офисът ми в сградата на Обществото за взаимопомощ има прекрасна гледка към храма Солт Лейк. Всяка вечер, като по часовник, външните светлини на храма светват на здрачаване. Храмът е даващ увереност маяк, точно под прозореца ми.

Една вечер, сега през февруари, офиса ми остана много тъмен, след залеза на слънцето. Погледнах през прозореца и видях, че храмът беше в тъмнина. Светлините не се бяха включили. Изведнъж се натъжих.

Не можех да видя храмовите кули, в които се бях взирала всяка вечер с години.

Виждайки тъмнина там, където обикновено виждах светлина, ми напомни за една от основните ни потребности в способността ни да се развиваме – да бъдем свързани с Исус Христос. Той е източникът на сила, светлина и живот за света. Липсва ли ни здравата връзка с Него, ние започваме да упадаме духовно. Знаейки това, Сатана се опитва

да се възползва от натиска, на който всички сме подлагани в света. Той полага усилия да угаси светлините ни, да прекъсне връзката ни, да ни изолира от източника, оставяйки ни в тъмнина. Този натиск е характерен за смъртността, но Сатана полага усилия да ни изолира и да ни убеждава, че ние сме единствените в подобно положение.

Някои от нас са парализирани от тъга

Когато ни връхлитат трагедии, когато животът ни задушават с бремето си, когато сме повалени на земята, подобно на пребития и полумъртъв човек по пътя към Йерихон, Исус идва и помазва раните ни с елей, Той ни повдига нежно, завежда ни до близката гостилница и се грижи за нас¹. На скърбящите от нас Той казва: „Аз ще облекча те-гобите, поставени на раменете ви, та даже вие да не можете да ги чувствате на гърбовете си... за да знаете със сигурност, че аз, Господ Бог, посещавам Моя народ в страданията му“². **Христос изцелява рани.**

Някои от нас са преуморени

Старейшина Джефри Р. Холанд казва: „Не е нужно да бягаме

по-бързо, отколкото имаме сила. ... И въпреки това, знам, че мнозина от вас бягат изключително бързо, като понякога енергията ви и емоционалният ви заряд са на път да свършат“³. Когато задълженията ни доведат до отчаяние, можем да спрем и да попитаме Небесния Отец от какво да се отървем. Част от житейския ни опит е да се научим какво да не правим. Но дори и тогава, понякога животът може да бъде изтощителен. Исус ни уверява: „Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя“⁴.

Христос е склонен да участва с нас, да носи и прави бремето ни по-леко. **Христос дава покой.**

Някои от нас чувстват, че не се вписваме сред останалите

По ред причини не се чувстваме приети. Новият завет показва, че Исус полага големи усилия да помага на всички хора: прокажени, събирачи на данъци, деца, галилеяни, блудници, жени, фарисеи, грешници, самаряни, вдовици, фарисеи, римски войници, прелюбодейци, ритуално нечистите. В почти всяка история Той помага на човек, по

традиция отхвърлян от обществото.

Лука 19 разказва историята за началника на бирниците в Йерихон, Закхей. Той се качва на едно смокиново дърво, за да види минаващия Исус. Закхей работи за римското правителство и е приет като корумпиран и грешник. Исус го вижда горе на дървото и го вика, казвайки: „Закхей, слез бързо, защото днес трябва да отседна в дома ти“⁵. А когато Исус долавя добрината в сърцето на Закхей и вижда нещата, които прави за другите, Той приема неговия дар, казвайки: „Днес стана спасение на този дом; защото и този е Авраамов син“⁶.

Христос с умиление казва на нефитите: „Аз ви заповядах никой от вас да не се оттегля“⁷. Петър е осенен от прозрение в Деяния 10, когато заявява: „Бог обаче ми показа, че не бива да наричам никого мръсен или нечист“⁸. Неотменно е изискването към последователите на Христос и светиите от последните дни да проявяват искрена обич един към друг⁹. Исус отправя към нас същата покана, която отправя и към Закхей: „Ето, стоя на вратата и хлопам; ако (вие) чуе(те) гласа Ми и отвори(те) вратата, ще вляза при (вас) и ще вечерям с (вас), и (вие) с Мене“¹⁰. **Христос вижда плахите ни опити.**

Някои от нас се измъчват от въпроси

Неотдавна преди години, бях посърнала и объркана от въпроси, на които не намирах отговор. Една съботна нощ сънувах сън. В съня си видях беседка и разбрах, че трябва да вляза в нея. Държача я пет арки, но прозорците бяха направени от камък. В съня си роптах и отказвах да вляза, защото изпитвах клаустрофобия. И тогава ми хрумна мисълта, че братът на Яред с търпение е топил камъни, превръщайки ги в стъкло. Стъклото е кварцов камък, претърпял промяна в състоянието си. Когато Господ докосва камъните, подготвени от брата на Яред, те излъчват светлина в тъмните плавателни съдове¹¹. Изведнъж ме обзе желанието да вляза в тази беседка.

Това беше мястото – единствено за мен – на което да „прогледна“. Въпросите, които ме тормозеха, не изчезнаха, но след като се събудих в съзнанието ми вече беше явният въпрос: „Как ще увеличаваш вярата си, подобно на брата на Яред, така че и твоите камъни да светят?“¹².

Нашият смъртен интелект е устроен да търси разбиране и смисъл на малки порции. Не са ми известни причините, поради които завесата над земния живот е така плътна. Не това е етапът от вечното ни развитие, на който ще имаме всички отговори. Това е етапът, на който развиваме увереността си (или понякога нашата надежда) във все още невиждани неща. Увереността идва по невинаги лесни за разбиране начини, но има светлина в тунела. Исус казва: „Аз съм светлината и животът, и истината на света“¹³. На търсещите истината отначало може да им се струва неразумно да са в стая с каменни прозорци. Но с търпение и изпълнени с вяра въпроси, Исус може да преобрази каменните ни прозорци в пропускащо светлината стъкло. **Христос ни дава светлината на прозрението.**

Някои от нас смятаме, че никога няма да сме достатъчно добри

Моравата окраска в Стария завет била не само цветна, но и трайна, тоест, този ярък цвят се просмуквал във вълната и не можел да се махне, без значение от броя на изпиранията¹⁴. Сатана натрапва следната мисъл: боядисаната с мораво бяла

Когато се покаяваме от греховете си, моравата кръв на Спасителя ни пречиства.

вълна никога не може отново да бъде бяла. Но Исус Христос заявява: „Моите пътища са по-високи от вашите пътища“¹⁵ и чудото на Неговата благодат е, че когато се покаяваме от греховете си, Неговата мораво кръв ни пречиства. Може да звучи нелогично, но въпреки това е вярно.

„Ако греховете ви са като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна“¹⁶. Господ категорично заявява: „Който се е покаял за греховете си, същият е опростен и аз, Господ, повече не ги помня“¹⁷. Един вид казва: Нека разискваме заедно¹⁸. Допуснали сте грешки; всички съгрешават¹⁹. Елате при Мен и се покайте²⁰. Повече не ще помня греховете ви²¹. Ще ви изцеля²². Имам работа за вас²³. **Христос ни прощава и пречиства.**

А какви са необходимите за това стъпки? Кой е ключът, чрез който да задействаме отново светлината на Исус Христос в обзетия ни от съмнения живот? Президент Ръсел

М. Нелсън се изразява простищо: „Ключът е да сключваме и спазваме свещени завети. ... Тази пътека не е сложна“²⁴. Поставете Христос в центъра на живота си²⁵.

Ако си давате сметка, че маякът на вашето свидетелство премигва и приближава тъмнина, бъдете смели. Спазвайте обещанията си към Бог. Задавайте въпросите си. С търпение превръщайте „камъка“ в стъкло. Обръщайте се към Исус, Който все още ви обича.

Той казва: „Аз съм светлината, която свети в мрака, но мракът я не схваща“²⁶. С други думи – независимо колко упорито настъпва тъмнината, тя не може да измести тази светлина. Никога. Можете да бъдете уверени, че Неговата светлина ще е на ваше разположение.

Ние или обичани от нас хора, може временно да изгубим пътя си. В споменатия случай с храма Солт Лейк, мениджърът сгради – брат Вал Уайт, веднага получил обаждане. Хората забелязали. Защо не светнали храмовите светлини? Първо, служителите лично проверили всяко електрическо табло из храма и ръчно включили всички светлини. След това, те проверили и тествали батериите в автоматичното хранене, за да открият проблема.

Трудно е сами да включим цялото осветление. Нуждаем се от приятели. Нуждаем се един от друг. Подобно на служителите от храма, ние можем да си помагаме, като се посещаваме, „презареждаме“ заедно духовните си батерии и отстраняваме неизправностите.

Светлината, която излъчва всеки от нас, може да прилича на само една лампичка от дърво. Но светлината ни е от значение, както Храмовият площад по Коледа, всички заедно можем да привличаме милиони хора към Господния дом. И най-хубавото е, както ни насърчава президент Нелсън, че можем да привличаме светлината на Спасителя към себе си и към важните за нас хора, като просто спазваме заветите си. По редица начини Господ

възнаграждава тези смели стъпки със сила и радост²⁷.

Свидетелствам, че сте обичани. Господ познава огромните ви усилия. Вие се развивате. Продължавайте. Той вижда всички ваши скрити от околните жертви и ги зачита в полза на вас и обичаните от вас хора. Вашият труд не е напразен. Вие не сте сами. Самото Му име, Емануил, означава „Бог е с нас“²⁸. Той със сигурност е с вас.

Пристъпете още малко напред по заветната пътека, дори и мракът да ви стъписва. Светлините отново ще заработят. Свидетелствам за истинността на словата на Исус, които са изпълнени със светлина: „Приближете се до Мен и Аз ще се приближа до вас; търсете Ме усърдно и ще Ме намерите, искайте и ще получите, хлопайте и ще ви се отвори“²⁹. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Лука 10:30–35.
2. Мосия 24:14.
3. Jeffrey R. Holland, “Bearing One Another’s Burdens,” *Liahona*, June 2018, 30.
4. Матей 11:28.
5. Лука 19:5.
6. Лука 19:9.
7. 3 Нефи 18:25.
8. Десянията 10:28.
9. Вж. Йоан 15:12.
10. Откровението 3:20.
11. Вж. Етер 6:3.
12. Вж. Етер 4:7.
13. Етер 4:12.
14. Вж. “Scarlet, Crimson, Snow, and Wool,” *Ensign*, Dec. 2016, 64–65.
15. Исайя 55:9.
16. Исайя 1:18.
17. Учение и завети 58:42.
18. Вж. Исайя 1:18.
19. Вж. Римляните 3:23.
20. Вж. 3 Нефи 9:22.
21. Вж. Учение и завети 58:42.
22. Вж. Лука 8:48.
23. Вж. Моисей 1:6.
24. Ръсел М. Нелсън, „Четири дара, които Исус Христос ви предлага“ (Коледно духовно послание на Първото президентство, 2 дек., 2018 г.), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
25. Вж. Russell M. Nelson, “Why Have Faith Now? LDS President Russell M. Nelson Explains during Phoenix-Area Visit,” *Arizona Republic*, Feb. 10, 2019, azcentral.com.
26. Учение и завети 6:21.
27. Вж. Мосия 27:14.
28. Матей 1:23.
29. Учение и завети 88:63.

ОТ СТАРЕЙШИНА КУЕНТИН Л. КУК
От Кворума на дванадесетте апостоли

Силна любов към чедата на нашия Отец

Любовта е основното качество и мотив за духовните цели, които са ни възложени от нашия възлюбен пророк.

Скъпи мои братя и сестри, сега е уникално и повратно време в историята. Благословени сме да живеем в последната диспенсация преди Второто пришествие на Спасителя. В началото на тази диспенсация през 1829 г., годината преди Църквата да бъде официално организирана, се получава едно обичано откровение, гласящо, че едно „чудно дело“ предстои да започне. Това откровение определя, че онези, които желаят да служат на Бог,

стават подходящи за такава служба чрез „вяра, надежда, милосърдие и любов, с очи, отправени единствено към славата Божия“¹. Милосърдието, което е „чистата любов Христова“², включва вечната любов на Бог към всички Негови чед³.

Моята цел тази сутрин е да подчертая важната роля на този вид любов при мисионерската работа, храмовата работа и работата по семейната история и съсредоточените върху дома, подкрепяни

от Църквата семейни религиозни дейности. Обичта към Спасителя и обичта към ближните ни мъже и жени⁴ е основното качество и основният мотив за служение и за духовните цели⁵, които сме насърчени от нашия възлюбен пророк, президент Ръсел М. Нелсън, да следваме при промените, обявени през 2018 г.

Мисионерски усилия за събирането на разпръснатия Израил

В ранна възраст научих за връзката между мисионерската работа и любовта. Когато бях на 11 години, получих патриаршална благословия от патриарх, който бе и мой дядо⁶. Ето откъс от благословията: „Благославям те със силна любов към твоите близки, защото ще бъдеш призван да отнесеш Евангелието на света, ... да спечелиш души за Христос“⁷.

Дори в тази ранна възраст аз разбрах, че споделянето на Евангелието се основава на силна любов към всички чедра на нашия Небесен Отец.

Като висши ръководители, на които бе възложено да работим по *Проповядвайте Моето Евангелие* преди 15 години, ние стигнахме до заключение, че качеството любов е важно за мисионерската работа днес, както и винаги е било. Глава 6 за Христовите качества, включващи милосърдие и любов, винаги е била от най-популярните глави сред мисионерите.

Като посланици на Спасителя, повечето мисионери изпитват този вид любов и когато това е така, усилията им са благославяни. Когато членовете разберат този вид любов, която е важна при оказването на помощ на Господ за Неговата цел, Господното дело ще бъде осъществено.

Имах привилегията да изиграя малка роля в един чуден пример за този вид любов. Когато служих като президент на област Тихоокеански острови, ми се обади президент Р. Уейн Шут. Като млад той бе отслужил мисия в Самоа. По-късно се върнал в Самоа като президент на мисия⁸. Когато ми се обади, той бе президент на храма Апия Самоа.

Един от неговите млади мисионери, докато бил президент на мисия, бил старейшина О. Винсънт Халек, който сега е президент на Тихоокеанската област. Президент Шут изпитваше силна любов и уважение към Винс и цялото семейство Халек. Повечето от семейството бяха членове на Църквата, но бащата на Винс, Ото Халек, патриархът на семейството (с немски и самоански произход), не беше член. Президент Шут знаеше, че ще бъде на колова конференция и други събрания в Американска Самоа и ме попита дали бих могъл да отседна в дома на Ото Халек, за да споделя Евангелието с него.

Със съпругата ми Мери отседнахме при Ото и неговата съпруга Дороти в техния красив дом. На закуска споделих евангелско послание и поканих Ото да се срещне с мисионерите. Той любезно, но категорично отказа на моята покана. Каза, че се радва, че много членове на семейството му са светии от последните

дни. Но след това ясно подчерта, че някои от самоанските му предци по майчина линия са били ранни християнски свещеници в Самоа и той изпитва голяма преданост към тяхната традиционна християнска вяра⁹. Въпреки това, ние си тръгнахме като добри приятели.

По-късно, когато президент Гордън Б. Хинкли се подготвяше да освети храма Сува Фиджи, личният му секретар, брат Дон Х. Стахели¹⁰, ми се обади в Нова Зеландия, за да планираме нещата. Президент Хинкли искаше да лети от Фиджи до Американска Самоа, за да се срещне със светиите. Беше предложено да отседне в хотел, използван при предишно посещение. Попитах дали мога да направя промяна в плана. Брат Стахели каза: „Вие сте областният президент, няма проблем“.

Веднага се обадох на президент Шут и му казах, че вероятно има втори шанс за духовно благославяне на нашия приятел Ото Халек. Този път мисионерът щеше да бъде президент Гордън Б. Хинкли. Попитах дали би било уместно, ако цялата ни група отседне при семейство Халек¹¹. Президент и сестра Хинкли, тяхната дъщеря Джейн и старейшина Джефри Р. Холанд и съпругата му също бяха част от групата. Заедно със семейството, президент Шут уреди всичко¹².

Когато пристигнахме от Фиджи след освещаването на храма, бяхме

Р. Уейн Шут

топло приветствани¹³. Същата вечер говорихме на хиляди самоански членове и после се отправихме към дома на семейство Халек. Когато на следващата сутрин се събрахме за закуска, президент Хинкли и Ото Халек вече бяха станали добри приятели. Стана ми интересно, че водеха почти същия разговор като този, който бях провел с Ото преди година. Когато Ото изрази своето възхищение от нашата църква, но и потвърди отново отдадеността си на своята църква, президент Хинкли сложи ръка на рамото на Ото и каза: „Ото, това не е достатъчно, ти трябва да бъдеш член на Църквата. Това е Църквата на Господ“. Буквално можеше да се види как защитната броня пада от Ото и как той приема казаното от президент Хинкли.

Това бе началото на допълнителни мисионерски уроци и духовно смирение, които позволиха на Ото Халек да бъде кръстен и потвърден след малко повече от година. Една година след това семейство Халек бяха запечатани в храма като вечно семейство¹⁴.

Това, което ме трогна при цялото това невероятно преживяване, бе изключителната любов, проявена от президент Уейн Шут към неговия бивш мисионер, старейшина Винс Халек и неговото желание да види цялото семейство Халек свързано като вечно семейство¹⁵.

Що се отнася до събирането на Израил, ние трябва да съгласуваме сърцата си с този вид любов и да преминем отвъд чувството

на задължение¹⁶ или вина, като започнем да обичаме и участваме в божественото партньорство да споделяме със света посланието на Спасителя, Неговото служение и мисия¹⁷.

Като членове можем да показваме своята любов към Спасителя и нашите братя и сестри по целия свят чрез отправяне на прости покани. Новият график на неделните събрания предоставя на членовете изключителна възможност успешно и с любов да канят приятели и познати да дойдат, да видят и да почувстват какво се случва в Църквата¹⁸. Духовно събрание за причастие, надявам се толкова свещено, колкото описва старейшина Джефри Р.

Холанд вчера, ще бъде последвано от 50-минутно събрание, съсредоточено върху Новия завет и Спасителя или подходящи речи от конференцията, които също са съсредоточени върху Спасителя и Неговите учения.

Някои сестри от Обществото за взаимопомощ се чудят защо им е възложено да участват в „събирането“ заедно с членовете на кворума на свещеничеството. Има причини за това и президент Нелсън изложи много от тях по време на последната обща конференция. Накрая той каза: „Просто не можем да съберем Израил без вас“¹⁹. Днес сме благословени с това, че приблизително 30 процента от нашите пълновременни мисионери са сестри. Това предоставя допълнителна мотивация за сестрите от Обществото за взаимопомощ с любов да споделят Евангелието. Необходима е любяща, състрадателна и духовна отдаденост от всички нас – мъже, жени, младежи и деца – при споделянето на Евангелието на Исус Христос. Ако проявяваме любов, доброта и смирение, мнозина ще приемат нашата покана. Онези, които изберат да не я приемат, ще продължат да бъдат наши приятели.

Храмово служение и работа по семейната история за събирането на Израил

Любовта е също в центъра на нашето храмово служение и работата ни по семейната история за събирането на Израил от другата страна на завесата. Когато научаваме за изпитанията и трудностите, които са имали нашите предци, започваме все повече да ги обичаме и ценим. Нашето храмово служение и работата ни по семейната история са значително укрепени от новите промени, както в графика за неделните събрания, така и от преминаването на младежите в класове и кворуми. Тези промени спомагат за по-ранно и по-силно обръщане на внимание на това да учим за нашите предци и събирането на Израил от другата страна на завесата. Значително са подобрени както храмовото служение, така и работата

Любовта на Р. Уейн Шут, проявена към неговия бивш мисионер старейшина О. Винсънт Халек, помага семейство Халек да бъде свързано за вечността.

по семейната история.

Интернет е мощно средство и домът сега е основният ни център за семейна история. Нашите млади членове са изключително умели при проучването на семейната история и са духовно мотивирани да извършват кръщения за своите предци, които те вече обичат и ценят. Откакто бе въведена промяната, позволяваща на много 11-годишни да извършват кръщения за мъртвите, президенти на храмове по целия свят отчитат силно увеличена посещаемост. Един президент на храм ни уведомява, че „има значително увеличаване на броя на идващите в храма за кръщения, ... а включването на 11-годишните води повече семейства. ... Макар и (малки), те изглежда чувстват благоговение и какви са целите на обряда, който извършват. Прекрасно е да ги наблюдава човек!“²⁰

Знам, че нашите ръководители на Неделното училище за деца и на младежите поставят и ще продължат да поставят на важно място семейната история и храмовото служение. Сестрите от Обществото за взаимопомощ и братята от свещеничеството могат с любов да изпълняват личната си отговорност за храмово служение и работа по семейната история и да помагат и вдъхновяват децата и младежите да събират Израил от другата страна на завесата. Особено важно е това да се случва у дома и на Господния ден. Обещавам, че извършването с обич на обреди за предци ще укрепва и защитава нашите младежи и семейства в един свят, който става все по-нечестив. Също така лично свидетелствам, че президент Ръсел М. Нелсън е получил изключително важни откровения относно храмове и храмовото служение.

Подготвяне на вечни семейства и отделни хора да живеят с Бог

Новото наблягане на съсредоточеното върху дома изучаване на Евангелието и живот според неговите принципи, а също и материалите, осигурени от Църквата, са голяма

възможност за любящото подготвяне на вечни семейства и отделни хора, които да срещнат Бога и да живеят с Него²¹.

Когато мъж и жена бъдат запечатани в храма, те встъпват в светия ред на брака в новия и вечен завет, който е ред в свещеничеството²². Заедно те получават свещенически благословии и власт да ръководят делата на своето семейство. Жените и мъжете имат специални роли, както е описано в „Семейството: прокламация към света“²³, но техните настойничества са равностойни и с еднаква важност²⁴. Те имат равна сила да получават откровения за своето семейство. Когато работят заедно в любов и праведност, техните решения са благословени от небесата.

Онези, които се стремят да узнаят волята Господна като отделни хора и за своите семейства, трябва да се стремят към праведност, кротост, доброта и любов. Смирението и любовта са отличителен белег за онези, които се стремят да узнаят Господна воля, особено за своите семейства.

Нашето усъвършенстване, подготовката ни за благословиите на заветите и подготовката да срещнем Бог, са лични отговорности. Трябва да бъдем по-самостоятелни и активно ангажирани в превръщането на домовете ни в убежище от бурите, които ни заобикалят²⁵ и „убежище на

вярата“²⁶. Родителите имат отговорност да учат с любов децата си. Домовете, изпълнени с любов, са радост, наслада и буквално рай на земята²⁷.

Любимият химн на майка ми бе „Щом любов цари“²⁸. Винаги, когато чуеше първия ред: „Всичко е красиво, знам, с обич у дома“, тя видимо се трогваше и сълзи напиреха в очите ѝ. Като бяхме деца, ние знаехме, че живеем в такъв дом; това бе едно от най-важните неща за нея²⁹.

Освен че насърчи поддържането на любяща атмосфера у дома, президент Нелсън наблегна на ограничаването на употребата на медии, които нарушават основните ни цели³⁰. Една корекция, от която ще има полза почти всяко семейство, е Интернет, социалните медии и телевизията да бъдат слуги, а не разсейващ фактор или дори господари. Войната за душите на всички, но особено на децата, често се води в домовете ни. Като родители ние трябва да се грижим медийното съдържание да бъде благотворно, съобразено с възрастта и в съгласие с любящата атмосфера, която се опитваме да създадем.

Преподаването в домовете ни трябва да бъде ясно и въвличащо³¹, но също така духовно и изпълнено с радост и любов.

Обещавам, че когато наблягаме на своята любов към Спасителя и

Неговото Единение, когато Го направим централна фигура в нашите усилия да събираме Израил от двете страни на завесата, когато служим на другите и лично се подготвяме да срещнем Бог, влиянието на противника ще намалява и радостта, възхитата и мирът на Евангелието ще благославят дома ни с Христова любов³². Свидетелствам за тези доктринални обещания и свидетелствам за Исус Христос и Неговата единителна жертва за нас, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 4:1, 5.
2. Мороний 7:47.
3. Вж. „Милосърдие и любов“, *Проповядвайте Моето Евангелие: Ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., с. 134.
4. Вж. Второзаконие 6:5, Матей 22:36–40.
5. Вж. „Отговорности на президентствата на кворумите на старейшините и Обществата за взаимопомощ, свързани с мисионерската работа на членовете, храмовата работа и работата по семейна история“, съобщение, 6 окт. 2018 г.
6. Моят дядо бе упълномощен да дава патриархални благословия на внуци, които живеят в различни колове. Моят ми беше дадена, когато бях на 11 години, защото той бе болен и се считаше, че може скоро да почине.
7. Патриархална благословия, дадена на Куентин Л. Кук от Кроузиър Комбъл, 13 окт 1951 г., Дрейпър, щата Юта.
8. Президент Р. Уейн Шут също така служи със съпругата си Лорна на различни видове мисии в Шанхай, Китай; Армения;

- Синапур и Гърция. След смъртта на Лорна той сключи брак с Риа Мей Росвал и те отслужиха мисия в мисия Брисбейн Австралия. Седем от деветте му деца са отслужили пълновременни мисии. През двете години, когато той служи като президент на мисия в Самоа, старейшина Джон Б. Гробърг служи като президент на мисия в Тонга. Преживяванията и на двамата са легендарни.
9. Ото Халек е ръководител в Конгрегационната християнска църква в Самоа, която произлиза от Лондонското мисионерско общество. Неговият баща е с немски произход от Десау, Германия.
10. Президент Дон Х. Стахели в момента служи като президент на храма Баунтифул Юта.
11. Присъстват президент Гордън Б. Хинкли, сестра Хинкли, дъщеря им Джейн Хинкли Дъдли, старейшина Джефри Р. Холанд, сестра Патриша Т. Холанд, старейшина Куентин Л. Кул, сестра Мери Г. Кук, както и брат Дон Х. Стахели.
12. Старейшина О. Винсънт Халек ме уведоми, че неговият баща е поканил Винс и брат му Дейвид да се върнат от отвъд океана, за да инспектират къщата и да присъстват по време на посещенията на президент Хинкли. Старейшина Халек каза, че баща му заявил: „Не се знае дали те няма да бъдат ангели“. Той казал на синовете си, че ако в дома им ще идва пророкът, къщата им трябва да бъде съвършена.
13. Президент Хинкли е посрещнат от държавните ръководители на Американска Самоа и много хиляди самоанци на футболния стадион.
14. Сплотяването на семейства посредством мисионерска работа е много характерно за народа на Самоа и за други полинезийски народи.
15. Президент Шут е толкова обичан

и ценен, че е поканен да говори на погребалната служба за Ото Халек през 2006 г.

16. „Понякога може да започваме да служим от чувство на задължение, но дори и тази служба може да ни води до нещо по-висше, ... че да служим по „един по-превзходен (начин)“ (1 Коринтяните 12:31)“ (Джой Д. Джоунс, „Заради Него“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 50).
17. Вж. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 5–8.
18. Членовете на Църквата трябва да се координират с мисионерите винаги, когато отправят покани.
19. Президент Ръсел М. Нелсън, „Участието на сестрите при събирането на Израил“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 70.
20. Президент Б. Джаксън и сестра Розмари М. Уикъм, президент и матрона на храма Солт Лейк, отчет пред Общото президентство на Неделното училище за деца, март 2019 г. Те отбелязват, че „поръчват още дрехи за кръщение с размер XXXS, за да посрещнат нуждите!“
21. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 6–8.
22. Вж. Учение и завети 131:1–4.
23. Вж. „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145.
24. „Всеки баща е патриарх за семейството си, а всяка майка е матриарх и те са равни в своите отличителни родителски роли“ (James E. Faust, „The Prophetic Voice,“ *Ensign*, May 1996, 6).
25. Вж. Учение и завети 45:26–27, 88:91.
26. Ръсел М. Нелсън, „Да се превръщаме в светии от последните дни за пример“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 113.
27. Вж. „Земен рай ще е домът“, *Химни*, № 183.
28. „Щом любов цари“, *Химни*, № 180.
29. За да се постигне такава любов, целта трябва да бъде указанието в Учение и завети 121:41–42:
„Никаква сила или влияние не може и не трябва да се упражняват чрез същениеството, а само чрез убеждаване, дълготърпение, чрез благодат, кротост и чрез любов нелицемерна,
чрез доброта и чисто познание, което ще уголеми душата, без лицемерие и без хитрост“.
- Трябва да се избягва излишното критикуване на децата. Преодоляването на грешки и липсата на благоразумие изискват поучаване, не критика. Греховете изискват порицание (вж. Учение и завети 1:25–27).
30. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Участието на сестрите в събирането на Израил“, с. 69; вж. също Ръсел М. Нелсън, „Смели войни на Израил“, духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HoreofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
31. До известна степен преподаването у дома е като килийно училище за деца от всички възрасти. Докато учим 11-годишното, не можем да пренебрегваме 3-годишното.
32. Вж. Йоан 17:3, 2 Нефи 31:20, Мороний 7:47.

ОТ СТАРЕЙШИНА Д. ТОД КРИСТОФЕРСЪН
От Кворума на дванадесетте апостоли

Подготовка за завръщането на Господ

На Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни са дадени уникална сила и поръчение да осъществи нужната подготовка за Второто пришествие на Господ.

След две седмици ще отпразнуваме Великден. Възкресението потвърждава божествеността на Исус Христос и това, че Бог Отец съществува. Мислите ни се обръщат към Спасителя и размишляваме над „Неговия несравним живот и безкрайната добродетел на Неговата велика единителна жертва“¹. Надявам се също така да мислим за предстоящото Му завръщане, когато „Той ще управлява като Цар на царете и... Господ на господарите“².

Преди известно време в Буенос Айрес, Аржентина, участвах в

конференция с ръководители от много различни вероизповедания. Обичта им към техните близки беше очевидна. Те отдадено облекчават страданията и помагат на хората да се издигат над потисничеството и бедността. Обмислях многобройните хуманитарни начинания на тази Църква, включително проекти в сътрудничество с много от религиозните групи, представени на конференцията. Изпитах дълбока признателност за щедростта на членовете на Църквата на Исус Христос

на светиите от последните дни, която прави такава Христова служба възможна.

В този момент Светият Дух ми потвърди две неща. Първо, делото по служението на материални нужди е съществено и трябва да продължава. Второто беше неочаквано, но все пак въздействащо и ясно. То беше следното: освен безкористната служба, е извънредно важно да подготвяме света за Второто пришествие на Господ Исус Христос.

Когато Той дойде, потисничеството и несправедливостта не просто ще намалее, а няма да ги има:

Вълкът също ще живее с агнето и леопардът ще лежи с яретото, и телето, и лъвчето, и угоеното ще бъдат заедно, и малко дете ще ги води.

Те не ще повреждат нито унищожават по цялата Ми свята планина, защото земята ще бъде пълна със знанието за Господа, тъй както водите покриват морето“³.

Бедността и страданията не просто ще намалее, а ще изчезнат:

„Няма да огладнеят вече, нито да ожаднеят вече, нито ще ги поразят слънцето, нито някой пек;

защото Агнецът, Който е посред престола, ще им бъде пастир и ще ги заведе при извори с течащи води; и Бог ще обърше всяка сълза от очите им“⁴.

Няма да има дори болка и скръб поради смърт:

„В него ден младенецът няма да умира, докато не остарее и животът му ще бъде като възрастта на дърво.

И когато умре, той няма, тъй да се каже, да заспи в земята, а ще бъде изменен в мигновението на омото и ще бъде вдигнат, и покоят му ще бъде славен“⁵.

Затова, да, нека правим всичко възможно да облекчаваме страданията и скръбта сега и нека се посветим по-усърдно на подготовката, необходима за деня, когато болката и злото напълно ще преминат, когато „Христос ще царува лично на земята и... земята ще бъде обновена, и ще получи райската си слава“⁶. Това ще бъде ден на изкупление и съд.

Бившият англикански епископ на Дъръм, д-р Н. Т. Райт, уместно описва значимостта на Единението, Възкресението и съда на Христос при преодоляването на несправедливостта и поставянето на всичко в ред.

Той казва: „Бог е определил ден, в който светът ще бъде съден праведно от Човека, Когато Той е поставил, и Той е потвърдил това на всички, когато е вдигнал този Човек от мъртвите. Фактите, свързани с Исус от Назарет и особено тези около Неговото възкресение от мъртвите, са в основата на увереността, че нищо в света не е случайно. В крайна сметка няма хаос и когато осъществяваме правосъдие сега, не си губим времето, опитвайки се да запазим сграда, която в крайна сметка ще падне, или да ремонтираме кола, която е обречена да стане за скрап. Когато Бог вдигна Исус от мъртвите, това бе микрокосмическо събитие, в което крайното макрокосмическо действие на съд се съдържа като в черупка, семе(то) ... на великата надежда. Бог е заявил по най-въздействащия възможен начин, че Исус от Назарет наистина е Месията. ... В най-великата ирония в историята Самият Исус понесе жестоко и несправедливо отсъждане, достигайки до мястото, което символизира и събира в себе си цялото многообразие от жестокости и несправедливост в историята, за да

понесе хаоса, мрака, жестокостта и несправедливостта и така да разруши властта им“⁷.

Докато бях на конференцията в Буенос Айрес, която споменах по-рано, Духът ясно ми разкри, че на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни са дадени уникална сила и поръчение да осъществи нужната подготовка за Второто пришествие на Господ – всъщност тя е била възстановена с тази цел. Можете ли да намерите някъде другаде хора, гледащи на нашите дни като на обещаната в пророчества „диспенсация на пълнотата на времената“, в която Господ има за цел да „се събере в Христос всичко“⁸? Ако тук не намерите всеобщо намерение да се постигне това, което трябва да бъде постигнато както за живите, така и за мъртвите, в подготовка за онзи ден, ако тук не откриете организация, желаеща да посвети значително време и средства за събирането и подготовката на заветния народ, за да е готов да приеме Господ, няма да ги намерите никъде.

Говорейки на Църквата през 1831 г., Господ заявява:

„Ключовете на царството Божие са поверени на човека на земята и оттам Евангелието ще се затъркаля към краищата на земята. ...

Призовавайте Господа, та царството Му да може да напредва на

земята, та обитателите ѝ да го приемат и да са готови за идните дни, през които Синът Човешки ще се спусне в небето, облечен в яркостта на славата Си, за да посрещне царството Божие, което е установено на земята“⁹.

Какво можем да правим сега, за да се подготвяме за този ден? Можем да се подготвяме като народ, можем да събираме Господния заветен народ и можем да помагаме за изпълнението на обещанието за спасение, „направен(о) на бащите“¹⁰, нашите предци. Всичко това може да се случи до голяма степен преди Господ да дойде отново.

Първо, съществено за завръщането на Господ е присъствието на хора на земята, подготвени да Го посрещнат при Неговото пришествие. Той е заявил, че тези, които останат на земята в него ден, „от най-малкия до най-големия, ... (ще) бъдат изпълнени с познанието Господне, и (ще) видят ясно с очите си, и (ще) издигнат гласа си, и (ще) запечат заедно в един глас тази нова песен, казвайки: Господ е възвърнал Сион. ... Господ е събрал всички неща в едно. Господ е свалил Сион свише. Господ е издигнал Сион изотдолу“¹¹.

В древни времена Господ е вдигнал праведния град Сион при Себе Си¹². При Неговото завръщане ще е обратното: в последните дни Новият Сион ще приеме Господ¹³. Сион са чистите по сърце, хора с едно сърце и един ум, живеещи в праведност, без бедни сред тях¹⁴. Пророкът Джозеф Смит заявява: „Ние трябва да имаме изграждането на Сион като най-голямата си цел“¹⁵. Изграждаме Сион в своите домове, райони, клонове и колове чрез единство, доброта и милосърдие¹⁶.

Трябва да осъзнаем, че събирането на Сион се осъществява в размирни времена – време „на гняв, ден на изгаряне, ден на опустошение, на плач, на жалба и ридание, и (то) ще дойде като вихрушка върху цялата земя, казва Господ“¹⁷. Така събирането в колове става „убежище от бурята и от яростта, когато те ще се излеят без

смесване върху цялата земя¹⁸.

Точно както в древни времена, ние „често се събира(ме) наедно, за да пост(им), да се мол(им) и да разговаря(ме) едни с други относно благосъстоянието на душите (ни). И... за да вземаме от хляба и (водата) във възпоменание на Господа Исуса“¹⁹. Както обясни президент Ръсел М. Нелсън по време на общата конференция миналия октомври: „Дългосрочната цел на Църквата е да помага на всички членове да израстват във своята вяра в нашия Господ Исус Христос и Неговото Единение, да им помага да сключват и спазват завети с Бог и да укрепва и запечатва техните семейства“²⁰. Съобразно с това той наблегна на значимостта на храмовите завети, освещаването на Господния ден и ежедневното угощаване с Евангелието, съсредоточено върху дома и подкрепяно от интегрирана програма за изучаване в Църквата. Желаяме да знаем за Господ, но желаяме и да познаваме Господ²¹.

Основно усилие при изграждането на Сион е събирането на Господния отдавна разпръснат заветен народ²². „Ние вярваме в буквалното събиране на Израил и във възстановяването на Десетте племена“²³. Всички, които се покаят, вярват в Христос и бъдат кръстени, са Неговият заветен народ²⁴. Самият Господ пророкува, че преди да се завърне, Евангелието ще бъде проповядвано по целия свят²⁵, „за да възвърн(е) Неговите) люде, ... които са от дома Израилев“²⁶ „и тогава ще дойде свършекът“²⁷. Пророчеството на Йеремия се изпълнява:

„Затова, ето, идват дни, казва Господ, когато няма вече да кажат: Заклевам се в живота на Господа, Който изведе израилтяните от Египетската земя!,

а: Заклевам се в живота на Господа, Който изведе израилтяните от северната земя и от всичките страни, където ги беше изгонил! И Аз ще ги върна пак в страната им, която дадох на бащите им“²⁸.

Президент Нелсън многократно

набляга, че „събиране(то на Израил) е най-важното нещо, случващо се на земята днес. Нищо друго не може да се сравни с него нито по величина, нито по важност или по величественост. И ако изберете, ако желаете, можете да бъдете съществена част от него“²⁹. Светиите от последните дни винаги са вършили мисионерска работа. Стотици хиляди са откликнали на мисионерски призвания от началото на Възстановяването, десетки хиляди служат в момента. А, както старейшина Куентин Л. Кук учи преди малко, *всички* можем да участваме по простички, естествени и любящи начини, като каним други хора да идват с нас в Църквата, да ни посещават, да се присъединят към нас. Отпечатването на Книгата на Мормон е знак, че събирането е започнало³⁰. Книгата на Мормон сама по себе си е средство за събиране и обръщане във вярата.

Съществено значение за подготовката за Второто пришествие имат също огромните усилия за изкуплението на нашите предци. Господ е обещал да изпрати Илия, пророка, преди Второто пришествие, „великият и страшен ден Господен“³¹, „за да „разкри(е) Свещенството“ и да „посади в сърцата на децата обещанията, направени на бащите“³². Илия дойде, както бе обещано. Това се случи на 3 април 1836 г. в храма Къртлънд Охайо. На

онова място и в онзи момент той наистина възстанови обещаното свещенство – ключовете за изкуплението на мъртвите и свързването на съпрузи, съпруги и семейства заедно за времето на всички поколения и за цялата вечност³³. Без това целта на Сътворението щеше да бъде осуетена и в този смисъл, земята щеше да бъде „пораз(ена) с проклятие“ или „напълно опустошена“³⁴.

По време на духовното послание към младежите преди освещаването на храма Рим Италия стотици присъстващи млади мъже и жени показаха на президент Нелсън подготвени от тях картончета с имена на техни предци. Те бяха готови да влязат в храма, за да извършат обреди като заместници за своите предци, веднага след като той бъде отворен. Това беше изключително удовлетворяващ момент, но също и един пример за увеличаващите се усилия за установяване на Сион за отминалите поколения.

Докато се стремим да бъдем усърдни в изграждането на Сион, включително да участваме в събирането на Господните избрани и изкуплението на мъртвите, трябва да си спомняме, че това е делото на Господ и че Той го осъществява. Той е Господарят на лозето и ние сме Негови слуги. Той ни зове да работим в лозето със сила този „последен път“ и се труди заедно с нас³⁵. Вероятно

би било по-правилно да кажем, че ни позволява да се трудим заедно с Него. Както казва Павел: „Аз насадих, Аполос напои, но Господ прави да расте“³⁶. Той е Този, Който ускорява Своето дело във времето му³⁷. Чрез нашите несъмнено несвършени усилия – нашите „малки средства“, Господ може да прави велики неща³⁸.

Тази велика и последна диспенса неотклонно приближава своя апогей – Сион на земята заедно със Сион от небесата при славното завръщане на Спасителя. Църквата на Исус Христос е упълномощена да подготвя света за този ден и прави това. Затова нека този Великден наистина да отпразнуваме Възкресението на Исус Христос и всичко, което то предвещава: Неговото завръщане да царува в продължение на хиляда години на мир, правдив съд и свършена справедливост за всички, безсмъртие за всички, които са живели някога на земята и обещание за вечен живот. Възкресението на Христос е върховното потвърждение, че всичко ще бъде наред. Нека се трудим за изграждането на Сион, за да ускорим настъпването на този ден. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Живият Христос: свидетелството на Апостолите“, *Лиахона*, май 2017 г., гръб на предната корица.
2. „Живият Христос“.
3. 2 Нефи 21:6, 9, вж. също Исая 11:6, 9.
4. Откровението 7:16–17.
5. Учение и завети 101:30–31.
6. Символът на вярата 1:10.
7. N. T. Wright, „Full of the Knowledge of the Lord“ (проповед по време на утринна молитва, Дърм, Англия, 30 март 2016 г.), ntwrightpage.com.
8. Ефесяните 1:10.
9. Учение и завети 65:2, 5.
10. Учение и завети 2:2.
11. Учение и завети 84:98–100.
12. Писанията ясно ни разкриват: „И стана така, че Сион го нямаше вече, защото Бог го прие в собственото Си лоно“ (Моисей 7:69).
13. Бог заявява: „И праведност ще изпратя от небето долу на земята, и истина ще изпратя от земята, за да дадат свидетелство за Моя Единороден, за възкресението Му от мъртвите, да, също и за възкресението на всички човеци; и ще сторя праведността и истината да пометат земята като потоп, за да отбери Моите избрани от четирите краища на земята на място, което аз ще приготвя – един Свят Град, та Моите люде да препашат кръста си и да очакват времето на пришествието Ми, защото ще има Моя скиния и тя ще се нарича Сион, един Нов Ерусалим. ... И в продължение на хиляда години земята ще си отпочива“ (Моисей 7:62, 64).
14. Вж. Учение и завети 97:21, Моисей 7:18.
15. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 198.

16. Вж. Д. Тод Кристоферсън, „Елате в Сион“, *Лиахона*, май 2008 г., с. 37–40.
17. Учение и завети 112:24.
18. Учение и завети 115:6.
19. Мороний 6:5–6, вж. също Алма 6:5–6, 4 Нефи 1:12.
20. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 7.
21. Вж. Йеремиа 31:34, Йоан 17:3, Учение и завети 84:98.
22. Един по един, избраните се събират в коловете на Сион – „местата според (Господното) назначение“ (Учение и завети 109:39, вж. също Учение и завети 124:36).
23. Символът на вярата 1:10.
24. Вж. 2 Нефи 30:2.
25. Вж. Джозеф Смит – Матей 1:31.
26. Учение и завети 39:11.
27. Джозеф Смит – Матей 1:31.
28. Йеремиа 16:14–15, вж. също Йеремиа 23:7–8.
29. Ръсел М. Нелсън, „Надеждата на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HoreofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; вж. също Russell M. Nelson, „Remnants Gathered, Covenants Fulfilled,” in Paul Y. Hoskisson, ed., *Sperry Symposium Classics: The Old Testament* (2005), 1–17.
30. Вж. 3 Нефи 21:1–7.
31. Малахия 4:5.
32. Учение и завети 2:1–2.
33. Вж. Учение и завети 110.
34. Учение и завети 2:3, вж. също Малахия 4:6.
35. Вж. Яков 5:71–72.
36. 1 Коринтяните 3:6.
37. Вж. Учение и завети 88:73.
38. Вж. 1 Нефи 16:29.

ОТ ТАД Р. КАЛИСТЪР
Наскоро освободен като общ президент на Младите мъже

Единението на Исус Христос

Единението на Спасителя не е само безкрайно по своя обсег, но е и лично.

По това време на годината обикновено се радваме и мислим за Единението на Спасителя. Това наистина е най-върховното, невероятно учение, известно в този свят и вселената. То ни дава надежда и цел в живота.

Какво е Единението на Исус Христос? То е поредица от божествени събития, които започнали в Гетсиманската градина, продължили на кръста и достигнали върхната си точка при Възкресението на Спасителя от гробницата. То било подтикнато от изключителна любов към всички нас. Изисквал се е някой безгрешен, който има безкрайна сила над елементите – дори над смъртта, който притежава безкрайна способност да изстрада последиците от всичките ни грехове и страдания и който реално да слезе по-долу от всичко¹. Това е мисията на Исус Христос – това е Неговото Единение.

Каква е целта му? Тя е да направи възможно за нас да се завърнем в Божието присъствие, да станем по-подобни на Него и да имаме пълнота на радост. Това било постигнато чрез преодоляването на четири препятствия:

1. Физическа смърт
2. Духовна смърт, причинена от Адам и от нашите грехове
3. Нашите страдания и болести
4. Нашите слабости и несъвършенства

Но как може Спасителят да постигне това, без да наруши законите на справедливостта?

Представете си за момент, че един човек, който обмисля вълнуващо свободно падане, спонтанно решава да скочи от малък самолет. След като скача, той бързо осъзнава колко неразумно е постъпил. Иска безопасно да се приземи, но има

Когато извършваме грях, Спасителят ни осигурява духовен парашут чрез Своето Единение.

проблем – законът за гравитацията. Той движи ръцете си с невероятна скорост, надявайки се да полети, но неуспешно. Наглася тялото си така, че да се носи или плъзга, за да забави спускането, но законът за гравитацията е безмилостен. Опитва се да спори с този основен природен закон: „Стреших. Повече няма да правя така“. Но молбите му не биват чути. Законът за гравитацията не знае състрадание, не прави изключения. За щастие обаче, човекът внезапно чувства нещо на гърба си. Негов приятел на борда, усещайки безразсъдството му, е сложил там парашут точно преди скока. Той намира връвчицата и я дърпа. С облекчение той се понася плавно към земята. Може да се запитаме: „Беше ли нарушен законът за гравитацията или този парашут действаше в рамките му, за да осигури безопасно кацане?“

Когато извършваме грях, ние сме като неразумния човек, който скочил от самолета. Независимо какво можем да направим самостоятелно, можем единствено да се пребием. Подвластни сме на закона за справедливостта, който, подобно на закона за гравитацията, е изискващ и непрощаващ. Можем да бъдем спасени, само защото Спасителят, чрез Своето Единение, милостиво ни осигурява духовен парашут. Ако имаме вяра в Исус Христос и се покайваме (т.е. вършим нашата работа и дръпнем въжението), за нас се задействат защитните сили на Спасителя и можем да се приземим духовно ненаранени.

Обаче, това е възможно само защото Спасителят е преодолял четирите препятствия, които пречат на нашия духовен напредък.

1. Смърт. Той е преодолял смъртта чрез величественото Си възкресение. Апостол Павел учи: „Защото, както в Адам всички умират, така и в Христос всички ще живеят“².

2. Грях. Спасителят е преодолял греха и вината за всички, които се покайват. Толкова дълбока и всеобхватна е пречистващата Му сила, че

Исайя обещава: „Ако греховете ви са като мораво, ще станат бели като сняг“³.

Понякога съм срещал добри светии, на които им е трудно да си простят, които невинно, но неправилно са поставили ограничения на изкупващите сили на Спасителя. Несъзнателно са превърнали едно безпределно Единение в ограничено такова, което някак няма сила точно над техния грях или слабост. Но това е едно безпределно Единение, защото обхваща всички грехове и слабости, както и всяко насилие или болка, причинени от други.

Труман Мадсън прави следното успокоително наблюдение:

„Ако някои от вас са били подмани да повярват, че сте отишли твърде далеч, ... че сте били отровени от греха и така никога повече не можете да бъдете това, което бихте могли да сте – чуйте ме.

Свидетелствам, че не можете да потънете толкова дълбоко, че всеобхватният интелект на Исус Христос да не може да ви достигне. Свидетелствам, че стига да има и една искра желание за покаяние и помощ, *Той ще помогне*. Той не просто е слязъл до вашето състояние, Той е слязъл *под* него, за да може да премине през всички неща, светлината на истината“ (Учение и завети 88:6)⁴.

Една от причините да е толкова важно да разбираме Единението на Спасителя и Неговите безкрайни последствия е, че с увеличеното разбиране идва увеличено желание да прощаваме на себе си и на другите.

Макар и да вярваме в пречистващата сила на Христос, често възниква въпросът: „Как да разбера, че ми е простено за моите грехове?“ Ако чувстваме Духа, това е нашето свидетелство, че ни е простено или че действа пречистващият процес. Президент Хенри Б. Айринг учи: „Ако този ден или тази вечер сте усетили влиянието на Светия Дух, ... може да го приемете като доказателство, че Единението действа в живота ви“⁵.

Някои питат: „Но ако ми е простено, защо все още изпитвам вина?“

Вероятно поради Божията милост споменът за тази вина е предупреждение, духовен знак стоп, който поне известно време се появява, когато дойдат допълнителни изкушения:

„Не тръгвай по този път. Знаеш колко може да боли“. В този смисъл той служи като защита, а не като наказание.

Възможно ли е тогава да си спомняме нашите грехове и да не изпитваме вина?

Алма си спомня своите грехове дори години след като се покаява. Но когато моли Исус за милост, той казва: „Не можах да си спомня повече болките си; да, не бях терзан повече от спомена за греховете си“⁶.

Как може да си спомня греховете си, а да не изпитва болка или вина? Защото, когато се покаем, ние биваме „род(ени) от Бога“⁷. Ставаме, както казват Писанията, „нови същества“⁸ в Христос. Напълно искрено вече можем да кажем: „Не съм човекът, извършил тези минали грехове. Аз съм ново и променено същество“.

3. Страдания и болести. Алма пророкува, че Христос „ще се яви, изстрадвайки болки и оскърбления и изкушения от всякакъв вид“. Защо? „За да може сърцето Му да се изпълни с милостта, ... та да узнае Той според плътта как да подпомага Своя народ според немощите му“⁹.

Как постига Той това? Понякога премахва страданието, понякога ни усилва, за да изтърпим, а понякога ни дава вечна перспектива, за да разберем по-добре временното им естество. След като Джозеф Смит лежи в затвора Либърти вече два месеца, той накрая извиква: „О, Боже, къде си Ти?“¹⁰ Вместо да предостави незабавно облекчение, Бог отговаря: „Сине Мой, мир на душата ти; твоето бедствие и твоите страдания ще бъдат краткотрайни, и тогава, ако ти им устоиш добре, Бог ще те възвиси горе“¹¹.

Сега Джозеф разбира, че това горчиво преживяване е само една точка в спектъра на вечността. С тази подобрена способност да вижда,

той пише до светиите от същата тази затворническа килия: „Ето защо, възлюблени мои братя, нека бодро свършим всички неща, които са по силите ни, и тогава ние можем да спрем с пълната увереност, че ще видим спасението Божие“¹². Поради Единението на Спасителя можем да имаме вечна перспектива, която дава смисъл на нашите изпитания и надежда за нашето облекчение.

4. Слабости и несъвършенства.

Поради Своето Единение, Спасителят има сили, понякога наричани благодат¹³, които могат да ни помагат да преодоляваме нашите слабости и несъвършенства и така да ни помагат в нашия стремеж да станем по-подобни на Него.

Мороний учи следното: „Да, елате в Христа и станете свършени в Него... и вие ще може да бъдете свършени в Христа чрез Неговата благодат“¹⁴. Изглежда има поне два начина да се възползваме от тези сили, които могат да ни пречистват и дори усъвършенстват.

Първо, спасителните обреди. Писанията ни казват: „В неговите обреди е видна силата на божествеността“¹⁵. Понякога може да мислим за обредите като за списък за отмятане – необходими за възвисяване, но всъщност всяка от тях освобождава божествена сила, която ни помага да ставаме по-подобни на Христос. Например:

- Когато бъдем кръстени и получим дара на Светия Дух, ние ставаме чисти и така ставаме по-свети, като Бог.
- Освен това, чрез Светия Дух, умът ни може да бъде просветлен, а сърцето ни да бъде смекчено, за да можем да мислим и чувстваме като Него.
- А когато бъдем запечатани като съпрузи, ние наследяваме правото да получим „престоли, царства, княжества и сили“¹⁶ като дарове от Бог.

Второ средство за придобиване на тези сили са даровете на Духа.

Поради Христовото Единение, ние имаме правото да получим дара на Светия Дух и съпътстващите го духовни дарове. Тези дарове са качества на божествеността, следователно всеки път, когато придобием дар на Духа, ние ставаме по-подобни на Бог. Несъмнено това е причината Писанията да ни насърчават многократно да търсим тези дарове¹⁷.

Президент Джордж К. Кенън учи: „Никой не трябва да казва: „А, това не мога да го поправя, такъв съм си“. Той няма оправдание, защото Бог е обещал да... дава дарове, които да премахват (нашите слабости). ... Ако някой от нас е несъвършен, наш дълг е да се молим за дара, който ще ни направи свършени“¹⁸.

В обобщение, Единението на Спасителя ни дава живот вместо смърт, „венец вместо пепел“¹⁹, изцеление вместо болка и усъвършенстване вместо слабост. То е небесната противоотрова за препятствията и трудностите в този свят.

В последната седмица на Спасителя в смъртността Той казва: „В света имате скръб; но дерзайте: Аз победих света“²⁰. Поради това, че Спасителят е извършил Своето Единение, няма външна сила, събитие или човек – нито грях, смърт или развод – които да могат да ни попречат да постигнем възвисяване, ако

спазваме Божиите заповеди. С това знание можем да напредваме бодро и с пълна увереност, че Бог е с нас в това небесно приключение.

Свидетелствам, че Единението на Спасителя не е само безкрайно по своя обсег, но и лично – че то не само може да ни върне в присъствието на Бог, но и да ни помогне да станем като Него – върховната цел на Единението на Христос. С благодарност и увереност свидетелствам за това в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 88:6.
2. 1 Коринтяни 15:20–22.
3. Исая 1:18
4. Truman G. Madsen, *Christ and the Inner Life* (1978), 14.
5. Хенри Б. Айринг, „Даровете на Духа за трудни времена“, *Ensign*, June 2007, 23.
6. Алма 36:19, вж. също Алма 36:20–21.
7. Алма 36:23, вж. също Алма 36:24–26.
8. Мосия 27:26.
9. Алма 7:11–12.
10. Учение и завети 121:1.
11. Учение и завети 121:7–8.
12. Учение и завети 123:17.
13. Вж. Bible Dictionary, „Grace“; вж. също Ръководство към Писанията, „Благодат“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
14. Мороний 10:32.
15. Учение и завети 84:20.
16. Учение и завети 132:19.
17. Вж. 1 Коринтяните 12:31, Мороний 10:30, Учение и завети 46:8.
18. Джордж К. Кенън, „Търсене на духовни дарове“, *Лиакхона*, апр. 2016 г., с. 80.
19. Исая 61:3.
20. Йоан 16:33.

ОТ ПРЕЗИДЕНТ РЪСЕЛ М. НЕЛСЪН

„Следвайте Ме, елате с Мен“

*Исус Христос ни кани да вървим по заветната
пътека към дома на нашите Небесни Родители
и да бъдем с хората, които обичаме.*

Мои обични братя и сестри, със съпругата ми Уенди се радваме да бъдем с вас тази неделна утрин. От изминалата обща конференция се случиха много събития. Нови храмове бяха осветени в Консепсион, Чили, в Баранкиля, Колумбия и в Рим, Италия. На тези свети събития Светият Дух се чувстваше изобилно.

Поздравявам многото жени (и мъже), които наскоро прочетоха Книгата на Мормон и откриха радост и скрити съкровища. Вдъхновен съм от разказите за чудеса, дошли в резултат на тези усилия.

Радвам се на 11-годишните млади мъже, които, вече дякони, достойно раздават причастието всяка неделя. Те посещават храма с нашите 11-годишни млади жени, които с радост вече се учат и служат в клас Кошер. Както младите мъже, така и младите жени преподават евангелските истини с яснота и убеденост.

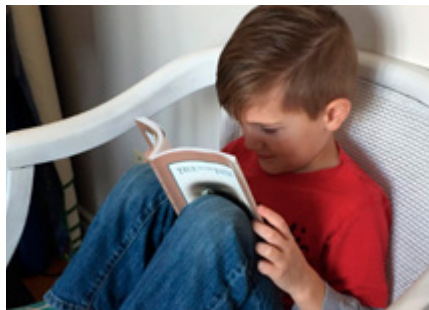
Радвам се с децата и младежите, които помагат с преподаването на Евангелието в домовете си в общо усилие със своите родители при следването на новата съсредоточена

върху дома и подкрепяна от Църквата учебна програма.

Получихме снимката на четиригодишния Блейк, който рано сутрин една събота хванал църковна книга и заявил: „Трябва да храня моя дух!“

Блейк, много се радваме на теб и на всички други, които избират да подхранват духа си чрез угощаване с истините на възстановеното Евангелие на Исус Христос. Доволни сме от това, че мнозина получават силата Божия в живота си чрез поклонение и служба в храма.

Както много от вас знаят, преди три месеца семейството ни преживя

Четиригодишният Блейк, който трябвало „да храни (своя) дух“.

прочувствена раздяла, когато дъщеря ни Уенди приключи земния си път. През последните дни на нейната борба с рака бях благословен с възможността да проведе един прощален разговор между баща и дъщеря.

Държах нейните ръце и ѝ казах колко много я обичам и колко съм благодарен за възможността да бъда неин баща. Казах ѝ: „Сключи брак в храма и с вярност почиташе сключените от теб завети. Със съпруга ти доведохте седем деца в дома си и ги отгледахте да бъдат отдадени ученици на Исус Христос, смели членове на Църквата и допринасящи граждани. И те избрах брачни партньори със същите качества. Твоят татко е много, много горд с теб. Даде ми толкова много радост!“

Тя тихо отговори: „Благодаря ти, татко“.

Наистина се разчувствахме и плакахме заедно. През нейния живот от 67 години ние работихме заедно, пеехме заедно и често карахме ски заедно. Но през онази вечер говорихме за нещата с най-голямо значение – за завети, обреди, подчинение, вяра, семейство, вярност, обич и вечен живот.

Нашата дъщеря много ни липсва. Но благодарение на възстановеното Евангелие на Исус Христос ние не се тревожим за нея. Докато продължаваме да почитаме сключените с Бог завети, ние живеем в очакване да бъдем отново с нея. Междувременно служим на Господ тук, а тя Му служи там – в рая¹.

Всъщност, в началото на тази година със съпругата ми посетихме град Парадайс (в превод означава рай) – този в Калифорния. Така се случи, че планираното ни посещение там се проведе 40 часа след като дъщеря ни напусна този свят. Ние, заедно със старейшина Кевин У. Пиърсън и съпругата му Джун, бяхме укрепени от светиите в кол Чико Калифорния. Научихме за тяхната голяма вяра, служението им и случилите се чудеса след тежките загуби от най-разрушителния пожар в историята на Калифорния.

Докато бяхме там, разговаряхме с млад полицаи на име Джон, един от многото отзовали се смело в отговор на бедствието. Той разказа за гъстата тъмнина, паднала над град Парадайс на 8 ноември 2018 г., когато пламъци и носени от вятъра въглени преминали през града, поглъщайки домове и притежания, оставяйки след себе си само купища пепел и стърчащи тухлени комини.

В продължение на 15 часа Джон карал в почти пълна тъмнина сред падащи въглени и помагал на човек след човек, на семейство след семейство, да достигнат до безопасно място, като през цялото време рискувал собствения си живот. И по време на това тежко изпитание, най-страшен бил следният изключително важен въпрос: „*Къде е моето семейство?*“ След дълги и тежки часове на тревога той научил, че те са успели да се спасят.

По време на посещение в Парадайс, Калифорния, президент Нелсън научава за голяма вярa, служение и чудеса.

Разказът за тревогата на Джон за неговото семейство ме подтикна да говоря днес на тези от вас, които към края на земния си живот може да си зададат същия въпрос: „*Къде е моето семейство?*“ През този предстоящ ден, когато приключите своето земно изпитание и навлезете в света на духовете, ще трябва да си зададете въпроса: „*Къде е моето семейство?*“

Исус Христос ни показва пътя обратно към нашия вечен дом. Той разбира плана на нашия Небесен Отец за вечен напредък по-добре от всеки от нас. В крайна сметка, Той е в основата на осъществяването на този план. Той е нашият Изкупител, нашият Изцелител и нашият Спасител.

Откакто Адам и Ева са били изгонени от Едемската градина, Исус Христос е предлагал Своята могъща десница в помощ на всички, които избират да Го следват. Многократно в Писанията е записано, че ръката Му остава протегната, въпреки всичките грехове на всякакви хора².

Духът във всеки от нас по естествен начин копнее семейната обич да трае вечно. Любовните песни лъжливо подклаждат надеждата, че ако само се обичаме, ще можем да бъдем заедно завинаги. А някои погрешно вярват, че Възкресението на Исус Христос дава обещание на всички, че след смъртта отново ще бъдат заедно с хората, които са обичали.

Всъщност, Спасителят съвсем

ясно е казал, че макар Неговото Възкресение да осигурява възкресение на всеки човек, така давайки вечно съществуване³, много повече е необходимо, ако желаем да имаме славната привилегия на възвисяването. Докато спасението е личен въпрос, възвисяването е семеен въпрос.

Чуйте следните слова на Господ Исус Христос към Неговия пророк: „Всички завети, договори, обвързвания, задължения, клетви, обети, изпълнения, взаимовръзки, сдружения или очаквания, които не са направени, сключени и запечатени чрез Светия Дух на обещанието, ... нямат никакво действие, стойност или сила при и след възкресението на мъртвите; защото всички договори, които не са направени за тази цел, свършват, когато човешките умрат“⁴.

И така, какво е необходимо, за да може едно семейство да получи вечно възвисяване? Ние се подготвяме за *тази* привилегия, като сключваме завети с Бог, спазваме тези завети и приемаме важни обреди.

Това е така от началото на времето. Адам и Ева, Ной и съпругата му, Авраам и Сара, Лехий и Сария и всички останали отдадени последователи на Исус Христос – още от сътворението на света – са сключвали *едни и същи* завети с Бог. Те са приемали *същите* обреди, които ние като членове на Господната възстановена Църква приемаме днес при

своето кръщение и в храма.

Спасителят кани всички нас да Го последваме във водите на кръщение-то и след време да сключим в храма допълнителни завети с Бог, след което да бъдем верни на тези важни обреди. Всички те са необходими, ако искаме да бъдем възвисени във вечността с нашите семейства и с Бог.

Сърцето ми страда от това, че много хора, които обичам, на които се възхищавам и които уважавам, отхвърлят Неговата покана. Те пренебрегват молбата на Исус Христос, изречена с думите: „Ела и Ме следвай“⁵.

Разбирам защо Бог плаче⁶. Аз също плача за такива приятели и близки. Те са прекрасни мъже и жени, отдадени на своите семейни и граждански отговорности. Те щедро отдават своето време, енергия и средства. И светът е по-добро място в резултат на техните усилия. Но те са избрали да *не* сключат завети с Бог. Не са приели обредите, които ще ги възвисят с техните семейства и ще ги обвържат заедно във вечността⁷.

Как бих искал да поговоря с тях и да ги покана сериозно да се замислят върху даващите сила закони на Господ. Питал съм се какво мога да кажа, за да могат те да почувстват колко много Спасителят ги обича, да узнаят колко много аз ги обичам и да осъзнаят как спазващите завети жени и мъже могат да получават „пълнота от радост“⁸.

Те трябва да разберат, че макар за тях *наистина да съществува* място в идния живот – с други прекрасни мъже и жени, които също са избрали да *не* сключват завети с Бог – това *не* е мястото, където семействата ще бъдат обединени и ще имат привилегията да живеят и да напредват вечно. Това *не* е царството, където ще изпитват пълнота от радост – с безкраен напредък и нескончаемо щастие⁹. Тези върховни благословии се дават единствено с живота във възвисено състояние с Бог, нашия Небесен Отец, Неговия Син Исус Христос и нашите прекрасни, достойни и подготвили се за това близки.

Искам да кажа на моите резервирани приятели:

„В този живот не сте се примирявали с второто качество. Но когато се инатите и не приемате напълно възстановеното Евангелие на Исус Христос, вие избирате да се примирите с второ качество вечно съществуване.

Спасителят казва: „В дома на Моя Отец има много обиталища“¹⁰. Но когато избирате да *не* сключвате завети с Бог, вие се примирявате с най-оскъдния покрив над главите си за цялата вечност“.

Също така ще помоля най-настойчиво моите резервирани приятели:

„Излейте сърцето си в молитва към Бог. Попитайте Го дали казаното от мен е истина. Отделяйте време да изучавате Неговото слово. Наистина да го изучавате! Ако наистина обичате семейството си и желаете да бъдете възвисени с тях за цялата вечност, сега направете необходимото – чрез задълбочено изучаване и искрена молитва. Опознайте тези вечни истини и след това живеете според тях.

Ако не сте сигурни дали дори вярвате в Бог, започнете оттам. Разберете, че при липса на преживявания с Бог, човек може да се съмнява в Неговото съществуване. Затова се поставете в положение, в което да започнете да имате преживявания с Него. Смирете се. Молете да можете да виждате Божията ръка в живота си и в света около себе си. Молете Го да ви каже дали наистина съществува – дали ви познава. Молете Го да узнаете Неговите чувства към вас. И след това слушайте“.

Един мой скъп приятел беше имал ограничени преживявания с Бог. Но той искаше да бъде заедно с починалата си съпруга. Затова той ме помоли да му помогна. Насърчих го да се среща с нашите мисионери, за да опознае ученията на Христос и да научи за евангелските завети, обреди и благословии.

Той направи това. Но почувства, че ще трябва да направи твърде много промени в живота си. Каза ми: „Тези заповеди и завети са твърде

трудни за мен. Също така, за мен е невъзможно да плащам десетък и нямам време да служа в Църквата“. След това ме попита: „След като умра, ще можеш ли ти да извършиш необходимата храмова работа за мен и съпругата ми, за да можем отново да бъдем заедно?“

Благодарен съм, че не аз ще бъда съдия на този човек. Но наистина се съмнявам във ефективността на храмовата работа чрез заместник за човек, който е имал възможността да бъде кръстен в този живот, да бъде ръкоположен в свещенството и да получи храмови благословии тук в земния живот, но който е направил съзнателното решение да не поеме по този път.

Мои скъпи братя и сестри, Исус Христос ни кани да вървим по заветната пътека към дома на нашите Небесни Родители и да бъдем с хората, които обичаме. Той ни кани: „Ела и Ме следвай“.

Сега, като президент на Неговата Църква, се обръщам с молба към вас, които сте се отдръпнали от Църквата, и към вас, които все още не сте се опитали наистина да узнаете, че Църквата на Спасителя е била възстановена. Направете духовното усилие да научите сами за себе си и, моля ви, направете това сега. Времето изтича.

Свидетелствам, че Бог е жив! Исус е Христос. Неговата Църква и пълнотата на Неговото Евангелие са били възстановени, за да прославят живота ни с радост, тук и във вечността. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Алма 40:12–14.
2. Вж. Йеремиа 27:5, Матей 23:37, Лука 13:34, Алма 5:33, 3 Нефи 9:14.
3. Възкресението ще бъде дадено на всички в резултат на победата на Христос над смъртта (вж. Алма 11:41–45, Алма 40, Учение и завети 76, Моисей 7:62).
4. Учение и завети 132:7.
5. Лука 18:22.
6. Вж. Йоан 11:35, Моисей 7:28–29.
7. Вж. Учение и завети 76:50–70.
8. Учение и завети 138:17.
9. Вж. Моисей 2:41, Алма 28:12.
10. Йоан 14:2.

Неделна следобедна сесия

ОТ ПРЕЗИДЕНТ ДАЛИН Х. ОУКС
Първи съветник в Първото президентство

Очиствани чрез покаяние

Благодарение на Божия план и Единението на Исус Христос можем да бъдем очиствани чрез покаяние.

По време на земния живот ние сме подвластни на човешките и Божиите закони. Имал съм необикновеното преживяване да отсъждам сериозни провинения както според човешките закони по-рано в живота ми като съдия от Върховния съд на Юта, така и според Божиите закони сега като член на Първото президентство. Контрастът, на който съм бил свидетел между човешките и Божиите закони, увеличи благодарността ми за действителността и силата на Единението на Исус Христос. По

човешките закони виновен за най-сериозните престъпления може да бъде осъден на доживотен затвор без право на помилване. Ситуацията е различна през призмата на милостивия план на един любящ Небесен Отец. Виждал съм как същите тези грехове могат да бъдат простени в земния живот благодарение на единителната жертва на Спасителя за греховете на „всички онези, които имат съкрушено сърце и разкаян дух“ (2 Нефи 2:7). Христос изкупва и Неговото Единение е реално.

Любящото съчувствие на Спасителя е изразено в прекрасния химн, който хорът току-що изпълни.

*При Бог елате, за вас Той мисли,
в мрак и да ходите тук сега.
Ще ви намери и с обич води
Той от нощта към деня¹.*

Единителната жертва на Исус Христос дава възможност „на всички човеци... да могат да се покаят и да дойдат при Него“ (Учение и завети 18:11, вж. също Марк 3:28, 1 Нефи 10:18, Алма 34:8, 16). В Книгата на Алма са описани покаянието и опрощението на греховете дори на онези, които са били нечестив и кръвожаден народ (вж. Алма 25:16, 27:27, 30). Моето послание днес е послание на надежда за всички нас, включително за тези, които не са вече членове на Църквата поради отлъчване или премахване на имената им от списъците. Ние всички сме грешници, които могат да бъдат очиствани чрез покаяние. „Да се покаем от греха не е лесно – учи президент Ръсел М. Нелсън на една

минала обща конференция. – Но наградата си заслужава цената“².

I. Покаяние

Покаянието започва с нашия Спасител и е радост, а не товар. По време на коледното послание миналия декември, президент Нелсън учи: „Истинското покаяние не е еднократно събитие. То е една безкрайна привилегия. То има *основно значение* за нашия напредък и това да имаме душевен мир, утеха и радост“³.

Можем да открием едни от най-великите учения за покаянието в проповедта на Алма в Книгата на Мормон към членове на Църквата, които той по-късно описва като хора в състояние на „толкова голямо неверие“, „издигнали (се) в гордост“ и „отдали сърцата си на богатствата и на празните светски неща“ (Алма 7:6). Всеки член на тази възстановена църква има да научи много от вдъхновените учения на Алма.

Започваме с вяра в Исус Христос, защото „Той е Този, Който идва да отнеме греховете на света“ (Алма 5:48). Трябва да се покаяваме,

защото, както Алма учи, „освен ако не се покаете, не можете по никакъв начин да наследите царството небесно“ (Алма 5:51). Покаянието е изключително важна част от Божия план. Тъй като по време на своя земен живот всички ще съгрешаваме и ще бъдем отделени от Божието присъствие, човечеството не може „да бъде спасен(о)“ без покаяние (Алма 5:31, вж. също Еламан 12:22).

На това сме били учени от началото. Господ заповядва на Адам: „Учи децата си на това, че всички човеци, навсякъде, трябва да се покаят или по никакъв начин не могат да наследят царството Божие, защото нищо нечисто не може да пребивава там или да живее в присъствието Му“ (Моисей 6:57). Трябва да се покаяваме за всички грехове – за всяко наше действие или бездействие, които са в разрез с Божиите заповеди. Това се отнася за всички. Вчера вечерта президент Нелсън ни отправи предизвикателство: „Братя, всеки един от нас трябва да се покае“⁴.

За да бъдем очиствани чрез покаяние, трябва да изоставяме греховете си и да ги изповядваме пред Господ и пред Неговия съдия на земята, когато е необходимо (вж. Учение и завети 58:43). Алма учи, че трябва също да „принесе(м) праведни дела“ (Алма 5:35). Всичко това е част от често отправяната в Писанията покана да дойдем при Христос.

Трябва да вземаме от причастието всяка неделя. По времето на този обред сключваме завети и получаваме благословии, които ни помагат да преодоляваме всички действия и желания, отдалечаващи ни от съвършенството, което Спасителят ни кани да постигнем (вж. Матей 5:48, 3 Нефи 12:48). Когато „(се отречем) от всякакво безбожие и заобича(ме) Бога с цялата си мощ, ум и сила“, тогава ще можем да бъдем „съвършени в Христа“ и „осветени“ чрез проливането на кръвта Му, за да „стане(м) свети и неопетнени“ (Мороний 10:32–33). Какво обещание! Какво чудо! Каква благословия!

II. Поемане на отговорност и отсъждане на земята

Една от целите на Божия план за живота ни тук на земята е да бъдем изпитани, за да се види „дали ще върш(им) всички неща, които Господ, (нашият) Бог ще (ни) заповяда“ (Авраам 3:25). Аспект на този план е нашата отговорност пред Бог и Неговите избрани служители и тази отговорност предполага както земно, така и божествено отсъждане.

В Господната църква, земното отсъждане за членовете и бъдещите такива се осъществява от ръководители, които търсят божествено напътствие. Тяхна е отговорността да отсъждат относно хората, които се стремят към Христа, за да получат силата на Неговото Единение по заветната пътека към вечен живот. Съдиите тук на земята определят дали човек е готов да бъде кръстен. Този човек достоен ли е да получи препоръка и да посети храма? Човекът, чието име е било премахнато от архивите на Църквата, покаял ли се е напълно чрез Единението на Исус Христос, за да бъде приет отново чрез кръщение?

Когато призованият от Бог земен съдия одобри човек за предприемане на по-нататъшни стъпки на развитие, като получаване на храмова препоръка, той не определя този човек за съвършен и не прощава никакви грехове. Старейшина Спенсър У. Кимбъл учи, че след като земният съдия е „преустановил налагането на наказателни мерки“, членът „трябва

също да търси и получи от Бога на небесата пълно покаяние, като само Той може да опрощава⁵. И ако има греховни действия и желания, за които не се е покаял до Последния съд, непокаяният се човек ще остане нечист. Основната отговорност за действията ни, включително пълният очистващ ефект от покаянието, е между всеки един от нас и Бог.

III. Хилядолетието и Последният съд

Съдът, който най-често се описва в Писанията, е Последният съд след Възкресението (вж. 2 Нефи 9:15). В много стихове се казва, че „ние всички ще застанем пред Божието съдилище“ (Римляните 14:10, вж. също 2 Нефи 9:15, Мосия 27:31), за „да бъде(м) съдени според делата, извършени в смъртното тяло“ (Алма 5:15, вж. също Откровението 20:12, Алма 41:3, 3 Нефи 26:4). Всички хора ще бъдат съдени „според делата им“ (3 Нефи 27:15) и „според желанието

на сърцата им“ (Учение и завети 137:9, вж. също Алма 41:6).

Целта на този Последен съд е да се определи дали сме постигнали това, което Алма описва като „голяма промяна в сърцата си“ (вж. Алма 5:14, 26), превръщайки се в нови създания, които нямат „повече склонност да върш(ат) зло, а да върш(ат) добро непрестанно“ (Мосия 5:2). Съдията при този Последен съд е нашият Спасител, Исус Христос (вж. Йоан 5:22, 2 Нефи 9:41). След Неговото отсъждане, всички ще изповядат, че „Неговите възмездия са справедливи“ (Мосия 16:1, вж. също Мосия 27:31, Алма 12:15), защото Неговото всезнание (вж. 2 Нефи 9:15, 20) Му дава съвършено познание за всички наши дела и желания, както за праведните и за тези, за които сме се покаяли, така и онези, за които не сме се покаяли или не сме променили.

В Писанията са описани *стъпките* на Последния съд. Алма учи, че справедливостта на нашия Бог изисква във Възкресението „всички неща да бъдат възстановени в съответния си ред“ (Алма 41:2). Това означава, че „ако делата им са били добри през този живот и желанията на сърцата им са били добри, в последния ден ще бъдат възстановени към онова, което е добро“ (Алма 41:3). По същия начин, „ако делата (или желанията) им са зли, те ще им бъдат възстановени за зло“ (Алма 41:4–5, вж. също Еламан 14:31). По същия начин пророкът Яков учи, че по време на Последния съд „онези, които са праведни, ще бъдат все още праведни и тези, които са нечисти, ще бъдат все още нечисти“ (2 Нефи 9:16, вж. също Мормон 9:14, 1 Нефи 15:33). Тези събития ще се случат преди това, което Мороний нарича „приятния съд на Великия Йехова, Вечния Съдия на живи и на мъртви“ (Мороний 10:34, вж. също 3 Нефи 27:16).

За да сме сигурни, че ще бъдем чисти в присъствието Божие, трябва да се покаяваме *преди* Последния съд (вж. Мормон 3:22). Както Алма учи своя съгрешил син, не можем

IV. Ръце на милост

Всеобхватният Божий план и Неговите заповеди са израз на Неговата обич към всеки един от нас, която е „най-желателна от всички неща... и най-радостната за душата“ (1 Нефи 11:22–23). Пророкът Исаяя уверява нечестивите, че когато „се обърн(ат) към Господа и Той ще се смили... (и) ще прощава щедро“ (Исаяя 55:7). Алма учи: „Ето, Той изпраща покана към всички човеци, защото ръцете на милостта Му са протегнати към тях“ (Алма 5:33, вж. също 2 Нефи 26:25–33). Възкресеният Господ казва на нефитите: „Ето, Моята ръка на милост е протегната към вас и този, който дойде, него ще приема“ (3 Нефи 9:14). От тези и много други учения от Писанията знаем, че нашият любящ Спасител с разтворени обятия приема всички мъже и жени при любящите условия, определени от Него, които им позволяват да се радват на най-великите Божии благословии, предназначени за Неговите чед⁷.

Благодарение на Божия план и Единението на Исус Христос, свидетелствам със „свършена светла надежда“, че Бог ни обича и че *можем* да бъдем очиствани чрез покаяние. Обещано ни е, че „ако бърза(ме) напред, угощавайки се със словото Христово и устои(м) до края, ето, така казва Отец: Вие ще имате вечен живот“ (2 Нефи 31:20). Моля се да вършим това в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „При Бог елате“, *Химни*, № 77.
2. Ръсел М. Нелсън, „Покаяние и обръщане във вярата“, *Лиакхона*, май 2007 г., с. 102.
3. Ръсел М. Нелсън, „Четири дара, които Исус Христос ви предлага“, (Коледно духовно послание на Първото президентство, 2 дек. 2018 г.), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
4. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиакхона*, май 2019 г., с. 69.
5. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 101.
6. Melvin J. Ballard, in Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), 212–13.
7. Вж. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 27–29.

да скрием от Бог своите грехове, „и ако не се покае(м), те ще останат свидетелство против нас в последния ден“ (Алма 39:8, курсив добавен). Единението на Исус Христос ни дава единственият път, по който можем да постигнем необходимото очистване чрез покаяние, а този живот е времето да осъществим това. Въпреки че сме учени, че в някои случаи в света на духовете ще можем да се покаяваме (вж. Учение и завети 138:31, 33, 58), не трябва да разчитаме на това. Старейшина Мелвин Дж. Балард учи: „Много по-лесно е да преодоляваме и служим на Господ, когато тялото и духът са едно. Това е времето, когато хората са по-чувствителни и по-откликващи. ... Този живот е времето да се покаяваме“⁶.

Когато се покаяваме, получаваме Господното обещание, че нашите грехове, включително действията и желанията ни, ще бъдат очистени и нашият милостив съдия при Последния съд „няма да (ги) помн(и) вече“ (Учение и завети 58:42, вж. също Исаяя 1:18, Йеремиа 31:34, Евреите 8:12, Алма 41:6, Еламан 14:18–19). Очистени чрез покаяние, ние може да станем достойни да получим вечен живот, който се описва от цар Вениамин като това „да живе(ем)... с Бога в състояние на нескончаемо щастие“ (Мосия 2:41, вж. също Учение и завети 14:7).

Като друг аспект от Божия „план на възстановяването“ (Алма 41:2), Възкресението ще възстанови „всички неща... на своята съответна и свършена снага“ (Алма 40:23). Това включва усъвършенстването на всички наши *физически* слабости и несъвършенства, получени в земния живот по рождение или в резултат на някаква травма или болест.

Това възстановяване усъвършенства ли ни по отношение на всички наши нечисти и непреодолени желания и пристрастявания? Това няма как да се случи. Знаем от съвременни откровения, че ще бъдем съдени за нашите *желания* както и за нашите действия (вж. Алма 41:5, Учение и завети 137:9) и че дори нашите *мисли* ще ни осъдят (вж. Алма 12:14). Амулик учи, че не трябва да „отлага(ме) деня на (нашето) покаяние“ до края на живота ни (Алма 34:33), защото същият дух, който притежава телата ни в този живот – дали Господният дух или този на дявола – ще бъде този, който „има власт да притежава тялото (ни) в онзи вечен свят“ (Алма 34:34). Нашият Спасител има силата да ни очисти от злото и е готов да го прави. Сега е времето да търсим Неговата помощ и да се покаяваме за нашите нечестиви и непристойни желания и мисли, за да бъдем очистени и подготвени да застанем пред Бог по време на Последния съд.

ОТ СТАРЕЙШИНА ХУАН ПАБЛО ВИЯР
От Седемдесетте

Упражнявайте своите духовни мускули

*Точно както четенето и изучаването
относно мускулите не е достатъчно, за да се
развиват мускули, четенето и изучаването
относно вярата при липса на действия не е
достатъчно за изграждане на вяра.*

Благодарен съм за благословията да имам физическо тяло, което е чудесен дар от нашия Небесен Отец. Нашите тела имат над 600 мускула¹. За да можем да изпълняваме ежедневните си дейности, много от мускулите се нуждаят от упражняване. Можем да полагаме много умствени усилия, за да четем и учим относно нашите мускули, но ако си мислим, че това ще ги направи по-силни, ще останем много разочаровани. Мускулите ни стават по-силни, само когато ги използваме.

Осъзнах, че същото важи и за духовните дарове. Те също трябва да бъдат упражнявани, за да се усъвършенстват. Например, духовният дар на вярата не е просто чувство или настроение, тя е принцип на действие, който често се появява в Писанията заедно с глагола „упражнявам“². Точно както четенето и изучаването относно мускулите не е достатъчно, за да се развиват мускули, четенето

и изучаването относно вярата при липса на действия не е достатъчно за изграждане на вяра.

Когато бях на 16 години, най-големият ми брат, който тогава беше на 22, един ден се прибра вкъщи и сподели нещо със семейството. Той бе решил да се кръсти в Църквата на

Исус Христос на светиите от последните дни. Родителите ми го погледнаха със съмнение, а аз си спомням, че не разбирах напълно какво се случва. Около година по-късно той ни съобщи още по-изненадваща новина – той бе решил да служи като мисионер за Църквата, което означаваше, че нямаше да можем да го виждаме в продължение на две години. Родителите ми не бяха щастливи от тази новина, но аз забелязах в него една ясна решителност, което увеличи уважението ми към него и неговото решение.

Месеци по-късно, докато Айвън отслужваше мисия, имах възможност да планирам ваканция с някои от съучениците си. Искахме да отбележим дипломирането си, като прекараме няколко дни на плажа.

Написах писмо на моя брат-мисионер за моите планове през лятната ваканция. Той ми отговори, че градът, в който служи, е на път за избраното място за почивка. Реших, че ще е добре да се отбия и да се видим. Едва по-късно научих, че мисионерите не могат да бъдат посещавани от роднините си.

Подготвих всичко. Спомням си как седях в автобуса и си мислех за всички забавни неща, които ще направим с Айвън в този прекрасен слънчев ден. Щяхме да закусим, да си поговорим, да играем на пясъка, да се печем – щяхме да си прекараме страхотно!

Когато автобусът пристигна на автогарата, видях Айвън да стои до друг млад човек, и двамата с бели ризи и вратовръзки. Слязох от автобуса, прегърнахме се и той представи колегата си. Без да губя и минута време, споделих на брат си плановете ми за деня, без да знам, че Айвън беше планирал съвсем друго. Той ме погледна, усмихна се и каза: „Разбира се! Обаче, първо трябва да свършим няколко задачи. Ще дойдеш ли с нас?“ Съгласих се, мислейки, че ще имаме достатъчно време след това да се насладим на плажа.

В този ден, в продължение на повече от 10 часа, вървах по улиците на този град с брат ми и колегата му. Усмихвах се на хората цял ден. Поздравявах хора, които никога не бях виждал в живота си. Говорихме с всеки, чукахме на вратите на непознати и посетихме хора, на които брат ми и колегата му преподаваха.

По време на едно такова посещение брат ми и колегата му преподаваха за Исус Христос и плана за спасение. Изведнъж Айвън спря и ме погледна. За мое учудване, той учтиво ме помоли да споделя мнението си за това, което преподаваше. В сянката стана тихо и всички ме гледаха. С малко затруднение, накрая намерих думи и споделих чувствата си за Спасителя. Нямах представа дали това, което споделих, беше правилно или не. Брат ми не ме поправи, а точно обратното, той ми благодари че споделих своите мисли и чувства.

По време на тези часове заедно, брат ми и колегата му не прекараха и една минута в преподаване на урок специално за мен, но аз получих повече знание от всички предишни разговори с него. Станах свидетел как се променят лицата на хората, когато те получаваха духовна светлина в живота си. Видях как някои от тях намериха надежда в посланията и научих как да служа на другите и да забравя за себе си и за собствените си желания. Правех това, което Спасителят учи: „Ако някой иска да дойде след Мене, нека се отрече от себе си“³.

Докато мислех за това преживяване, осъзнах, че през този ден вярата ми се увеличи, защото моят брат ми даде възможността да я приложа в действие. Упражнявах своята вяра, докато четяхме от Писанията, търсехме хора, на които да преподаваме, споделяхме свидетелства, служихме и т.н. Не отидохме на плажа в този ден, но сърцето ми бе изпълнено със светлина от небесата. Не видях и една песъчинка, но почувствах как вярата ми расте като едно малко синапово зрънце⁴. Не прекарах деня си като турист, но преживях нещо чудесно и без да осъзнавам, бях мисионер – без дори да съм член на Църквата!

Възможности за укрепване на духовните мускули

Поради Възстановяването на Евангелието, ние можем да

разберем как нашият Небесен Отец ни помага да развиваме духовни дарове. По-вероятно е Той да ни дава възможности да развиваме тези дарове, отколкото просто да ни ги дава без духовни и физически усилия. Ако сме в хармония с Неговия Дух, ще се учим да откриваме тези възможности и тогава да действваме според тях.

Ако искаме да бъдем по-търпеливи, може да се наложи да прилагаме търпение, докато чакаме отговор. Ако искаме да изпитваме повече обич към ближните си, можем да я укрепваме, като сядаме до непознати хора по време на събранията. С вярата е същото – когато в ума ни има съмнения, за да продължим напред, ще трябва да имаме доверие в Господните обещания. По този начин ние упражняваме духовните мускули и ги развиваме като източници на сила в нашия живот.

В началото вероятно няма да е лесно, а може да стане и много трудно. Словата на Господ, дадени чрез пророка Мороний, важат и за нас днес: „И ако човеците дойдат при Мене, Аз ще им покажа тяхната слабост. Аз давам на човеците слабост, за да бъдат смирени; и Моята благодат е достатъчна за всички човеци, които се смиряват пред Мене; защото ако те се смирят пред Мене и повярват в Мене, тогава Аз ще сторя слабите им страни да станат силни“⁵.

Благодарен съм на брат ми, Айвън, който не просто сподели Евангелието с мен, но и косвено ме покани да живея според него и да осъзная слабостите си. Той ми помогна да приема поканата на Учителя: „Ела и Ме следвай“⁶ – да върша същото като Спасителя, да се стремя към същото като Спасителя и да обичам както Спасителят ни обича. Месеци по-късно, след моето мисионерско преживяване, реших да се кръстя и също да отслужам мисия.

Трябва да приемем поканата на президент Ръсел М. Нелсън и да идваме при Спасителя⁷ чрез откриване на духовните мускули, които имат нужда от повече духовна

активност, след което да започнем да ги използваме. Това е по-скоро бягане на дълги разстояния, маратон, отколкото спринт, така че да не забравяме тези малки, но постоянни духовни дейности, които ще укрепват тези важни духовни мускули. Ако искаме да развиваме вярата си, нека правим неща, които изискват вяра.

Давам свидетелство, че сме чеда на един любящ Небесен Отец. Неговият Син Исус Христос ни обича. Той е дошъл на този свят, за да ни покаже пътя и след това доброволно е отдал Своя живот, за да ни даде надежда. Спасителят ни кани да следваме Неговия свършен пример, да упражняваме вяра в Него и в Неговото Единение и да развиваме всички духовни дарове, с които сме благословени. Той е Пътят. Това е моето свидетелство, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. *Encyclopedia Britannica*, sv., "Human Muscle System," last modified Apr. 26, 2018, britannica.com/science/human-muscle-system.
2. Вж. например Алма 5:15, Алма 32:27, Алма 34:17, Мороний 7:25, Учение и завети 44:2.
3. Матей 16:24.
4. Вж. Лука 17:6.
5. Етер 12:27.
6. Лука 18:22.
7. Ръсел М. Нелсън, „Да работим с жар“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 118–119.

ОТ СТАРЕЙШИНА ГЕРИТ У. ГОНГ
От Кворума на дванадесетте апостоли

Добрият Пастир, Божият Агнец

*Исус Христос ни призовава със Своя глас
и в Своето име. Той ни търси и ни събира.
Учи ни как да служим с обич.*

Скъпи братя и сестри, случвало ли ви се е да не можете да заспите и да се опитвате да броите въображаеми овце? Докато рунтави овце прескачат ограда, виے броите: 1, 2, 3, ... 245, 246, ... 657, 658 ...¹

В моя случай броенето на овце не ме приспива. Боя се да не пропусна или изгубя някоя и това ме държи буден.

С момчето пастир, което става цар, заявяваме:

„Господ е Пастир мой; няма да остана в нужда.

На зелени пасбища ме успокоява; при тихи води ме завежда.

Освежава душата ми“².

През тези великденски празници си спомняме за Добрия Пастир, който е също така и Божият Агнец. Измежду всичките Му божествени наименования няма друго по-нежно или красноречиво. Научаваме много от начина, по който Спасителят говори за себе Си като за Добрия Пастир, както и от пророческите свидетелства за него като Божий Агнец. Тези роли и символи са силно допълващи се – кой по-добре може

да помага на всяко скъпоценно агне от Добрия Пастир и кой може да бъде нашият Добър Пастир, ако не Божият Агнец?

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син“ и Божият Единороден Син даде живота Си в подчинение на Своя Отец³. Исус свидетелства: „Аз съм добрият Пастир; добрият пастир дава живота си за овцете“⁴. Исус има силата да даде живота Си и силата да го вземе отново⁵. Заедно с Отца Си нашият Спасител ни благославя специално, както като наш Добър Пастир, така и като Божий Агнец.

Като наш Добър Пастир Исус Христос ни призовава със Своя глас и в Своето име. Той ни търси и ни събира. Учи ни как да служим с обич. Нека обмислим тези три теми, като започнем с това, че той ни призовава със Своя глас и в Своето име.

Първо, нашият Добър Пастир „вика своите овце по име. ... (Те) познават гласа му“⁶. И „Той ви призовава в Своето собствено име, което е името на Христа“⁷. Като се стремим с истинско намерение да

следваме Исус Христос, ни се дава вдъхновение да вършим добро, да обичаме Бог и да Му служим⁸. Като изучаваме, обмисляме и се молим, като редовно подновяваме причастните и храмовите завети и като каним всички да приемат Неговото Евангелие и обреди, ние се вслушваме в Неговия глас.

В днешно време президент Ръсел М. Нелсън ни съветва да наричаме възстановената Църква с името, разкрито от Исус Христос – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни⁹. Господ казва: „Всичко, което правите, ще го правите в *Мое име*; ето защо, вие ще наречете църквата на *Мое име*; и ще призовете Отца в *Моето име*, за да благослови църквата заради Мене“¹⁰. По целия свят, в нашите сърца и домове, можем да призоваваме Отца в името на Исус Христос. Благодарни сме

за тази така щедра благословия при нашето съсредоточено върху дома и подкрепяно от Църквата поклонение, изучаване на Евангелието и благотворни семейни дейности.

Второ, нашият Добър Пастир ни търси и събира в Неговото стадо. Той пита: „Кой от вас, ако има сто овце, и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесетте и деветте в пустинята и не отива след изгубената, *докато я намери*?“¹¹

Нашият Спасител протяга ръка и към едната, и към деветдесет и деветте, често по едно и също време. Докато служим, ние знаем къде са деветдесет и деветте, които са постоянни и непоклатими, въпреки че сме тръгнали да търсим едната, която се е отклонила. Нашият Господ ни търси и избавя „от всички места“¹², „от четирите краища на земята“¹³. Той ни събира чрез свят

завет и Своята единителна кръв¹⁴.

Нашият Спасител казва на новозаветните си ученици: „И други овце имам, които не са от тази кошара“¹⁵. На Американския континент възкресеният Господ свидетелства на заветните чедра на Лехий: „Вие сте Моите овце“¹⁶. А Исус казва, че предстои и други овце да чуят Неговия глас¹⁷. Каква благословия е Книгата на Мормон като още едно свидетелство за гласа на Исус Христос!

Исус Христос кани Църквата да приеме всички, които чуят гласа Му¹⁸ и спазват Неговите заповеди. Учението на Христос включва кръщение с вода и с огън и Светия Дух¹⁹. Нефи пита: „И сега, ако Агнецът Божий, Който е свят, се нуждае да бъде кръстен с вода, за да изпълни всяка праведност, о, тогава, колко повече ние, които не сме свети, се нуждаем да бъдем кръстени, да, тъкмо с вода“²⁰.

Днес нашият Спасител желае нашите действия и това, в което се превръщаме, да приканват другите хора да идват и да Го следват. Да идват и да намират любов, изцеление, свързаност и завет, принадлежащи на Него, включително в Божия свят храм, където свещени спасителни обреди могат да благославят всички поколения, като така се събира Израил от двете страни на завесата²¹.

Трето, като „Пастир Израилев“²², Исус Христос е пример за това как пастирите в Израил служат с любов. Когато нашият Господ пита дали Го обичаме, както пита Симон Петър, нашият Спасител умолява: „Пас(ете) агънцата Ми. ... Пас(ете) овцете Ми. ... Пас(ете) овцете Ми“²³. Господ обещава, че когато неговите пастири хранят Неговите агънца и овце, тези, които са в Неговото стадо, „няма да се плашат вече, нито ще треперят, нито ще загине няко(й)“²⁴.

Нашият Добър Пастир предупреждава, че пастирите в Израил не трябва да лежат бездейни²⁵, нито да погубват или разпръсват овцете²⁶, нито да се обръщат по своя си път, всеки за печалбата си²⁷. Божиите пастири трябва да укрепяват, изцеляват, превързват счупеното, да

довеждат отчуждените, да търсят изгубените²⁸.

Господ също така предупреждава за наемници, които „не (ги) е грижа за овцете“²⁹ и „лъжливи пророци, които идват при вас с овчи кожи, а отвътре са вълци-грабители“³⁰.

Нашият Добър Пастир се радва, когато упражняваме личната си свобода на избор целенасочено и с вяра. Хората в Неговото стадо гледат на нашия Спасител с благодарност за Неговата единителна жертва. Ние сключваме завет да Го следваме, не пасивно, сляпо или „като овце“, а да желаем с цялото си сърце и ум да обичаме Бог и своите близки, да носим тежестите един другиму и да се радваме един за друг. Както Христос изцяло е отдал волята Си на волята на Отца, така и ние благоговейно вземаме върху си Неговото име. Ние с радост се стремим да се присъединим към неговото дело по събирането и служението на всички Божии чедра.

Братя и сестри, Исус Христос е нашият съвършен Добър Пастир. Поради това, че Той е дал живота Си за нас и сега е славно възкресен, Исус Христос е и съвършеният Агнец Божий³¹.

Жертвеният Агнец Божий е бил предвещан от началото. Ангелът казва на Адам, че неговата жертва е „едно подобие на жертвата

на Единородния на Отца“, която ни приканва да се „покайва(ме) и призовава(ме) Бога в името на Сина, навек“³².

Татко Авраам, положил основите на заветни благословии за всички народи по земята, сам е изпитал какво означава да се предложи в жертва единороден син.

„Тогава Исаак продума на баща си Авраам: Татко! А той отвърна: Ето ме, синко. И рече Исаак: Ето огъня и дървата, а где е агнето...?“

А Авраам отговори: Синко, Бог ще си промисли агнето за всеизгаряне“³³.

Апостоли и пророци предричат и се радват на предопределената мисия на Агнеца Божий. Йоан в Стария свят и Нефи в Новия свят свидетелстват за „Божия Агнец“³⁴, „да, тъкмо Синът на Вечния Отец, ... Изкупителя на света“³⁵.

Авинадий свидетелства за единителната жертва на Исус Христос: „Всички ние се заблудихме както овце, отбихме се всеки в своя път; и Господ възложи на Него беззаконието на всички ни“³⁶. Алма нарича великата и последна жертва на Божия Син „нещо, което е по-важно от всички други“. Алма насърчава: „Да имате вяра в Агнеца Божий“, „елате и не се плашете“³⁷.

Една скъпа моя приятелка сподели как е придобила ценното си свидетелство за Единението на Исус Христос. Тя израснала с убеждението, че грехът винаги носи голямо наказание, понасяно само от нас. Тя умолявала Бог да разбере възможността за божествена прошка. Молила се да узнае как Исус Христос може да прощава на онези, които се покаяват, как милостта може да задоволи справедливостта.

Един ден получила отговор на молитвата си чрез едно повратно духовно преживяване. Един отчаян млад мъж хукнал да бяга от хранителен магазин, носейки две чанти с откраднатата храна. Той изтичал до една натоварена улица, бил гонен от управителя на магазина, който го хванал и започнал да крещи и да го бие. Вместо да осъди уплашения млад мъж като крадец, моята приятелка неочаквано се изпълнила със силно състрадание към него. Без страх или загриженост за собствената си безопасност, тя тръгнала направо към двамата каращи се мъже. Тя им казала: „Аз ще платя за храната. Моля пуснете го да си върви. Моля, позволете ми да платя храната“.

Подтиквана от Светия Дух и изпълнена с любов, която никога до този момент не била изпитвала, моята приятелка каза: „Аз просто исках да помогна и да спася младия

на Агнеца⁴⁴, да бъдем поканени на вечерята на Агнеца⁴⁵.

Като Пастир и Агнец Той призовава: Елате отново „до истинското знание ... за (вашия) Изкупител, ... (вашия) велик и истински пастир“⁴⁶. Той обещава, че „чрез благодатта (му) мож(ем) (да станем) свършени в Христа“⁴⁷.

През тези великденски празници, ние славим Него:

„Достоен е Агнецът!“⁴⁸

„Осанна на Бога и Агнеца!“⁴⁹

Свидетелствам за Него, нашият свършен Добър Пастир, свършеният Божий Агнец. Той ни призовава по име, в Своето име – тъкмо свящото име на Исус Христос, амин. ■

мъж“. Моята приятелка каза, че започнала да разбира Исус Христос и Неговото Единение – как и защо с чиста и свършена любов Исус Христос с жертвоготовност щял да стане неин Спасител и Изкупител и защо тя искала това от Него³⁸.

Нищо чудно, че пеем:

*Своите агънца мили,
търсейки Той ги прибра.
С радост спаси ги Той всички,
даде безмерна цена*³⁹.

Като Божий Агнец нашият Спасител знае, когато се чувстваме сами, принижени, несигурни или уплашени. В едно видение Нефи вижда силата на Агнеца Божий „(да слиза) върху светиите на църквата на Агнеца и върху заветния народ Господен“. Макар и „пръснат(и) по цялото лице на земята, ... те бяха въоръжени с праведност и със силата Божия във велика слава“⁴⁰.

Това обнадеждаващо и утешаващо обещание включва и нашето време.

Единствен член на Църквата ли сте във вашето семейство, училище, на работното ви място или във вашата общност? Вашият клон струва ли ви се понякога малък и изолиран? Преместили ли сте се на ново място, вероятно с непознат език или обичаи? Вероятно житейските

ви обстоятелства са се променили и сега сте изправени пред неща, които никога не сте считали за възможни? Нашият Спасител ни уверява, че независимо от това кои сме и какви са обстоятелствата ни, както казва Исая: „Той ще пасе стадото Си като овчар, ще събере агнетата с мишцата Си, ще ги носи в скута Си и ще води полека доещите“⁴¹.

Братя и сестри, нашият Добър Пастир ни призовава със Своя глас и в Своето име. Той търси, събира и идва при Своя народ. Чрез Своя жив пророк и всеки един от нас, Той кани всички да намерят мир, цел, изцеление и радост в пълнотата на Неговото възстановено Евангелие и на Неговата заветна пътека. Чрез примера Си Той учи пастирите на Израил да служат с Неговата любов.

Като Агнец Божий, божествената мисия на Исус е предопределена, като апостоли и пророци са се радвали за нея. Неговото Единение, безпределно и вечно, заема централно място в плана на щастие и целта на сътворението. Той ни уверява, че ни носи в сърцето Си.

Скъпи братя и сестри, нека всички желаем да бъдем „смирени последователи на Бога и на Агнеца“⁴², за да може един ден имената ни да бъдат записани в книгата на живота на Агнеца⁴³, да пеем песента

БЕЛЕЖКИ

1. Една популярна песен гласи:
*Когато се тревожа и не мога да спя,
броя благословии, а не овце.
И така заспивам, като броя благословиите си.*
(Irving Berlin, “Count Your Blessings Instead of Sheep” [1952])
2. Псалми 23:1–3.
3. Йоан 3:16.
4. Йоан 10:11.
5. Вж. Йоан 10:15, 17–18.
6. Йоан 10:3–4.
7. Алма 5:38, вж. също Алма 5:37, 39, 59–60.
8. Вж. Мороний 7:13, Учение и завети 8:2–3.
9. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Правилното име на Църквата“, *Лиакхона*, ноем. 2018 г., с. 87–89.
10. 3 Нефи 27:7, курсив добавен.
11. Лука 15:4, курсив добавен, вж. също Учение и завети 18:15.
12. Вж. Йезекиил 34:12, вж. също Йеремия 31:10, Йезекиил 34:6, 11–14, Михей 5:8, Матей 10:6, 15:24. Тези пророчества за разпръскване и пророчествата и обещанията за заветното събиране са постоянна тема на пророците, включително на президент Ръсел М. Нелсън.
13. 1 Нефи 22:25.
14. Вж. Евреите 13:20.
15. Йоан 10:16, вж. също 3 Нефи 15:21, 16:1, 3, Учение и завети 10:59–60.
16. 3 Нефи 15:24, вж. също 3 Нефи 15:17, 21.
17. Вж. 3 Нефи 16:1, 3, вж. също Учение и завети 10:59–60.
18. Вж. Мосия 26:21.
19. Вж. 2 Нефи 31:13–14, 21.
20. 2 Нефи 31:5, вж. също Алма 7:14.
21. Вж. Малахия 4:5–6, Йоан 15:9–13, Мосия 25:18, Еламан 11:21; вж. също Ръсел М. Нелсън, „Надежда на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; Ръсел М. Нелсън, „Събирането на разпръснатия Израил“, *Лиакхона*, ноем. 2006 г., с. 79–82.

22. Псалми 80:1.
23. Йоан 21:15–17, вж. също цялата глава.
24. Йеремиа 23:4.
25. Вж. Наум 3:18.
26. Вж. Йеремиа 23:1, 50:6, 44.
27. Вж. Исайя 56:11, Йезекиил 34:2–6.
28. Вж. Йезекиил 34:2–6.
29. Йоан 10:13.
30. 3 Нефи 14:15, вж. също Матей 7:15, Алма 5:60.
31. Вж. 2 Нефи 9:10–12. Като побеждава физическата смърт и духовното разделение, Агнецът Божий прави възможно събирането на всички, през времето и вечността, затова има един Пастир.
32. Моисей 5:7–8.
33. Битие 22:7–8, вж. също Яков 4:5.
34. Йоан 1:29, 1 Нефи 11:21.
35. 1 Нефи 11:21, 27.
36. Мосия 14:6, вж. също Исайя 53:6.
37. Алма 7:7, 14–15.
38. Разговор с Понтип „Типи“ Койл, фев. 2019 г., използвано с позволение.
39. „В стадото на Бог Пастиря“, *Химни*, № 140. Други химни, в които се пее за нашия Пастир и Неговите овце, са: “The Lord My Pasture Will Prepare,” *Hymns*, no. 109:
*Господ ще подготви моето пасище
и ще ме храни със загрижеността на
пастир.*
*Присъствието Му ще задоволи нуждите ми
и Той ще ме пази с бдителен поглед.
Ще бъде с мен през дневните ми разходки
и ще ме пази в тихите ми нощни часове.*
„Боже, дай ми благослов“, *Химни*, № 177:
*Твоите агънца ще търся –
да не скитат в самота.
Ти пастир да съм учи ме,
в пътя да ги поведеш.*
„На Бога синове, свещеници, вървете“, *Химни*, № 197.
*Във славните последни дни
събран ще бъде Израил.
В Сион събрани ще славим Агнеца свят.
Разпръснати овце, елате при Пастира.*
40. 1 Нефи 14:14, вж. също 1 Нефи 13:35, 37:
„Ясни и ценни (писания ще)... излязат
наяве... чрез дара и силата на Агнеца.
... Ако усто(им) до края, ... ще бъд(ем)
възвисени в последния ден и ще бъд(ем)
спасени във вечното царство на Агнеца“.
41. Исайя 40:11.
42. Еламан 6:5.
43. Вж. Откровението 21:27.
44. Вж. Откровението 15:3, Учение и завети 133:56.
45. Вж. Откровението 19:9, Учение и завети 58:11; вж. също Откровението 7:17:
„Защото Агнецът... ще им бъде пастир
и ще ги изведе през извори с течащи
води; и Бог ще обърше всяка сълза от
очите им“, Откровението 22:1: „Река(та)
с вода на живот, бистра като кристал,
която извираше от престола на Бога и
на Агнеца“.
46. Еламан 15:13.
47. Вж. Мороний 10:32–33.
48. Откровението 5:12.
49. Учение и завети 109:79.

ОТ СТАРЕЙШИНА ДЕЙВИД А. БЕДНАР
От Кворума на дванадесетте апостоли

Подготвени да се сдобияте с всяко нужно нещо

*Дават ни се благословии, когато се стремим
да изпълняваме личната си отговорност
да изучаваме и обичаме възстановеното
Евангелие на Исус Христос.*

Програмите и дейностите на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни стават все по-съсредоточени върху дома и подкрепени от Църквата, което се вижда от поредицата промени, обявени на последните общи конференции. Президент Ръсел М. Нелсън ни напътства: „Предстои още много. ...

Пийте си витамините. Почивайте си. Ще бъде вълнуващо“¹.

Моля се за помощта на Светия Дух, докато разглеждаме заедно някои основни следствия от тези продължаващи промени във възстановената Църква на Господ.

Съсредоточено върху дома и подкрепяно от събранията изучаване на Евангелието

Старейшина Крейг К. Кристенсън беше наскоро мой спътник на конференция за свещенически ръководители и използва два прости въпроса, за да поясни принципа на съсредоточаване върху дома и подкрепяне от Църквата. Той предлага, вместо да се прибираме у дома след църковните събрания в неделя и да питаме: „Какво научихте днес за Спасителя и Неговото Евангелие в Църквата?“, трябва да питаме на църковните събрания: „Какво

научихте за Спасителя и Неговото Евангелие тази седмица у дома?⁶ Правилното освещаване на Господния ден, новата учебна програма и промененият график на събранията ни помагат да изучаваме Евангелието както в домовете си, така и в Църквата.

Всеки член на Църквата на Исус Христос на Светиите от последните дни носи лична отговорност да изучава Господните учения, да живее според тях и да получава чрез съответната власт обредите за спасение и възвисяване. Не трябва да очакваме Църквата като организация да ни учи или да ни казва всичко, което е нужно да знаем и правим, за да ставаме отдадени ученици и да устояваме смело до края². По-скоро, наша лична отговорност е да учим това, което е нужно да научим, да живеем както знаем, че трябва да живеем, и да ставаме такива, каквито Учителят желае да ставаме. А нашите домове са основното място за изучаване, прилагане на практика и усъвършенстване.

Като дете Джозеф Смит научава за Бог от своето семейство. Неговите усилия да открие Божията воля за себе си карат Джозеф да търси

истината сред много различни християнски деноминации, да изследва внимателно Писанията и да се моли искрено на Бог. Когато младият Джозеф Смит се връща в дома си от Свещената горичка веднага след явяването на Бог Отец и Бог Син, той говори първо с майка си. И докато е облегнат на камината, майка му го пита какво му има. Джозеф отговаря: „Няма ми нищо, всичко е наред, добре съм“. След това казва на майка си: „За себе си научих“³. Преживяването на Джозеф осигурява ярък модел за учене, на който всеки от нас трябва да подражава. Ние също трябва да научаваме за себе си.

Основната цел на плана на Небесния Отец за Неговите чеда е те да стават по-подобни на Него. Съобразно това Той ни дава важни възможности за израстване и напредък. Нашата отдаденост да изучаваме и живеем според истината е все по-важна в един свят, който е „в размирици“⁴ и става все по-объркан и нечестив. Не можем просто да посещаваме събрания в Църквата и да участваме в програми, и така да получим пълното духовно наставление и защита, които ще ни позволят „да противостои(м) в злия ден“⁵.

„Родителите имат свещения дълг да отглеждат децата си в любов и праведност“⁶. Вдъхновени църковни ръководители, учители и дейности помагат на членове и семейства в усилията им да израстват духовно. И макар всички да се нуждаем от помощ, за да продължаваме напред по заветната пътека, основната отговорност за развиване на духовна сила и издръжливост е на всеки един от нас.

Спомнете си как Нефи, синът на пророка Лехий, желае да види, чуе и научи за себе си чрез силата на Светия Дух нещата, които баща му е узнал във видението за дървото на живота. Нефи истински се нуждае и бива благословен в младостта си от примера и ученията на неговите „добри родители“⁷. Все пак, точно като Джозеф Смит, той копнее да научи за себе си.

Ако всичко, което вие или аз знаем за Исус Христос и Неговото възстановено Евангелие, е това, което другите са ни научили или казали, основата на нашето свидетелство за Него и Неговото славно дело в последните дни е съградена върху пясък⁸. Ние не можем изцяло да разчитаме на евангелска светлина

и знанията на други хора – дори хората, които обичаме и на които имаме доверие.

Показателно е, че пророкът Джозеф Смит учи как всеки светия от последните дни трябва да разбере за себе си „плановите и целите на Бог за това да дойдем на света“⁹.

„Ако бихме могли да прочетем и разберем всичко, написано от времето на Адам относно връзката на човека с Бог и ангелите в едно бъдещо състояние, бихме знаели твърде малко за нея. Това да четем изживяванията на други хора или откровението, дадено на тях, никога не може да ни даде изчерпателен поглед на нашето състояние и истинската ни връзка с Бог. Знанието на тези неща може да бъде придобито само с опит, чрез получаване на Божиите обреди, установени за тази цел“¹⁰.

Постигането на тази велика духовна цел за отделни членове и семейства е една от основните причини програмите и дейностите на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни да стават по-съсредоточени върху дома и подкрепени от Църквата точно през този етап от диспенсацията на пълнотата на времената.

Резултати от съсредоточеното върху дома и подкрепяното от събранията изучаване

Позволете ми да обобща няколко основни резултата от изучаването на Евангелието, когато то става все по-съсредоточено върху дома и подкрепено от Църквата.

Основният център за обучение на мисионери е в домовете ни, а второстепенните центрове за обучение на мисионери се намират в Прово, Манила, Мексико Сити и на други места. Нашите най-поучителни уроци в Неделното училище трябва да бъдат личното ни и семейно изучаване у дома, а полезните, но второстепенни уроци на Неделното училище се провеждат в сградите ни за събрания.

Центровете за семейна история вече са в нашите домове.

Допълнителна подкрепа за нашите проучвания на семейната ни история се осигурява също в сградите ни за събрания.

В нашите домове се получават важни уроци за подготовка за храма, а значими, но второстепенни уроци за подготовка за храма могат също да се провеждат периодично в сградите ни за събрания.

Да направим домове ни светилища, където можем да „заста(ваме) на свети места“¹¹, е жизненоважно в тези последни дни. И както съсредоточеното върху дома и подкрепяно от Църквата изучаване е важно за нашата духовна сила и защита днес, то ще бъде още по-важно в бъдеще.

Съсредоточеното върху дома и подкрепяното от събранията изучаване и подготовка за храма

Моля обмислете как принципът на „съсредоточеност върху дома и подкрепа от Църквата“ се отнася за нашата лична подготовка и достойнство за получаване на свещени обреди и завети в Господният дом.

Всъщност, подготовката за храма е най-ползотворна в домовете ни. Но много членове на Църквата не са сигурни какво е уместно и какво не е уместно да се казва относно преживяванията в храма, когато са извън него.

Президент Езра Тафт Бенсън описва защо съществува тази несигурност:

„Храмът е свещено място и обредите в храма са от свещено естество. Поради неговата святост, ние понякога не желаем да кажем нищо за храма на нашите деца и внуци.

В последствие, много от тях не развиват истинско желание да посещават храма или когато отиват, те го правят без много предварителна информация, която да ги подготви за задълженията, които поемат и заветите, които сключват.

Вярвам, че правилното разбиране неизмерно ще помогне за подготовката на нашите младежи за храма ... (и) ще създаде в тях желание да търсят свещеническите си благословии, също като Авраам“¹².

Две основни насоки могат да ни помагат да постигнем правилното разбиране, върху което президент Бенсън акцентира.

Насока номер 1. *Тъй като обичаме Господ, винаги трябва да говорим за Неговия свят дом с благоговение. Не бива да разкриваме или описваме специалните символи, свързани със заветите, които получаваме при свещените храмови церемонии. Нито трябва да обсъждаме свещената информация, която конкретно обещаваме в храма да не разкриваме.*

Насока номер 2. *Храмът е домът Господен. Всичко в храма ни насочва към нашия Спасител Исус Христос. Можем да обсъждаме основните цели, ученията и принципите, свързани с храмовите обреди и завети.*

Президент Хауърд У. Хънтър съветва: „Нека споделяме с нашите деца духовните чувства, които изпитваме в храма. И нека ги учим пооткрито и охотно на нещата, които можем по подходящ начин да кажем за целите на Господния дом“¹³.

През поколенията от пророка Джозеф Смит до президент Ръсел М. Нелсън доктриналните цели на храмовите обреди и завети подробно са били преподавани от църковните ръководители¹⁴. Съществува богат запас от източници в печатен, аудио, видео и друг формат, които ни помагат да учим за първоначалните обреди, надаряванията, браковете и другите запечатващи обреди¹⁵. Също така е налична информация как да следваме Спасителя чрез приемане и почитане на заветите за спазване на закона за подчинението, закона за жертвата, закона на Евангелието, закона за целомъдрието и закона за посвещаването¹⁶. Всички членове на Църквата трябва да се запознаят с чудесните материали, достъпни на temples.ChurchofJesusChrist.org.

Президент Ръсел М. Нелсън акцентира върху жизненоважния баланс между свещения характер на храмовите церемонии и публикуваната от Църквата ценна информация за храмовете, която е точна,

Да, вие можете да прилагате това! Обещавам, че вдъхващи сила благословии ще ви се дават и ще се проявяват в живота ви. Врати ще се отварят. Светлината ще блести. Вашите способности ще се увеличават, за да можете да постоянствате в усърдие и търпение.

С радост свидетелствам, че ни се дават допълнителни благословии, когато се стремим да изпълняваме личната си отговорност да изучаваме и обичаме възстановеното Евангелие на Исус Христос. Ние наистина можем да се „подготвяме) да се сдобие(м) с всяко нужно нещо“²⁰. Това обещавам и за това свидетелствам в свято то име на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, цитиран в “Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry,” Newsroom, Oct. 30, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Вж. Учение и завети 121:29.
3. Джозеф Смит – История 1:20.
4. Учение и завети 45:26.
5. Ефесяните 6:13.
6. „Семейството: прокламация към света“, Лиакхона, май 2017 г., с. 145.
7. 1 Нефи 1:1.
8. Вж. Матей 7:24–27; 3 Нефи 14:24–27, 18:13.
9. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2008 г., с. 225.
10. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, с. 447, курсив добавен.
11. Учение и завети 101:22.
12. Учения на президентите на Църквата: Езра Тафт Бенсън, 2014 г., с. 190; курсив добавен; вж. също Ezra Taft Benson, “What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple,” Ensign, Aug. 1985, 8.
13. Учения на президентите на Църквата: Хауърд У. Хънтър, 2015 г., с. 195.
14. Например, вж. James E. Talmage, *The House of the Lord* (1912), 99–101.
15. Вж. James E. Talmage, *The House of the Lord*, 89–109; Ръсел М. Нелсън, „Лична подготовка за храмовите благословии“, Лиакхона, юли 2001 г., с. 37–39; Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), 153–55.
16. Вж. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 121; James E. Talmage, *The House of the Lord*, 100; *Подготовка за посещение на светия храм*, (книжка, 2002 г.).
17. Ръсел М. Нелсън, „Подгответе се за благословиите на храма“, Лиакхона, окт. 2010 г., с. 47.
18. Например, гледайте видео-обиколката на храма Рим Италия или изучавайте пророчески учения за храмовете (вж. temples.ChurchofJesusChrist.org).
19. Вж. Учение и завети 19:23.
20. Учение и завети 109:15.

подходяща и публично достъпна. Той обяснява: „Препоръчвам членовете... да прочетат информацията в Ръководството към Писанията, отнасяща се до храма, като например темите „Помазвам“, „Завет“, „Жертва“ и „Храм, дом на Господа“. Човек може също да прочете Изход, глави 26–29 и Левит, глава 8. Старият завет, както и книгите на Моисей и Авраам в Скъпоценен бисер също подчертават древността на храмовата работа и вечната природа на нейните обреди“¹⁷.

Представете си, че синът ви или дъщеря ви попитат: „В училище ми казаха, че в храма се носят странни дрехи. Вярно ли е това?“ Кратък видеоклип със заглавие „Sacred Temple Clothing“ („Свещеното храмово облекло“) е достъпен на temples.ChurchofJesusChrist.org. Това чудесно видео обяснява как от древни времена мъже и жени използват свещена музика, различни форми на молитва, символично религиозно облекло, жестове и ритуали, за да изразяват най-скромените си чувства на отдаденост към Бог. По този начин Църквата подкрепя съсредоточената върху дома подготовка за славните

благословии на храма чрез основни инструкции и забележителни източници като това видео. Много полезна информация е на ваше разположение¹⁸.

Докато се стремим да вървим в кротостта на Господния Дух¹⁹, ще бъдем благославяни да разбираме и постигаме в домовете си необходимия баланс между подходящото и неподходящото за обсъждане относно свещените храмови обреди и завети.

Обещание и свидетелство

Подозирам, че някои от вас може би се чудят дали вашето изучаване на Евангелието наистина може да е съсредоточено върху дома и да се подкрепя от Църквата. Може би вие сте единственият член на Църквата в своя дом, нямате подкрепата на своя брачен партньор, или сте самотен родител, или живеете сам като несемеен или разведен светия от последните дни и може да имате въпроси как тези принципи могат да се прилагат във вашия случай. Може да сте съпруг и съпруга, които се поглеждат и се питат един друг: „Можем ли да прилагаме това?“

ОТ СТАРЕЙШИНА КАЙЛ С. МАККЕЙ
От Седемдесетте

Незабавната Божия добрина

Дори и в моментите, когато очакваме търпеливо Господ, получаваме определени благословии веднага.

Преди няколко години нашият петгодишен син дойде и ми каза: „Татко, научих нещо. Научих, че това, което ти мислиш, че е *скоро*, за мен е след много дълго време“.

Когато Господ или Неговите служители казват неща като „не след много дни“ или „не е толкова далечно времето“, това буквално означава цял човешки живот или по-дълго¹. Неговото време и често избираният от Него момент за действие се различават от нашите. Търпението е от решаващо значение. Без търпение не можем да се развиваме и не можем да проявяваме вярата в Бог, която води към живот и спасение. Моето послание днес е свързано с това, че дори и в моментите, когато очакваме търпеливо Господ, получаваме определени благословии веднага.

Когато Алма и неговият народ били заловени от ламанитите, те се молили за спасение. Те не били спасени веднага, но докато търпеливо очаквали избавление, Господ показвал Своята добрина с някои незабавни благословии. Той незабавно смекчил сърцата на ламанитите,

така че да не ги убият. Също укрепил народа на Алма и облекчил техните тегоби². Когато най-накрая били спасени, те отишли в Зарахемла, където разказали своите преживявания на учудени слушатели. Хората от народа на Зарахемла се удивили „и..., мислейки за *пряката Божия добрина* и силата Му при избавлението на Алма и братята му от... робството, те издигна(ли) гласовете си и възда(ли) благодарности на Бога“³.

Незабавната добрина на Бог идва до всички, които Го призовават с

истинска цел и цялостно намерение на сърцето. Това включва тези, които се молят от искрено отчаяние, когато освобождението изглежда толкова далеч и страданието е продължително, и дори се усилва.

Така било и за младия пророк, който страдал почти до смърт във влагата и студа преди да каже през сълзи: „О, Боже, къде си Ти? ... Докога ще се възпира Твоята ръка...? Да, о, Господи, докога...?“⁴ В отговор Господ не избавил веднага Джозеф, но незабавно го дарил с мир⁵.

Господ незабавно му дал също и надежда за избавление⁶. Без значение какво, без значение къде, в Христос и чрез Христос „ни озарява светлата надежда, че спасението предстои“⁷. Непосредствено пред нас.

Освен това Той обещава: „Моята *благост* няма да се оттегли от теб“⁸.

А най-незабавна е Божията любов. С Павел аз свидетелствам, че нищо не може „да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христос Исус“⁹. Въпреки че нашите грехове могат да ни отделят от Неговия Дух за определено време, те не могат да ни отделят от постоянството и близостта на Неговата божествена бащина любов.

Това са някои от начините и средствата, чрез които „Той (ни) благославя незабавно“¹⁰. Сега, за да покажа как тези принципи са свързани, ще споделя с вас преживяванията на двама души, чийто живот е свидетелство за незабавната Божия добрина.

От както била тийнейджър, Емили злоупотребявала с наркотици. Опитването довело до навик, а навикът се превърнал в пристрастяване, от което страдала с години, въпреки редките периоди на подобрение. Емили старателно криела своя проблем, особено след като станала съпруга и майка.

Събитието, което трябвало да доведе до освобождаване от пристрастяването, не помогнало. Емили се подложила на рутинен медицински преглед, но веднага и без предупреждение била откарана за лечение в специализирана клиника. Тя започнала да изпада в паника, като мислела, че ще бъде отделена от децата си, съпруга си, дома си.

През нощта, сама в студена и тъмна стая, Емили се свила в леглото и плакала силно. Способността ѝ да разсъждава намалявала, докато накрая, борейки се с безпокойството, страха и потискащия мрак в стаята и в душата си, Емили наистина мислела, че ще умре в онази нощ. Сама.

В тази депресираща ситуация, Емили някак събрала сили да слезе от леглото и да коленичи. Без всякакво позърство, което понякога изпълвало някои от предходните ѝ молитви, Емили изляла душата си пред Господ, като отчаяно умолявала: „Мили Боже, нуждая се от Теб. Помогни ми, моля Те. Не искам да съм сама. Моля Те, помогни ми да издържа през тази нощ“.

И незабавно, както направил с апостол Петър, Исус дал утеха на душата ѝ по време на това трудно изпитание¹¹. Емили била изпълнена с чувство на удивително спокойствие, смелост, увереност и любов. Стаята вече не била студена, тя знаела, че не е сама и за първи път, откакто била на 14 години, Емили знаела, че всичко ще бъде наред. Когато Емили „се събуди(ла) в Бога“¹², тя заспала спокойно. И така, ние виждаме, че „ако... се покаете и не вкоравявате сърцата си, за вас ще се осъществи незабавно великият план на изкуплението“¹³.

Изцелението на Емили и окончателното освобождение отнели дълго

време – месеци на лечение, обучение и консултации, по време на които тя била подкрепяна и понякога носена от Неговата добрина. И тази добрина продължила да я подкрепя, когато тя влязла в храма със съпруга си и децата си, за да бъдат запечатани завинаги. Както хората от Зарахемла, Емили сега отдава благодарности, докато размишлява за незабавната добрина на Бог и Неговата сила при преодоляването на нейната зависимост.

Сега искам да споделя историята на още един смел вярващ човек. На 27 декември 2013 г. Алисия Щрьодер радостно посрещнала скъпите си приятели Шон и Шарла Чилкот, които неочаквано се появили пред дома ѝ. Шон, който също бил епископ на Алисия, подал телефона си и заявил: „Алисия, обичаме те. Трябва да говориш с човека на телефона“.

На телефона бил съпругът на Алисия, Марио. Той бил в отдалечен район с няколко от техните деца на дългоочаквано пътуване с моторни шейни. Била се случила ужасна злополука. Марио бил сериозно ранен, а техният 10-годишен син Кейлъб бил починал. Когато Марио през сълзи съобщил на Алисия за смъртта на Кейлъб, тя изпаднала в шок и ужас, които малцина от нас някога ще почувстват. Паднала на земята. Парализирана от голямата мъка, Алисия не можела нито да се движи, нито да говори.

Епископ и сестра Чилкот бързо я вдигнали и я придържали. За известно време те плакали и дълбоко скърбяли. Тогава епископ Чилкот предложил да даде благословия на Алисия.

Онова, което се случило след това е непонятно, ако нямаме известно разбиране за Единението на Исус Христос и незабавната Божия добрина. Епископ Чилкот внимателно положил ръцете си на главата на Алисия и с треперещ глас започнал да говори. Алисия чула две неща, които като че ли били изречени от Самия Господ. Тя първо чула името си – Алисия Сюън Щрьодер. След това чула епископа да призовава властта на Всемогъщия Бог. В този миг – при самото изговаряне на името ѝ и Божията сила – Алисия изпитала неописуем мир, любов, утеха и някак си *радост*. И тези чувства останали с нея.

Сега, разбира се, Алисия, Марио и тяхното семейство все още скърбят за загубата на Кейлъб. *Трудно е!* Всеки път, когато говоря с Алисия, очите ѝ се изпълват със сълзи, когато тя казва колко много обича своето малко момче и колко ѝ липсва. Очите ѝ продължават да се насълзават, когато разказва как Великият Избавител я е подкрепял през всеки момент на нейното изпитание, започвайки с Неговата незабавна добрина по време на онзи момент на най-голямото отчаяние

и продължавайки сега със светла надежда за милата среща, която предстои „не след много дни“.

Осъзнавам, че понякога преживяванията в живота създават объркване и трудности, които могат да направят трудно да получаваме, разпознаваме или запазваме онова облекчение, дадено на Емили и Алисия. Преживявал съм подобни моменти. Свидетелствам, че през такива времена, самото ни оцеляване е една нежна и мощна проява на незабавната Божия добрина. Помнете, че древният Израил накрая бил изведен „от същия този Бог, който ги бе (пазил)“¹⁴ ежедневно.

Давам свидетелство, че Исус Христос е Великият Избавител и в Негово име обещавам, че като Го търсите с искрена цел и цялостно намерение на сърцето, Той ще ви избавя от всичко, което заплашва да унищожи живота ви или намали радостта ви. Това избавление може да отнеме повече време, отколкото бихте искали – може би цял човешки живот или по-дълго. Така че, за да ви дам утеха, смелост и надежда, които да ви поддържат и укрепват до деня на окончателното освобождение, аз ви поздравявам и ви свидетелствам за *незабавната Божия добрина*, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. например Алма 7:7, Алма 9:26, Учение и Завети 88:87.
2. Вж. Мосия 23:28–29, 24:14–15.
3. Мосия 25:10, курсив добавен.
4. Учение и Завети 121:1–3.
5. Вж. Учение и завети 121:7.
6. Вж. Алма 58:11: „Да, и стана така, че Господ, нашият Бог ни посети с увереност, че ще ни избави; да, ... и ни накара да се надяваме на Него за нашето избавление“. Вж. също Учение и завети 121:7–8.
7. „За пророка ни славим Те, Боже“, *Химни*, № 12.
8. Исайя 54:10, курсив добавен.
9. Римляните 8:39.
10. Мосия 2:24.
11. Вж. Матей 14:31.
12. Алма 5:7.
13. Алма 34:31.
14. 1 Нефи 5:15.

ОТ СТАРЕЙШИНА РОНАЛД А. РАСБАНД
От Кворума на дванадесетте апостоли

Да си построим крепост на духовност и защита

Като живеем според Евангелието на Исус Христос, като се уповаваме на Единението на Спасителя и продължаваме напред с вяра, ние биваме укрепвани срещу противника.

Мои скъпи братя и сестри, с приближаването на края на тази конференция, аз отправям благодарности към нашия Отец в небесата за напътствията, истините и откровенията, споделени от амвона през изминалите два дни. Бяхме поучавани от Божиите служители, призвани да оповестяват светите Му слова. Господ ни напомня в откровение от последните дни: „Дали чрез Моя

собствен глас или чрез гласа на служителите Ми, все едно“¹.

Като гледам тази огромна конгрегация от светии и си представям членовете по целия свят, които гледат конференцията, се сещам за събирането в Книгата на Мормон, при което Исус Христос се явява на нефитите, след като бива разпънат. Той ги учи на Евангелието и ги насърчава: „Върнете се по домовете си

и обмислете нещата, които ви казах, и помолете се на Отца в Моето име, за да можете да разберете”².

„Върнете се по домовете си и обмислете нещата“ – това е следващата стъпка, която трябва да предприемем, за да приемем присърце словата на пророците и църковните ръководители, изречени в тази свещена обстановка. Съсредоточените върху Христос домове са крепости на Божието царство на земята във време, когато, както е пророкувано: „(дяволът) ще вилнее в сърцата на чедата човешки и ще ги подтиква към гняв срещу това, което е добро“³.

От историята знаем, че хората са строили крепости, за да се пазят от врага. Често, тези крепости включвали охранителна кула, от която пазачи – подобно на пророците – предупреждавали за застрашителни атаки и настъпващ враг.

По времето на пионерите моят прапрадядо Томас Расбанд и семейството му били сред първите заселници на долината Хибър, разположена сред красивите планини Уасач в Юта.

През 1859 г. Томас помага в построяването на форта Хибър, който имал за цел да ги защитава. Той представлявал обикновена постройка от тополови трупи, разположени една до друга, сформиращи стена на форта. Във вътрешността на

форта били построени дървени къщички, които използвали всеобщата стена. Постройката предоставяла сигурност и безопасност за семействата от пионери, които се заселили там и и се покланяли на Господ.

Така е и с нас. Нашите домове са крепости срещу злините на света. В домовете си ние се доближаваме до Христос, като се учим да изпълняваме заповедите Му, като изучаваме Писанията и се молим заедно, и като си помагаме взаимно да не се отклоняваме от заветната пътека. Новият фокус върху личното и семейно изучаване по програмата *Следвайте Ме, елате с Мен* има за цел да „задълбочава обръщането ни във вярата и да ни помага да ставаме по-подобни на Исус Христос“⁴. Като правим това, ние ще се превръщаме в това, което Павел нарича „нов(и) създани(я)“⁵, със сърца и души в унисон с Бога. Нуждаем се от силата да противостоям на атаките на противника и да ги отклоняваме.

Като водим посветен на Исус Христос живот, в резултат на вярата ни в Него, ние ще чувстваме спокойствието от присъствието на Светия Дух, Който ни води към истината, вдъхновява ни да живеем достойно за Господните благословии и да свидетелстваме, че Бог е жив и ни

обича. И всичко това ще се случва в крепостта на нашите собствени домове. Но помнете, че силата на нашите домове се простира в рамките на духовната сила на всеки един от нас измежду тези стени.

Президент Ръсел М. Нелсън учи: „В идните дни ще бъде невъзможно да оцелеем духовно без постоянното влияние на Светия Дух, което да ни направлява, насочва и утешава“⁶. Като жив пророк на Господ, гледач и откровител в наши дни, стражът в кулата на нашата крепост, Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, той вижда настъпващия враг.

Братя и сестри, ние воюваме със Сатана за човешките души. Фронтите линии са били определени в доземния ни живот. Сатана и една трета от чедата на Небесния Отец се отрекли от обещанията Му за възвисяване. Оттогава насетне, поддръжниците на противника се борят срещу верните, които избират плана на Отца.

Сатана знае, че дните му са преброени и че времето му изтича. Колкото изобретателен и хитър да е той, няма да победи. Обаче, водената от него битка за всяка една от нашите души бушува.

За да бъдем защитени, ние трябва да си построим крепост на духовност и защита за душите ни, крепост, която да не бъде превзета от злото.

Сатана е лукава змия, промъкваща се в умовете и сърцата ни, когато сме небрежни, изпитваме разочарование или сме изгубили надежда. Той ни подмамва с ласкателства, обещания за леснота или удобство, или с краткотрайно удоволствие, когато сме тъжни. Той оневинява гордостта, грубостта, нечестността, неудовлетвореността и неморалността, като след време може да станем „безчувствени“⁷. Духът може да ни напусне. „И тъй дяволът мамии душите им и ги отвежда внимателно надолу в пъкъл“⁸.

От друга страна, често чувстваме силно Духа, докато пеем във възхвала на Бог с думи като:

*Бог е нашата силна крепост,
кула на сила, която няма никога да
падне.*

*Бог е наш могъщ защитник,
тържествуващ над злините в света⁹.*

Когато си изграждаме крепост на духовна сила, ние можем да избягваме ударите на противника, да му обръщаме гръб и да чувстваме мира на Духа. Ние можем да следваме примера на нашия Господ и Спасител, Който, когато бива изкушаван в пустинята, заявява: „Махни се Сатана“¹⁰. Всеки от нас чрез житейски опит трябва да се научи как да постъпва така.

Подобна праведна цел е описана много добре в Книгата на Мормон, когато капитан Мороний подготвя нефитите да посрещнат атаките на измамния, жаден за кръв и власт Амаликия. Мороний построява крепост, с която да защити нефитите „за да могат те да живеят за Господа, техния Бог и да могат да запазят онова, което техните врагове наричаха дело на християните“¹¹. Мороний е „непоколебим във вярата на Христа“¹² и е верен „в спазването на заповедите Божи... и в противопоставяне на беззаконието“¹³.

Когато ламанитите идват да се сражават срещу нефитите, те са удивени от тяхната подготовка и претърпяват поражение. Нефитите благодарят на „Господа техния Бог

заради Неговата несравнима сила в избавлението от ръцете на враговете им“¹⁴. Те изградили външна крепост за защита, но и вътрешно укрепили вратата си в Господ Исус Христос – дълбоко в душите си.

Кои са някои от начините, по които можем да укрепваме себе си за трудните моменти, така че да бъдем „оръдия в ръцете Божи за осъществяването на това велико дело“?¹⁵ Нека се обърнем към Писанията.

Трябва да проявяваме послушание. Господ заповядва на Татко Лехий да изпрати обратно синовете си в Йерусалим, за да „потърс(ят) летописите и да ги донес(ат) тука в пустошта“¹⁶. Лехий не умува, не се чуди защо или как. Нито пък Нефи, който отговаря: „Аз ще отида и ще сторя нещата, които Господ е заповядал“¹⁷.

Ние действаме ли с безусловното послушание на Нефи? Или сме по-склонни да поставяме под въпрос Божиите заповеди подобно на братята на Нефи, чиято липса на вяра в крайна сметка ги отвръща от Господ? Послушание, упражнявано със „святост на сърцето“¹⁸ е това, което Господ иска от нас.

Трябва да се уповаваме на Господ, Който казва на Исус Навин, докато се подготвя да отведе израилтяните

до обетованата земя: „Бъди силен и смел; да не се плашиш и да не се страхуваш; защото Господ, твоят Бог, е с тебе, където и да идеш“¹⁹. Исус Навин се уповава на тези думи и съветва народа си: „Осветете се, защото утре Господ ще извърши сред вас чудни дела“²⁰. Господ разделя водите на река Йордан, а продължилото 40 години странстване на израилтяните приключва.

Трябва да защитаваме истината така, както прави пророк Авинадий в Книгата на Мормон. Когато е арестуван и доведен пред цар Ной и нечестивите му свещеници, Авинадий учи на десетте заповеди и проповядва по въздействащ начин, че Христос ще „слезе сред чедата човешки и ще изкупи Своя народ“²¹. След това, с дълбока вяра той заявява: „О, Боже, приеми душата ми“²² и „изстрадв(а) смърт от огън“²³.

Трябва да сключваме и подновяваме заветите си, като вземаме от причастието и като служим в храма. Причастието заема централно място в поклонението ни в неделя, когато ни се дава обещанието „винаги да има(ме) Неговия Дух да бъде с (нас)“²⁴. С помощта на този свят обред ние обещаваме да вземаме върху си името на Исус Христос, да Го следваме и да изпълняваме подобно

на Него отговорностите си в това божествено дело. В храма можем да „остав(яме) настрана нещата от този свят“²⁵ и да чувстваме Господното присъствие и Неговия несравним мир. Можем да се съсредоточаваме върху нашите предци, семейство и вечен живот в присъствието на Отца. Не е чудно, че наскоро, докато е в Рим, президент Нелсън казва: „Доброто, което ще се осъществи чрез този храм, е неизмеримо“²⁶.

Трябва да сме честни във всички наши дела. Трябва да развиваме дух на проникновение и дисциплина, така че да не ни се налага непрекъснато да решаваме какво е правилно и какво е погрешно. Трябва да приемем присърце словата на Петър, апостол от ранните дни на Църквата, който предупреждава: „Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, обикаля като ревящ лъв, като търси кого да погълне“²⁷.

Като укрепваме със старание нашите крепости, ние ставаме по-подобни на Исус Христос, Негови истински последователи, а душите ни са под Неговата закрила.

Вашето свидетелство за Исус Христос е личната ви крепост, сигурността за душата ви. Когато моят прапрадядо и съмишлениците му пионери построяват крепостта в Хибър, те градят една по една

трупите, докато крепостта е „стройно сглобен(а)“²⁸, а те са защитени. Така е и със свидетелството. Малко по малко ние получаваме свидетелство от Светия Дух, докато нашепва на духа ни, учейки ни „на мъдрост в скришното на сърцето (ни)“²⁹. Като живеем според Евангелието на Исус Христос, като се уповаваме на Единението на Спасителя и продължаваме напред с вяра, а не със страх, ние биваме укрепвани срещу хитростите на противника. Нашите свидетелства ни свързват с небесата и биваме благославяни с „истината за всичко“³⁰. И, подобно на защитените в крепост пионери, ние сме обгърнати в безопасност в любящите обятия на Спасителя.

Пророкът Етер учи: „Ето защо, който вярва в Бога, може със сигурност да се надява на един по-добър свят, да, дори за място от дясната страна на Бога, която надежда идва от вярата и става котва за душите на хората, която би ги направила сигурни и постоянни, винаги изобилстващи на добри дела и водени да прославят Бога“³¹.

Мои скъпи братя и сестри, оставям ви моята благословия да вървите напред с увереност в Господ и Неговото Евангелие. Приемайте в обятията си онези, които се препъват, и с помощта на силата

на Духа, който е във вас, ги водете обратно към крепостта на духовност и защита. Стремете се да „бъд(ете) като Исус“³² във всичките си дела; избягвайте злото и изкушенията; покаявайте се, както ни увещаваше вчера нашият скъп пророк; бъдете честни по сърце; бъдете праведни и чисти; проявявайте състрадание и милосърдие; обичайте Господ вашия Бог с отдадеността на истински последовател.

Нашите свидетелства за Евангелието на Исус Христос, нашите домове, нашите семейства и членството ни в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни ще бъдат личните ни крепости на защита, които ни заобикалят и предпазват от влиянието на противника. За това тържествено свидетелствам в името на нашия Господ и Спасител, тъкмо Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 1:38.
2. 3 Нефи 17:3.
3. 2 Нефи 28:20.
4. *Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства: Новият завет 2019 г., с. v.*
5. 2 Коринтяните 5:17.
6. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 96.
7. 1 Нефи 17:45.
8. 2 Нефи 28:21.
9. „A Mighty Fortress Is Our God,” *Hymns*, no. 68.
10. Лука 4:8.
11. Алма 48:10.
12. Алма 48:13.
13. Алма 48:16.
14. Алма 49:28.
15. Алма 26:3.
16. 1 Нефи 3:4.
17. 1 Нефи 3:7.
18. Учение и завети 46:7.
19. Исус Навин 1:9.
20. Исус Навин 3:5.
21. Мосия 15:1.
22. Мосия 17:19.
23. Мосия 17:20.
24. Учение и завети 20:77.
25. Учение и завети 25:10.
26. Russell M. Nelson, in Tad Walch, “President Nelson Refers to Apostles Peter, Paul during Rome Temple Dedication,” *Deseret News*, Mar. 10, 2019, deseretnews.com.
27. 1 Петър 5:8.
28. Ефесяните 2:21.
29. Псалми 51:6.
30. Мороний 10:5.
31. Етер 12:4.
32. „Да бъда като Исус“, *Сборник детски песни*, с. 40–41.

ОТ ПРЕЗИДЕНТ РЪСЕЛ М. НЕЛСЪН

Заклучителни бележки

Нека посвещаваме отново и отново живота си на служба към Бог и Неговите чедата – от двете страни на завесата.

Мои възлюбени братя и сестри, в края на тази историческа конференция благодарим на Господ за Неговото вдъхновение и Неговата защита. Посланията ни поучиха.

На говорителите не бяха възложени теми. Всеки от тях се моли за лично откровение при подготовката на своето послание. Мисля, че е забележително как тези теми изглежда толкова добре са свързани една с друга. Докато ги изучавате, стремете се да разберете какво Господ се опитва да научи *вас* чрез Своите служители.

Музиката беше великолепна. Изключително сме благодарни за многото музиканти, които допринесоха с талантите си, за да поканят Духа Господен на всяка от сесиите. А той благослови молитвите и конгрегациите във всяка от сесиите. Определено конференцията отново бе духовно пиршество за всички нас.

Надяваме се и се молим домовете на всички членове да станат истински светилища на вяра, в които може да обитава Господният Дух. Въпреки раздорите около нас, домът може да стане небесно място, в което с любов

могат да бъдат сплетени изучаване, молитва и вяра. Наистина можем да станем Господни ученици, като отстояваме Неговата истина и говорим за Него където и да сме.

Божията цел трябва да бъде наша цел. Той иска Неговите чедата да *изберат* да се завърнат при Него, подготвени, отговарящи на изискванията, надарени, запечатани и предани на заветите, сключени в светите храмове.

Сега имаме 162 осветени храма. Най-ранните стоят като паметници на вярата и визията на нашите възлюбени пионери. Всеки построен от тях храм е плод на големи лични жертви и усилия. Всеки от тях е като изумителен скъпоценен камък в короната от постижения на пионерите.

Ние имаме святата отговорност да се грижим за тях. Затова тези пионерски храмове скоро ще претърпят обновяване и освежаване, а при някои и основна реставрация. Ще се положат усилия да се опази уникалното във всеки от храмовете, при всички възможни случаи, като се опази вдъхновяващата красота и уникалното майсторство на отдавна отминали поколения.

Вече бяха съобщени подробностите за храма Сейнт Джордж Юта. Плановите за обновяването на храма Солт Лейк, Храмовия площад и площада до сградата на Офиса на Църквата, ще бъдат обявени в петък, 19 април 2019 г.

В идните години ще бъдат обновени и храмовете Манти и Логан. Когато бъдат изготвени тези планове, те също ще бъдат обявени.

Ще е необходимо всеки от тези храмове да бъде затворен за известно време. Членовете на Църквата могат да продължат да се наслаждават на храмово поклонение и служение в други близки храмове. Когато всеки от проектите бъде приключен,

всеки исторически храм ще бъде повторно осветен.

Братя и сестри, ние считаме храма за най-святата сграда в Църквата. Когато обявим плановете за строежа на *нов* храм, той става част от нашата свещена история. Сега моля слушайте внимателно и благоговейно. Ако обявя храм на място, което е специално за вас, ако обичате, просто склонете главата си в благодарствена молитва в сърцето ви. Не искаме никакви гласови възгласи, които да отвличат от святото естество на тази конференция и на Господните свети храмове.

Днес имаме удоволствието да обявим плановете за строежа на още храмове, които ще бъдат построени на следните места:

Паго Паго, Американска Самоа; Окинава Сити, Окинава; Неяфу, Тонга; Туила Вали, Юта; Моузес Лейк, щата Вашингтон; Сан Педро Сула, Хондурас; Антофагаста, Чили; Будапеща, Унгария.

Благодаря ви, мои скъпи братя и сестри.

Като говорим за нашите храмове, стари и нови, нека всички ние показваме чрез действията си, че сме истински ученици на Господ Исус Христос. Нека обновяваме живота си чрез нашата вяра и упование в Него. Нека черпим от силата на Неговото Единение чрез покаяние всеки ден. И нека посвещаваме отново и отново живота си на служба към Бог и Неговите чеда – от двете страни на завесата.

Оставям ви моята любов и благословия, като ви уверявам, че откровението продължава в тази, Господната Църква. То ще продължи, докато „целите на Бог бъдат постигнати и великият Йехова каже, че делото е свършено“¹.

Благославям ви и свидетелствам, че Бог е жив! Исус е Христос! Това е Неговата Църква. Ние сме Негов народ. В святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКА

1. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2008 г., с. 474.

Статистически отчет, 2018 г.

За информация на членовете на Църквата Първото президентство публикува дадения по-долу статистически отчет за растежа и състоянието на Църквата към 31 декември 2018 г.

ЦЪРКОВНИ ЕДИНИЦИ

Колове	3 383
Мисии	407
Окръзи	547
Райони и клонове	30 536

БРОЙ ЧЛЕНОВЕ НА ЦЪРКВАТА

Общ брой на членовете	16 313 735
Увеличаване броя на децата по картон	102 102
Кръщения на обърнати във вярата	234 332

МИСИОНЕРИ

Пълновременни мисионери	65 137
Мисионери на църковна служба	37 963

ХРАМОВЕ

Храмове, осветени през 2018 г. (Концепсион Чили и Баранкиля Колумбия)	2
Храмове, осветени през 2018 г. (Хюстън Тексас и Джордън Ривър Юта)	2
Брой на действащите храмове към края на годината	161

Списъкът по-долу съдържа избрани моменти от общата конференция и може да бъде използван при лично изучаване, семейни домашни вечери и друго преподаване. Числото се отнася за първата страница на речта.

Нийл Л. Андерсън	(34) Един мъж, който изпитва привличане към същия пол, остава верен на заветите, които е сключил. Една жена, която никога не се е омъжвала, съсредоточава вниманието си над службата.
Д. Тод Кристоферсън	(81) Младежи в Италия показват на президент Ръсел М. Нелсън храмови картончета, подготвени за техни предци.
Карл Б. Кук	(51) „Групата на братята“ в Ботсвана включва млади мъже, които се укрепват един друг, помагат си при своето обръщане в Евангелието и благославят мнозина чрез мисионерска служба. Свещенически кворуми заедно помагат на младия Карл Б. Кук и го благославят.
Куентин Л. Кук	(76) Една покана от президент Гордън Б. Хинкли помага за насочването на бащата на старейшина О. Винсънт Халек към кръщение.
Беки Крейвън	(9) Една очевидка се оплаква, че машинист не се е опитал да завие, преди неговият влак да удари кола, заседнала на релсите.
Шарън Юбанк	(73) Не се включва външното осветление на храма Солт Лейк. Един сън дава желание на Шарън Юбанк да увеличи своята вяра.
Герит У. Гонг	(97) След като изпитва състрадание към един крадец, една приятелка на Герит У. Гонг започва да разбира Исус Христос и Неговото Единение.
Брук П. Хейлз	(11) Двама синове на Брук П. Хейлз научават, че когато Бог отговаря на молитви, Той знае предварително какъв ще е изходът. „И това ще отmine“ става девизът на една вярна жена, която приема своята слепота.
Матиас Хелд	(31) Матиас и Айрийн Хелд се присъединяват към Църквата, след като разпознават истината посредством изучаване и Духа.
Дейвид П. Хоумър	(41) Докато пътува с малък самолет, Дейвид П. Хоумър научава колко е важно да се вслушваме в правилния глас. Дейвид П. Хоумър и съпругата му научават, че отговорите на молитви може да идват бавно. Братът на Дейвид П. Хоумър устоява до края въпреки негодите.
Кайл С. Маккей	(105) Една жена, която се бори с пристрастеност към наркотици и една майка, чийто син почива при катастрофа, биват утешени и подкрепени от Великия Избавител.
Ръсел М. Нелсън	(67) Една майка и нейните дъщери си съперничат със спортни занимания и игри за вниманието на мъжете в тяхното семейство. (88) Ръсел М. Нелсън и дъщеря му Уенди разговарят „за най-важните неща“ по време на техния прощален разговор. Един полицай, който помага на хора да се спасят от горски пожар, се чуди: „Къде е моето семейство?“. Един приятел на Ръсел М. Нелсън отказва да направи промени, за да получи евангелски благословии.
Далин Х. Оукс	(60) Студенти, наблюдаващи как едно куче се промъква към катеричка, не се запитват: „До къде ще доведе това?“ Пътуването на една колумбийска двойка, продължило пет денонощия с автобус, за да сключат брак в храма, променя начина, по който възприемат брака в храма и Евангелието.
Дейл Г. Ренлънд	(70) Една първа молитва помага на слабоактивен член да почувства, че Църквата е „(Неговият) дом“.
Юлисис Соарес	(6) Една самотна майка помага на децата си да разберат благословиите на Евангелието в сърцата си.
Гари Е. Стивънсън	(47) Докато е свещеник в гимназията, един бъдещ апостол отказва да гледа неприличен филм, като така дава кураж на приятел.
Хуан Пабло Вияр	(95) След като прекарва един ден в проповядване с брат си, който е мисионер, Хуан Пабло Вияр решава да бъде кръстен и да отслужи мисия.
Такаши Уада	(38) Майката на Такаши Уада се присъединява към Църквата, след като Господ докосва сърцето ѝ чрез добро дело, извършено от едно момче.
У. Кристофър Уодъл	(19) Благодарение на службата на близки и приятели, братът на У. Кристофър Уодъл отново приема Евангелието малко преди смъртта си.

Старейшина Рубен В. Алиауд

Висш ръководител седемдесетник

Рубен Алиауд е на 14, когато напуска дома си в Аржентина, за да прекара година с вуйчо си в Съединените Щати. Баща му, Рубен Рейналдо Алиауд, е починал година преди това и Рубен започва да развива „бунтарски дух“.

Обезпокоената му майка Мария го изпраща в Хюстън, Тексас, за да живее с брат ѝ Мануел Бустос и неговото семейство. Тя поставя едно условие на семейството на брат си: „Не споделяйте със сина ми вашите убеждения на светии от последните дни“.

Духът на Евангелието обаче докосва младежа. Той открива, че Църквата сплотява семейство Бустос чрез молитва и служба и не може да не забележи многобройните екземпляри на Книгата на Мормон на лавиците в своята стая.

С любопитство взема едно от тях и открива обещанието на Мороний, че той може да узнае чрез молитва, че Книгата на Мормон е истинна.

Новопризованият висш ръководител седемдесетник казва: „Това обещание ме докосна. Искях да прочета книгата“.

Той взема присърце обещанието на Мороний, получава положителен отговор и казва на изненадания си вуйчо, че иска да бъде кръстен. Вуйчо Мануел веднага изпраща Рубен в Аржентина, за да помоли майка си за позволение. Скоро след това бива кръстен. От тогава насам възстановеното Евангелие е опора в живота на старейшина Алиауд.

Рубен Висенте Алиауд е роден на 8 януари 1966 г. в Буенос Айрес. Сключва брак с Фабиана Бенет Ламас в храма Буенос Айрес Аржентина на 18 декември 1992 г. Те имат шест деца.

Старейшина Алиауд завършва право в Университета на Белграно в Буенос Айрес и има разнообразна правна кариера, специализирана върху криминалното право. От 1998 г. той работи като съдружник в Алиауд и Асосиадос.

Служил е като областен седемдесетник, президент на мисия Аржентина Кордоба, президент на кол, висш съветник, епископ, президент на кворума на старейшините и мисионер в мисия Уругвай Монтевидео. В момента на призоваването си той служи като учител в Института, първи съветник в президентството на центъра за обучение на мисионери в Аржентина и директор връзки с обществеността. ■

Старейшина Хорхе М. Алварадо

Висш ръководител седемдесетник

Мигел и Ирис Алварадо се присъединяват към Църквата в Пуерто Рико през 1977 г., когато синът им Хорхе е на шест години. Младият Хорхе бива кръстен две години по-късно и никога не пропуска неделните събрания.

„Обаче личното ми обръщане във вярата се случи, когато бях на 16“ – казва новопризованият висш ръководител седемдесетник.

В гимназията той започва да служи като президент на своя клас в Семинара в родния си град Понсе. През тази година учениците изучават Книгата на Мормон. Неговата нова отговорност го подтиква към дълбок размисъл.

„Трябваше да се запитам: „Наистина ли знам, че Книгата на Мормон е истинна? Как мога да бъда президент в моя клас в Семинара, ако дори не знам дали книгата е истинна?“

Той взема своята Книга на Мормон и за пръв път започва сериозно да я чете.

„Коленичих и се помолих и тогава узнах, че е истинна“ – казва той.

Книгата на Мормон продължава да има определящо влияние в живота на старейшина Алварадо.

Докато отслужва пълновременна мисия в мисия Флорида Тампа, той споделя Книгата на Мормон с всички, които учи. По-късно изучава книгата със своите съпруга и три деца. Като президент на мисия Пуерто Рико Сан Хуан той кани мисионерите си да обикнат и да споделят Книгата на Мормон.

Сега в качеството си на висш ръководител седемдесетник старейшина Алварадо продължава с ентузиазъм да кани другите да открият променящите живота истини на Книгата на Мормон.

Хорхе Мигел Алварадо Пазо е роден на 21 ноември 1970 г. На 19 декември 1992 г. той сключва брак с Кари Лу Риос в храма Вашингтон окръг Колумбия.

След като следва бизнес мениджмънт в Университета на Пуерто Рико, той работи на много позиции в областта на бизнес управлението в Пуерто Рико и в Съединените Щати. Последно той работи в Централата на Църквата в Солт Лейк Сити като вътрешен мениджър за службите за разчитане на собствените сили.

Старейшина Алварадо е служил като областен седемдесетник, президент на кол, висш съветник, президент на клон и ръководител на мисионерската дейност в район. ■

Старейшина Ханс Т. Боом

Висш ръководител седемдесетник

Когато старейшина Ханс Т. Боом е на осем години, семейството му се премества от Амстердам в град Бреда, намиращ се в южната част на Нидерландия. Баща му, нидерландец, израснал в Индонезия и обърнат във вярата в Църквата, чувства, че семейството му трябва да напусне големия град и да се завърне към корените си.

Времето, което старейшина Боом прекарва със семейството си в този малък клон, се оказва подготовка за църковна служба – служба, на която е отдал целия си живот и ще продължи да отдава в новото си призвание като висш ръководител седемдесетник.

„Всичко, което съм и всичко, което имам, дължа на Господ и на възможностите, които ми е предоставял да се уча и израствам“ – казва той.

Ханс Теодорус Боом е роден на 13 юли 1963 г. в Амстердам, в семейството на Ханс и Анкие Боом. Родителите му преподават Евангелието в дома си и насърчават децата си да работят усърдно.

На 18 г. старейшина Боом отслужва мисия в мисия Англия Лондон Изток. Няколко месеца след приключване на мисията си той се запознава с бъдещата си съпруга, Ариена Йооханна „Марян“ Брьокцитер, на една конференция на Църквата за пълнолетни младежи. Двамата сключват брак на 27 юли 1984 г. в Роон, Нидерландия и се запечатват след три дни в храма Лондон Англия. Те имат трима синове.

Старейшина Боом е работил като секретар на директора на колежа Маркенхаге и като набиращ персонал за Franchise Development Benelux. Когато го призовават за висш ръководител, той работи като мениджър продажби в Маклийн Ейджънсис.

Старейшина Боом е служил като областен седемдесетник, съветник в президентство на кол, президент на Младите мъже в кол, президент на клон и съветник в президентство на клон. Когато го призовават за висш ръководител, той служи като учител в Института и като храмов обреден служител в храма Хага Холандия. ■

Старейшина Л. Тод Бъдж

Висш ръководител седемдесетник

Когато старейшина Бъдж е малко момче, родителите му го учат как да следва Господната воля. През целия си живот той се опитва да прилага това при всяко решение.

Година след като той и съпругата му се установяват в дом с пет деца, той усеща духовен подтик да напусне кариерата си в областта на банковото дело и финансите. Промяната изисква значителна жертва от негова страна, за да се установи в нова кариера.

След много усилия и подготовка за смяна на кариерата, старейшина Бъдж се среща с човек, който е изключително подготвен, за да му даде съвет. Този човек предлага на старейшина Бъдж да продължи банковата си кариера, като му напомня, че ще има много възможности да съветва хората и да им помага. „Нуждаем се от хора, които са почитени в бизнеса“ – му казва този човек.

Старейшина Бъдж счита тази среща за нежна милост от Господ. Той казва: „Мисля, че той искаше да разбере кое е важно за мен. След като Господ разбира кое е важно за мен, Той не изискваше жертвата и аз се доверих, че чрез мен Той може да постига Своите цели без да сменям кариерата си“.

Неговата кариера действително му позволила да има положително влияние в бизнес света и дори да отвори вратите, за да споделя Евангелието в Япония.

Лорънс Тод Бъдж е роден на 29 декември 1959 г. в Питсбърг, щата Калифорния, САЩ в семейството на Лоуъл Дженсън и Диана Прайс Бъдж. Запознава се с Лори Карпентър по време на първата си година в Университета Бригъм Йънг. Осем месеца след като се завръща от мисията си в мисия Япония Фукуока, те сключват брак в храма Логан Юта. Имат шест деца.

След като завършва УБИ през 1984 г. с бакалавърска степен по икономика, старейшина Бъдж работи за Бейн и Къмпъни Япония; Ситибанк и GE Capital. Той става президент и главен изпълнителен директор на Токио Стар Банк Лимитед през 2003 г. и служи като председател на борда на банката от 2008 до 2011 г.

Старейшина Бъдж е служил като областен седемдесетник, президент на мисия Япония Токио, президент на кол, епископ, президент на кворума на старейшините и президент на Младите мъже в кол. ■

Старейшина Рикардо Гименез

Висш ръководител седемдесетник

Членовете на Църквата в Антофагаста, Чили дълго ще помнят общата конференция от април 2019 г. заради обявлението за един бъдещ храм там и призоваването на един от местните жители, старейшина Рикардо П. Гименез, за висш ръководител седемдесетник.

Когато размишлява над отговорностите на новото си призвание, старейшина Гименез намира вяра и смелост в поговорката: „Господ подготвя тези, които призовава“ (Thomas S. Monson, “Duty Calls,” *Ensign*, May 1996, 44).

Той казва: „Много пъти съм преподавал тази поговорка и сега се опитвам да я приложа за себе си. Небесният Отец ви призовава. Той ви познава. Просто вършете това, което желае Той и всичко ще бъде наред“.

Рикардо Патрисио Гименез Салазар е роден на 28 ноември 1971 г. Той е по-голямото от две деца в семейството на Рикардо Бенхамин Гименез Гимено и Мирто Луциска Амалия Салазар Синьорини. Той се присъединява към Църквата на 11-годишна възраст и се премества с майка си и сестра си в Сантяго, Чили след развода на родителите си.

През 1995 г. той се запознава с Катрин Ивон Каразана Зунига в Сантяго, когато тя започва да посещава неговия район, докато е отседнала там при чичо си. Те са запечатани в храма Сантяго Чили на 12 септември 1997 г. и са родители на две деца.

Старейшина Гименез завършва висше образование по счетоводство и одит в Университета на Сантяго през 1997 г. и магистратура по бизнес администрация в Университета на Чили през 2003 г. Започва професионалната си кариера в минната индустрия, като в последствие се премества към информационните технологии като финансов директор на Къмпютър Сайънсис Корпорейшън в Латинска Америка. Завръща се към минното дело през 2012 г. първо във фирмата Сиера Горда Майнинг и после Робинсън Невада Майнинг Къмпъни.

Когато получава призованието си, старейшина Гименез служи като съветник в президентство на кол. Служил е и като областен седемдесетник в област Южна Америка Юг, президент на кол, висш съветник, епископ, съветник в епископство и в президентството на Младите мъже в район, както и като пълновременен мисионер в мисия Чили Консепсион. ■

Старейшина Питър М. Джонсън

Висш ръководител седемдесетник

След като Питър М. Джонсън, син на домакинка и таксиметров шофьор, приема баскетболна стипендия в Университета Бригъм Йънг – Хавай, той се оказва изправен пред един учител в Института.

„Ти или ще се присъединиш веднага към Църквата, или ще ти отнеме известно време“ – предсказва учителят.

Учителят се оказва прав. След малко повече от година Питър „е постиг, молил се и е получил отговор“. Той е кръстен на 16 август 1986 г.

Питър Матю Джонсън, четвъртото от пет деца, е роден в семейството на Маккинли Джонсън и Джинийва Перис Лонг на 29 ноември 1966 г. в Куинс, щата Ню Йорк, САЩ.

Родителите му се развеждат, когато той е на 11 години и майка му се премества в Хавай. Година по-късно Питър се присъединява към Ислямска нация и става мюсюлманин. Това му предоставя напътствия и подкрепа и го подготвя да приеме Евангелието на Исус Христос.

На 15-годишна възраст Питър се премества в Хавай, за да живее с майка си. Там той открива спорта, особено баскетбола, и започва да се насочва към висше образование, членство в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, мисионерска служба в мисия Алабама Бърмингъм и брак в храма със Стефани Лин Чадуик през 1990 г. Двамата се запознават, докато играят баскетбол в Университета на Южна Юта и имат четири деца.

Старейшина Джонсън казва за призованието си в Седемдесетте: „Тук съм, за да служа на Господ. Независимо от националността или културата, или пък откъде съм, моята задача е да служа на Господ с цялото си сърце, ум и сила и да представлявам Господ пред Неговия народ. Спасителят обича всички нас. Ние сме синове и дъщери Божии“.

Старейшина Джонсън получава бакалавърска и магистърска степен по счетоводство от Университета на Южна Юта и докторска степен по счетоводство от Щатския университет на Аризона. Работил е като преподавател в УБИ-Хавай, помощник-преподавател в УБИ и преподавател в Университета на Алабама. Служил е като областен седемдесетник, президент на кол, финансов чиновник на кол и ръководител на мисионерската дейност в район. ■

Старейшина Джон А. Маккюн

Висш ръководител седемдесетник

В началото на бизнес кариерата си старейшина Джон А. Маккюн провежда разговор с шефа си, по време на който бързо става ясно, че човекът не знае много за Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Шефът му пита старейшина Маккюн защо светиите от последните дни не танцуват и не ядат курабийки.

„Аз очевидно ям курабийки – с усмивка казва старейшина Маккюн на шефа си, докато поглажда корема си. – Мисля, че ни бъркаш с някои други“.

Докато разговарят, старейшина Маккюн пояснява неправилни схващания за Църквата. Този разговор довежда до други разговори за Евангелието на Исус Христос и потвърждава отново за старейшина Маккюн колко е важно винаги да сме готови да споделяме Евангелието.

Старейшина Маккюн казва: „Ние сме ученици на Спасителя Исус Христос, където и да сме, при всички обстоятелства, при всяка възможност. Имаме професии и кариери, но те са, за да издържаме семействата си и да се поставяме в ситуации да споделяме Евангелието. Това е нашата основна отговорност като ученици на Исус Христос“.

Джон Алън Маккюн е роден на 20 юни 1963 г. в Санта Круз, щата Калифорния, САЩ в семейството на Клифърд и Джоан Шултис Маккюн. Израства основно в Ниса, щата Орегон, САЩ.

След като отслужва пълновременна мисия във Фукуока, Япония, старейшина Маккюн сключва брак с Дебра Елън Кингсбъри през 1984 г. в храма Солт Лейк. Те имат четири деца и живеят в Мидуей, щата Юта, САЩ.

Старейшина Маккюн получава бакалавърска степен по финанси от Университета Бригъм Йънг, а по-късно и магистърска степен по бизнес администрация и финанси от Университета на Калифорния, Лос Анджелис (UCLA). Работил е като старши вицепрезидент и генерален директор на Кепитъл Инвестмънт Адвайзърс от 1997 до 2012 г. След това служи като президент на мисия Юта Прово преди да стане лице за връзка за основни дарения към LDS Philantropies.

В момента, в който го призовават в новото му призвание, старейшина Маккюн служи като областен седемдесетник. Служил е също така като президент на кол, епископ, съветник в епископство и в президентство на клон, и президент на кворума на старейшините. ■

Старейшина Джеймс Р. Расбанд

Висш ръководител седемдесетник

Когато преди години старейшина Джеймс Р. Расбанд е призован в президентство на кол, той се чувства неподготвен. „Това трябва да е грешка“ – помисля си той.

Изпитва подобна неподготвеност и когато на 19 години постъпва в Центъра за подготовка на мисионери в Прово, като подготовка за пълновременната му мисия в Сеул, Корея. „Как ще се справя с това?“ – чуди се той.

И в двата случая отговорът е един и същ: „Дръж се. Идва радост“. Или по думите на майка му: „Господ не разполага със свършени хора. Просто се залови за работа“.

Старейшина Расбанд изпитва известно колебание и сега, когато започва новото си призвание като висш ръководител седемдесетник, но знае отговора: „Нашият Небесен Отец просто се нуждае от нас да работим и да споделяме изцелителното и носещо радост послание за Неговия Син и единителната жертва, която е извършил“.

Джеймс Ричард Расбанд е роден на 20 март 1963 г. в Сиатъл, щата Вашингтон, САЩ в семейството на Джеймс Е. и Естер Расбанд. Израства в Пебъл Бийч, щата Калифорния, САЩ в къща на около 180 м от брега на океана.

Старейшина Расбанд се запознава с Мери Даян Уилямс като първокурсник в Университета Бригъм Йънг. Те си пишат, докато той учи в Израел в продължение на пет месеца и след това по време на службата му в мисия Корея Сеул. Сключват брак в храма Лос Анджелис Калифорния на 11 август 1984 г. Те имат четири деца.

След като се завръща от мисията си, през 1986 г. той завършва бакалавърска степен по английски език и близоизточни науки в УБЙ, а след това през 1989 г. докторска степен от правния факултет на Харвард. След като пет години практикува право в Сиатъл, той се завръща в УБЙ през 1995 г., за да стане част от преподавателите в правния факултет „Дж. Рубен Кларк“. Служи като ректор на правния факултет от 2009 до 2016 г., когато става академичен вицепрезидент на УБЙ.

Старейшина Расбанд е служил като областен седемдесетник, президент на кол, съветник в президентството на кол, висш свещеник, епископ и президент на Младите мъже в район. ■

Старейшина Бенджамин М. Ж. Тай

Висш ръководител седемдесетник

Дядото по бащина линия на старейшина Бенджамин М. Ж. Тай бил пленен, хвърлен в затвор и екзекутиран от японските сили, които нахлули в Хон Конг през Втората световна война.

Десетилетия след това старейшина Тай се запознава с бъдещата си съпруга, Наоми Тома от Япония, докато служи като президент на кворума на старейшините в студентския си район в Университета Бригъм Йънг. Наоми тогава е президентка на Обществото за взаимопомощ.

Когато Бенджамин казва на баща си, почетният висш ръководител старейшина Куок Юен Тай, че се среща с Наоми и се надява да се ожени за нея, баща му не изразява горчивина. Всъщност, родителите на Наоми, Рикую и Фумико Тома, идват в Хон Конг, за да посетят родителите на Бенджамин. Нейните родители отбелязват, че Евангелието на Исус Христос е направило брака им възможен. Двамата сключват брак в храма Солт Лейк на 23 декември 1995 г. Те са родители на шест деца.

Старейшина Тай казва: „Произлизаме от различни култури, но връзка създават общата вяра и жертвата. Старейшина Тай знае, че тази връзка на вяра и жертва сега ще го свързва със светиите от последните дни по целия свят.

Бенджамин Минг Же Тай е роден на 20 май 1972 г. в Хон Конг в семейството на Куок Юен и Хуи Хуа Тай. Работата на баща му отвежда семейството на различни места по света преди да имигрират в южна Калифорния, САЩ, където старейшина Тай прекарва младежките си години. Родителите му излагат в дома си един свитък със следните думи, изписани с китайска калиграфия: „Аз и моят дом ще служим на Господа“ (Исус Навин 24:15). Това става девиз за семейство Тай.

След като служи в мисия Австралия Мелбърн, през 1996 г. старейшина Тай получава бакалавърска степен по наука за упражнението от УБИ, а през 2003 г. магистърска степен по бизнес администрация от Университета на Калифорния, Лос Анджелис (UCLA). Работил е в Япония и Хон Конг в областта на инвестиционното банкерство и развитието на недвижимите имоти.

Старейшина Тай е служил като областен седемдесетник, президент на окръг, съветник в президентство на окръг, изпълнителен секретар на окръг, президент на кворума на старейшините, президент на клон и учител в Неделното училище. ■

Старейшина Алън Р. Уокър

Висш ръководител седемдесетник

Изучаването и потопяването в нови култури се е превърнало в хоби за старейшина Алън Р. Уокър и това ще му е от полза при призованието му като висш ръководител седемдесетник.

Алън Рой Уокър е роден на 2 януари 1971 г. в Буенос Айрес, Аржентина в семейството на Виктор Ейдриън Уокър и Кристина Офелия Спероу Уокър.

Израства в Аржентина, докато семейството му не се премества в Бостън, щата Масачузетс, САЩ, а после в град Мексико, Мексико заради работата на баща му.

„Научаването на английски е огромна благословия“ – казва той. А това, че израства в Евангелието, му позволява да развие свидетелството си и да се подготви от малък за мисия. След като следва една година в Университета Бригъм Йънг, старейшина Уокър отслужва пълновременна мисия в мисия Тенеси Нашвил.

За да помогне при възстановяването на баща си от сериозен инцидент, старейшина Уокър отлага плановете си да продължи образованието си след мисията си и се завръща в Аржентина. Там се запознава с Инес Марсела Суле на танцова забава на Института. Осем месеца по-късно, на 12 август 1993 г., те сключват брак в храма Буенос Айрес Аржентина. На следващия ден младата двойка се премества в Прово, Юта, САЩ, където през 1996 г. старейшина Уокър получава бакалавърска степен по икономика.

Старейшина Уокър работи три години като корпоративен банкер в Ситибанк, шест години като контролор на Църквата в област Южна Америка Юг, 11 години в област Мексико и последно като директор по материалните въпроси за област Южна Америка Юг. През 2010 г. старейшина Уокър е призован да председателства над мисия Мексико Монтерей Изток.

Семейство Уокър и дъщеря им обичат да служат на другите, да пътуват и да опознават нови места и хора.

Преди да бъде призован като висш ръководител от Седемдесетте, старейшина Уокър е служил в различни църковни призования, включително като областен седемдесетник, съветник в президентство на кол, висш съветник, епископ, съветник в епископство и ръководител на мисионерската работа в район. ■

Марк Л. Пейс

Общ президент на Неделното училище

Преди интервюто за неговото призвание да служи като новия общ президент на Неделното училище, брат Марк Л. Пейс дава обещание в молитва.

Той се моли: „Небесни Отче, с радост ще върша всичко, което желаш да върша. Просто да знаеш, че ще дам всичко от себе си“.

Брат Пейс казва, че основното му желание в новото му призвание е да благославя, подкрепя и насърчава членовете на Църквата. „Искаме да дадем всичко от себе си“ – казва той за новото общо президентство на Неделното училище.

Марк Ленърд Пейс е роден на 1 януари 1957 г. в Буенос Айрес, Аржентина в семейството на Лорин Нелсън и Мерилин Хеймор Пейс. По това време бащата на брат Пейс е президент на Аржентинската мисия.

Брат Пейс се запознава с бъдещата си съпруга, Ан Мари Ленджланд, докато двамата са съученици във втори клас в Солт Лейк Сити, щата Юта, САЩ. По-късно, докато учат в различни гимназии в града, те се свързват отново по време на обща дейност в Семинара. Пишат си през следващите няколко години, докато тя придружава семейството си в Норвегия, където баща ѝ е президент на мисия Норвегия Осло и докато брат Пейс служи в мисия Испания Мадрид. Те сключват брак в храма Солт Лейк на 21 ноември 1978 г. и са родители на седем деца.

През 1980 г. брат Пейс получава бакалавърска степен по икономика от Университета на Юта, а през 1982 г. завършва магистратура по бизнес администрация в бизнес факултета на Харвард. След като работи за малко в Прайс Уотърхаус в Ню Йорк Сити, той се присъединява към Бойър Къмпъни в Солт Лейк Сити, където се занимава с развиване на търговски недвижими имоти от 1984 до 2012 г. След като служи три години като президент на мисия Испания Барселона, през 2015 г. той се присъединява към Гарднър Къмпъни, където се занимава с развитие на недвижими имоти.

В момента, когато получава новото си призвание, брат Пейс служи като областен седемдесетник. Предишните му призвания в Църквата включват съветник в президентство на кол, висш съветник, епископ, съветник в епископство, президент на кворума на старейшините, президент на Младите мъже в район и ръководител на скаутите. ■

Милтън Камарго

Първи съветник в общото президентство на Неделното училище

На Елио да Роча Камарго, бивш свещеник в друга църква, му отнема почти година, за да реши да бъде кръстен в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Скоро след това съпругата му, Наир Белмира да Роча Камарго, решава да последва примера на съпруга си и също да бъде кръстена.

По това време Наир е бременна с първия им син, когото те наричат Милтън. Единното решение на семейство Камарго да се присъединят към Църквата благославя завинаги бъдещите поколения на тяхното семейство.

Брат Милтън да Роча Камарго е роден на 10 март 1958 г. в Сао Пауло, Бразилия. Брат Камарго, подкрепен на 6 април 2019 г. като първи съветник в общото президентство на Неделното училище, казва, че е благословен да е израснал като член на Църквата.

Той казва: „Господ лично ни познава. Неговите планове за всеки от нас са по-големи от това, което можем да си представим“.

Брат Камарго се запознава със съпругата си Патриция, докато баща му е президент на мисия Бразилия Рио де Жанейро в края на 70-те. Двамата сключват брак на 4 януари 1980 г., около година, след като брат Камарго се връща от пълновременна мисия в мисия Португалия Лисабон. Имат три деца.

В началото на брака си семейство Камарго живеят в Рио де Жанейро, където брат Камарго получава бакалавърска степен по гражданско инженерство от Instituto Militar de Engenharia (Институт за военно инженерство). По-късно получава магистърска степен по бизнес администрация от Университета Бригъм Йънг.

През цялата си кариера брат Камарго е посвещавал времето и енергията си на това да образова другите. Работил е за няколко университета, включително за Laureate Brazil Online Education, Universidad Tecnológica de México и последно за BYU-Pathway Worldwide като вицепрезидент за учебната програма.

Брат Камарго е служил като областен седемдесетник, президент на мисия Бразилия Порто Алегре (1997 – 2000), съветник в президентството на центъра за обучение на мисионери в Бразилия (2002 – 2005), епископ, президент на мисионерската дейност в кол и президент на кворума на старейшините. ■

Жан Е. Нюман

*Втори съветник в общото президентство
на Неделното училище*

Докато е млад мисионер, служещ в Страсбург, Франция, Жан Е. Нюман има специално духовно преживяване, което укрепва свидетелството му и му позволява да чувства любовта на Небесния Отец. Това се случва, когато прочита думите на пророка Алма в Книгата на Мормон за посвяването на семето на Евангелието в нашите сърца (вж. Алма 32:28, 33:22–23).

„Прочетох, че ако направим място в сърцата си за това семе, то ще порасне и реално ще почувстваме това набъбване, – казва брат Нюман. – Помня, че прочетох това и Духът просто ми засвидетелства толкова силно, че това е истина. Почувствах това набъбване. Докато съм жив, няма да забравя това“.

Това, както и други преживявания помагат да се затвърди свидетелството на брат Нюман за Евангелието и го подготвят за живот като съпруг, баща и ученик на Исус Христос.

Жан Ерик Нюман е роден на 16 април 1960 г. в Джером, щата Айдахо, САЩ, в семейството на Джордж Реймънд и Дора Уокър Нюман. Израства в Овъртън, щата Невада, САЩ. Баща му е обърнат във вярата, а майка му е от семейство на много поколения светии от последните дни.

Той развива свидетелство в ранна възраст и отслужва пълновременна мисия във Франция и Белгия. След мисията си брат Нюман получава бакалавърска степен по френски език от Университета Бригъм Йънг. Дотогава му харесва това, което е учил, че се замисля да стане учител по френски, но вместо това избира кариера в софтуерната индустрия. Той работи като сериен предприемач в продължение на повече от 30 години, като основава няколко успешни софтуерни компании. В момента е съдружник в СейджКрийк Партнърс, технологична консултантска компания в Алпайн, щата Юта.

Брат Нюман сключва брак с Лусия Прайс в храма Оукленд Калифорния на 18 август 1984 г. Те са родители на шест деца и живеят в Елк Ридж, щата Юта.

Брат Нюман е служил като президент на кол, епископ, президент на Младите мъже в район, ръководител на скаутите и храмов работник. От 2006 до 2009 г. служи като президент на мисия Небраска Омаха. ■

Продължава служението на президент Нелсън

Скоро след общата конференция през октомври 2018 г. президент Ръсел М. Нелсън отпътува за Перу, Боливия, Парагвай, Уругвай и Чили, където посети членове и мисионери и отправи духовни послания, включително духовно послание за младежи в Чили, посетено от 1 500 души и излъчено из цялата страна. Той говори на членовете на испански, освети храма Консписион Чили и се срещна с местни държавни ръководители.

Хиляди жени откликнаха по социалните медии на поканата на президент Нелсън да разкажат за опита си във връзка с четирите покани, които той отправи по време на общата конференция през октомври 2018 г.: (1) да не използват социални и негативни медии в продължение на 10 дни, (2) да прочетат Книгата на Мормон до края на 2018 г., (3) редовно да посещават храма и (4) да участват активно в Обществото за взаимопомощ. „Искам да благодаря на всички вас за това, че откликнахте на моите покани“ – каза президент Нелсън, изразявайки надежда, че „всяка от тези покани (ги) е доближила до Спасителя“.

Президент Нелсън председателства по време погребалната служба на дъщеря си Уенди Нелсън Максфийлд,

Президент Ръсел М. Нелсън и старейшина Енрике Р. Фалабела от Седемдесетте са приветствани на духовно послание в Лима, Перу.

която почина след смела битка с рака. „Нашите сълзи поради скръб ще се превърнат в сълзи на очакване, когато придобием вечна перспектива“ – каза той. Той говори за дъщеря си по време на специална конференция за членовете на кол Чико Калифорния, който включва две единици от град Парадайс, които са били опустошени от пожар. Той каза: „Научавате, че всички имат трудности. Ако искате да се чувствате по-добре, забравете за себе си и служете на някой друг“.

В Аризона, САЩ президент Нелсън покани 65 000 членове, събрали се на един стадион, „да помогн(ат) да се събере Израил от двете страни на завесата“. Президент Нелсън написа и статия, публикувана във вестник *Arizona Republic*, в която насърчи хората да се „обърнат към (Господ) и да Го поставят в центъра на живота (си)“. Той участва в интервю, излъчено по телевизионните станции на щата; проведе няколко приема с граждански, образователни и религиозни ръководители и проведе сесия за въпроси и отговори с пълнолетни несемейни младежи.

Откакто бе ръкоположен на 14 януари 2018 г., президент Нелсън е посетил 5 континента, 16 нации и територии и 24 града, изминавайки 88 515 км. ■

Вдъхновени напътствия

Д о този момент, откакто Ръсел М. Нелсън е президент:

- Преструктурирани са кворумите на свещеничеството.
- Домашното обучение и обучението при посещение са заменени със служение.
- Създава се нова програма за лично развитие за деца и младежи.
- Изготвят се нови издания на сборника с химни и *Сборник детски песни*.
- Установени са нови указания за провеждането на интервюта с младежите от страна на епископите.
- Набляга се на това Църквата да бъде наричана с пълното ѝ име.
- Призованията за мисия се публикуват онлайн в САЩ и Канада.
- Мормонският хор на Табернакъл сега се нарича Хорът на Табернакъл при Храмовия площад.
- Започна съсредоточеното над дома и подкрепяно от Църквата изучаване на Евангелието, включително преминаването към неделни събрания, включващи два часа.
- Обявени са двадесет и седем нови храма.
- Всички големи представления на исторически места, с изключение на три, са преустановени.
- Преминаването в по-горен клас в Неделното училище за деца и младежите, ръкополагането в свещеничеството на младите мъже и храмовите препоръки за младежи сега може да се случват през януари, а не след рождението им дни.
- Сестрите мисионерки сега могат да носят официални панталони.
- Променени са подробности, свързани с храмовата работа.
- Създадени са нови мисии, променени са граници на мисии и са затворени два центъра за обучение на мисионери.
- Децата на ЛГБТ родители сега могат да бъдат благославяни и кръщавани и са изяснени правилата относно браковете на лица от един и същ пол.

А президент Нелсън обеща, че според насоките от Господ предстоят още промени! ■

Програмата в Семинара ще върви успоредно със „Следвайте Ме, елате с Мен“

Изучаването в Семинара по целия свят скоро ще върви успоредно с учебната програма и разписание за „Следвайте Ме, елате с Мен“ – една промяна, която ще подобри съсредоточения върху дома и подкрепян от Църквата подход към единно изучаване у дома, в Неделното училище и Семинара.

От началото на 2020 г. уроците в Семинара ще обхващат същата книга от Писанията, което се използва за учебната програма на „Следвайте Ме, елате с Мен“ за всяка година. Вместо да следва учебната година в училище, курсът на обучение в Семинара ще следва годишен календар.

Макар и изучаването в Семинара да продължи да бъде въз основата на Писанията, учебната програма ще бъде основавана по-скоро върху ученията и ще помага за укрепването, защитата и подготовката на младежите за мисии, брак и служба в Църквата. ■

Прочетете по-подробна статия, съдържаща и линк към видеоматериал с ръководители на Църквата (включително старейшина Холанд), обсъждащи промяната, на [ChurchofJesusChrist.org/go/519122](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/519122).

Едно освещаване предвещава „безпрецедентно бъдеще“

При освещаването на храма Рим Италия през март 2019 г. президент Ръсел М. Нелсън каза: „Църквата ще има безпрецедентно бъдеще, несравнимо. Сега ние само подготвяме за това, което предстои“.

При освещаването за пръв път бяха събрани на едно място извън Съединените Щати всички членове на Първото президентство и на Кворума на дванадесетте апостоли. Президент Нелсън каза: „Като съвременни апостоли на Исус Христос днес ние споделяме същото послание като това, което са споделяли апостолите преди много време: Бог е жив и Исус е Христос“.

Освен да освети храма, президент Нелсън също така говори на младежите в храмовия окръг и се среща с папа Франциск. Това бе първата официална аудиенция на президент на Църквата с главата на Римокатолическата църква. ■

Прочетете коментари за храма Рим Италия и вижте снимки от Рим на [ChurchofJesusChrist.org/prophets-and-apostles](https://www.ChurchofJesusChrist.org/prophets-and-apostles).

Нови правила, процедури и източници

Изявление за храмовете. На 2 януари 2019 г. Първото президентство направи изявление, което гласи: „През всички тези векове периодично са променяни подробности, свързани с храмовата работа, в това число езика, методите на изграждане, комуникацията и воденето на документацията. Проците учат, че няма да има край на тези промени, според указанията от Господ към Неговите служители“.

Напредване при децата и младежите. Сега децата ще завършват Неделното училище за деца, а младежите ще преминават от един клас или кворум в следващия по възрастови групи през януари, а не след рождениите им дни. Това също така означава, че младежите могат да получат храмова препоръка за ограничено ползване за пръв път през януари в годината, когато навършат 12 г., а младите мъже могат да бъдат ръкоположени в свещеничеството на Аарон през януари в годината, когато навършат 12 г.

Още възможности за служба. LDS Charities обяви своето партньорство със JustServe.org, за да стартира инициативата #YouCanDoSomething, при която кани хората да служат по места и да даряват за добри каузи по целия свят, за да помагат светът да се променя. За да започнете, посетете страницата „How to Help“ на LDSCharities.org.

Нови източници за служение. Уебсайтът This Is Ministering (ministering.ChurchofJesusChrist.org) е обновен с допълнителни статии и видеоклипове. Източниците на страницата могат да помагат на читателите да се отнасят към другите със състрадание, да изграждат по-смислени взаимоотношения, да подобряват уменията си да изслушват и т.н. Новото съдържание включва статии за принципи на служението, които са

публикувани в списанията *Лиахона*, линкове към речи за служението от общата конференция и видеоклипове, цитати и стихове от Писанията, които може да бъдат споделяни.

Надежда и изцеление за жертви на насилие. Една нова страница на Църквата (abuse.ChurchofJesusChrist.org) предлага материали и практически средства за жертви на насилие и онези, които желаят да предотвратят насилието. Също така на 26 март 2019 г. Първото президентство публикува писмо, с което насърчава ръководителите на Църквата да помагат с любов на хората, които са жертви на насилие. Към писмото е приложен документ, който включва обновени насоки за това как епископите и президентствата на кол следва да съветват жертвите на сексуално насилие и как да провеждат интервюта с членовете на Църквата. Църквата също така публикува видеото „Protect the Child“ („Защитете детето“) и обнови статията за насилието на Gospel Topics.

Нови функции и приложения. Функцията „Study Plans“ в най-новото обновление на приложението Gospel Library ви позволява да съставите график за изучаването на всяко съдържание в приложението. Ordinances Ready е нов инструмент

във FamilySearch, който опростява намирането на имена за храма, като ви предоставя повече време да служите със своето семейство и да се наслаждавате на благословиите на храма. Във FamilySearch вече има почти 40 нови дейности за провеждане у дома, като например „Walk Where They Walked“ („Вървете там, където са вървели те“), за да помагат на по-младите членове да проявят интерес към семейната история. Дейностите са достъпни на 10 езика.

Преустановени са по-мощните представления. Макар че местните културни и исторически празненства може да са уместни, Църквата сега преустановява по-големите представления като тези на исторически места. Ще продължат три представления на исторически места: Наву в Илинойс, САЩ, с подкрепата на централата на Църквата; Меса в Аризона, САЩ, под ръководството на областта и Британското представление под ръководството на областта, което ще се провежда на всеки четири години. Църквата също така преустановява младежките културни празненства преди освещаването на храм и ги замести с младежки духовни послания от посещаващи ръководители на Църквата. ■

Децата и младежите ще преминават от един клас или кворум в следващия по възрастови групи през януари, а не след рождениите им дни.

Храмовете от времето на пионерите, в това число и храмът Солт Лейк, ще бъдат обновени, а също така ще бъдат построени осем нови храма.

Обявени са осем нови храма и реставрации на исторически храмове

В края на общата конференция през април 2019 г. президент Ръсел М. Нелсън обяви осем нови храма и реставрацията на четири храма от времето на пионерите, както и повече подробности за реставрацията на храма Солт Лейк.

Новите храмове ще бъдат построени в Паго Паго, Американска Самоа; град Окинава, Окинава; Нейафу, Тонга; Туула Вали, Юта, САЩ; Моузес Лейк, Вашингтон, САЩ; Сан Педро Сула, Хондурас; Антофагаста, Чили и Будапеща, Унгария.

Плановите за основна реставрация на храма Солт Лейк включват обновяване на Храмовия площад и съседния площад близо до сградата на офиса на Църквата в Солт Лейк Сити, щата Юта, САЩ. В скоро бъдеще ще бъдат обновени и храмовете в Сейнт Джордж, Манти и

Логан, щата Юта, САЩ. Президент Нелсън каза: „Ще е необходимо всеки от тези храмове да бъде затворен за известно време. Членовете на Църквата могат да продължат да се наслаждават на храмово поклонение и служение в други близки храмове. Когато всеки от проектите бъде приключен, всеки исторически храм ще бъде повторно осветен“.

Откакто стана президент на Църквата през януари 2018 г., президент Нелсън е обявил 27 нови храма. От последната обща конференция през октомври 2018 г. досега бяха осветени храмове в Рим, Италия; Баранкия, Колумбия и Консепсион, Чили. ■

За пълния списък на храмовете и техния статус, отидете на temples.ChurchofJesusChrist.org.

Правила за децата на ЛГБТ родители, членове в еднополови бракове

По време на сесията за ръководители на общата конференция президент Далин Х. Оукс, първи съветник в Първото президентство обяви, че родители, които се самоопределят като лесбийки, гей, бисексуални или транссексуални, сега могат да помолят децата им да бъдат благословени като бебета от достоен носител на свещеничеството на Мелхиседек, а децата им също могат да бъдат кръстени, след като навършат осемгодишна възраст, без да е необходимо позволение от Първото президентство.

Освен това, макар и еднополовият брак все още да се счита за „сериозно прегрешение“, Църквата вече няма да го счита за „вероотстъпничество“ за целите на Църковните дисциплинарни съвети. Президент Оукс каза: „Отношението спрямо безнравственото поведение при хетеросексуалните или хомосексуалните връзки ще бъде едно и също“.

В официално изявление Първото президентство написа, че тези промени в правилата „не представляват промяна в ученията на Църквата относно брака или Божиите заповеди що се отнася до целомъдрието или нравствеността. Ученията за плана на спасение и важността на целомъдрието няма да се променят“.

Президент Оукс каза, че правилата трябва да помогнат на засегнатите семейства, а „освен това усилията на нашите членове да показват повече разбиране, състрадание и любов трябва да увеличават уважението и разбирането сред всички хора“. ■

Подчертаване на правилното име

За да може Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни да се споменава с правилното ѝ име, са приложени промени в средствата за комуникация.

Промени в интернет страници

- ChurchofJesusChrist.org замества LDS.org като име на официалната уеб страница на Църквата.
- След няколко месеца Newsroom .ChurchofJesusChrist.org ще замени MormonNewsroom.org.
- ComeUntoChrist.org в крайна сметка ще замени Mormon.org, като страницата в момента е в процес на промяна, за да предостави по-персонализирано преживяване за основната си публика (извън Църквата).

Промени в каналите в социалните медии

- Всички основни акаунти на Църквата в социалните медии са променени, за да подчертават името на Църквата на Спасителя.
- Членовете могат да изберат да се присъединят към една нова Фейсбук група с име „The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints—Inspiration and News“, за да бъдат уведомявани за новини от Църквата и да изграждат общност и свързаност в Църквата.

Промени при мобилните приложения

- Sacred Music замества LDS Music.
- Приложението Gospel Library ще остане същото.

Може да се очакват допълнителни промени, докато всички работим заедно, за да подчертаваме името на Църквата на Спасителя, Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. ■

Хуманитарни усилия помагат на хиляди

Хуманитарната организация на Църквата LDS Charities през изминалата година участва в 2 885 проекта в 141 страни, работейки в сътрудничество с 1 900 хуманитарни партньорски организации. Според годишния отчет на LDS Charities за 2018 г., публикуван на 19 февруари 2019 г., от 1985 г. насам LDS Charities е предоставила над 2,2 милиарда щ.д. за помощи – в това число пари в брой, стоки и материални дарения в 197 страни и територии.

Хуманитарните усилия на Църквата са мотивирани от състрадание и любов към всички Божии чедра и наблягат на три водещи принципа: грижа за хората в най-голяма нужда, вдъхновяване на способността за разчитане на собствените сили и насърчаване на доброволчеството и службата. Тези принципи, основаващи се на вяра в Исус Христос, дават сила на отделните хора и семействата, независимо от тяхната раса, религия или националност.

Църквата помага при реагиране на бедствия (включително

доброволчески дейности), услуги за хората с увредено зрение, майчина и неонатална грижа, чиста вода и хигиена, имунизации, предоставяне на инвалидни колички и спомагателни средства за придвижване, оказване на помощ на хора, за да си осигурят сами храна, като се използват местни решения и ресурси, както и незабавна и дългосрочна помощ за бежанци. Църквата участва и в местни обществени проекти в 43 щати и провинции в САЩ и Канада, за да помага на бездомни, пренастаняване на бежанци и други потребности.

„Изпитваме благодарност и връзка с всеки човек, който е допринесъл за успеха на хуманитарните дейности през 2018 г.“ – казва сестра Шарън Юбанк, президентка на LDS Charities и първа съветничка в общото президентство на Обществото за взаимопомощ. Тя казва, че самият отчет показва добротата на десетки хиляди души. ■

Прочетете целия отчет на ldscharities.org.

Една медицинска сестра стои до млада майка. Медицински сестри в този родилен център завършиха курс за оказване на помощ на бебетата да дишат, проведен от LDS Charities.

Един млад мъж в Гана се усмихва, след като с помощта на техник от LDS Charities сяда в инвалидна количка.

Новини, свързани с мисионерите

Връзка с дома. В допълнение към писането на писма и имейли сега мисионерите имат правото да общуват със своите семейства всяка седмица в деня за подготовка посредством текстови съобщения, съобщения по Интернет, телефонни обаждания и видео разговори.

Инструмент за планиране за бъдещи мисионери. Един нов онлайн инструмент за планиране на мисия от Мисионерския отдел на Църквата може да помогне на бъдещите мисионери да вземат по-осъзнато и обмислено решение кога ще са най-добре подготвени да служат на Господ като мисионери.

Мисии за служба. От януари 2019 г. младите мисионери на църковна служба се наричат „служещи мисионери“. Всички пълнолетни младежи, които подават документи за мисионерска служба, го правят по един и същ начин – чрез онлайн портал, а всички призования за мисия, независимо дали мисия за проповядване или за служба, идват от пророка. Достойни пълнолетни младежи, които по различни причини не могат да отслужат мисия за проповядване, може да бъдат призовани на мисия за служба.

Сестрите мисионерки могат да носят панталони. Сестрите сега имат възможността да носят панталони по време на нормалните ежедневни дейности, макар че сестрите трябва да продължават да носят рокли или поли, когато посещават храма и по време на неделните събрания за богослужение, конференции за ръководители и зоновы конференции, служби за кръщение и духовни послания в центровете за подготовка на мисионери. Носенето на официални панталони може да помага на сестрите да се предпазват от пренасяни от комари болести, да им е топло при студен климат

и да им бъде по-лесно да карат велосипед.

Създадени са мисии, променени са граници на мисии. Създадени са четири нови мисии, а дванадесет мисии ще бъдат присъединени към вече съществуващи мисии. Такива промени се случват от време на време, за да се коригира броят на мисионерите, които служат. Новите мисии са Демократична Република Конго Киншаса Изток, Гватемала Антигуа, Перу Лиматамбо и Филипини Антиполо. Родителите на мисионери, служещи в засегнатите мисии, независимо дали създадени или разформироваани, ще получат допълнителна информация от съответните президенти на мисия.

Променен е броят на центровете за обучение на мисионери. За да се използват по-добре центровете за обучение на мисионери по целия

свят, ще бъдат затворени тези в Аржентина, Испания, Чили и Доминиканската република. С тяхното затваряне Църквата ще използва 11 центъра за обучение на мисионери, намиращи се в Бразилия, Колумбия, Англия, Гана, Гватемала, Мексико, Нова Зеландия, Перу, Филипините, Южна Африка и Прово, Юта, САЩ.

Видеоклипове за безопасност. Новата видео поредица от 12 части *The Safety Zone* е предвидена да увеличи безопасността на сегашните 65 000 пълновременни мисионери, а също и на онези, на които предстои да служат. Първото видео е предвидено да се изгледа от бъдещите мисионери с техните родители след получаването на призование за мисия и преди да постъпят в център за обучение на мисионери. В ЦОМ мисионерите ще изгледат отново първото видео, а също и останалите 11. През цялата мисия на мисионерите ще им бъдат отправяни периодични напомняния за безопасността. ■

Кувейт официално признава Църквата

Църквата получи от Кувейт официално признание на местните си ръководители и организации. Близо 300 членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни живеят и работят в Кувейт. Те са от много страни по света. Официалното признание от страната позволява на местните ръководители по-добре да служат на нуждите на членовете в Кувейт.

Епископ Тери Харадайн от район Кувейт, кол Манама Бахрейн, изрази благодарност към управляващите в Кувейт за предоставянето на религиозна свобода в Кувейт, особено за чуждестранните служители и за насърчаването на религиозна толерантност в страната. ■

Следвайте Ме, елате с Мен Да учим от посланията от общата конференция

Ученията на живите пророци и другите висши ръководители на Църквата ни дават вдъхновени напътствия в нашия стремеж да участваме в Господното дело. През втората и четвъртата неделя на всеки месец президентствата на кворума и Обществото за взаимопомощ избират за обсъждане послание от общата конференция, въз основа на нуждите на членовете и напътствията от Духа. Понякога епископът или президентът на кол също може да предложи послание. По принцип ръководителите следва да наблягат на послания от членовете на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли. Но все пак всяко послание от най-скорошната обща конференция може да бъде обсъждано.

Ръководителите и учителите следва да намират начини да насърчават членовете да четат избраните послания преди събранието.

За повече информация относно събранията на кворума на старейшините и Общество за взаимопомощ, вж. *Handbook 2: Administering the Church*, 7.8.1, 9.4.1, ChurchofJesusChrist.org.

Подготовка за преподаване

Следните въпроси може да помагат на учителите, докато се подготвят да използват послание от общата конференция, за да преподават.

1. Какво иска да разберем говорителят? Какви евангелски принципи преподава той/тя? Как това се отнася за нашия кворум или за нашето Общество за взаимопомощ?
2. Кой стихове от Писанията е използвал говорителят в подкрепа на своето послание? Има ли други стихове от Писанията, които бихме могли да прочетем, за да задълбочим своето разбиране? (Може да намерите някои стихове в бележките в края на посланието или в Ръководство към Писанията.)
3. Задаването на кои въпроси ще помогне на членовете да обмислят посланието? Кой въпроси ще им помогнат да видят приложението на посланието в своя живот, в своето семейство и в Господното дело?
4. Какво още мога да направя, за да покана Духа в нашето събрание? Какво бих могъл/ла да използвам, за да насърча обсъждането, в това число истории, аналогии, музика и картини? Какво използва говорителят?
5. Говорителят отправя ли някакви покани? Как бих могъл/ла да помогна на членовете да изпитат желание да действат в отговор на тези покани?

Идеи за дейности

Има много начини да помагате на членовете да учат от посланията на общата конференция. Тук са дадени няколко примера, но вие може да имате други идеи, които ще са по-подходящи за вашия кворум или за вашето Общество за взаимопомощ.

- **Обсъждайте по групи.**

Разделете членовете на малки групи и възложете на всяка група да чете и обсъжда различна част от посланието от общата конференция. След това помолете всяка група да сподели истина, която членовете ѝ са научили. Или бихте могли да групирате хора, които са изучавали различни части и да ги оставите да споделят един с друг това, което са научили.

- **Отговаряйте на въпроси.**

Поканете членовете да отговорят на въпроси, подобни на следните, относно посланието от конференцията: Какви евангелски истини откриваме в това послание? Как можем да прилагаме тези истини? Какви покани са отправени и какви благословии са обещани? Какво научаваме от това послание за делото, което Бог иска да вършим?

- **Споделяйте цитати.**

Поканете членовете да споделят цитати от посланието от конференцията, които ги вдъхновяват да изпълняват отговорностите си в делото по спасението. Насърчете ги да обмислят как биха могли да споделят тези цитати, за да благословят някого, в това число свои близки и хора, на които служат.

- **Споделяйте нагледни уроци.**

Поканете предварително няколко членове да донесат от вкъщи предмети, които биха могли да използват за преподаване на посланието от конференцията. По време на събранието помолете членовете да обяснят каква е връзката между тези предмети и посланието.

- **Подготвяйте уроци, които да преподавате у дома.**

Помолете членовете да работят по двойки, за да подготвят урок за домашна вечер, основаващ се на посланието от конференцията. Как бихме могли да направим посланието по-подходящо за нашите семейства? Как можем да споделим това послание с хората, на които служим?

- **Споделяйте преживявания.**

Прочетете заедно няколко изказвания от посланието от конференцията. Помолете членовете да споделят примери от Писанията и от своя живот, които илюстрират или подкрепят ученията, които се преподават в тези изказвания.

- **Учете повече за стих от Писанията.**

Поканете членовете да прочетат стих от Писанията, чиято препратка е дадена в посланието от конференцията. Помолете ги да обсъдят как ученията в посланието им помагат да разберат по-добре стиха.

- **Намирайте отговор.**

Предварително формулирайте няколко въпроса, на които да може да се отговори, като се използва посланието от конференцията. Съсредоточете вниманието си върху въпроси, които предизвикват дълбок размисъл или прилагане на евангелски принципи (вж. *Да преподаваме като Спасителя*, с.31–32). След това дайте възможност на членовете да изберат въпрос и да открият отговорите в посланието. Поканете ги да обсъдят отговорите си на малки групи.

- **Намирайте израз.**

Поканете членовете внимателно да прегледат посланието от конференцията в търсене на изрази, които имат специално значение за тях. Помолете ги да споделят тези изрази и това, което научават от тях. По какъв начин тези учения ни помагат да изпълняваме Господното дело?

- **Създавайте нещо.**

Поканете членовете да направят плакат или книго-разделител, който включва кратко вдъхновяващо изказване от посланието от конференцията. Дайте им възможност да споделят това, което са направили. ■

В безопасна прегръдка (Единственият Ми Син бе сред тях), от Джули Роджърс

„Има много страдания в този свят, в Църквата и извън нея, затова се оглеждайте и ще откривате хора, чиято болка е твърде тежка за понасяне и чието страдание сякаш никога няма да свърши. Един начин „да си спомня(ме) винаги за Него“ е да се присъединяваме към Великия Лечител в безкрайното Му дело да повдига бремето от обременените и да облекчава болката на угнетените“.

Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли, „Ето Агнецът Божий“, с. 46.

„Като говорим за нашите храмове, стари и нови, нека всички ние показваме чрез действията си, че сме истински ученици на Господ Исус Христос – каза президент Ръсел М. Нелсън по време на последната сесия на 189-ата годишна обща конференция на Църквата, – Нека обновяваме живота си чрез нашата вяра и упование в Него. Нека черпим от силата на Неговото Единение чрез покаяние всеки ден. И нека посвещаваме отново и отново живота си на служба към Бог и Неговите чедра – от двете страни на завесата“.

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ